

<b>ELSŐ RÉSZ A VÉDJEGYÜGYEK INTÉZÉSÉNEK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI</b> .....	<b>11</b>
<b>I. FEJEZET A VÉDJEGYELJÁRÁSOK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI</b> .....	<b>11</b>
<b>1. A SZELLEMI TULAJDON NEMZETI HIVATALÁNAK HATÁSKÖRE VÉDJEGYÜGYEKBEN</b> .....	<b>11</b>
<b>2. A KÖZIGAZGATÁSI HATÓSÁGI ELJÁRÁS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAINAK ALKALMAZÁSA</b> .....	<b>13</b>
2.1. <i>A Vt. ÉS A KET. EGYÜTTES ALKALMAZÁSA</i> .....	13
2.2. <i>KÉRELEMRE TÖRTÉNŐ ELJÁRÁS</i> .....	15
<b>3. A SZELLEMI TULAJDON NEMZETI HIVATALÁNAK DÖNTÉSEI</b> .....	<b>17</b>
3.1. <i>HATÁROZATOK, VÉGZÉSEK</i> .....	17
3.2. <i>A DÖNTÉSEK TARTALMA</i> .....	19
3.3. <i>A DÖNTÉSEK MEGHOZATALA</i> .....	21
3.4. <i>A DÖNTÉS KÖZLÉSE</i> .....	22
3.5. <i>A DÖNTÉS KIJAVÍTÁSA ÉS KIEGÉSZÍTÉSE</i> .....	24
<b>4. A TÉNYÁLLÁS MEGÁLLAPÍTÁSA</b> .....	<b>25</b>
4.1. <i>A TÉNYÁLLÁS TISZTÁZÁSA HIVATALBÓL</i> .....	25
4.2. <i>A TÉNYÁLLÁS TISZTÁZÁSA A KÉRELEM KERETEI KÖZÖTT</i> .....	26
4.3. <i>A BIZONYÍTÁS KÖZÖS SZABÁLYAI</i> .....	26
4.3.1. <i>Hivatalosan ismert és köztudomású tények</i> .....	26
4.3.2. <i>Szabad bizonyítási rendszer</i> .....	27
4.3.3. <i>Leggyakoribb bizonyítékok</i> .....	27
4.3.3.1 <i>Az ügyfél nyilatkozata</i> .....	28
4.3.3.2. <i>Az irat</i> .....	29
4.3.3.3. <i>A tanúvallomás</i> .....	31
4.4. <i>A TÁRGYALÁS</i> .....	32
4.5. <i>A BEADVÁNYOKKAL KAPCSOLATOS HIÁNYOK</i> .....	33
<b>5. HATÁRIDŐK</b> .....	<b>34</b>
<b>6. IGAZOLÁS</b> .....	<b>35</b>
6.1. <i>AZ IGAZOLÁSI KÉRELEM ELŐTERJESZTÉSÉNEK HATÁRIDEJE</i> .....	36
6.2. <i>AZ IGAZOLÁSI KÉRELEM ELŐTERJESZTÉSÉNEK FELTÉTELEI</i> .....	36
6.3. <i>A SIKERES IGAZOLÁSI KÉRELEM HATÁSAI</i> .....	37
6.4. <i>AZ IGAZOLÁS KIZÁRTSÁGÁNAK ESETEI</i> .....	37
<b>7. AZ ELJÁRÁS FELFÜGGESZTÉSE</b> .....	<b>37</b>
<b>8. KÉPVISELET</b> .....	<b>40</b>
<b>9. NYELVHASZNÁLAT</b> .....	<b>45</b>
<b>10. NYILVÁNOSSÁG</b> .....	<b>46</b>
10.1. <i>BÁRKI ÁLTAL MEGTEKINTHETŐ IRATOK</i> .....	47
10.2. <i>AZ EGYEDI IRATBETEKINTÉSI KÉRELEM ALAPJÁN MEGTEKINTHETŐ IRATOK</i> .....	47
10.3. <i>IRATBETEKINTÉSBŐL KIZÁRT IRATOK</i> .....	47
10.4. <i>AZ IRATBETEKINTÉS RENDJE</i> .....	47
<b>11. JOGORVOSLATOK</b> .....	<b>48</b>
11.1. <i>A MEGVÁLTOZTATÁSI KÉRELEM</i> .....	48
11.2. <i>VISSZAVONÁS, MÓDOSÍTÁS</i> .....	54
11.3. <i>ÜGYÉSZI INTÉZKEDÉS</i> .....	55
<b>12. VÉGREHAJTÁS</b> .....	<b>55</b>
<b>13. KÖLTSÉGEK</b> .....	<b>55</b>
13.1. <i>AZ ELJÁRÁSI KÖLTSÉGEK FAJTÁI</i> .....	55
13.1.1 <i>Igazgatási szolgáltatási díjak</i> .....	56

13.1.2. Egyéb eljárási költségek.....	56
13.1.2.1. Az ügyfél költsége .....	57
13.1.2.2. A képviselő költsége.....	57
13.1.2.3. A tanú költsége .....	57
13.2. AZ ELJÁRÁSI KÖLTSÉG ÖSSZEGÉNEK MEGÁLLAPÍTÁSA .....	57
13.2.1 Az egyéb eljárási költségek igazolása .....	57
13.2.2 Az egyéb eljárási költségek összegének mérséklése .....	58
13.3. AZ ELJÁRÁSI KÖLTSÉG VISELÉSE .....	59
13.4. KÖLTSÉGMENLESSÉG.....	61
<b>14. ELEKTRONIKUS ÜGYINTÉZÉS ÉS HATÓSÁGI SZOLGÁLTATÁS.....</b>	<b>61</b>
14.1. KÉTIRÁNYÚ ELEKTRONIKUS KOMMUNIKÁCIÓ .....	62
14.2. EGYIRÁNYÚ ELEKTRONIKUS KOMMUNIKÁCIÓ .....	64
<b>II. FEJEZET AZ OLTALOMKÉPESSÉGI FELTÉTELEK .....</b>	<b>66</b>
<b>1. A FELTÉTLEN KIZÁRÓ OKOK.....</b>	<b>67</b>
1.1. A Vt. 1. §-BAN MEGHATÁROZOTT KÖVETELMÉNYEKNEK NEM MEGFELELŐ MEGJELÖLÉSEK.....	67
1.2. A MEGKÜLÖNBÖZTETŐ KÉPESSÉGGEL NEM RENDELKEZŐ MEGJELÖLÉSEK.....	69
1.2.1. Az áru vagy szolgáltatás egyes jellemzőire utaló, leíró jellegű megjelölések.....	69
1.2.2. Az áru jellegéből, célzott műszaki hatásából eredő megjelölések.....	75
1.2.3. A megkülönböztető képesség megszerzése .....	77
1.3 A KÖZRENDBE VAGY A KÖZERKÖLCSBE ÜTKÖZŐ MEGJELÖLÉSEK.....	80
1.3.1. Közrendbe ütköző megjelölések .....	80
1.3.2. Közerkölcsbe ütköző megjelölések .....	82
1.4. A MEGTÉVESZTÉSRE ALKALMAS MEGJELÖLÉSEK.....	84
1.5. A ROSSZHISZEMŰ BEJELENTÉSEK.....	89
1.6. AZ ÁLLAMI FELSÉGJELEKBŐL, ILLETVE HATÓSÁGOT VAGY NEMZETKÖZI SZERVEZETET MEGILLETŐ JELZÉSBŐL ÁLLÓ MEGJELÖLÉSEK .....	93
1.6.1. Állami felségjel.....	93
1.6.2. Nemzetközi szervezetet megillető jelzés.....	97
1.7. AZ OLYAN JELVÉNYBŐL, JELKÉPBŐL VAGY CÍMERBŐL ÁLLÓ VAGY EZEKET TARTALMAZÓ MEGJELÖLÉSEK, AMELYEK HASZNÁLATÁHOZ KÖZÉRDEK FÜZŐDIK .....	97
1.8. A VALLÁSI VAGY EGYÉB MEGGYŐZŐDÉST ERŐTELJESEN KIFEJEZŐ JELKÉPBŐL ÁLLÓ MEGJELÖLÉSEK .....	98
1.9. A Vt. VAGY AZ EURÓPAI UNIÓ JOGSZABÁLYAI ALAPJÁN LAJSTROMOZOTT FÖLDRAJZI ÁRUJELZŐBŐL ÁLLÓ VAGY AZT TARTALMAZÓ MEGJELÖLÉSEK .....	100
<b>2. A VISZONYLAGOS KIZÁRÓ OKOK .....</b>	<b>104</b>
2.1. A KORÁBBI VÉDJEJEGGYEL AZONOS, ILLETVE AZZAL ÖSSZETÉVESZTHETŐ KÉSŐBBI ELSŐBBSÉGŰ MEGJELÖLÉSEK.....	104
2.2. A KORÁBBI JÓHÍRŰ VÉDJEJEGGYEL AZONOS, ILLETVE AZZAL ÖSSZETÉVESZTHETŐ KÉSŐBBI ELSŐBBSÉGŰ MEGJELÖLÉSEK.....	108
2.3. A KORÁBBI VÉDJEJEGY FOGALMA.....	111
2.3.1. A KORÁBBI VÉDJEJEGYHEZ KAPCSOLÓDÓ HASZNÁLATI KÖTELEZETTSÉG .....	113
2.4. A MÁSNAK SZEMÉLYHEZ FÜZŐDŐ JOGÁT SÉRTŐ MEGJELÖLÉSEK .....	116
2.5. A MÁSNAL KORÁBBI SZERZŐI VAGY IPARJOGVÉDELMI JOGÁBA ÜTKÖZŐ MEGJELÖLÉSEK .....	118
2.6. A MÁSNAL KORÁBBI TŐL FOGVA LAJSTROMOZÁS NÉLKÜL TÉNYLEGESEN HASZNÁLT MEGJELÖLÉSEK .....	119

2.7. MEGSZŰNT AZONOS VAGY HASONLÓ VÉDJEJYEK, AMELYEK LEJÁRTA ÓTA KÉT ÉV MÉG NEM TELT EL	121
2.8. A KÉPVISELŐ VAGY AZ ÜGYNÖK JOGOSULATLAN BEJELENTÉSE	122
2.9. A HOZZÁJÁRULÓ NYILATKOZAT	124
<b>MÁSODIK RÉSZ A NEMZETI VÉDJEJY LAJSTROMOZÁSÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁS</b>	<b>126</b>
<b>I. FEJEZET A VÉDJEJYBEJELENTÉS</b>	<b>126</b>
1. A VÉDJEJYBEJELENTÉS BENYÚJTÁSA ÉS KELLÉKEI	126
1.1. A VÉDJEJYBEJELENTÉS	126
1.2. A VÉDJEJYBEJELENTÉS BENYÚJTÁSÁNAK MÓDJAI	126
2. A BEJELENTÉS BENYÚJTÁSÁT KÖVETŐ VIZSGÁLAT	129
2.1. A BEJELENTÉSI NAP ELISMERÉSE	129
2.2. DÍJFIZETÉS	131
2.3. MAGYAR NYELVŰ ÁRUJEGYZÉK	131
3. A TÖRZSLAP	132
3.1. A TÖRZSLAP KITÖLTÉSE	132
3.2. INTÉZKEDÉSEK A TÖRZSLAP KITÖLTÉSÉT KÖVETŐEN	133
<b>II. FEJEZET A VÉDJEJYBEJELENTÉS ALAKI VIZSGÁLATA</b>	<b>134</b>
1. A VÉDJEJYBEJELENTÉSRE VONATKOZÓ ALAKI SZABÁLYOK	134
2. A MEGJELÖLÉS EGYSÉGE	137
2.1. A BEJELENTÉS MEGOSZTÁSA A HIVATAL FELHÍVÁSÁRA VAGY A BEJELENTŐ KÉRELME ALAPJÁN	140
2.2. A MEGOSZTÁS TÍPUSAI	141
2.2.1. A nem egységes bejelentés megosztása	141
2.2.2. A bejelentés megosztása az árujegyzék szétválasztásával	142
3. AZ ÁRUJEGYZÉK ÖSSZEVETÉSE A NIZZAI MEGÁLLAPODÁS SZERINTI OSZTÁLYOZÁSSAL	142
4. ELSŐBBSÉGEK	143
4.1. BEJELENTÉSI ELSŐBBSÉG	143
4.2. UNIÓS ELSŐBBSÉG	143
4.3. KIÁLLÍTÁSI ELSŐBBSÉG	144
4.4. BELSŐ ELSŐBBSÉG	144
4.5. AZ IGAZOLÁS SZABÁLYAI AZ ELSŐBBSÉG KÖRÉBEN	145
4.6. TÖBB ELSŐBBSÉG FELTÜNTETÉSE	145
5. A BEJELENTÉS MÓDOSÍTÁSA	146
5.1. KIZÁRT MÓDOSÍTÁSOK	146
5.1.1. A megjelölés megváltoztatása	146
5.1.2. Az árujegyzék bővítése	146
5.2. MEGENGEDHETŐ MÓDOSÍTÁSOK	146
5.3. A BEJELENTÉSI KÉRELEM EGYES ADATAINAK MÓDOSÍTÁSA	147
<b>III. FEJEZET ÉRDEMI VIZSGÁLAT HIVATALBÓL</b>	<b>148</b>
1. AZ ÉRDEMI VIZSGÁLAT SORÁN HASZNÁLT ADATBÁZISOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK	148
1.1. A 6 <sup>TER</sup> ADATBÁZIS	148
1.2. NÖVÉNYFAJTÁK NEVEINEK ADATBÁZISAI	148
1.3. INN – NEMZETKÖZI GYÓGYSZER SZABADNEVEK ADATBÁZISA	149
1.4. ISO – PESZTICIDNEVEK ADATBÁZISA	149
1.5. A LISSZABONI MEGÁLLAPODÁS SZERINT LAJSTROMOZOTT EREDETMEGJELÖLÉSEK ADATBÁZISA	149
1.6. AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG JOGSZABÁLYAI ALAPJÁN FIGYELEMBE VEENDŐ FÖLDRAJZI JELZÉSEK ADATBÁZISA	150

1.7. VILÁGATLASZ.....	150
1.8. SZÓTÁRAK, LEXIKONOK, SZAKKÖNYVEK, FOLYÓIRATOK, JOGI ADATBÁZISOK .....	151
1.9. AZ INTERNETEN ELÉRHETŐ EGYÉB ADATOK.....	151
1.10. EGYEBEK .....	151
<b>2. AZ ÉSZREVÉTEL.....</b>	<b>151</b>
<b>3. A HIVATAL DÖNTÉSEI AZ ÉRDEMI VIZSGÁLAT ALAPJÁN .....</b>	<b>152</b>
<b>4. A VÉDJEGBEJELENTÉS MEGHIRDETÉSE .....</b>	<b>153</b>
<b>IV. FEJEZET KUTATÁS, OSZTÁLYOZÁS .....</b>	<b>155</b>
<b>1. KUTATÁS.....</b>	<b>155</b>
1.1. A KUTATÁS .....	155
1.2. A HATÓSÁGI KUTATÁS ELVÉGZÉSE .....	155
1.2.1. Az ACSEPTO szoftver .....	155
1.2.2. A kutatás terjedelme .....	155
1.2.3. A kutatás folyamata.....	155
1.2.4. A kutatási jelentés.....	156
1.3. VÉDJEGBEJELENTÉS.....	156
<b>2. OSZTÁLYOZÁSI RENDSZEREK .....</b>	<b>157</b>
3.1. A NIZZAI MEGÁLLAPODÁS.....	158
3.1.1. A Nizzai Osztályozás hatálya .....	159
3.1.2. A Nizzai Osztályozás változásai 2012. január 1-jétől.....	160
<b>3.1.3. A NIZZAI OSZTÁLYOZÁS FELÉPÍTÉSE .....</b>	<b>160</b>
3.1.3.1. Az áruk besorolása.....	161
3.1.4.2. A szolgáltatások besorolása.....	162
1.1.5. TMclass.....	162
3.1.6. A Nizzai Osztályozás a védjegy lajstromozása iránti eljárásban.....	163
3.1.6.1. Az árujegyzék bővítése.....	163
3.1.6.2. Az árujegyzék korlátozása.....	164
3.1.7. A Nizzai Osztályozás alkalmazása megújítás esetén.....	164
3.1.8. A Nizzai Osztályozás használata az áruhasznosság megítélésénél.....	164
3.1.8.1. Osztályon belüli hasonlóság – osztályok közötti hasonlóság.....	165
3.2. A BÉCSI OSZTÁLYOZÁS.....	165
3.2.1. A Bécsi Osztályozás felépítése.....	166
3.2.2. A Bécsi Osztályozás használata .....	166
<b>V. FEJEZET ÉRDEMI VIZSGÁLAT FELSZÓLALÁS ESETÉN.....</b>	<b>168</b>
<b>1. A FELSZÓLALÁS BENYÚJTÁSÁRA NYITVA ÁLLÓ HATÁRIDŐ .....</b>	<b>168</b>
1.1. AZ IDŐ ELŐTTI "FELSZÓLALÁS" .....	168
1.2. AZ ELKÉSETT "FELSZÓLALÁS" .....	168
<b>2. A FELSZÓLALÁS BENYÚJTÁSÁRA JOGOSULTAK KÖRE .....</b>	<b>169</b>
<b>3. A FELSZÓLALÁS ALAKI KÖVETELMÉNYEI.....</b>	<b>169</b>
<b>4. A FELSZÓLALÁS ÉRDEMI ELINTÉZÉSE .....</b>	<b>171</b>
4.1. A FELSZÓLALÁS VISSZAVONÁSA .....	173
<b>5. AZ ELJÁRÁS FELFÜGGESZTÉSE EGYES FELSZÓLALÁSOK TEKINTETÉBEN.....</b>	<b>174</b>
<b>6. A FELSZÓLALÁS KAPCSÁN FELMERÜLŐ KÖLTSÉGIGÉNY.....</b>	<b>175</b>
<b>VI. fejezet A GYORSÍTOTT ELJÁRÁSOK.....</b>	<b>177</b>
<b>1. VÉDJEGBEJELENTÉS IRÁNYULÓ GYORSÍTOTT ELJÁRÁS .....</b>	<b>177</b>
<b>2. VÉDJEGBEJELENTÉS IRÁNYULÓ KÜLÖNLEGES GYORSÍTOTT ELJÁRÁS .....</b>	<b>178</b>

<b>HARMADIK RÉSZ A VÉDJEGYTANÁCSI ÜGYEK</b> .....	<b>180</b>
<b>I. FEJEZET A VÉDJEGYTÖRLÉSI ELJÁRÁS</b> .....	<b>180</b>
<b>1. A VÉDJEGY TÖRLÉSÉNEK OKAI</b> .....	<b>180</b>
<b>2. A TÖRLÉS TÖRVÉNY ÁLTALI KIZÁRTSÁGA</b> .....	<b>181</b>
<b>3. A TÖRLÉSI ELJÁRÁS SORÁN ALKALMAZANDÓ JOGSZABÁLY</b> .....	<b>182</b>
<b>4. A TÖRLÉSI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSA</b> .....	<b>183</b>
4.1. <i>A VÉDJEGY TÖRLÉSÉNEK KÉRELMEZŐJE</i> .....	183
4.2. <i>A TÖRLÉSI KÉRELEM BENYÚJTÁSA ÉS INTÉZÉS</i> .....	183
4.3. <i>A TÖRLÉSI KÉRELEM KELLÉKEI</i> .....	184
4.4. <i>A TÖRLÉSI KÉRELEM BENYÚJTÁST KÖVETŐ VIZSGÁLATA (MEGENGEDHETŐSÉG)</i> .....	184
4.5. <i>A GYORSÍTOTT TÖRLÉSI ELJÁRÁS</i> .....	184
4.6. <i>A TÖRLÉSI KÉRELEM VISSZAVONÁSA ÉS VISSZAVONTNAK TEKINTÉSE</i> .....	186
<b>5. AZ ELJÁRÓ TANÁCS KIJELÖLÉSE</b> .....	<b>187</b>
<b>6. A SZÓBELI TÁRGYALÁS ELŐKÉSZÍTÉSE</b> .....	<b>187</b>
<b>7. A TÁRGYALÁS KITŰZÉSE</b> .....	<b>188</b>
<b>8. A SZÓBELI TÁRGYALÁS</b> .....	<b>189</b>
8.1. <i>A TÁRGYALÁS VEZETÉSE, RENDFENNTARTÁS, JEGYZŐKÖNYV</i> .....	190
8.2. <i>A FELEK JELENLÉTE, A TÁRGYALÁS ELMULASZTÁSÁNAK KÖVETKEZMÉNYEI</i> .....	190
8.3. <i>A TÁRGYALÁS MENETE</i> .....	191
8.3.1. <i>TANÚMEGHALLGATÁS</i> .....	193
8.4. <i>FOLYTATÓLAGOS TÁRGYALÁS</i> .....	195
8.5. <i>A KÖLTSÉGIGÉNYEK ELŐTERJESZTÉSE, A TÁRGYALÁS BEREKESZTÉSE</i> .....	195
<b>9. DÖNTÉSEK</b> .....	<b>196</b>
9.1. <i>A TÉNYÁLLÁS MEGÁLLAPÍTÁSA</i> .....	196
9.2. <i>A DÖNTÉSHOZATAL MÓDJA ÉS A DÖNTÉSEK KÖZLÉSE</i> .....	196
9.3. <i>AZ ELJÁRÁST BEFEJEZŐ HATÁROZAT FAJTÁI ÉS MEGHOZATALÁNAK SZEMPONTJAI</i> .....	197
9.4. <i>A SZÓBELI TÁRGYALÁS ALAPJÁN HOZOTT HATÁROZAT TARTALMA</i> .....	198
<b>10. BEJEGYZÉS A VÉDJEGYLAJSTROMBA, MEGHIRDETÉS</b> .....	<b>199</b>
<b>II. FEJEZET A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZŰNÉSÉNEK MEGÁLLAPÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁSOK</b> .....	<b>200</b>
<b>1. A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZŰNÉSE HASZNÁLAT HIÁNYA MIATT</b> .....	<b>201</b>
1.1. <i>A VÉDJEGYHASZNÁLATI MÓDOK</i> .....	201
1.2. <i>A VÉDJEGY TÉNYLEGES HASZNÁLATA ÉS A HASZNÁLAT ELMULASZTÁSA</i> .....	203
1.3. <i>A VÉDJEGYHASZNÁLAT VIZSGÁLATA</i> .....	205
<b>2. A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZŰNÉSE A MEGJELÖLÉS MEGKÜLÖNBÖZTETŐ KÉPESSÉGÉNEK ELVESZTÉSE MIATT</b> .....	<b>208</b>
<b>3. A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZŰNÉSE A MEGJELÖLÉS MEGTÉVESZTŐVÉ VÁLÁSA MIATT</b> .....	<b>208</b>
<b>4. A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZŰNÉSE A VÉDJEGYJOGOSULT JOGUTÓD NÉLKÜLI MEGSZŰNÉSE MIATT</b> .....	<b>210</b>
<b>5. A MEGSZŰNÉS MEGÁLLAPÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSA</b> .....	<b>210</b>
5.1. <i>A MEGSZŰNÉS MEGÁLLAPÍTÁSA IRÁNTI ELJÁRÁSOK KÉRELMEZŐJE</i> .....	210
5.2. <i>A KÉRELEM BENYÚJTÁSA</i> .....	210
5.3. <i>A MEGSZŰNÉS MEGÁLLAPÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ KÉRELEM KELLÉKEI</i> .....	211
5.4. <i>A MEGSZŰNÉS MEGÁLLAPÍTÁSA IRÁNTI KÉRELEM BENYÚJTÁST KÖVETŐ VIZSGÁLATA (MEGENGEDHETŐSÉG)</i> .....	212

5.5. A MEGSZŰNÉS MEGÁLLAPÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ KÉRELEM VISSZAVONÁSA ÉS VISSZAVONTNAK TEKINTÉSE .....	212
<b>10. DÖNTÉSEK .....</b>	<b>213</b>
10.1. A TÉNYÁLLÁS MEGÁLLAPÍTÁSA.....	213
10.2. A DÖNTÉSHOZATAL MÓDJA ÉS A DÖNTÉSEK KÖZLÉSE.....	213
10.3. AZ ELJÁRÁST BEFEJEZŐ HATÁROZAT FAJTÁI ÉS MEGHOZATALÁNAK MÓDJA .....	214
10.4. A SZÓBELI TÁRGYALÁS ALAPJÁN HOZOTT HATÁROZAT TARTALMA .....	215
<b>11. BEJEGYZÉS A VÉDJEGYLAJSTROMBA, MEGHIRDETÉS.....</b>	<b>215</b>
<b>NEGYEDIK RÉSZ .....</b>	<b>217</b>
<b>A NEMZETKÖZI VÉDJEGYEKSEL KAPCSOLATOS ELJÁRÁSOK.....</b>	<b>217</b>
<b>I. FEJEZET A MADRIDI RENDSZER SAJÁTOSÁGAI .....</b>	<b>217</b>
<b>1. A MADRIDI RENDSZER KIALAKULÁSA.....</b>	<b>217</b>
1.1. MUNKAMEGOSZTÁS ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS A NEMZETKÖZI IRODA ÉS A NEMZETI ILLETVE REGIONÁLIS HIVATALOK KÖZÖTT.....	218
1.2. MAGYARORSZÁG ÉS A MADRIDI RENDSZER.....	219
1.3. A MEGÁLLAPODÁS ÉS A JEGYZŐKÖNYV VISZONYA.....	220
1.4. VÉDJEGYFÜGGŐSÉG, KÖZPONTI MEGTÁMADÁS .....	222
1.5. A NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁS ÁTALAKÍTÁSA NEMZETI VÉDJEGYBEJELENTÉSSÉ.....	223
<b>2. A NEMZETKÖZI VÉDJEGYBEJELENTÉSEKRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK.....</b>	<b>224</b>
<b>3. A HIVATAL ÚTJÁN BENYÚJTOTT BEJELENTÉSEK .....</b>	<b>225</b>
3.1. A TOVÁBBÍTÁSI KÉRELEM .....	226
3.2. A KÉRELEM VIZSGÁLATA.....	228
3.3. A TOVÁBBÍTÁSI KÉRELEM DÍJA ÉS A NEMZETKÖZI DÍJAK MEGFIZETÉSÉNEK SZABÁLYAI.....	230
3.4. A NEMZETI VÉDJEGYLAJSTROM VEZETÉSÉVEL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK.....	230
<b>4. A NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁSBÓL EREDŐ OLTALOM UTÓLAGOS KITERJESZTÉSE A HIVATAL ÚTJÁN.....</b>	<b>231</b>
4.1. A KÉRELEM BENYÚJTÁSA.....	231
4.2. A NEMZETKÖZI VÉDJEGYBEJELENTÉSSSEL VAGY A NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁSBÓL EREDŐ OLTALOMMAL KAPCSOLATOS VÁLTOZÁSOKNÁL ALKALMAZANDÓ SZABÁLYOK.....	232
<b>5. A NEMZETKÖZI VÉDJEGY LAJSTROMOZÁSÁT KÖVETŐ ELJÁRÁSOK.....</b>	<b>232</b>
5.1. MÓDOSÍTÁSOK .....	232
5.1.1. A bejelentő nevében és/vagy címében történt változás feljegyzése .....	233
5.1.2. A képviselő nevében és/vagy címében történt változás feljegyzése .....	233
5.1.3. Az oltalmi kör szűkítésére irányuló kérelem .....	234
5.1.3.1. Korlátozás .....	234
5.1.3.2. Lemondás .....	235
5.1.3.3. Érvénytelenítés .....	236
5.1.4. Jogutódlás .....	236
5.1.5. Javítások a nemzetközi lajstromban.....	237
5.1.6. Képviseleti megbízás feljegyzése – képviseletváltás.....	238
5.2. A NEMZETKÖZI VÉDJEGY MEGÚJÍTÁSA .....	238
<b>6. MAGYARORSZÁGOT MEGJELŐLŐ BEJELENTÉSEK .....</b>	<b>239</b>
6.1. A NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁS HATÁLYÁNAK ELISMERÉSE .....	239
6.2. A MAGYARORSZÁGOT MEGJELŐLŐ NEMZETKÖZI BEJELENTÉS MEGHIRDETÉSE.....	240
6.3. ÉRDEMI VIZSGÁLAT HIVATALBÓL ÉS KUTATÁS.....	241
6.4. ÉSZREVÉTEL.....	243

6.5. FELSZÓLALÁS.....	243
6.6. A FELSZÓLALÁS KAPCSÁN FELMERÜLŐ KÖLTSÉGIGÉNY.....	244
6.7. A NEMZETKÖZI VÉDJEJY MAGYARORSZÁGI LAJSTROMOZÁSA .....	245
<b>7. ÁTRUHÁZÁS ÉS HASZNÁLATI ENGEDÉLY HATÁLYÁNAK ELUTASÍTÁSA .....</b>	<b>246</b>

<b>Jogszabály</b>	<b>Rövidítés</b>
1997. évi XI. törvény a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról	Vt.
A Tanács 1383/2003/EK rendelete az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről	
A Bizottság 1891/2004/EK rendelete az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági rendelkezésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló 1383/2003/EK tanácsi rendelet végrehajtási rendelkezéseinek elfogadásáról	
A Tanács 2913/92/EGK rendelete a Közösségi Vámkódex létrehozásáról	
2003. évi CXXVI. törvény a közösségi vámjog végrehajtásáról	Vámtv.
371/2004. (XII.26.) Korm. rendelet az egyes szellemi tulajdonjogokat sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről	
1999. évi LXIX. törvény a szabálysértésekről	Szabs. tv.
218/1999. (XII.28.) Korm. rendelet az egyes szabálysértésekről	Szabs. r.
2004. évi CXL. törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól	Ket.
1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról	Pp.
1973. évi 11. törvényerejű rendelet a külföldön felhasználásra kerülő okiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről Hágában 1961. október 5. napján kelt nemzetközi egyezmény kihirdetéséről.	
19/2005. (IV.12.) GKM rendelet a Magyar Szabadalmi Hivatal előtti iparjogvédelmi eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól	díjrendelet
2009. évi CLV. törvény a minősített adat védelméről	

2011. évi CLXIII. törvény a Magyarország ügyészségéről	Ütv.
1994. évi LIII. törvény a bírósági végrehajtásról	Vht.
24/2004. (VI.30.) IM rendelet a bírósági eljárásban megállapítható szabadalmi ügyvivői költségekről és a pártfogó szabadalmi ügyvivő részére megállapítható díjról és költségtérítésről	
32/2003. (VIII.22.) IM rendelet a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről	
147/2007. (VI.26.) Korm. rendelet az egyes iparjogvédelmi beadványok elektronikus úton való benyújtására vonatkozó részletes szabályokról	e-Kr.
2003. évi CII. törvény egyes iparjogvédelmi és szerzői jogi törvények módosításáról	
16/2004. (IV.27.) IM rendelet a védjegybejelentés és földrajzi árujelzőre vonatkozó bejelentés részletes alaki szabályairól	R.
2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről	Btk.
2011. évi CCII. törvény Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről	Címertv.
A Tanács 510/2006/EK rendelete a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról	
A Tanács 2081/92/EGK rendelete mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról	
A Tanács 479/2008/EK rendelete a szőlészeti és borászati termékek árujelzőinek közösségi oltalmára a borpiac közösségi szervezéséről	
A Bizottság 607/2009/EK rendelete a 479/2008/EK tanácsi rendeletnek a bizonyos borászati termékekre vonatkozó oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, hagyományos kifejezések, valamint e termékek címkézése és kiserelése tekintetében történő végrehajtására vonatkozó egyes részletes szabályok megállapításáról	
Az Európai Parlament és Tanács 110/2008/EK rendelete a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kisereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről	



1959. évi IV. törvény a Polgári Törvénykönyvről	Ptk.
1999. évi LXXVI. törvény a szerzői jogról	Szjt.
1996. évi LVII. törvény a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról	Tpvt.
2000. évi CXVIII. törvény az önálló kereskedelmi ügynöki szerződésről	
335/2005. (XII.29.) Korm. rendelet a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről	KEIR rendelet
225/2009. (X.14.) Korm. rendelet az elektronikus közszolgáltatásról és annak igénybeviteléről	
1999. évi LXXXII. törvény a Szellemi Tulajdon Világszervezetében létrejött Védjegyjogi Szerződés kihirdetéséről	Védjegyjogi Szerződés
Szingapúri Védjegyjogi Szerződés	
1970. évi 18. törvényerejű rendelet az ipari tulajdon oltalmára létesült uniós egyezmények 1967. július 14-én Stockholmban felülvizsgált illetve létrehozott szövegének kihirdetéséről (Párizsi Uniós Egyezmény)	PUE
A Tanács 207/2009/EK rendelete a közösségi védjegyről	CTMR2
1983/1. Nemzetközi Szerződés az Országos Találmányi Hivatal Elnökétől , A gyári vagy kereskedelmi védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, az 1957. évi július hó 15-én kötött, Stockholmban, az 1967. évi július hó 14-én és Genfben, az 1977. évi május hó 13-án felülvizsgált NIZZAI MEGÁLLAPODÁS	Nizzai Megállapodás
1973. évi 29. törvényerejű rendelet egyes iparjogvédelmi uniós megállapodások kihirdetéséről	Madridi Megállapodás
1999. évi LXXXIII. törvény a védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló Madridi Megállapodáshoz kapcsolódó 1989. évi Jegyzőkönyv kihirdetéséről	Madridi Jegyzőkönyv
1991. évi XLI. törvény a közjegyzőkről	Közjegyzői tv.
24/1986. (VI. 26.) MT rendelet a szakfordításról és tolmácsolásról	

Nairobi Szerződés az olimpiai jelkép oltalmáról (kihirdette a 2008. évi LX. törvény)	Nairobi Szerződés
A hadrakelt fegyveres erők sebesültjei és betegei helyzetének javítására vonatkozóan Genfben, 1949. augusztus 12-én kelt Egyezmény	I. Genfi Egyezmény

Egyéb rövidítések	
Iratkezelési Szabályzat	Szabályzat
Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala	SZTNH vagy Hivatal
Európai Gazdasági Térség	EGT
Belső Piaci Harmonizációs Hivatal	BPHH

## ELSŐ RÉSZ

### A VÉDJEGYÜGYEK INTÉZÉSÉNEK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

#### I. FEJEZET

#### A VÉDJEGYELJÁRÁSOK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban Vt.) VII. fejezete a védjegyeljárások általános szabályait tartalmazza; e szabályokat – adott esetben a külön megállapított eltérésekkel – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: Hivatal vagy SZTNH) hatáskörébe tartozó összes védjegyeljárásban alkalmazni kell, azaz nemcsak a védjegy lajstromozására irányuló eljárásban (Vt. IX. fejezet), hanem az egyéb védjegyeljárásokban (Vt. X. fejezet) és a védjegyügyek nyilvántartásával kapcsolatban is (Vt. VIII. fejezet). Más szóval, az SZTNH hatáskörébe tartozó bármely védjegyeljárásban az adott védjegyeljárás különös szabályait és a védjegyeljárások általános szabályait együttesen kell alkalmazni; a Vt. eltérő rendelkezése híján pedig a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban Ket.) szerint kell eljárni (erről részletesebben ld. a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályainak alkalmazásáról szóló részt).

#### 1. A SZELLEMI TULAJDON NEMZETI HIVATALÁNAK HATÁSKÖRE VÉDJEGYÜGYEKBEN

Vt. 37. § (1) bek. Az SZTNH kormányhivatal, a szellemi tulajdon védelmének központi  
Ket. 20. § (1) bek. államigazgatási szerve. Az SZTNH hatáskörébe a következő védjegyügyek  
Ket. 20. § (6) bek. tartoznak:

- a védjegy lajstromozása;
- a védjegyohtalom megújítása;
- a védjegyohtalom megszűnésének megállapítása;
- a védjegy törlése;
- a védjegyohtalom megosztása;
- a védjegybejelentések és a védjegyek nyilvántartása;
- a hatósági tájékoztatás.

A Vt. 37. §-ának (1) bekezdése a Hivatal hatáskörébe tartozó védjegyügyeket tárgykörök, ügýtípusok szerint sorolja fel. Természetesen az SZTNH hatáskörébe tartozik a felsorolt ügyekben hozható bármely intézkedés vagy döntés; így pl. a Vt. 37. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja alapján nemcsak a védjegy lajstromozása, hanem a védjegybejelentés elutasítása vagy visszavontnak tekintése is.

A Vt. 37. §-ának (1) bekezdésében a Hivatal hatáskörébe tartozó ügyekről adott felsorolás kimerítő jellegű: az SZTNH-nak csak a felsorolt (nemzeti) védjegyügyek intézésére van hatásköre, ezekben a védjegyügyekben viszont csak az SZTNH

folytathatja le a közigazgatási hatósági eljárást. Egyúttal az SZTNH-t a Vt. 37. §-ának (1) bekezdésében felsorolt valamennyi védjegyügyben eljárási köteletség is terheli: a hatóság a hatáskörébe tartozó ügyben köteles eljárni az illetékességi területén (az SZTNH illetékessége az egész országra kiterjed). A Hivatal főszabály szerint az ügyfél kérelmére jár el, bizonyos esetekben a kérelemre indult eljárást hivatalból folytathatja és hivatalból hoz intézkedést megújítás hiányában a védjegyoltalom megszűnéséről. Ha a Hivatal elmulasztja az eljárást a hatáskörébe tartozó védjegyügyben, az ügyfél kérelmére a Fővárosi Törvényszék mint közigazgatási ügyekben eljáró bíróság (tehát nem a Vt. XI. fejezete szerinti eljárásban) kötelezi az SZTNH-t az eljárás lefolytatására. A Ket. e rendelkezéseit annak ellenére alkalmazni kell, hogy a védjegyeljárásokban nem érvényesül a Ket.-ben megállapított ügyintézési határidő, továbbá nem alkalmazhatóak a Ket.-nek azok a rendelkezései sem, amelyek az eljáró hatóság egyéb intézkedésére állapítanak meg határidőt.

A védjegyekkel kapcsolatban vannak olyan ügyek is, amelyek nem az SZTNH hatáskörébe tartoznak. A Vt. XII. fejezetében szabályozott védjegyperekben és egyéb – védjeggyel kapcsolatos – jogvitás ügyekben az ott meghatározott törvényszékek járnak el. A vámhatóság hatáskörébe tartoznak a védjegyoltalomból eredő jogokat sértő áruk elleni vámhatósági intézkedések; a védjegyjogosult az ilyen intézkedés iránti kérelmét a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Ügyek és Adózók Vám- és Pénzügyőri Igazgatóságához nyújthatja be [ld. a Tanács 1383/2003/EK rendeletét, a Bizottság 1891/2004/EK rendeletét, a Tanács 2913/92/EGK rendeletét, a 2003. évi CXXVI. törvényt, valamint a 371/2004. (XII. 26.) Korm. rendeletet]. Az iparjogvédelmi jogok megsértése miatt a szabálysértési eljárás a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vámszerve hatáskörébe tartozik; [2012. évi II. törvény 238/B. § ]. Emellett bizonyos esetekben iparjogvédelmi jogok megsértése bűncselekménynek minősül[2012. évi C. törvény 388. §].

Ket. 22. § (1)-(2) bek. Ha az SZTNH hatáskörének hiányát állapítja meg valamely – adott esetben akár a védjeggyel kapcsolatos – ügyben, a kérelmet és az ügyben keletkezett iratokat – az ügyfél egyidejű értesítése mellett – haladéktalanul, de legkésőbb a kérelem megérkezésétől, folyamatban lévő ügyben a hatáskör hiányának megállapításától számított nyolc napon belül átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz. Szükség esetén az osztályvezető vagy a főosztályvezető, illetve az

Ket. 22. § (3)-(5) bek. szerv azonosításához. A Ket. szabályozza az ilyen esetekben esetleg szükségesnek mutatkozó ideiglenes intézkedést.

Vt. 37. § (2) bek. A Hivatal hatáskörébe tartoznak a közösségi védjegyrendszerre és a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó rendelkezések alkalmazásából eredő ügyek is. A nemzeti hatáskörbe tartozó kérdésekben a Vt. X/A., illetve X/B-X/D. fejezetei tartalmazzák a szóban forgó ügyek intézésére irányadó szabályokat (ld. a módszertani útmutató negyedik részét).

## 2. A KÖZIGAZGATÁSI HATÓSÁGI ELJÁRÁS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAINAK ALKALMAZÁSA

### 2.1. A Vt. ÉS A KET. EGYÜTTES ALKALMAZÁSA

Vt. 38. § (1) bek. Az SZTNH központi államigazgatási szervként a Ket. hatálya alá tartozó közigazgatási hatóság.

A Ket. 13. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja szerint az iparjogvédelmi és a szerzői jogi eljárásokban a Ket. rendelkezéseit csak akkor kell alkalmazni, ha az ügyfajtaára vonatkozó törvény eltérő szabályokat nem állapít meg. A Hivatal eljárásai tehát ún. privilegizált eljárások, amelyekre az ügyfajtaára vonatkozó törvények különös eljárási szabályokat állapítanak meg. A Vt. 38. §-ának (1) bekezdése is megerősíti azonban azt az elvet, hogy e különös eljárási szabályok nem alkotnak a Ket.-től teljességgel független, önálló és zárt rendszert. A Hivatal a hatáskörébe tartozó védjegyügyekben – a Vt.-ben meghatározott eltérésekkel – a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezései szerint jár el. A Hivatal eljárására tehát minden olyan Ket.-ben foglalt szabály vonatkozik, amelyhez képest a Vt. valamely eljárási rendelkezése nem állapít meg eltérést, illetve amelynek alkalmazását a Vt. kifejezetten nem zárja ki. Mindezek alapján a Vt. és a Ket. szabályai együtt, egymást kiegészítve érvényesülnek – azzal, hogy eltérés esetén a Vt. eljárási szabályai élveznek elsőbbséget. Meg kell jegyezni ugyanakkor, hogy a Ket. olyan szabályai, amelyeknek alkalmazása a védjegyeljárások természete miatt fel sem merül (pl. ideiglenes biztosítási intézkedés, hatósági közvetítő), a Hivatal eljárásaiban nem bírnak gyakorlati jelentőséggel.

Eljárási kérdések tisztázásakor elsősorban abból kell kiindulni, hogy az adott kérdés körében a Vt. valamely rendelkezése nyújt-e konkrét iránymutatást.

A Vt. két szinten is tartalmaz eljárási természetű rendelkezéseket, amelyek a Ket.-hez képest eltérő szabályokat állapítanak meg:

- általános jellegű rendelkezések szerepelnek „A védjegyeljárások általános szabályai” című VII. fejezetben;
- a védjegyeljárások valamely konkrét szakaszával vagy részletével összefüggő rendelkezések találhatóak a Vt. más részeiben is (pl. a felszólalás vagy a törlési eljárás részletes szabályai vagy a védjegyhasználat igazolására vonatkozó rendelkezések körében).

Adott esetben ugyanazon kérdés kapcsán a Vt. mindkét említett szinten is tartalmazhat rendelkezést. Így például a nyelvhasználatról szóló 45. § szerint bár a védjegyeljárások magyar nyelven folynak, védjegyügyekben idegen nyelvű beadványokat is be lehet nyújtani; ezek magyar nyelvű fordítására a Hivatal többnyire – főként a bizonyítékul szolgáló iratok esetében – nem is tart igényt. Ez eltérés a Ket. nyelvhasználatról szóló 9. §-ában foglalt főszabályhoz képest, amely szerint a közigazgatási hatósági eljárás hivatalos nyelve a magyar. Ezen túlmenően a Vt. részletesebb eljárási szabályt is tartalmaz például a védjegybejelentés

benyújtásáról és kellékeiről szóló 50. § (5) bekezdésében, amely szerint: „Ha a bejelentés árujegyzéke idegen nyelven készült, a magyar nyelvű árujegyzéket a bejelentés napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.” Ez a speciális szabály „felülírja” a Vt. 45. §-ában foglalt általánosabb szabályt: a védjegy árujegyzékének magyar nyelvű fordítását a bejelentőnek mindenképpen be kell nyújtania, méghozzá a bejelentés napjától számított négy hónapon belül.

A fenti példából is látható, hogy a rendelkezések a Ket. szabályaitól a Vt. általános eljárási szabályain át a Vt. valamely részletesebb eljárási szabályt rögzítő rendelkezései felé haladva egyre speciálisabbá válnak. Ezért ha valamely eljárási kérdésben a követendő eljárás nem világos, a megoldás keresése érdekében – a leginkább speciálistól a „háttérszabályként” alkalmazandó általános felé haladva – a következő vizsgálódás javasolt:

- Elsőként a Vt.-nek az eljárás adott szakaszával vagy részletével összefüggő rendelkezéseiben érdemes konkrét iránymutatást keresni.
- Ha ilyen nem áll rendelkezésre, a Vt. általános eljárási szabályai hívhatók segítségül.
- Ha továbbra sincs válasz a vitás kérdésre, a megoldás a Ket. vonatkozó tárgyú szabályaiban keresendő.

Vt. 38. § (3)-(5) A Vt. általános érvennyel kizárja a Ket. egyes rendelkezéseinek alkalmazását a védjegyeljárások körében.

A Ket. 29. §-ának (9) bekezdése szerint ha az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfél kéri, a kérelem beérkezésétől számított nyolc napon belül a hatóság – a Ket.-ben meghatározott szabályok szerint – értesíti többek között az ügy iktatási számáról, az ügyintéző nevéről és hivatali elérhetőségéről, az eljárás megindításának napjáról, az ügyintézési határidőről, az iratokba való betekintés, illetve a nyilatkozattétel lehetőségéről.

A Vt. alapján a Hivatal előtti valamennyi védjegyeljárásban a fentiekől eltérő eljárási rend érvényesül. A lajstromozási eljárásban a bejelentő a bejelentés benyújtását követően a Hivaltaltól akkor kapja meg az első visszajelzést, amikor a Hivatal értesíti őt a bejelentési nap elismeréséről, illetve felhívja a bejelentési nap elismeréséhez szükséges hiányok pótlására. Az oltalom megújítására vagy megosztására irányuló eljárásokban az első visszajelzést a kérelem valamely hiányossága esetén a hiánypótlási felhívás, szabályszerű kérelem esetén a kérelemnek megfelelő határozat megküldése jelenti. A törlési, illetve a megszűnés megállapítására irányuló kérelmek tekintetében a kérelmező a kérelem benyújtását követően akkor kap először visszajelzést, amikor a Hivatal a kérelem valamely hiányossága miatt hiánypótlásra szólítja fel, vagy az írásbeli előkészítés során az ellenérdekű fél nyilatkozatát megküldi és a kitűzött tárgyalás napjáról értesíti. Mindezekre tekintettel a Vt. a Ket. vonatkozó szabályozásának alkalmazását általános érvennyel is kizárja.

Hasonlóképpen általános kizárás érinti a Ket. jogutódlással kapcsolatos rendelkezéseinek alkalmazását. Az iparjogvédelmi jogok sajátosságait figyelembe véve a Vt. 19. §-a jogutódlás tárgyában speciális szabályokat állapít meg. A kifejezett kizárást indokolja többek között az is, hogy a Ket. 16. §-a alapján a kérelemre indult eljárásban a kérelmező ügyfél jogutódja az eljárásról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, de legkésőbb a jogutódlástól számított hat hónapon belül kérheti a jogutódlás megállapítását. Az iparjogvédelmi jogokkal kapcsolatos tényekről a Hivatal lajstromokat vezet. A jogutódlás ezekbe történő bejegyeztetése a jogosultnak nem kötelezettsége, bár a bejegyzés nyilvánvalóan érdekében áll.

Vt. 47. § (4) bek.

Jóhiszemű és ellenérték fejében jogot szerző harmadik személlyel szemben a védjeggyel kapcsolatos bármely jogra ugyanis csak akkor lehet hivatkozni, ha azt a védjegy-lajstromba bejegyezték. A jogutódlás tudomásulvétele nem tagadható meg azon az alapon, hogy azt nem a jogutódlás megtörténtétől számított valamely határidőn belül kérik, hiszen ez a Hivatal nyilvántartásainak hitelességéhez fűződő közérdeket és a jogosultak érdekeit egyaránt súlyosan sértené.

A védjegyügyekben nem alkalmazhatók a Ket.-nak a közvetítő igénybevételére vonatkozó rendelkezései sem.

A Vt. a jogorvoslati rend tekintetében a Ket.-hez képest teljesen eltérő, speciális szabályokat tartalmaz (bővebben ld. az Első Rész I. Fejezetének 11. pontját).

## *2.2. KÉRELEMRE TÖRTÉNŐ ELJÁRÁS*

Vt. 38. § (2) bek.

Az SZTNH a hatáskörébe tartozó védjegyügyekben – törvény eltérő rendelkezése hiányában – kérelemre jár el.

A kérelemre történő eljárás elvének rögzítésével a Vt. általános, valamennyi védjegy-eljárás tekintetében érvényesülő eltérést állapít meg a Ket. 3. §-ában foglalt hivatalbóli eljárás alapelveihez képest. A Hivatal hatáskörébe tartozó védjegy-eljárások mindig az ügyfél megfelelő kérelme alapján indulnak meg:

- a lajstromozási eljárás a védjegybejelentés benyújtásával;
- a védjegyoltalom megújítására irányuló eljárás a megújítási kérelem benyújtásával;
- a törlési, illetve megszűnés megállapítására irányuló eljárás a törlési vagy megszűnés megállapítási kérelem benyújtásával;
- a közösségi védjegybejelentés továbbítása az erre irányuló kérelem benyújtásával;
- a nemzetközi védjegybejelentés intézése a nemzetközi védjegybejelentés benyújtásával.

Egyes kérelmek vagy beadványok nem képezik önálló védjegy-eljárás tárgyát, azonban a megfelelő ügyintézési lépések kiindulásaként szükségesek a Hivatal eljárása érdekében:

- a felszólalás vagy – a meghirdetést követően – az észrevétel tárgyát képező kizáró ok vagy körülmény vizsgálata a felszólalás vagy az észrevétel benyújtása alapján veszi kezdetét (a lajstromozási eljárás keretében);
- a védjegybejelentés vagy a védjegyoltalom megosztására megosztási kérelem alapján kerülhet sor;
- a név- és címváltozások, hasznosítási engedély, átruházás, képviseleti megbízás, szenioritás stb. lajstromba való bejegyzése a vonatkozó kérelem benyújtásával kezdeményezhető;
- az ügyfél kérelmet nyújthat be pl. a Hivatal által adott határidő meghosszabbítására, az eljárás felfüggesztésére, tárgyalás megtartására, gyorsított és különleges gyorsított eljárás elrendelésére, az ellenérdekű fél által bizonyítandó egyes körülmények alátámasztására vonatkozóan is.



### 3. A SZELLEMI TULAJDON NEMZETI HIVATALÁNAK DÖNTÉSEI

#### 3.1. HATÁROZATOK, VÉGZÉSEK

Ket. 71. § (1) bek. Az SZTNH a védjegyügyek érdemében határozatot hoz, az eljárás során eldöntendő egyéb kérdésekben pedig végzést bocsát ki.

A Vt. 37. §-a sorolja fel ügytípusonként a védjegyügyeket. **Ezen védjegyügyek érdemi kérdéseiben a döntéseket határozat formájában kell meghozni.**

A **határozat** formájában meghozandó legfontosabb döntésekről az alábbi táblázat nyújt tájékoztatást.

Védjegyügyek a Vt. 37. §-a szerint	A védjegyügyben hozható határozatok
a védjegy lajstromozása	<ul style="list-style-type: none"><li>- védjegy lajstromozása</li><li>- védjegy lajstromozása korlátozással</li><li>- védjegy lajstromozása felszólalás esetén</li><li>- védjegy lajstromozása az árujegyzék korlátozásával felszólalás alapján</li><li>- a védjegybejelentés elutasítása</li><li>- a védjegybejelentés részleges elutasítása</li><li>- a védjegybejelentés elutasítása felszólalás alapján</li></ul>
a védjegyoltalom megújítása	<ul style="list-style-type: none"><li>- a védjegyoltalom megújítása</li><li>- a megújítási kérelem elutasítása</li></ul>
a védjegyoltalom megszűnésének megállapítása	<ul style="list-style-type: none"><li>- a védjegyoltalom (részbeni vagy teljes) megszűnésének megállapítása megtévesztővé válás miatt, illetve az erre irányuló kérelem elutasítása</li><li>- a védjegyoltalom (részbeni vagy teljes) megszűnésének a használat hiánya miatti megállapítása, illetve az erre irányuló kérelem elutasítása</li><li>- a védjegyoltalom (részbeni vagy teljes) megszűnésének megállapítása megkülönböztető képesség elvesztése miatt, illetve az erre irányuló kérelem elutasítása</li><li>- a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatti megszűnés megállapítása, illetve az erre irányuló kérelem elutasítása</li></ul>
a védjegy törlése	<ul style="list-style-type: none"><li>- a védjegy törlése</li><li>- a védjegy árujegyzékének korlátozása</li><li>- a törlés iránti kérelem elutasítása</li></ul>
a védjegyoltalom	<ul style="list-style-type: none"><li>- a védjegyoltalom megosztása</li></ul>

megosztása	- a védjegyoltalom megosztására irányuló kérelem elutasítása
a védjegybejelentések és a védjegyek nyilvántartása	- a hatósági nyilvántartásba a lajstromozott védjegyekkel kapcsolatos bejegyzések iránti kérelmekről hozott döntés - a védjegyoltalomról való lemondás tudomásulvétele
a védjegyek nemzetközi lajstromozására (X/B-X/D. fejezetek) vonatkozó rendelkezések alkalmazásából eredő ügyek	- a nemzetközi védjegylajstromozás tárgyát képező megjelölés oltalmának elismerése - a nemzetközi védjegylajstromozás tárgyát képező megjelölés oltalmának részleges elismerése - nemzetközi védjegybejelentés elutasítása - a nemzetközi védjegylajstromozás tárgyát képező megjelölés oltalmának elismerése felszólalás esetén - a nemzetközi védjegylajstromozás tárgyát képező megjelölés oltalmának részleges elismerése felszólalás esetén - nemzetközi védjegybejelentés elutasítása felszólalás esetén - nemzetközi lajstromozás átalakítása nemzeti védjegybejelentéssé - nemzetközi lajstromozás nemzeti védjegybejelentéssé történő átalakítása iránti kérelem elutasítása - nemzetközi védjegybejelentés, valamint a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelem elutasítása - nemzetközi lajstromozásból eredő, a Magyarországra kiterjedő oltalom tekintetében a nemzetközi lajstromba bejegyzett átruházás hatályának elutasítása - nemzetközi lajstromozásból eredő, a Magyarországra kiterjedő oltalom tekintetében a nemzetközi lajstromba bejegyzett használati engedély hatályának elutasítása - nemzetközi védjegybejelentés továbbításának elutasítása - nemzetközi védjegyoltalom részleges megszűnésének megállapítása lemondás következtében - nemzetközi védjegyoltalom megszűnésének megállapítása lemondás következtében

Az eljárások során eldöntendő egyéb kérdésekben az SZTNH **végzést** bocsát ki. A végzések két fő csoportját lehet megkülönböztetni aszerint, hogy lehet-e vele szemben önálló jogorvoslattal élni vagy nem. Az önálló jogorvoslati lehetőség biztosítását egyrészt az indokolhatja, hogy a végzés befejezi az eljárást, tehát az ügyfélnek nem lenne további lehetősége a döntéssel szembeni kifogásának az előterjesztésére. Ilyen **önálló jogorvoslattal megtámadható, eljárást befejező végzések** az alábbiak:

- a kérelem (pl. védjegybejelentés, felszólalás, törlési vagy megszűnés megállapítása iránti kérelem) visszavontnak tekintése,
- a kérelem visszavonásának tudomásulvétele,
- az eljárás megszüntetése (pl. törlési kérelem visszavonása miatt).

Vt. 77. § (1) bek. b), c), d) és e) Egyéb végzések esetén is indokolt az **önálló jogorvoslat** biztosítása, pl. eljárás-gazdaságossági okokból, vagy azért mert a végzéssel érintett személynek nincs lehetősége későbbi döntés ellen jogorvoslatot benyújtani. Ezen végzések közé tartoznak a következők:

- az eljárást felfüggesztő és a védjegylajstromba való bejegyzés tárgyában hozott végzés,
- az iratbetekintést kizáró vagy korlátozó végzés, amellyel szemben a Ket. rendelkezései szerint önálló jogorvoslatnak van helye,
- az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfélen kívüli ügyféli jogállást megtagadó végzés,
- az eljárási bírságot kiszabó, valamint az eljárási költség megállapításának és viselésének kérdésében hozott végzés.

A további kérdésekben születő végzések (pl. a nyilatkozattételi felhívásról vagy az eljárás folytatásáról szóló döntések) önálló jogorvoslattal nem támadhatóak meg, hanem azokat az érdemi döntést magában foglaló határozattal szemben előterjesztett jogorvoslati kérelemben lehet megtámadni.

### 3.2. A DÖNTÉSEK TARTALMA

Ket. 72. § (1)-(5) bek. A határozatok és a végzések tartalmára nézve a Ket. szabályai alkalmazandóak. A határozatok és végzések fő részei: bevezető rész (fejléc), rendelkező rész, indokolás, záró rész.

A **határozat bevezető részének** az alábbi adatokat kell tartalmaznia:

- a) az eljáró hatóság megnevezését, az ügy számát és ügyintézőjének nevét,
- b) a jogosult vagy kötelezett ügyfél nevét és lakcímét vagy székhelyét, továbbá az ügyfél által a kérelemben megadott, személyazonosítására szolgáló adatot,
- c) az ügy tárgyának megjelölését.

A határozat **rendelkező részében** a következőknek kell szerepelnie:

- a) a hatóság döntése,
- b) a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának helyéről és határidejéről, valamint a jogorvoslati eljárásról való tájékoztatás,

- c) az eljárási költség megállapítása, ha arról a hatóság nem külön dönt,
- d) az eljárási költségek viseléséről szóló döntés, ha arról a hatóság nem külön dönt,
- e) a kötelezettség teljesítésének határnapja vagy határideje,
- f) a határozatban megállapított fizetési kötelezettség megfizetésének, lerovásának módjairól szóló tájékoztatás.

A határozat **indokolása** a rendelkező részben foglalt döntés ténybeli és jogi megalapozását szolgálja. A döntéssel szemben benyújtott megváltoztatási kérelemben kifogásolható mind a tényállás tisztázásának elmaradása, mind a döntést alátámasztó érvelés nem kellő részletességgel és alaposággal való kifejtése, valamint a nem megfelelő jogszabályhelyre történő hivatkozás is, ezért különösen fontos, hogy a határozat indokolása az alábbi elemeket megfelelő részletességgel tartalmazza:

- a) a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat,
- b) az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait,
- c) a mérlegelési, méltányossági jogkörben hozott határozat esetén a mérlegelésben, a méltányossági jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket,
- d) azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a hatóság a határozatot hozta [a jogszabályhelyek pontos meghivatkozása szükséges, pl. a Vt. 2. § (2) bekezdésének b) pontja vagy a Vt. 18. §-ának (1) bekezdése stb.],
- e) a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályra történő utalást.

A határozat **záró részében** fel kell tüntetni:

- a) a döntéshozatal helyét és idejét, a hatáskör gyakorlójának nevét, hivatali beosztását, valamint a döntés kiadmányozójának a nevét, hivatali beosztását, ha az nem azonos a hatáskör gyakorlójával
- b) a döntés kiadmányozójának aláírását és a hatóság bélyegzőlenyomatát.

A **végzések** általában egyszerűbb szerkezetet igényelnek, mint a határozatok. A végzés tartalmi elemei lényegében megegyeznek a határozatével, a különbség az indokolási részben van. A Ket. rendelkezése szerint a végzésnek a döntés indokolása körében az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) a mérlegelési, méltányossági jogkörben hozott határozat esetén a mérlegelésben, a méltányossági jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket,
- b) azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a hatóság a határozatot hozta, a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályra történő utalást.

Ket. 72. § (4) bek.

**Egyszerűsített döntés** hozható, ha a hatóság a kérelemnek teljes egészében helyt ad, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél, vagy a döntés az ellenérdekű ügyfél jogát vagy jogos érdekét nem érinti, vagy a döntés kizárólag valamely eljárási cselekmény időpontját határozza meg.

Az egyszerűsített döntés nem tartalmaz indokolást és jogorvoslatról szóló tájékoztatást (pl. védjegy lajstromozása, ha nem került sor felhívás kibocsátására és

felszólalást sem nyújtottak be ellene; a tárgyalás kitűzéséről szóló végzés).

- Ket. 72. § (6) bek. Az indokolás mellőzhető továbbá akkor is, ha az késleltetné a döntés meghozatalát és a késelem súlyos kárral fenyegető helyzet kialakulásához vezethet. E kivételes esetben a döntés meghozatalától számított tíz napon belül meg kell küldeni az indokolást az ügyfél részére. Ilyenkor a jogorvoslat igénybevételenek határidejét az indokolás kézbesítésének napjától kell számítani.
- Ket. 73. § (1) bek. A döntés tartalmával kapcsolatos megszorítás, hogy a döntés csak olyan védett adatot tartalmazhat, amelyet az iratbetekintés szabályai szerint megismerhet az, akivel a döntést közlik. A döntést úgy kell megszövegezni, hogy a figyelembe vett védett adat tartalmára annak ismertetése nélkül utaljon, valamint hogy abból ne legyen levonható következtetés annak a személynek a kilétére vonatkozóan, akinek a természetes személyazonosító adatai és lakcíme zárt kezelését rendelték el.
- Ket. 72. § (5) bek.  
Ket. 75. § A határozat egy speciális fajtája az egyezséget jóváhagyó határozat, amely szerint ha a hatósági eljárás során lefolytatott egyezségi kísérlet eredményre vezet, a hatóság határozatba foglalja és jóváhagyja az egyezséget, ha megfelel a jogszabályokban foglalt feltételeknek, nem sérti a közérdeket, mások jogát vagy jogos érdekét, valamint kiterjed a teljesítési határidőre és az eljárási költség viselésére. Az egyezséget jóváhagyó egyszerűsített döntésből mellőzhető az indokolás.

### 3.3. A DÖNTÉSEK MEGHOZATALA

- Vt. 39. § (2) bek. Védjegyügyekben az SZTNH nem érdemi döntéseit az ügyintéző, az eljárást befejező döntéseket pedig az osztályvezető hozza meg. Kivételt képeznek ez alól az alábbi kontradiktórius ügyekben hozott határozatok, amelyekben háromtagú tanács jár el és szótöbbséggel határoz:
- a védjegy törlésére irányuló eljárás [Vt. 73. § (1)], a védjegy használatának hiánya miatt, valamint a megjelölés megkülönböztető képességének elvesztése illetve a megtévesztővé válása miatt indított, a védjegyoltalom megszűnésének megállapítására irányuló eljárás) [Vt. 76. § (1)],
  - ha a védjegy lajstromozására irányuló eljárásban a megjelölés lajstromozásával szemben benyújtott felszólalás tárgyában tárgyalást kell tartani, azaz ha a tényállás tisztázásához szükség van a bejelentő és a felszólaló együttes meghallgatására, vagy ha bármelyik fél ezt kellő időben kéri [Vt. 61/D. § (2)].

A tanácsi eljárás szabályairól ld. a Módszertani útmutató „A védjegytanácsi ügyek” című Harmadik Részét.

Ket. 73. § (2) bek. Az általános szabály szerint a döntést külön okiratban kell megszövegezni, jegyzőkönyvbe kell foglalni vagy az ügyiratra kell feljegyezni. Külön okiratban kell megszövegezni a döntést, ha azt kézbesítés útján vagy elektronikus úton közlik, vagy ha a szóban közölt döntés kézbesítését az ügyfél kéri. Ennek alapján védjegyügyekben a döntéseket többnyire külön okiratba foglalják, hiszen azokat kézbesítéssel közlik (ld. 4. pont). Ha azonban a döntést a Hivatal szóban közli az ügyféllel, és annak kézbesítését az ügyfél nem kéri, lehetőség van arra, hogy a döntést a Hivatal jegyzőkönyvbe foglalja. (A jelenlegi gyakorlatban így jár el a Hivatal akkor, ha a tárgyaláson hozott eljárásvezető – például a tárgyalás elnapolásáról szóló – végzést a féllel szóban közli. Ilyen esetben a Ket. és a Vt. szabályaival összhangban áll a végzés jegyzőkönyvbe foglalása.)

Ket. 73. § (3) bek. A határozat és a végzés, illetve több határozat vagy végzés egy okiratba foglalható. Ennek részletszabályai szerint az egy okiratba foglalt döntések rendelkező részét és indokolását döntésenként önállóan kell megszövegezni. Az egybefoglalás az egyes döntések meghozatalára vonatkozó határidőket és a jogorvoslati szabályok alkalmazását nem érinti. Ha a jogorvoslatra jogosult az egybefoglalt határozat és végzés ellen jogorvoslattal él, a határozat elleni jogorvoslat szabályait kell alkalmazni.

#### 3.4. A DÖNTÉS KÖZLÉSE

Vt. 39. § (3) bek. Az SZTNH írásban közölt döntése a kézbesítéssel emelkedik jogerőre, ha nem kéri annak megváltoztatását.

Ket. 78. § (1) bek. A határozatot közölni kell az ügyféllel és azzal, akire nézve az jogot vagy kötelezettséget állapít meg.

Ket. 78. § (2) bek. A végzést azzal kell közölni, akire nézve az rendelkezést tartalmaz, valamint azzal, akinek az jogát vagy jogát érdekét érinti.

Vt. 39. § (6) bek. Amennyiben az ügyfél képviselővel jár el, akkor valamennyi döntést a képviselő részére kell kézbesíteni, azonban az ügyfél kérheti, hogy a képviselőtől függetlenül a Hivatal az iratokat az ő részére kézbesítse, kivéve, ha képviseleti kötelezettség áll fenn. Ez utóbbi esetben ugyanis valamennyi döntést a képviselő részére kell kézbesíteni. (Bővebben ld. a képviselőtről szóló részt.)

Ket. 28/A. § (1) bek. Védjegyeljárásokban a döntéseket az alábbi módokon lehet írásban közölni:

- postai úton,
- írásbelinek minősülő elektronikus úton, ideértve a telefaxot,
- személyesen átadott irat útján,
- kézbesítési meghatalmazott útján,
- a hatóság kézbesítője útján,
- kézbesítési ügygondnok útján,
- hirdetményi úton.

A Hivatal gyakorlatában a hatóság kézbesítője útján történő kézbesítés nem fordul

elő, a döntések kézbesítése tipikusan postai úton történik.

Vt. 46/D. § (3) Az SZTNH döntését kizárólag a Vt.-ben felsorolt esetekben közölheti az ügyféllel elektronikus úton, ha az ügyfél az eljárást a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson (Ügyfélkapun) keresztül kezdeményezte (erről részletesebben ld. az elektronikus ügyintézésről szóló részt).

Ket. 78. § (5) bek. A hatóság az írásban közölt döntést hivatalos iratként kézbesíti. Telefax útján nem közölhető a határozat és az önállóan fellebbezhető végzés, kivéve, ha a döntés közlésére jogosult személy vagy szerv ezt előzetesen kérte vagy ehhez hozzájárult.

Ket. 78. § (10) bek. A döntés közlésének napja az a nap, amelyen azt írásban közölték. Ezt a napot igazolja a visszaérkezett tértivevényen az átvétel dátumaként feltüntetett nap. Jegyzőkönyvbe foglalt, szóban közölt döntés esetén a kihirdetés napját kell a közlés napjának tekinteni.

Ket. 79. § A sikertelen kézbesítés eseteire a Ket. kézbesítési vélelmeket állít fel, azaz a következő esetekben úgy kell tekinteni, mintha sikeres lett volna a kézbesítés:

A küldemény átvételének megtagadása esetén (a címzett vagy meghatalmazottja úgy nyilatkozik, hogy a küldeményt nem veszi át) az iratot a kézbesítés megkísérlésének napján kézbesítettnek kell tekinteni. Ez a kézbesítési vélelem automatikusan – és csak a kézbesítés szabálytalanságának bizonyításával megdönthetően – beáll, hiszen a címzett kifejezett akaratnyilvánításával utasítja vissza az átvételt.

Ha az irat a hatósághoz „nem kereste” jelzéssel érkezik vissza, akkor az iratot – az ellenkező bizonyításig – a postai kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni. Erről a hatóság a kézbesítési vélelem beálltát megalapozó hivatalos irat megküldésével tíz napon belül értesíti az ügyfelet. Különböző okai lehetnek annak, hogy a küldemény „nem kereste” jelzéssel érkezik vissza, ilyen esetekben a kézbesítési vélelem az ügyfél küldemény-átvételi szándékától függetlenül áll be. Ezért az ügyféli jogok sérülésének elkerülése érdekében a kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem terjeszthető elő, amelyben elő kell adni azokat a tényeket, körülményeket, amelyek a kézbesítés szabálytalanságát igazolják vagy az önhiba hiányát valószínűsítik. A kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelmet a kézbesítési vélelem beálltáról történő tudomásszerzéstől számított tizenöt nap, de legkésőbb a kézbesítési vélelem beálltától számított hat hónapos jogvesztő határidő alatt lehet benyújtani. A nem természetes személy ügyfél csak akkor terjeszthet elő kérelmet, ha a kézbesítés szabályszerűségét vitatja. Abban az esetben, ha a kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelemnek a hatóság helyt ad, a kérelmet benyújtó személyt eljárásjogi szempontból olyan helyzetbe kell hozni, mintha a kézbesítés még nem történt volna meg.

Vt. 39. § (4) bek. Az SZTNH által hozott bármely döntés hirdetményi úton történő közlésének akkor van helye, ha

- a) az ügyfél lakcíme, illetve székhelye (telephelye, fióktelepe) ismeretlen vagy
- b) a postai küldemény azzal a megjegyzéssel érkezik vissza, hogy a címzett ismeretlen helyen tartózkodik vagy címe ismeretlen.

Vt. 39. § (5) bek. A hirdetményt az SZTNH hivatalos lapjában és internetes honlapján kell közzétenni, ugyanazon a napon. A hirdetmény útján közölt döntést a hirdetmény közzétételét követő tizenötödik napon kell kézbesítettnek tekinteni.

Ket. 80. § (2) bek. A hirdetménynek az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) a közzététel napját,
- b) az eljáró hatóság megnevezését,
- c) az ügy számát és tárgyát,
- d) az ügyfél nevét és utolsó ismert lakcímét, illetőleg székhelyét, továbbá
- e) azt a figyelemfelhívást, hogy a hatóság az ügyben döntést hozott, de annak kézbesítése meghiúsult, ezért az ügyfél vagy meghatalmazottja a döntést a hatóságnál átveheti.

A döntés közzétételének idejét visszakereshető módon dokumentálni kell.

Ket. 80. § (6) bek. Ha a hirdetményi úton történő közlés feltételei már nem állnak fenn, a hatóság haladéktalanul gondoskodik a hirdetmény eltávolításáról, és a kapcsolattartás általános szabályai szerint felveszi a kapcsolatot az ügyféllel.

Amennyiben egy védjegyügyben (tipikusan kontradiktórius ügyben) a hirdetményi kézbesítés feltételei merülnek fel az ügyféllel való első kapcsolat létesítésének megkísérlésekor (pl. törlési kérelem megküldése a védjegyjogosult címére), akkor javasolt, hogy a további kapcsolattartás során (pl. felhívás, tárgyalás kitűzése stb.) a küldemény megküldésével egyidejűleg azonnal hirdetményi kézbesítésre is sor kerüljön, hiszen itt az első kapcsolatfelvételkor ismeretlennek bizonyult az ügyfél lakcíme, azaz a Vt. 39. §-ának (4) bekezdése szerint azonnal alkalmazni lehet a hirdetményi kézbesítést.

Vt. 39. § (7) bek. Védjegyügyekben a Ket.-nek a határozat közzétételére vonatkozó rendelkezései nem alkalmazandóak, mivel a Vt.-ben speciális szabályozás található a védjegyekkel kapcsolatban közzéteendő adatokkal, tényekkel összefüggésben. [Vt. 49. § Hatósági tájékoztatás]

### *3.5. A DÖNTÉS KIJAVÍTÁSA ÉS KIEGÉSZÍTÉSE*

Ket. 81/A. § A döntés kijavítására és kiegészítésére a Ket. rendelkezései irányadóak.

A döntés kijavítására akkor kerül sor (szükség esetén az ügyfél meghallgatása után), ha a döntésben név-, szám- vagy más elírás, illetve számítási hiba van, és a kijavítás nem hat ki az ügy érdemére, az eljárási költség mértékére vagy a



költségviselési kötelezettségre.

A kijavítást a döntés eredeti példányára és – ha rendelkezésre állnak – kiadmányaira történő feljegyzéssel, vagy a hibás döntés bevonása mellett a döntés kicserélésével vagy kijavító döntés meghozatalával kell teljesíteni. A kijavítást közölni kell azzal, akivel a kijavítandó döntést közölték. A kijavítás ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Ket. 81/B. §

Akkor kell kiegészíteni a döntést, ha abból jogszabály által előírt kötelező tartalmi elem hiányzik, vagy az ügy érdeméhez tartozó kérdésben nem született döntés. Nincs helye a döntés kiegészítésének, ha a döntés jogerőre emelkedésétől számított egy év már eltelt, vagy ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot sértene.

A kiegészítést önálló kiegészítő döntéssel és – lehetőség szerint – e ténynek a döntés eredeti példányára és kiadmányaira történő feljegyzésével vagy a hiányos döntés bevonása mellett az eredeti döntést és a kiegészítő döntést egységes döntésbe foglalva a döntés kicserélésével kell teljesíteni. A kiegészítést közölni kell azzal, akivel a kiegészítendő döntést közölték. A kiegészítés ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint az eredeti döntés ellen volt.

#### **4. A TÉNYÁLLÁS MEGÁLLAPÍTÁSA**

##### *4.1. A TÉNYÁLLÁS TISZTÁZÁSA HIVATALBÓL*

Vt. 40. § (2) bek.

A Hivatal – a Vt. által meghatározott kivételekkel – az előtte folyó védjegyeljárában a tényeket hivatalból vizsgálja, vizsgálata nem korlátozódhat csupán az ügyfelek állításaira.

A lajstromozási eljárás azon szakaszában, amelyben a hivatalból folytatott érdemi vizsgálat (Vt. 61. §) zajlik, a tényállás hivatalból történő feltárásának elve érvényesül. Ez megfelel a Ket. 50. §-ának (1) bekezdése szerinti általános szabálynak is, amely szerint: „A hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le.”

A tényállás tisztázása a konkrét egyedi ügy jogilag releváns tényeinek, körülményeinek pontos megállapítását, illetve feltárását jelenti. A tényállás hivatalbóli tisztázása körében a hatóság a megalapozott döntés érdekében köteles lehetőség szerint felkutatni minden bizonyítékot, megállapítani az ügygel összefüggésbe hozható körülményeket, és értékelni az ügygel összefüggésbe hozható tényeket. Hangsúlyozni kell, hogy ha a Hivatal a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségének nem tesz eleget, az eljárásban hozott döntés törvénysértő, ami – bírósági felülvizsgálat eredményeként – a döntés hatályon kívül helyezését és a Hivatal új eljárásra utasítását vonhatja maga után.

#### 4.2. A TÉNYÁLLÁS TISZTÁZÁSA A KÉRELEM KERETEI KÖZÖTT

- Vt. 40. § (2) bek. A fentiekől eltérően a Vt. alapján nem érvényesül a tényállás hivatalbóli tisztázásának elve a következő esetekben:
- a lajstromozási eljárásban a bejelentéssel szemben benyújtott felszólalás tárgyában;
  - a lajstromozási eljárásban a bejelentés meghirdetését követően benyújtott észrevétel tárgyában;
  - a törlési eljárásban;
  - a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban.

A felsorolt esetekben a Hivatal előtti eljárásban ellenérdekű felek vesznek részt (kivéve az észrevétel esetét, az észrevételt tevő ugyanis nem minősül ügyfélnek). Ilyenkor a „kérelemhez kötöttség” elve irányadó, vagyis a Hivatal a tényeket a kérelem keretei között, az ügyfelek nyilatkozatai és állításai, valamint az ügyfél által igazolt adatok alapján vizsgálja. Főszabályként a kérelmező (vagy észrevételt tevő) félnek kell bizonyítania állításait.

A kérelemhez kötöttségből következik továbbá az is, hogy a kérelem alapján a Hivatal számára rögzülnek az ügyben elbírálandó kérdések, amelyek tekintetében a kérelmező ügyfél hatósági döntést igényel. A Hivatal döntésének tehát állást kell foglalnia a kérelem tárgyát képező kérésről vagy igényről, azon túl azonban nincs vizsgálati kötelezettsége, a kérelmen túlterjeszkedve pedig nem hozható döntés.

#### 4.3. A BIZONYÍTÁS KÖZÖS SZABÁLYAI

##### 4.3.1. Hivatalosan ismert és köztudomású tények

- Ket. 50. § (3) bek. A hatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani.

Hivatalosan ismertek azok a tények, amelyekről a Hivatal ügyintézőinek munkaköri beosztásuknál fogva tudomással kell bírniuk, valamint amelyeket a Hivatal az általa vezetett nyilvántartásokból, illetve más ügyekben keletkezett hivatalos irataiból meg tud állapítani.

Az eljárási jogszabályaink nem tartalmazzák a „köztudomású tény” fogalmának meghatározását. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) releváns rendelkezéséhez fűzött kommentár szerint „Köztudomásúnak minősül az emberek bizonyos köre (csoportja) előtt ismert és valóban elfogadott tény, tehát a köztudomásúnak nem feltétele a széles körben ismertség. Ide tartoznak a történelmi események, az általános ismeretek és a köztapasztalati tételek.” Köztudomású így az a tény, körülmény, amely helyben, szélesebb körben – beosztástól, szakképzettségtől függetlenül – az emberek nagyobb csoportja előtt ismert és azt mindenki valóban fogadja el. A meghatározásból következik, hogy köztudomású tényként olyan körülményt lehet elfogadni, amely a felektől függetlenül minősül.

Nem tekinthető köztudomásúnak például valamely védjegy jóhírűsége, közismertsége, tényleges használatának mértéke – e tényeket a Hivatal előtt bizonyítani kell, különös tekintettel arra, hogy ezek igazolásának szükségessége általában kontradiktórius eljárásokban merül fel. Mindazonáltal az ügyfélnek lehetősége van arra, hogy ha valamely védjegy jóhírének fennálltát a Hivatal vagy valamely bíróság előtti eljárásban a korábbiakban már sikerrel bizonyította, erre Hivatal előtti másik eljárásban is hivatkozzon. Ez azonban nem sorolható a „köztudomású tény” kategóriába, hanem olyan tényként vehető figyelembe, amelyről az SZTNH hivatalos tudomással bír. Ugyanakkor – az adott ügy céljaira – köztudomásúnak minősülnek például azok a tények, amelyekről a konkrét ügy kapcsán feltételezni kell, hogy azok az „átlagos fogyasztó” számára ismertek. (Az átlagos fogyasztó „kellően tájékozott, valamint kellően figyelmes és körültekintő” – Európai Bíróság, C-342/97, „Lloyd Schuhfabrik Meyer”, 26. pont)

A hivatalosan ismert és a köztudomású tények körében az ügyfélnek csupán utalni kell az adott tényre ahhoz, hogy a Hivatal azt tekintetbe vegye, bizonyítékok benyújtására azonban nincs szükség.

#### 4.3.2. Szabad bizonyítási rendszer

Ket. 50. § (4)-(6) bek. A Ket. szabad bizonyítási rendszert állapít meg, vagyis az eljáró hatóságra bizza az alkalmazandó bizonyítási eszközök megválasztását. A hatósági eljárásban olyan bizonyíték használható fel, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére. A Ket. csupán a leggyakrabban előforduló bizonyítékfajtákat sorolja fel, azonban nem tiltja a felsorolásban nem említett bizonyíték felhasználását. A szabad bizonyítás elvével áll összefüggésben a bizonyítékok szabad mérlegelésének elve is. E szerint a hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást. Ezzel kapcsolatban ki kell emelni, hogy a határozat indokolásának tartalmaznia kell a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat, az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait, valamint a mérlegelési jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket. [Ket. 72. § (1) bek. *ea*–*ec*) pontok]

#### 4.3.3. Leggyakoribb bizonyítékok

A Ket. szerint bizonyíték különösen:

- az ügyfél nyilatkozata;
- az irat;
- a tanúvallomás;
- a szemléről készült jegyzőkönyv;
- a szakértői vélemény;
- a hatósági ellenőrzésen készült jegyzőkönyv;
- a tárgyi bizonyíték.

A fentiek közül a Hivatal eljárásai szempontjából az ügyfél nyilatkozata, az irat és a tanúvallomás érdemel bővebb kifejtést.

#### 4.3.3.1 Az ügyfél nyilatkozata

Ket. 51. § (1)-(2d) bek. A Ket. valamennyi hatósági eljárásra vonatkozó általános szabálya szerint az ügyfélnek joga van ahhoz, hogy az eljárás során nyilatkozatot tegyen, vagy a nyilatkozattételt megtagadja.

A kérelemre indult eljárások tekintetében a Ket. általános szabálya szerint ha a tényállás tisztázása azt szükségessé teszi, a hatóság az ügyfeleket nyilatkozattételre hívhatja fel; ha az ügyfél a hatóság felhívására nem nyilatkozik, a hatóság a rendelkezésre álló adatok alapján dönt, vagy megszünteti az eljárást.

Ha az ügyfél cselekvőképtelen, személyes nyilatkozattételre csak akkor hívható fel, ha a nyilatkozatától várható bizonyíték más módon nem pótolható és ehhez a törvényes képviselője hozzájárul. A cselekvőképtelen személyt indokolt esetben a lakcímén kell meghallgatni.

Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az, aki korlátozottan cselekvőképes vagy szellemi, valamint egyéb állapota miatt korlátozottan képes megítélni a nyilatkozattétel jelentőségét, nyilatkozattételre csak akkor hívható fel, ha nyilatkozatot kíván tenni és a törvényes képviselője ehhez hozzájárul.

A nyilatkozat megtételére cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes ügyfél esetén csak a törvényes képviselő jelenlétében kerülhet sor. Írásbeli nyilatkozat esetén a törvényes képviselő a nyilatkozatot aláírja.

Ha az ügyfél és törvényes képviselője között érdekellentét van, a törvényes képviselőnek az 51. § (2a)-(2c) bekezdésben meghatározott jogait a gyámhatóság gyakorolja. Ha az ügyfél a törvényes képviselőjével szemben terjeszt elő kérelmet, az érdekellentét fennállását meg kell állapítani. A gyámhatóság a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes személyt törvényes képviselője jelenléte nélkül is meghallgathatja, ha az a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes személy érdekében áll.

Vt. 40. § (3) bek. A fenti általános szabályokat egészíti ki a Vt. azon rendelkezése, mely szerint a Hivatal döntését csak olyan tényekre és bizonyítékokra alapozhatja, amelyekkel kapcsolatban az ügyfélnek módjában állt nyilatkozatot tenni.

A nyilatkozattételi felhívásra, illetve a nyilatkozat elmaradásának következményeire vonatkozóan a Vt. egyéb rendelkezései további részletes szabályokat is tartalmaznak; esetenként ezek a Ket. általános szabályától el is térnek. (Így például a Vt. 61. §-a (3) és (5) bekezdésének részletes szabályai szerint a védjegybejelentés érdemi vizsgálata körében észlelt aggály kapcsán a bejelentőt – a kifogás természete szerint – hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre kell felhívni; ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a védjegybejelentést visszavontnak kell tekinteni.)

A kérelemhez kötöttség elvével függ össze, hogy a Vt. az ügyfél nyilatkozattételi jogának gyakorlását ésszerű keretek közé szorítja: a Hivatal figyelmen kívül hagyhatja azokat a nyilatkozatokat vagy bizonyítékokat, amelyeket az ügyfél nem kellő időben terjesztett elő. Ez a szabály az ügyfél által alkalmazható valamennyi bizonyítási eszköz – nem csupán az ügyfél nyilatkozata – előterjesztése tekintetében tartalmaz időbeli megszorítást. Mindez a határozat bírósági felülvizsgálata során is különös jelentőséggel bír, mivel az ilyen nyilatkozatokat vagy bizonyítékokat a bíróságnak is figyelmen kívül kell hagynia. [Vt. 91. § (4) bekezdés]

Kellő időben előterjesztettnek tekinthető a nyilatkozat vagy bizonyíték, ha azt

- a Hivatal által kitűzött határidőn belül nyújtják be,
- határidő-hosszabbítási kérelem alapján adott újabb határidőn belül nyújtják be,
- tárgyalás tartása esetén – általában véve – a tárgyalás napját megelőzően nyújtják be,
- az ellenérdekű ügyfél nyilatkozatára vagy bizonyítékára válaszul, a nyilatkozat vagy bizonyíték természetére figyelemmel szükségesnek tekinthető időn belül nyújtják be.

Ezzel szemben nem kellő időben előterjesztettnek minősülhet különösen az olyan nyilatkozat vagy bizonyíték, amelyet hosszadalmas írásbeli előkészítést, többszöri határidő-hosszabbítást követően a tárgyaláson vagy a tárgyalást közvetlenül megelőzően nyújtanak be (és emiatt sem a Hivatalnak, sem az ellenérdekű félnek nem áll módjában annak tartalmát alaposan megismerni, illetve azzal kapcsolatban érdemben nyilatkozni).

#### 4.3.3.2. Az irat

Ket. 52. § (1) bek. A hatóság a tényállás megállapítása céljából felhívhatja az ügyfelet okirat vagy más irat bemutatására, vagy ezek beszerzése érdekében más szervet is megkereshet.

A közigazgatási eljárásban nem csupán az okirat, hanem bármely más írásbeli anyag, pl. egy levél is felhasználható bizonyítékként. Az okirat kifejezetten valamely joghatás kiváltására, tény vagy jogosultság igazolására irányul (pl. hatósági határozat, végrendelet, védjegyhasználati szerződés). Amíg az okiratnak nem minősülő dokumentumok tartalmát és formáját, valamint bizonyító erejét a jog általában nem szabályozza, az okiratok tekintetében jogszabályban meghatározott követelmények érvényesülnek.

A Pp. alapján kétféle okirat különböztethető meg: a közokirat és a magánokirat. Közokiratnak minősül az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy hatóság ügykörén belül a jogszabályban meghatározott alakban állított ki. A közokiratnak teljes bizonyító ereje van, azaz bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított tények és

adatok valóságát és az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. A közokiratot az ellenkező bizonyításig valódinak kell tekinteni.

Pp. 195-196. §

A fel nem sorolt szervek és személyek által készített okiratok magánokiratok, amelyeknek két altípusa van: a teljes bizonyító erejű magánokirat és az egyszerű magánokirat.

A teljes bizonyító erejű magánokirat az ellenkező bizonyításig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára nézve kötelezőnek ismerte el, ha a következő feltételek valamelyike fennáll:

- a kiállító az okiratot elejétől a végéig kézírással saját kezűleg írta és aláírta;
- két tanú az okiraton – lakcímének feltüntetése mellett – aláírásával igazolja, hogy a kiállító a nem általa írt okiratot előttük írta alá, vagy aláírását előttük saját kezű aláírásának ismerte el;
- a kiállító aláírását vagy kézjegyét az okiraton bíróság vagy közjegyző hitelesítette;
- a gazdálkodó szervezet által üzleti körében kiállított okiratot szabályszerűen aláírták;
- ügyvéd vagy jogtanácsos az általa készített okirat szabályszerű ellenjegyzésével bizonyítja, hogy a kiállító a nem általa írt okiratot előtte írta alá, vagy aláírását előtte saját kezű aláírásának ismerte el, illetőleg a kiállító minősített elektronikus aláírásával aláírt elektronikus okirat tartalma az ügyvéd által készített elektronikus okirattal megegyezik,
- az elektronikus okiraton kiállítója minősített elektronikus aláírást vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírást helyezett el.

Az olyan magánokirat, amely nem felel meg a fenti alakításoknak, a közigazgatási eljárásban felhasználható ugyan bizonyítékként, de teljes bizonyító ereje nincs.

Ket. 52. § (2) bek.

A külföldön kiállított közokirat, illetőleg a külföldi bíróság, közigazgatási szerv, közjegyző vagy egyéb közhitelességgel felruházott személy által hitelesített magánokirat – hacsak az ügyfajta vonatkozó jogszabályból, nemzetközi szerződésből (ilyen a külföldön felhasználásra kerülő okiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének mellőzéséről Hágában 1961. október 5. napján kötött nemzetközi egyezmény, Magyarországon kihirdette az 1973. évi 11. törvényerejű rendelet), illetve viszonyossági gyakorlatból más nem következik – a magyar törvény szerinti bizonyító erővel csak akkor rendelkezik, ha azt a kiállítás helye szerinti államban működő magyar külképviseleti hatóság diplomáciai felülhitelesítéssel látta el. A nem magyar nyelven kiállított okirat – ha az ügyfajta vonatkozó jogszabály másként nem rendelkezik – csak hiteles magyar fordítással ellátva fogadható el.

Vt. 45. § (2) bek. A Vt. speciális szabálya szerint védjegyügyekben idegen nyelvű beadványokat is be lehet nyújtani, a Hivatal azonban hivatalból vagy az ellenérdekű fél kérelmére magyar nyelvű fordítás benyújtását írhatja elő. Indokolt esetben, azaz ha alappal vonható kétségbe a fordítás pontossága vagy az okiratban foglaltak valódisága, hitelesített fordítás vagy felülhitelesített okirat benyújtása is előírható.

E szabályból következik, hogy ha a Hivatal a külföldön kiállított idegen nyelvű közokiratot, illetve a külföldi bíróság, közjegyző, stb. által hitelesített idegen nyelvű magánokiratot elfogadja, az a Hivatal előtti eljárás céljaira a magyar törvény szerinti bizonyító erővel rendelkezik. A Vt. e speciális szabálya alapján továbbá a nem magyar nyelvű okiratok – hiteles vagy nem hiteles – magyar fordításának megkövetelése a Hivatal mérlegelési jogkörébe tartozik. (Ezzel kapcsolatban ld. a nyelvhasználatról szóló részt.)

#### 4.3.3.3. A tanúvallomás

Ket. 53. § (1)-(4c) bek. Az ügyre vonatkozó tény tanúval is bizonyítható. A tanúként megidézett személy köteles meghallgatása végett megjelenni és – a következőkben ismertetett kivételekkel – tanúvallomást tenni. Tanúként nem hallgatható meg az, akitől nem várható bizonyítékként értékelhető vallomás, illetve akit védett adatról kívánnak meghallgatni úgy, hogy előzőleg nem kapott felmentést a titoktartás alól.

A tanú olyan személy, aki ismer valamilyen, az ügy elbírálását befolyásoló tény, amelynek közlésével képes elősegíteni a tényállás tisztázását. Azt, hogy kitől nem várható bizonyítékként értékelhető tanúvallomás, mindig az adott ügy körülményeinek megfelelően, alapvetően a tanúról rendelkezésre álló adatok és a tanúsítani kívánt tény ismeretében kell eldönteni. A tanú lehet közvetlen ténytanú, aki maga látta, hallotta, érzékelte a tanúsítani kívánt eseményt és lehet közvetett tanú, aki maga is másoktól – pl. az ügyféltől – szerezte értesüléseit.

A tanúvallomás megtagadható, ha

- a tanú az ügyfelek valamelyikének hozzátartozója,
- a tanú vallomásával saját magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, vagy
- a tanú médiatartalom-szolgáltató, vagy vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy, és a tanúvallomásával a számára a médiatartalom-szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy kilétét felfedné.

A tanúvallomás megtételére a tanú személyes meghallgatása útján a tárgyaláson kerül sor. (Ld. a következő pontot.) Ha az ügyfelektől eltérő személy nyilatkozatát írásba foglalva nyújtják be, arra az irat kapcsán elmondottak irányadóak.

Cselekvőképtelen személyt csak akkor lehet tanúként meghallgatni, ha a vallomásától várható bizonyíték mással nem pótolható és ehhez a törvényes képviselője hozzájárul. Meghallgatása esetén a hamis tanúzás következményeire való figyelmeztetést a hatóság mellőzi.

A cselekvőképtelen személyt indokolt esetben a lakcímén kell meghallgatni.

Ha jogszabály másként nem rendelkezik az aki korlátozottan cselekvőképes, vagy szellemi, valamint egyéb állapota miatt korlátozottan képes megítélni a tanúvallomás megtagadásának jelentőségét, tanúként csak akkor hallgatható meg, ha vallomást kíván tenni, és a törvényes képviselője ehhez hozzájárul.

A cselekvőképtelen és a korlátozottan cselekvőképes tanú meghallgatását csak a tanú törvényes képviselőjének jelenlétében lehet lefolytatni.

#### 4.4. A TÁRGYALÁS

A Hivatal előtti védjegyeljárások általában írásban folynak és nem igénylik az ügyfelek személyes meghallgatását. Egyes esetekben azonban a tárgyalás megkönnyítheti a tényállás tisztázását, mivel annak során többféle eljárási cselekmény koncentráltan elvégezhető, az eljárás összes résztvevőjének jelenlétében, illetve közreműködésével. A tárgyalás módot ad pl. a tanúk meghallgatására, több tanú meghallgatása esetén a tanúvallomások egybevetésére, a tárgyi bizonyítási eszközök (így pl. valamely termék vagy csomagolás) Hivatal általi megismerésére

Ket. 62. § (1) bek. A Ket. általános szabálya szerint a hatóság tárgyalást tart, ha ezt jogszabály előírja, vagy a tényállás tisztázásához, illetve az egyezségi kísérlet lefolytatásához szükség van az eljárásban részt vevő személyek együttes meghallgatására.

A Vt. – az írásbeli előkészítést követően – a következő esetekben írja elő kötelező jelleggel szóbeli tárgyalás tartását:

- a törlési kérelem elbírálása tárgyában [Vt. 73. § (1) bek.];
- a védjegyoltalom megszűnésének megállapítására irányuló kérelem elbírálása tárgyában [Vt. 76. § (1) bek.].

A Vt. – a vonatkozó feltétel fennállása esetén ugyancsak kötelező jelleggel – szóbeli tárgyalás tartását rendeli el a következő esetekben is:

- a felszólalás elbírálása tárgyában, ha bármelyik fél ezt kellő időben kéri [Vt. 61/D. § (2) bek.];
- gyorsított és különleges gyorsított eljárás esetén a felszólalás elbírálása tárgyában, ha a felek ezt kellő időben egybehangzóan kérik [Vt. 64/A. § (6) bek. c) pont];
- gyorsított törlési eljárás esetén a kérelem elbírálása tárgyában, ha a tényállás tisztázásához szükség van a felek együttes meghallgatására, vagy ha bármelyik fél ezt kellő időben kéri [Vt. 73/A. § (6) bek. c) pont].

A Ket. fenti általános szabályát erősítik meg a Vt. azon rendelkezései, amelyek alapján – a Hivatal mérlegelése szerint – szóbeli tárgyalás tartásának van helye akkor is, ha a tényállás tisztázásához szükség van a bejelentő (vagy kérelmező) és a felszólaló (vagy jogosult) együttes meghallgatására a következő esetekben:



- a felszólalás elbírálása tárgyában, akár rendes, akár gyorsított, akár különleges gyorsított eljárás során [Vt. 61/D. § (2) bek. és 64/A. § (6) bek. c) pont];
- a törlési kérelem elbírálása tárgyában gyorsított eljárás során [Vt. 73/A. § (6) bek. c) pont].

Ket. 62. § (2)-(3) bek. A tárgyaláson a hatóság meghallgathatja az ügyfelet (ügyfeleket), a tanút, a szakértőt, és megsejmlélheti a szemletárgyat. Cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes személy tárgyaláson történő meghallgatására csak abban az esetben kerülhet sor, ha az eljárásban részt vevő más személyekkel történő együttes meghallgatása érdekeit nem sérti. Az ügyfél észrevételt tehet a tárgyaláson elhangzottakra, kérdést intézhet a meghallgatott személyhez, és indítványozhatja más személy meghallgatását vagy más bizonyíték beszerzését. Az indítványok kapcsán azonban megfelelően alkalmazható a Vt. 40. §-ának (3) bekezdésében foglalt szabály (ld. az Első Rész I. fejezetének 4.3.3.1 pont vonatkozó részét).

Ket. 62. § (4) bek. A Ket. általános szabálya szerint a tárgyaláson a fent említett személyeken kívül bárki részt vehet, akinek a részvételt az ügyfelek nem kifogásolják. A hatóság védett adat és zártan kezelt adatok védelme érdekében is kizárhatja a tárgyalásról a nyilvánosságot.

Vt. 46. § (4) bek. A Vt. szerint védjegyügyekben az eljárás csak akkor nyilvános, ha abban ellenérdekű fél is részt vesz. A Vt. alapján tárgyalásra minden esetben ellenérdekű felek közötti eljárásban kerül sor. A védjegyügyekben folytatott tárgyalások tehát nyilvánosak: azokon bárki részt vehet.

#### 4.5. A BEADVÁNYOKKAL KAPCSOLATOS HIÁNYOK

Vt. 40. § (4) bek. A védjegyügyekben előterjesztett beadványokkal kapcsolatos hiányok pótlására – a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett – az ügyfelet fel kell hívni, illetve figyelmeztetni kell.

Ket. 37. § (3) bek. A Vt. e szabálya lényegében megfelel a Ket.-ben foglalt, hasonló tárgyú általános szabálynak, mely szerint ha a kérelem nem felel meg a Ket.-ben meghatározott követelményeknek, az eljáró hatóság – megfelelő határidő megjelölése és a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett – hiánypótlásra hívja fel az ügyfelet. Nem bocsátható ki hiánypótlási felhívás olyan adat igazolására vagy melléklet csatolására, amelyet a Ket. 36. §-ának (2) bekezdése alapján a hatóságnak kell beszereznie, továbbá akkor sem, ha az ügyfél a kérelmet azért nem formanyomtatványon nyújtja be, mert a formanyomtatvány kitölthető és letölthető változatát a Hivatal az elektronikus tájékoztatás szabályai szerint nem tette közzé.

Ket. 36. § (2) bek. Az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével az ügyféltől nem kérhető olyan adat igazolása, amely nyilvános, vagy amelyet valamely hatóság, bíróság vagy a Magyar Országos Közjegyzői Kamara jogszabállyal rendszeresített nyilvántartásának tartalmaznia kell.

A beadványokkal kapcsolatos hiányokra vonatkozó, Vt. szerinti általános szabályt a védjegyeljárásokban érvényesülő eljárási rend egészének összefüggésében kell értelmezni. Ennek megfelelően – összhangban a Vt. részletesebb eljárási rendelkezéseiben foglaltakkal – az általános szabály az egyes védjegyeljárások különböző szakaszai, illetve részletei összefüggésében más és más módon alkalmazandó.

Általában elmondható, hogy ha a beadvánnyal (bejelentéssel, kérelemmel, felszólalással) kapcsolatos hiány alaki természetű, így különösen ha az valamely törvényes kellék hiányában mutatkozik meg, a Hivatalnak hiánypótlási felhívást kell kibocsátania. A bírósági gyakorlat szerint ide tartoznak azok az esetek is, amikor a fél valamely tényre vagy körülményre hivatkozik, azonban annak alátámasztására semmilyen bizonyítást nem terjeszt elő. Hiánypótlási felhívást kell kibocsátani például akkor, ha a megkülönböztető képesség használat útján történő megszerzésére, a védjegy jóhírűségére, a belenyugváásra, illetve a felszólalói védjegy tényleges használatára vonatkozó állításokat az érintett fél semmilyen módon nem bizonyítja. Mindazonáltal ha a bizonyítékok csatolására történő felhívás eredményeként benyújtott anyag a Hivatal szerint nem támasztja alá megfelelően a bizonyítandó tényt vagy körülményt, a szóban forgó érdemi hiányosságok észlelésekor a Hivatal nem bocsát ki további hiánypótlási felhívást, hanem a tényállást a rendelkezésre álló iratok alapján állapítja meg.

## 5. HATÁRIDŐK

Vt.41. § (1)-(2) bek. A Vt. a határidők között különbséget tesz aszerint, hogy törvényben meghatározott vagy az SZTNH által kitűzött határidőről van-e szó. A törvény által meghatározott határidők nem hosszabbíthatók meg, s elmulasztásuk esetén a jogkövetkezmények külön figyelmeztetés nélkül is bekövetkeznek. Ahol nincs törvényes határidő, ott legalább harmincnapos határidőt kell az ügyfél számára kitűzni a hiánypótlásra vagy a nyilatkozattételre. Ez a határidő a lejárát előtt előterjesztett kérelemre meghosszabbítható, azonban csak különösen indokolt esetben adható három hónapot meghaladó, illetve háromnál többszöri határidő-hosszabbítás.

Vt. 41. § (3) bek. A védjegyeljárásokban nem érvényesül a Ket.-ben megállapított ügyintézési határidő, továbbá nem alkalmazhatók a Ket.-nek azok a rendelkezései sem, amelyek az eljáró hatóság egyéb intézkedésére állapítanak meg határidőt.

A határidők számításánál a Ket. és a Vt. alábbi rendelkezéseit kell figyelembe venni.

Ket. 65. § (1) bek. A napokban vagy munkanapokban megállapított határidőbe nem számít bele a határidő kezdetére okot adó cselekmény vagy körülmény bekövetkezésének, továbbá a közlésnek, a kézbesítésnek, a hirdetmény kifüggesztésének és levételének a napja.

- Ket. 65. § (2) bek. A hónapokban vagy években megállapított határidő azon a napon jár le, amely számánál fogva megfelel a kezdőnapnak, ha pedig ez a nap a lejárati hónapjában hiányzik, a hónap utolsó napján.
- Ket. 65. § (3) bek. Ha a határidő utolsó napja olyan nap, amelyen a hatóságnál a munka szünetel, a határidő a legközelebbi munkanapon jár le.
- Vt. 41. § (4) bek. A postán küldött beadvány előterjesztési ideje az SZTNH-hoz való beérkezés napja. Az SZTNH által kitűzött határidőhöz képest elkészen beérkező beadványt azonban határidőben beérkezettnek kell tekinteni, ha azt ajánlott küldeményként a határidő lejáratá előtt postára adták, kivéve ha a beadvány a határidő lejáratát követő két hónap eltelte után érkezett be.
- Vt. 77. § (6) bek. A megváltoztatási kérelem előterjesztésére vonatkozóan a Vt. a kérelem benyújtására vagy ajánlott küldeményként való postára adására határozza meg a harmincnapos határidőt.
- Vt. 46/D. § (7) bek. Az elektronikus úton benyújtott beadvány az elektronikus érkeztetésről szóló automatikus visszaigazolásnak az ügyfél részére történő elküldésével tekintendő benyújtottnak, kivéve, ha az SZTNH a kapott dokumentum értelmezhetetlenségét állapítja meg, és erről az ügyfelet elektronikus levélben értesíti.
- A Hivatalhoz az automata érkeztetőkészülékeken keresztül benyújtott iratok beérkezésének napja az iratok készülékben való elhelyezésének napja, amelyet a készülék által kiadott érkeztetőcédula igazol.
- Ket. 65. § (6) bek. A határozott naphoz kötött jogszerzés a nap kezdetén következik be. A határidő elmulasztása vagy a késedelem jogkövetkezményei a határidő utolsó napjának elteltével állnak be.
- Ket. 65. § (7) bek. A határidőt kétség esetén megtartottnak kell tekinteni.
- Ket. 65. § (8) bek. Az üzemzavar időtartamát a határidők számítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni.
- További különbségtétel a határidők között a Vt.-ben, hogy melyek elmulasztása esetében lehet igazolással élni. (Az igazolás kapcsán ld. a következő címet.)

## 6. IGAZOLÁS

- Ket. 66. § (1) bek. A Ket. általános szabálya szerint aki az eljárás során valamely határnapot, határidőt önhibáján kívül elmulasztott, igazolási kérelmet terjeszthet elő.
- Önhibáján kívül akadályoztatva van például az, aki baleset vagy súlyos betegség miatt nem tud eleget tenni valamely kötelezettségének. Kimentési ok továbbá, ha valaki a tőle elvárható mértékben mindent megtett kötelezettsége teljesítése

érdekében, ám az mégsem történt meg határidőben.

Vt. 42. § A Vt. az igazolás körében – részben kiegészítve a Ket. szabályait, részben el is térve azoktól – részletes rendelkezéseket tartalmaz a kérelem előterjesztésének határideje és feltételei, a kérelem elfogadásának hatásai, valamint az igazolási kérelem kizártságának esetei tárgyában.

#### *6.1. AZ IGAZOLÁSI KÉRELEM ELŐTERJESZTÉSÉNEK HATÁRIDEJE*

Vt. 42. § (1)-(2) A Vt. szubjektív és objektív határidőt állapít meg a következők szerint:  
bek. - A kérelmet az elmulasztott határnaptól, illetve az elmulasztott határidő utolsó napjától számított tizenöt napon belül kell benyújtani; ha azonban a mulasztás az ügyfélnek később jutott tudomására vagy az akadály később szűnt meg, a tizenöt napos határidő a tudomásra jutástól vagy az akadály elhárulásától számít.  
- Az elmulasztott határnaptól, illetve az elmulasztott határidő utolsó napjától számított hat hónapon túl igazolási kérelmet nem lehet előterjeszteni. A hat hónapos határidő jogvesztő jellegű, vagyis annak letelte után igazolási kérelmet semmilyen esetben nem lehet előterjeszteni – akkor sem, ha a mulasztás az érintettnek csak később (vagy a hat hónap lejártát megelőző tizenöt napon belül) jutott tudomására, illetve az akadály csak később (vagy a hat hónap lejártát megelőző tizenöt napon belül) szűnt meg. A hat hónapos határidő elmulasztása miatt igazolási kérelemnek sincs helye.

#### *6.2. AZ IGAZOLÁSI KÉRELEM ELŐTERJESZTÉSÉNEK FELTÉTELEI*

Vt. 42. § (1)-(3) A Vt. – a benyújtás határidején túlmenően – három további feltételt állapít meg az igazolási kérelemmel kapcsolatban:  
bek. - Az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és a mulasztás véltenségét valószínűsítő körülményeket. Az ügyfélnek tehát a kérelemben ki kell fejtenie, hogy mulasztása miért minősül önhibáján kívülnek.  
- Határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelem előterjesztésével együtt pótolni kell az elmulasztott cselekményt is, vagy – ha ennek helye van – kérni lehet a határidő meghosszabbítását. A határidő meghosszabbítása csak a Hivatal által kitűzött (tehát nem törvényi) határidő esetén és csak akkor kérhető, ha ennek feltételei a kérelem benyújtásakor fennállnak. A határidő meghosszabbítását általában a határidő lejárta előtt kell kérni [Vt. 41. § (2) bek.]. A határidő-hosszabbítási kérelemnek azonban igazolási kérelem esetén is helye lehet például akkor, ha a megjelölt akadály változatlan fennállta miatt az elmulasztott cselekmény pótlása az igazolási kérelem benyújtásakor még nem lehetséges.  
Vt. 46/C. § (2) bek. a) pont - A Vt. szövege felhatalmazást ad arra, hogy az igazolási kérelemmel összefüggésben a Hivatal díjat szedjen. A díj nevesítése, illetve összege a Magyar Szabadalmi Hivatal előtti iparjogvédelmi eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól 19/2005. (IV. 12.) GKM rendelet (a továbbiakban: díjrendelet) 15. §-ában nem szerepel, ezért jelenleg az igazolási kérelem

előterjesztéséért nem kell díjat leróni, és az annak elmulasztása esetére előírt jogkövetkezményeket sem kell alkalmazni.

### *6.3. A SIKERES IGAZOLÁSI KÉRELEM HATÁSAI*

Vt. 42. § (4) bek. Ha a Hivatal az igazolási kérelemnek helyt ad, a mulasztó által pótoltt cselekményt az elmulasztott határidőn belül teljesítettnek kell tekinteni.

Ket. 67. § (1). bek. A Ket. általános szabálya szerint ha a hatóság az igazolási kérelemnek helyt ad, az igazolási kérelmet benyújtó személyt eljárásjogi szempontból olyan helyzetbe kell hozni, mintha nem mulasztott volna. Ennek érdekében a hatóság a döntését módosítja vagy visszavonja, az eljárást megszüntető döntésének visszavonása esetén az eljárást folytatja, illetve egyes eljárási cselekményeket megismétel. A döntésnek az igazolási kérelem alapján történő módosítására vagy visszavonására nem irányadók a Ket.-ben foglalt korlátozások, mint ahogy értelemszerűen a Vt. speciális rendelkezéseiben foglalt korlátozások sem érvényesülnek.

Ha az elmulasztott határnap tárgyalásra vonatkozott, a Vt. szerint a tárgyalást a szükséges keretben meg kell ismételni, és az új tárgyalás eredményéhez képest az elmulasztott tárgyalás alapján hozott döntés hatályban tartása, illetve teljes vagy részben történő visszavonása kérdésében is határozni kell.

### *6.4. AZ IGAZOLÁS KIZÁRTSÁGÁNAK ESETEI*

Vt. 42. § (5) bek. A Vt. kizárja az igazolás lehetőségét a következőkkel kapcsolatos határidők elmulasztása esetén:

- elsőbbségi nyilatkozat előterjesztése;
- uniós, illetve a kiállítási elsőbbségi igény érvényesítése [ld. Vt. 53. § (1) bekezdés b) és c) pontok];
- felszólalás benyújtása;
- gyorsított és különleges gyorsított eljárásra vonatkozó kérelem előterjesztése.

Minden más esetben a mulasztás igazolására – az ismertetett feltételek szerint – lehetőség van.

## **7. AZ ELJÁRÁS FELFÜGGESZTÉSE**

Vt. 43. § A Vt. – az iparjogvédelmi eljárások sajátosságaira való tekintettel – a Ket.-hez képest speciális rendelkezéseket tartalmaz az eljárás felfüggesztésére vonatkozóan.

A Vt. 43. §-a négy olyan esetet nevesít, amelyek fennállása esetén az SZTNH-nak a védjegyeljárást fel kell függesztenie:

- ha a védjegybejelentésre, illetve a védjegyoltalomra való jogosultság tárgyában bíróság előtt per indul, annak jogerős befejezéséig,
- ha a védjegyügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik,

- ha a védjegyügy az azzal szorosan összefüggő, az SZTNH hatáskörébe tartozó egyéb eljárásban hozott döntés nélkül megalapozottan nem dönthető el, illetve
- az ügyfél halála vagy megszűnése esetén, amíg a jogutód személyét bejelentik és igazolják.

Vt. 43. § (1) bek. A Vt. 43. §-a (1) bekezdésének első mondata értelmében a védjegybejelentésre, illetve a védjegyoltalomra való jogosultság tárgyában indult per esetén a Hivatal a per jogerős befejezéséig felfüggeszti az eljárást. Ilyen per lehet például egy védjegyoltalmat átruházó szerződés bíróság előtti megtámadása vagy a Vt. 19. §-ának (5) bekezdése szerinti átruházás bíróság előtti követelése.

A gyakorlatban a per megindításáról a Hivatal rendszerint az ügyfél tájékoztatása alapján szerez tudomást. Ilyen esetekben az ügyfélnek igazolnia kell a per megindításának tényét az érkeztetett keresetlevél másolatának benyújtásával vagy más alkalmas módon. Az eljárás felfüggesztésének nem feltétele, hogy a védjegybejelentésre, illetve a védjegyoltalomra való jogosultság tárgyában indult per a védjegyeljárás megindulásakor már folyamatban legyen; azaz az eljárást a védjegybejelentést követően megindított per esetén is fel kell függeszteni.

A Hivatal a védjegyeljárás folytatását azt követően rendeli el, hogy – jellemzően az ügyfél tájékoztatása alapján – tudomást szerez az előkérdés kapcsán indult per jogerős befejezéséről. Az ügyfél a per befejezésének tényét a Hivatal felé a jogerős bírósági ítélet másolatának benyújtásával igazolja.

A Vt. 43. §-a (1) bekezdésének második mondata értelmében, ha az SZTNH a védjegyeljárás során – akár hivatalból, akár az ügyfél kérelme alapján – megállapítja, hogy a védjegyügy érdemben nem dönthető el egy olyan kérdés előzetes elbírálása nélkül, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, a Hivatal a védjegyeljárást e döntés meghozataláig felfüggeszti. A gyakorlatban ez a szabály úgy érvényesül, hogy ha az SZTNH-nak tudomása van arról, hogy egy másik hatóság (pl. a Gazdasági Versenyhivatal) előtt folyamatban van egy olyan ügy, amely a konkrét védjegyeljárást érinti, akkor az eljárás felfüggesztésével intézkedik arról, hogy a hivatali döntés csak a másik hatóság döntésének ismeretében szülessen meg.

Az SZTNH a védjegyeljárás folytatását ebben az esetben is az arról való tudomásszerzést követően rendeli el, hogy a más szerv hatáskörébe tartozó eljárásban jogerős döntés született, és ezt az ügyfél a Hivatal felé megfelelő módon igazolta.

Vt. 43. § (3) bek. Előfordulnak olyan esetek is, amikor a védjegyügy az azzal szorosan összefüggő, azonban szintén az SZTNH hatáskörébe tartozó egyéb eljárásban hozott döntés nélkül nem dönthető el megalapozottan (pl. a felszólalást olyan korábbi védjegybejelentésre alapítják, amelynek lajstromozása tárgyában a Hivatal előtti eljárás jogerősen még nem zárult le, vagy olyan – felszólalás ellenére lajstromozott - bejelentéssel szemben nyújtanak be törlési kérelmet, melynek lajstromozása

jogerősen még nem zárult le.) Amennyiben az SZTNH eljárása során ezt észleli, hivatalból felfüggeszti az eljárást a hatáskörébe tartozó egyéb eljárásban hozott döntés meghozataláig. Ilyen esetekben az eljárás felfüggesztését az ügyfél is kérheti a Hivaltaltól.

Vt. 43. § (2) bek. A Vt. – a Ket.-tel összhangban – az ügyfél halála, illetve megszűnése esetére az eljárás felfüggesztését írja elő a jogutód jogainak védelme érdekében. Abban az esetben, ha a jogutódlást nyomban bejelentik és igazolják, az eljárás felfüggesztése természetesen nem indokolt. Előfordulhat ugyanakkor az is, hogy a jogutód ésszerű időn belül nem jelentkezik, illetve személyét nem jelentik be: ebben az esetben az eljárás befejezése és az esetleges ellenérdekű felek jogainak védelme érdekében a Hivatal a védjegyeljárást megszünteti vagy – ha ez a döntés előkészítettségére figyelemmel lehetséges – a rendelkezésre álló adatok alapján hozza meg döntését.

Vt. 43. § (4) bek. Az eljárás felfüggesztése körében a Vt. főszabályként kizárja az ügyfél kérelmére történő felfüggesztés lehetőségét a védjegy lajstromozására irányuló eljárásban, ebben az eljárásban ugyanis a bejelentés benyújtásához és egyes eljárási cselekményekhez fűződő jogkövetkezmények és a törvényi határidők miatt közérdek fűződik az eljárás ésszerű időn belül történő befejezéséhez. E főszabály alól kivételt képez, ha a Hivatal az ügyfél kérelme alapján szerez tudomást a védjegybejelentésre vagy a védjegyoltalomra jogosultság tárgyában indult perről, valamint a más szerv, illetve a Hivatal hatáskörébe tartozó olyan előkérdés fennállásáról, melynek előzetes eldöntése nélkül az ügyben nem hozható érdemi, illetve megalapozott döntés [Vt. 43. § (1) és (3) bek.].

Az SZTNH az eljárás felfüggesztését, valamint annak folytatását valamennyi esetben végzéssel rendeli el. A Hivatal eljárást felfüggesztő végzése ellen a Vt. 77. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja értelmében önálló megváltoztatási kérelemmel lehet élni. A Vt. 39. §-ának (3) bekezdésével összhangban az SZTNH eljárás felfüggesztését elrendelő végzése a kézbesítéssel emelkedik jogerőre, ha nem kéri annak megváltoztatását.

Ket. 32. § (3) és (7) bek. Abban az esetben, ha az eljárás felfüggesztését az ügyfél kéri, a Hivatal azonban úgy ítéli meg, hogy a felfüggesztés iránti kérelem nem alapos vagy az ügyfél a felfüggesztés alapjául szolgáló okok fennállását nem igazolja megfelelően, kérelmét a Hivatal végzéssel elutasítja. Az eljárás felfüggesztése iránti kérelem elutasítását kimondó végzés ellen a Vt. 77. §-a értelmében nincs helye önálló jogorvoslatnak. Ennek értelmében a Hivatal ilyen irányú döntése csupán az eljárást befejező döntés elleni megváltoztatási kérelemmel támadható meg.

A lajstromozási eljáráson kívül a Ket. 32. §-ának (3) bekezdése alapján indokolt esetben, egy alkalommal az ügyfél kérelmére az eljárás felfüggeszthető, ha az ellenérdekű ügyfél az eljárás felfüggesztéséhez hozzájárul, vagy ha az ellenérdekű ügyfél érdekét a felfüggesztés nem érinti és ha azt jogszabály nem zárja ki. A felfüggesztésről az SZTNH végzésben dönt. Amennyiben a Hivatal az eljárást az ügyfél kérelmére függesztette fel, valamint egyéb előkérdés az eljárásban nem

merül fel, és az ügyfél az eljárás folytatását a felfüggesztéstől számított hat hónapon belül nem kéri, a Hivatal az eljárást vagy – amennyiben az eljárás folytatása szükséges – a felfüggesztést megszünteti, utóbbi esetben a rendelkezésre álló adatok alapján döntést hoz.

Vt. 43. § (5) bek. A Vt. – a Ket. és a Pp. rendelkezéseivel összhangban – főszabályként kimondja, hogy az eljárás felfüggesztésekor minden határidő megszakad és az eljárás folytatásával újra elkezdődik. Így a Hivatal eljárást felfüggesztő végzése jogerőre emelkedésének napján megszakad például az ügyfél részére kitűzött nyilatkozattételi határidő, míg az eljárás folytatását kimondó végzés jogerőre emelkedésével – a nyilatkozattételi határidő tűzését és az eljárás felfüggesztését kimondó végzések közt korábban már eltelt időtartamra való tekintet nélkül – újra elkezdődik.

Vt. 43. § (6) bek. A közigazgatási eljárások során – így az SZTNH hatáskörébe tartozó védjegyeljárások során is – az ügyfeleknek vagy harmadik személyeknek jelentős érdeke fűződik ahhoz, hogy az eljáró hatóság minél rövidebb idő alatt meghozza döntését. A Vt. – a Ket. azonos tartalmú rendelkezését megismételve – felhatalmazást ad a Hivatal számára, hogy a konkrét védjegyügyben a főszabálytól eltérően döntsön az eljárás felfüggesztésének a folyamatban lévő eljárási cselekményekre, és az azok teljesítésére megállapított eljárási határidőkre gyakorolt hatását illetően. Ezzel a felhatalmazással olyankor célszerű élni, ha bizonyos, hogy a folyamatban lévő eljárási cselekmény megtörténtére – így például az ügyfél nyilatkozattételére, illetve meghatározott bizonyítékok benyújtására – a felfüggesztési ok fennállásától függetlenül szükség van.

## 8. KÉPVISELET

Vt. 44. § Az SZTNH hatáskörébe tartozó védjegyügyekben ellátandó képviselet szabályait a Vt. 44. §-a szabályozza. A Vt. ezen szakasza a Ket. képviseletre vonatkozó általános szabályaihoz képest – a Ket. 13. §-a (2) bekezdésének a) pontja valamint a Vt. 38. §-ának (1) bekezdése értelmében – speciális rendelkezéseket tartalmaz. Ennek megfelelően a Ket. képviseletre vonatkozó szabályait védjegyügyekben csupán akkor kell alkalmazni, ha a Vt. nem tartalmaz eltérő szabályokat.

Képviselő az a személy, aki az ügyfél helyett, az ügyfél nevében meghatározott eljárási cselekményeket végez. A képviselet alapulhat a) törvényen, illetőleg hatósági rendelkezésen, b) jogügyleten, c) jogi személy alapszabályán, illetőleg szervezeti szabályzatán.

Törvényes képviseletről akkor van szó, ha a képviseleti jogkört jogszabály, illetőleg hatósági határozat állapítja meg. Törvényes képviselő pl. a szülő, a gyám vagy a gondnok. Jogügyleten alapul a képviselet, ha azt a képviselt és a képviseletet ellátó személy közötti szerződés (jellemzően megbízási szerződés) és ehhez kapcsolódóan meghatalmazás hozza létre. Ez esetben az ügyfelet képviselheti hivatásos képviselő (ügyvéd vagy szabadalmi ügyvivő), illetve más meghatalmazott személy (pl. hozzátartozó vagy bejelentőtárs). Végül, ha a



képviselési jog jogi személy alapszabályán vagy szervezeti szabályzatán alapszik, szervezeti képviselőről beszélünk. Ide sorolható például egy cég jogtanácsosa vagy alkalmazott szabadalmi ügyvivője által ellátott képviselés. A képviselési jogosultság keletkezése szerinti képviselési kategóriák azonban nem minden esetben különülnek el egymástól élesen.

Vt. 44. § (1) és (4) Belföldi személy, valamint az olyan külföldi (természetes vagy jogi) személy, bek. akinek a lakóhelye vagy amelynek a székhelye az Európai Gazdasági Térség (EGT) területén van, az SZTNH hatáskörébe tartozó valamennyi védjegyügyben eljárhat személyesen vagy igénybe veheti a képviselés valamely formáját. A Ket. 40. §-ának (1) bekezdése értelmében az ügyfél és képviselője együtt is eljárhat.

Azon külföldi személyek azonban, akiknek a lakóhelye, illetve amelyeknek a székhelye az EGT tagállamainak, illetve egyéb olyan államoknak a területén kívül esik, amelyekkel Magyarország a Vt. rendelkezéseitől eltérő tartalmú nemzetközi szerződést kötött (jelenleg nincs hatályban egyetlen ilyen megállapodás sem, a Védjegyjogi Szerződés pedig lehetővé teszi a védjegyeljárásokban a kötelező képviselés előírását), kötelesek az SZTNH hatáskörébe tartozó valamennyi védjegyügyben szabadalmi ügyvivőt vagy ügyvédet képviselésükkel megbízni. Külföldinek minősül az a jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet, illetve természetes személy, amely (aki) Magyarország területén székhellyel, ennek hiányában állandó telephellyel, illetve lakóhellyel, ennek hiányában szokásos tartózkodási hellyel nem rendelkezik.

Ha a külföldi személy a törvény értelmében köteles lenne szabadalmi ügyvivőt vagy ügyvédet képviselésével megbízni, ennek azonban nem tesz eleget, az ügygondnok kirendeléséről szóló részben, a Vt. 44. §-ának (5) bekezdésével kapcsolatban az alábbiakban elmondottak irányadók.

Ha nem merül fel ügyvéd vagy szabadalmi ügyvivő kötelező részvétele az eljárásban, sem a Vt., sem a Ket. nem támaszt a meghatalmazott képviselőkkel szemben kifejezett kritériumokat. Ezzel együtt nyilvánvaló, hogy csak eljárási képességgel rendelkező személy [Ket. 15. § (7) bek.] lehet meghatalmazott. A Ket. a képviselő személyére nézve egyetlen kizáró okot nevesít, amely rendelkezés értelemszerűen védjegyügyekben is irányadó: „Az ellenérdekű ügyfelek képviselését nem láthatja el ugyanaz a személy”.

Vt. 44. § (2) bek. A képviselési meghatalmazást írásba kell foglalni. A szabadalmi ügyvivőnek, ügyvédnek, szabadalmi ügyvivői irodának, szabadalmi ügyvivői társaságnak vagy ügyvédi irodának – akár belföldön, akár külföldön – adott meghatalmazás érvényességéhez elegendő, ha azt a meghatalmazó aláírta. (A meghatalmazó lehet maga az ügyfél vagy általa meghatalmazott harmadik személy.) Az írásbeli meghatalmazás alaki követelményei vonatkozásában a Vt. a Ket.-nél enyhébb követelményeket támaszt, mivel nem kívánja meg az írásbeli meghatalmazás közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalását. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Vt.-ben említett meghatalmazás a

Ptk. 222. §-a szerint egyoldalú jognyilatkozat: "Képviseleti jogot – a törvényen, a hatósági rendelkezésen és az alapszabályon alapuló képviseleten felül – a képviselőhöz, a másik félhez vagy az érdekelt hatósághoz intézett nyilatkozattal (meghatalmazás) lehet létesíteni."

A képviselő és a képviselt személy közötti – pl. megbízási – jogviszony alapjául szolgáló szerződés (ha írásba foglalják) és a képviseleti jogot létesítő meghatalmazás két különböző okirat, a Hivatal előtti eljárásban pedig csak az utóbbi benyújtására van szükség a képviseleti jog alátámasztására.

Kiemelendő azonban, hogy a Ket. 40/A. §-a (1) bekezdésének második mondatában foglaltak – ennek értelmében a meghatalmazás eredeti példányát vagy hitelesített másolatát az első kapcsolatfelvétel alkalmával az iratokhoz kellene csatolni – védjegyügyekben nem alkalmazhatók. A Vt. teljeskörűen – és részben a Ket.-től eltérően – szabályozza a képviseleti jog alaki követelményeinek kérdéseit, amelyből következően a Hivatal nem követeli meg az eredeti képviseleti meghatalmazás becsatolását; azaz azt másolatban (illetve elektronikus úton benyújtott kérelmek esetében elektronikus másolatban csatolt mellékletként) is elfogadja.

A Vt. szövegéből egyértelműen kitűnik, hogy az SZTNH a külföldön adott meghatalmazást a belföldön adott meghatalmazással azonos módon és feltételekkel fogadja el.

Több bejelentő esetén a képviseleti meghatalmazást minden képviselt személynek alá kell írnia. Lehetőség van továbbá arra is, hogy egy képviselő az azonos érdekű ügyfelek (pl. bejelentőtársak) csupán egy részének képviseletében járjon el.

Ket. 40/A. § (4) A képviseleti meghatalmazás kiterjedhet az SZTNH előtt zajló teljes hatósági eljárásra, vagy kizárólag a meghatalmazásban megjelölt konkrét cselekményre vagy cselekményekre.

A képviseleti meghatalmazás általában csak egy, a meghatalmazásban megjelölt védjegyügyben érvényes. A Vt. azonban – a gyakorlati igényekkel összhangban – lehetőséget biztosít arra is, hogy a meghatalmazó képviselője részére olyan általános meghatalmazást adjon, melynek alapján a képviselő eljárhat az SZTNH hatáskörébe tartozó valamennyi védjegyügyben, amelyben a meghatalmazó félként vesz részt. Utóbbi esetben a képviselőnek az egyes eljárások során külön kell hivatkoznia az általános meghatalmazásra.

A Hivatal minden esetben ellenőrzi, hogy a képviseleti meghatalmazás megfelel-e a jogszabályban meghatározott feltételeknek, valamint azt, hogy a meghatalmazás az adott ügyre vonatkozik-e.

Az ügyvédi irodának, a szabadalmi ügyvivői irodának vagy a szabadalmi ügyvivői társaságnak adott meghatalmazást – összhangban az ügyvédekről, valamint a

szabadalmi ügyvivőkről szóló törvény rendelkezéseivel – bármely olyan személy meghatalmazásának kell tekinteni, aki igazolja, hogy az iroda vagy a társaság keretében működik.

Ket. 40. § (2) és (4) bek. Az SZTNH köteles az eljáró személy képviseleti jogosultságát megvizsgálni. Szervezeti képviselet esetében amennyiben kétség merül fel magyar bejelentőknél a Hivatal – a Ket. 36. §-ának (2) bekezdésével összhangban – az elektronikusan elérhető céginformációs nyilvántartások segítségével ellenőrzi, hogy az adott dokumentumon aláíróként feltüntetett társaság nevében eljáró természetes személy a dokumentum keltezésének időpontjában rendelkezett-e a cégjegyzési jogosultsággal. Ha ez az információ nem derül ki egyértelműen az online e-cégjegyzékben elérhető cégkivonatból, illetve a Céginfóban lekérhető cégmáslatból, a Hivatal hiánypótlási felhívás keretében az ezt igazoló dokumentum csatolására hívja fel az ügyfelet.

Hiánypótlási felhívást bocsátunk ki minden egyéb olyan esetben is, amikor az aláírási jogosultsággal kapcsolatban az ügyintézés során kétség merül fel, például: olvashatatlan aláírás előnyomott név, illetve cégnév feltüntetése nélkül; olvasható kézjegy nem egyezik az alább előnyomott természetes személy nevével.

A cégjegyzési jogosultságok hivatalbóli vizsgálata külföldi cégek esetében nem kivitelezhető úgy, ahogy a magyar társaságoknál történik, és erre a Ket. alapján sincs az SZTNH-nak kötelezettsége. Ilyen vállalkozások esetén a cégjegyzési jogosultság vagy az aláíró feltüntetett beosztása alapján vélelmezhető, vagy hiánypótlási felhívásra igazolható. Ennek megfelelően, ha a külföldi cég nevében aláíróként egyértelműen vezető tisztségviselő került feltüntetésre (pl. president, vice-president, director, CEO, general manager, managing director, Geschäftsführer, member of the executive board stb.), a Hivatal vélelmezi a cégjegyzési jogosultságot. Külföldi cégek esetében is előfordul azonban, hogy a cég nevében történő aláírási jogosultság igazolására hívjuk fel az ügyfelet, ha a cégjegyzési jogosultság és nem az aláírás valódisága kétségbe vonható vagy nem igazolt (pl. előfordulnak olyan külföldi természetes személyek, akik több különböző cég nevében is aláírnak, aláírásuk mellé pedig az „authorized representative” bélyegzőt nyomják).

Ennek alapján a Hivatal visszautasítja a meghatalmazott eljárását, amennyiben megállapítja, hogy az nem alkalmas a képviselet ellátására, illetve amennyiben a képviseleti jogosultságát az erre irányuló hiánypótlási felhívás ellenére sem igazolja. A meghatalmazott visszautasítása esetén az SZTNH – a képviseleti kényszer körén kívül – az ügyféllel személyesen kapcsolatot tartva folytatja az eljárást mindaddig, amíg az nem gondoskodik megfelelően igazolt képviseletről. Képviseleti kényszer esetén a Vt. 44. §-ának (5) bekezdéséhez írottak az irányadók.

Ket. 40. § (7) bek.  
Vt. 39. § (6) bek. A Ket. azt is előírja, hogy abban az esetben, ha az ügyfél képviselővel rendelkezik, az iratokat a Hivatal a képviselő részére küldi meg. Ezen előírás alól kivételt képez a személyes megjelenésre szóló idézés, melynek kézbesítése – a képviselő egyidejű értesítése mellett – a megidézett részére történik. A Ket. emellett azonban lehetővé

teszi, hogy az eljárási képességgel rendelkező ügyfél kérje, hogy a Hivatal abban az esetben is az ő részére kézbesítse az iratokat, ha képviselővel rendelkezik. E főszabály alól kivételt képez a Vt. 39. §-ának (6) bekezdésében foglalt rendelkezés, melynek értelmében a külföldi személyek vonatkozásában fennálló ügyvédi vagy szabadalmi ügyvivői képviseleti kényszer esetén valamennyi döntést a képviselő részére kell kézbesíteni. Ennek értelmében tehát az ilyen külföldi ügyfél nem kérheti az SZTNH-tól, hogy az ügy iratait közvetlenül az ő részére küldjék meg.

Ket. 40. § (8) bek. Abban az esetben, ha a védjegyeljárás során az ügyfél és a meghatalmazott nyilatkozata eltér egymástól, vagy egyéb eljárási cselekményeik ellentétesek, az SZTNH határidő tűzésével nyilatkozattételre hívja fel az ügyfelet. Ha az ügyfél a kitűzött határidőn belül nem nyilatkozik, a Hivatal úgy tekinti, mintha magának az ügyfélnek a nyilatkozatai lennének ellentétesek.

Ha a képviselővel rendelkező ügyfél közvetlenül jár el a Hivatalnál, az intézkedéssel kapcsolatos döntést – az ügyfél eltérő tartalmú kérelme hiányában – az SZTNH a képviselőnek küldi meg.

A képviselet megszűnését, az erre vonatkozó beadvány beérkezése után az SZTNH végzéssel veszi tudomásul.

Amennyiben egy korábbi képviselő képviseleti jogosultsága megszűnik, és a bejelentő ezzel egyidejűleg új képviselőt bíz meg, a meghatalmazást pedig ennek jelzésével együtt becsatolja, a Hivatal a képviseletváltozást is külön döntéssel veszi tudomásul.

Vt. 44. § (3) bek. Az SZTNH a szabadalmi ügyvivők és az ügyvédek közül ügygondnokot rendel ki az ellenérdekű fél kérelmére

- az ismeretlen örökös vagy az ismeretlen helyen tartózkodó fél részére, illetve
- meghatalmazott képviselővel nem rendelkező külföldi ügyfél részére, amennyiben a Vt. értelmében fennáll a képviseleti kényszer (ld. a korábban kifejtetteket).

Ha külföldi ügyfél az eljárás során saját kezdeményezésére a Hivatal által kirendelt ügygondnoktól eltérő szabadalmi ügyvivőt vagy ügyvédet bíz meg a képviseletével, a Hivatal az általa kirendelt ügygondnokot felmenti.

Vt. 44. § (5) bek. Ha a külföldi személy a törvény értelmében köteles lenne szabadalmi ügyvivőt vagy ügyvédet képviseletével megbízni, ennek azonban nem tesz eleget és ügygondnok kirendelését az ellenérdekű fél sem kéri, az SZTNH felhívja a külföldi személyt, hogy a Hivatal által kitűzött határidőn belül gondoskodjék megfelelő képviseletről.

Ha a külföldi személy a védjegyeljárásban kérelmezőként vesz részt és a Hivatal felhívására nem gondoskodik megfelelően a képviseletéről (pl. nem szabadalmi ügyvivőt vagy ügyvédet bíz meg képviseletével), az SZTNH a kérelmet visszavontnak tekinti. Ha a külföldi személy a kontradiktórius eljárásban mint ellenérdekű fél vesz részt és ennek során nem gondoskodik megfelelő képviseletről, a Hivatal a kérelmező kérelmét a rendelkezésére álló adatok alapján bírálja el.

Vt. 44. § (6) bek. Az ügygondnok költségének és munkadíjának előlegezésére a Hivatal azt kötelezi, aki az ügygondnok kirendelését kérte. A Ket. 155. §-ának (1) bekezdése alapján az előleg összegét az SZTNH-nál kell letétbe helyezni.  
Az ügygondnok költségeinek és munkadíjának viselésére – az eljárás egyéb költségeivel együtt – az eljárásban vesztes felet kell kötelezni [Vt. 61/H. § (3) bek., 74. § (3) bek., 76. § (4) bek.; Ket. 153. § 6. pont]. Az ügygondnoki költségek megállapításánál a képviseleti költségekre irányadó szempontokat kell megfelelően alkalmazni.

## 9. NYELVHASZNÁLAT

Vt. 45. § (1) bek. A védjegyeljárások – a közigazgatási és a polgári eljárásjogi alapelvekkel összhangban – az SZTNH előtt magyar nyelven folynak. Ugyanígy a nemzeti védjegybejelentéseket is magyar nyelven kell elkészíteni és benyújtani.

Vt. 45. § (2) bek. A gyakorlati igényekre és az iparjogvédelmi eljárások sajátosságaira való tekintettel azonban a Vt. lehetőséget biztosít arra, hogy a védjegyeljárás során egyes beadványok – a védjegybejelentést kivéve – idegen nyelven kerüljenek benyújtásra. Az SZTNH az idegen nyelven benyújtott beadványok esetén határidő tűzése mellett felszólíthatja az ügyfelet arra, hogy nyújtsa be az idegen nyelvű beadvány magyar nyelvű fordítását. A fordítást az ügyfél is elkészítheti vagy elkészíttetheti. A gyakorlatban a Hivatal angol, német, illetve francia nyelvű beadványok esetén általában nem írja elő magyar nyelvű fordítás benyújtását.

Az SZTNH főszabály szerint nem kívánja meg a védjegyeljárásokban hiteles fordítás, illetve felülhitelesített okirat benyújtását. Mindezt a Hivatal – határidő tűzése mellett – csupán abban az esetben írhatja elő, ha az idegen nyelvű okirat magyar nyelvű fordításának pontossága, illetve a külföldi okiratban foglaltak valóságosága alappal vonható kétségbe. (A külföldi okiratokkal kapcsolatban ld. még a tényállás megállapításáról szóló rész iratokról szóló pontját.)

Közjegyzői tv. 138. § Az a közjegyző, aki idegen nyelven okirat készítésére jogosult, ezen a nyelven a közjegyzői hatáskörbe tartozó ügyekben keletkezett okiratról hiteles fordítást készíthet, vagy a fordítás helyességét tanúsíthatja. A fordítást az eredeti okiratra kell írni, vagy hozzá kell fűzni. A fordításnak az eredetivel való megegyezését a közjegyző a fordítás végén záradékkal tanúsítja.

24/1986. (VI. 26.)

MT rendelet 5. § Hiteles fordítást, fordítás hitelesítését, valamint idegennyelvű hiteles másolatot - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - csak az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda készíthet.

Hiteles fordítás elkészítésére kizárólag nyelvi hitelesítési joggal felruházott közjegyző vagy fordító iroda jogosult.

## 10. NYILVÁNOSSÁG

- Vt. 46. § (1) bek. A védjegybejelentés iratait – a döntések tervezetei, továbbá az azokat és a szakértői véleményeket előkészítő, a felekkel nem közölt iratok, valamint a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – főszabályként bárki megtekintheti.
- Vt. 46. § (1) bek. Nem lehet betekíteni
- Ket. 69. § (1) bek.
- a) a döntés tervezetébe, illetve a döntéseket és szakértői véleményeket előkészítő, a felekkel nem közölt iratokba;
  - b) az olyan iratba, amelyből következtetés vonható le annak a természetes személynek a kilétére, akire vonatkozóan a hatóság a természetes személyazonosító adatok és a lakcím zárt kezelését rendelte el;
  - c) felhasználói vagy megismerési engedély hiányában a minősített adatot (azaz a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény alapján „Szigorúan titkos!”, „Titkos!”, „Bizalmas!” és „Korlátozott terjesztésű!” minősítéssel rendelkező adatot) tartalmazó iratba a minősítés érvényességi idején belül;
  - d) az egyéb védett adatot (pl. valamilyen törvény alapján magántitkot vagy hivatásbeli titkot) tartalmazó iratba, ha azt az érintett adat védelmét szabályozó törvény kizárja, vagy ha a védett adat megismerésének hiánya nem akadályozza az iratbetekintésre jogosult személyt törvényben biztosított jogai gyakorlásában.
- Vt. 46. § (2) bek. A Ket.-ben szabályozott eseteken kívül nem tekinthetők meg a védjegylajstromban fel nem tüntetett és a hatósági tájékoztatás során nem közölt személyes adatok, kivéve, ha megtekinthetővé tételükhöz az érintett kifejezetten hozzájárult, vagy ha a Ket. rendelkezései szerint harmadik személy a személyes adatot tartalmazó iratba betekinthez.
- Vt. 46. § (3) bek. A megtekinthető iratokról a Hivatal díjfizetés ellenében másolatot ad.
- Vt. 46. § (4) bek. Védjegyügyekben az eljárás csak akkor nyilvános, ha abban ellenérdekű fél is részt vesz.
- Ket. 69. § (2) bek. Az ügyfél az adatok megjelölésével kérheti az iratbetekintési jog korlátozását üzleti és más méltányolható magánérdekének védelmében. A hatóság a kérelemnek – a körülmények körültekintő mérlegelése alapján – akkor ad helyt, ha az adatok megismerésének hiánya az iratbetekintésre jogosultakat nem akadályozza jogaik gyakorlásában. A Hivatal a védett adatokat tartalmazó iratokat az aktában elkülönítve, megjegyzéssel ellátva (pl. „nem képezi az akta nyilvános részét”) kezeli.
- Ket. 68. § (3) bek. A személyes vagy védett adatot tartalmazó iratba akkor tekinthet be az ügyfélén kívüli harmadik személy, ha igazolja, hogy az adat megismerése joga érvényesítéséhez, illetve jogszabályon vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges, valamint ha a védett adat megismerésének törvényi feltételei fennállnak.

Az iratbetekintés szempontjából a védjegyeljárások során keletkező iratokat az alábbiak szerint osztályozhatjuk:

#### *10.1. BÁRKI ÁLTAL MEGTEKINTHETŐ IRATOK*

Az iparjogvédelmi eljárásokban keletkezett iratok jelentős része bárki számára korlátozás nélkül hozzáférhetővé válik, bárki által szabadon megtekinthető. Ebben az esetben az iratbetekintés során jogosultság igazolására nincsen szükség, így ezek az iratok korlátozás nélkül hozzáférhetővé válnak a Hivatal honlapján. Külön kérelem és a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatás (Ügyfélkapu) nélkül azok az iratok lesznek a honlapon megtekinthetőek, amelyekről külön vizsgálat nélkül is megállapítható, hogy személyes adatokat – a védjegyrajstromban szereplő, vagy a Szabadalmi Közlöny és Védjegyértesítőben megjelenő hatósági tájékoztatás tárgyát képező adatokon kívül – nem tartalmaznak.

#### *10.2. AZ EGYEDI IRATBETEKINTÉSI KÉRELEM ALAPJÁN MEGTEKINTHETŐ IRATOK*

A védjegyügyek iratainak a honlapon való közzététele a fentiek alapján nem teljes körű. A személyes vagy védett adatokat tartalmazó iratok megtekintését, ha azok nem esnek a bárki által megtekinthető iratok kategóriájába (pl. fizetési könnyítés iránti kérelemhez csatolt jövedelemigazolás, nyugdíjszelvény, bankszámlakivonat) vagy ha külön vizsgálat szükséges ahhoz, hogy eldönthető legyen, megtekinthető-e az irat, és ha igen, szükség van-e bizonyos adatok felismerhetetlenné tételére, a Hivatal külön iratbetekintési kérelem alapján biztosítja. A kérelem előterjeszhető személyesen (ilyenkor a kérelmet jegyzőkönyvbe kell foglalni), illetve benyújtható írásban vagy elektronikus úton (erről részletesebben ld. az elektronikus ügyintézésre vonatkozó részt), és igazolni kell benne az iratok megtekintéséhez fűződő érdeket vagy csatolni kell az érintett kifejezett hozzájárulását. Ezek hiányában, vagy ha a Hivatal úgy ítéli meg, hogy a személyes vagy védett adatok megismerésének feltételei nem állnak fenn, csupán az iratoknak a személyes vagy védett adatokat nem tartalmazó részei tekinthetők meg.

#### *10.3. IRATBETEKINTÉSBŐL KIZÁRT IRATOK*

Ket. 69. § (1) bek. Nem érvényesül az iratbetekintési jog a Ket. 69. §-ának (1) bekezdése és a Vt. 46. Vt. 46. § (1) bek. §-ának (1) és (2) bekezdései által kifejezetten kizárt iratfajták és adatok (pl. döntéselőkészítő és a felekkel nem közölt iratok, minősített adatot tartalmazó iratok, valamint a lajstromban fel nem tüntetett személyes adatok) tekintetében. Ezekhez az iratokhoz a Hivatal a hozzáférést – az azt lehetővé tevő különleges feltétel, pl. megismerési engedély bemutatása teljesülésének esetétől eltekintve – nem biztosítja.

#### *10.4. AZ IRATBETEKINTÉS RENDJE*

Vt. 46. § (3) bek. A megtekinthető iratokról – ha az iratbetekintési kérelmet nem elektronikus úton, a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson (Ügyfélkapun) keresztül

nyújtották be – az SZTNH díjfizetés ellenében másolatot ad. A díjrendelet 17. §-a értelmében a másolat, illetőleg kivonat díja oldalanként 300 forint. A hitelesítés díja iratonként 3000 forint. Ha a másolat számítógéppel olvasható, elektronikus adathordozóról ugyanilyen adathordozóra készül, a másolat, illetve a kivonat díja az oldalszámtól függetlenül 1000 forint.

Vt. 77. § (1) c) Az iratbetekintési jog kizárásáról és korlátozásáról az SZTNH végzéssel dönthet, amely ellen önálló jogorvoslatnak van helye, vagyis az egyedi iratbetekintési kérelmet elutasító hivatali döntéssel szemben az iratbetekintést kérő személy megváltoztatási kérelmet nyújthat be.

Vt. 46/D. § (2) – (3) bek. 2011. március 1. napjától a Hivatal biztosítja ügyfelei számára az elektronikus iratbetekintést. Ha az ügyfél az említett eljárást a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson (Ügyfélkapun) keresztül kezdeményezi (ez értelemszerűen csak az iratbetekintésből ki nem zárt adatokra, iratokra vonatkozhat), a Hivatal elektronikus úton közli vele az iratbetekintés engedélyezéséről szóló döntést (elektronikus úton biztosítva a megtekinthető iratokhoz való hozzáférést is), illetve az iratbetekintési kérelem esetleges elutasítását.

Vt. 46. § (4) bek. A védjegyügyekben az eljárás csak akkor nyilvános, ha abban ellenérdekű fél is részt vesz. Ennek megfelelően valamennyi, a Vt.-ben szabályozott kontradiktórius eljárás nyilvános, azonban e körben is alkalmazni kell a védett adatokkal kapcsolatos egyes rendelkezéseket.

Kontradiktórius eljárásban bizonyítékként – összhangban a Vt. 40. §-ának (3) bekezdésével a Hivatal csak olyan iratokat vesz figyelembe, amelyek ellenérdekű fél általi megismeréséhez az azt előterjesztő ügyfél – akár az ellenérdekű fél titoktartási kötelezettsége mellett – hozzájárul.

## 11. JOGORVOSLATOK

A Vt. jogorvoslati rendszere – hasonlóan a többi iparjogvédelmi törvényéhez, tekintettel az iparjogvédelmi eljárások sajátosságaira és arra, hogy az SZTNH-nak mint kormányhivatalnak nincs hatósági értelemben vett felügyeleti szerve – nagyban eltér a Ket.-ben szabályozott rendtől. Erre a Ket. 13. §-a (2) bekezdésének a) pontja lehetőséget biztosít, amikor az iparjogvédelmi eljárásokat ún. privilegizált eljárásokként szabályozza [ld. a Vt. 38. §-ának (1) bekezdéséhez írtakat].

### 11.1. A MEGVÁLTOZTATÁSI KÉRELEM

Vt. 46/A. § (1) bek. A Hivatal döntései ellen nincs helye fellebbezésnek, újrafelvételi és felügyeleti eljárásnak, valamint ügyészi felhívás kibocsátásának. Az SZTNH-nak természetesen mind az *ex parte* (ellenérdekű fél nélkül zajló) eljárásokban, mind a kontradiktórius (ellenérdekű felek közötti) ügyekben hozott határozatai – és meghatározott végzései – ellen van önálló jogorvoslati lehetőség, ez azonban nem



egy másodfokon eljáró közigazgatási szerv által elbírált fellebbezés vagy a Ket. szerinti bírósági felülvizsgálat (közigazgatási per) formájában jelenik meg. Iparjogvédelmi ügyekben egy speciális jogintézmény, a megváltoztatási kérelem biztosítja az ügyfél jogát arra, hogy a kifogásolt hivatali határozatot egy független fórum – jelen esetben a bíróság, nemperes eljárásban – felülvizsgálja.

Vt. 77. § (1) bek. Védjegyügyekben tehát a Vt. 46/A. §-ában felsorolt eljárást befejező döntések, illetve a Vt. 77. §-ának (1) bekezdésében felsorolt egyéb döntések ellen megváltoztatási kérelmet lehet benyújtani, amelyet a bíróság nemperes eljárásban bírál el a XI. fejezet rendelkezései szerint.

A megváltoztatási kérelemmel megtámadható döntések a következők:

- Eljárást befejező döntések *ex parte* eljárásokban:
  - védjegylajstromozás tárgyában hozott határozat (felszólaló hiányában);
  - védjegyoltalom megújítása tárgyában hozott határozat;
  - védjegyoltalom megosztása tárgyában hozott határozat;
  - védjegyoltalom megszűnésének tudomásulvétele lemondás esetén;
  - a nemzetközi védjegybejelentés, valamint a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelem továbbítása tárgyában hozott végzés;
  - a megjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmának végleges elutasítása;
  - a nemzetközi lajstromozásból eredő, a Magyarországra kiterjedő oltalom tekintetében a nemzetközi lajstromba bejegyzett átruházás, illetve használati engedély hatályának elutasítása;
  - a nemzetközi lajstromozás átalakítása nemzeti védjegybejelentéssé.
- Érdemi döntések kontradiktórius ügyekben:
  - védjegylajstromozás tárgyában hozott döntés (felszólalás esetén);
  - a védjegy törlése tárgyában hozott határozat;
  - a védjegyoltalom megszűnésének megállapítása tárgyában hozott határozat.
- Egyéb döntések:
  - az eljárást felfüggesztő és a védjegylajstromba való bejegyzés tárgyában hozott döntés;
  - az iratbetekintést kizáró vagy korlátozó végzés, amellyel szemben a Ket. rendelkezései szerint önálló jogorvoslatnak van helye;
  - az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfélen kívüli ügyféli jogállást megtagadó végzés;
  - az eljárási bírságot kiszabó, valamint az eljárási költség megállapításának és viselésének kérdésében hozott végzés (noha ez utóbbi általában az eljárást befejező döntés részét képezi).

Vt. 77. § (3) bek. A fenti három körön kívül eső végzéseket csak a fenti döntésekkel szemben előterjesztett megváltoztatási kérelemben lehet megtámadni.

Vt. 77. § (2) bek. Fontos szabály, hogy az eljárási bírságot kiszabó, valamint az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos döntés ellen előterjesztett

megváltoztatási kérelemnek nincs halasztó hatálya a döntés többi – a megváltoztatási kérelemben nem támadott – rendelkezése tekintetében, és nem akadályozza meg azok jogerőre emelkedését.

Vt. 77. § (4)-(5) bek. A megváltoztatási kérelem benyújtására az ügyféli jogállással rendelkező személy (tehát a bejelentő, a védjegyjogosult, a felszólaló vagy a kérelmező; de az észrevételt benyújtó személy nem), az iratbetekintésből kizárt vagy abban korlátozott személy, illetve az a személy jogosult, akitől az ügyféli jogállást megtagadták (ez utóbbi a megtagadó végzés megváltoztatását kérheti). Az eljárás egyéb résztvevői a döntések rájuk vonatkozó rendelkezései ellen élhetnek önálló megváltoztatási kérelemmel.

Vt. 77. § (5) bek. A védjegy lajstromozása és törlése kérdésében hozott határozattal kapcsolatban az ügyésznek is van jogorvoslat-kezdeményezési jogosultsága – feltéve, hogy a döntés megváltoztatására a feltétlen kizáró okok egy meghatározott körére való hivatkozással van szükség, azaz ha a megjelölés közrendbe vagy közérdeklődésbe ütközése, a fogyasztók megtévesztésére való alkalmassága, vagy olyan jelkép mivolta képezi a vitás döntés alapját, amelynek használatához – akár a Párizsi Unió Egyezmény 6<sup>ter</sup> cikke szerinti közzétevése eredményeképpen, akár más okból – közérdek fűződik, illetve vallási vagy egyéb meggyőződést fejez ki.

Vt. 77. § (6)-(7) bek. A megváltoztatási kérelem benyújtására harminc nap áll rendelkezésére az arra jogosultaknak. Ezt a határidőt a megtámadni kívánt döntés közzétételétől kell számítani, és megtartottnak kell tekinteni akkor is, ha a lejárt előtt a kérelmet ajánlott küldeményként postára adták. Ha a vitatott döntés alapjául szolgáló mulasztást igazolási kérelemmel kívánták elhárítani, ám ez nem volt sikeres, a harmincnapos határidő az igazolási kérelmet elutasító vagy be nem nyújtottnak tekintő végzés közzétételétől számít (feltéve, hogy így később jár le, mint a vitatott döntés közzétételétől számított harminc nap).

A díjfizetés elmaradása vagy hiánypótlási, nyilatkozattételi kötelezettség elmulasztása miatt az eljárást megszüntető hivatali döntéssel szemben igazolási kérelem terjeszthető elő. Amennyiben a Hivatal az igazolási kérelemnek helyt ad, az eljárást megszüntető végzését saját hatáskörben visszavonja, és az eljárást folytatja.

Vt. 77. § (7) bek. Az igazolási kérelmet elutasító hivatali döntés esetén, a megváltoztatási kérelem az eljárást befejező döntéssel szemben terjeszthető elő, és annak határideje az igazolási kérelmet elutasító döntés közzétételétől számított 30 nap, feltéve, hogy ez későbbi, mint az eljárást befejező döntés közzététele napja, és az igazolási kérelmet olyan mulasztás kimentésére terjesztették elő, amely közvetlenül az eljárást befejező döntés alapjául szolgált. E tárgyban egyebekben a 6. pontban leírtak irányadók.

Vt. 77. § (12) bek. Az elkészített megváltoztatási kérelmek nyomán benyújtott igazolási kérelmek elbírálására a bíróság jogosult.

- Vt. 77. § (8) bek. Az iparjogvédelmi ágazati törvények nem zárják ki, hogy a Hivatal határozata felülvizsgálat tárgyát képezze az Alkotmánybíróság olyan határozata alapján, amely egy jogszabályt egyedi ügyben történő alkalmazhatóságának visszamenőleges kizárásával nyilvánít alkotmányellenessé. Figyelemmel azonban arra, hogy az SZTNH-nak – a közigazgatási hatósági eljárás szempontjából – felügyeleti szerve nincsen, ilyen alkotmánybírói határozat meghozatala esetén a megváltoztatási kérelem benyújtására nyitva álló határidő harminc napra ismételtlen megnyílik.
- Vt. 77. § (9)-(11) bek. A Pp. keresetlevélre vonatkozó szabályainak figyelembevételével elkészített megváltoztatási kérelmet az SZTNH-nál kell benyújtani. Ezt követően a Hivatala 11.2. pontban foglaltak szerint megvizsgálja, hogy van-e helye a döntés saját hatáskörben történő visszavonásának vagy módosításának, illetve, hogy a kérelem felvet-e olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amely írásbeli nyilatkozat megtételét indokolná. Ilyen esetben ugyanis a Hivatal harminc napon belül (a nyilatkozatot is csatolva), egyebekben tizenöt napon belül továbbítja a kérelmet és az iratokat védjegyügyekben hozott határozatainak felülvizsgálatára hatáskörrel és kizárólagos illetékességgel bíró Fővárosi Törvényszékhez. Ellenérdekű fél részvételével folyó eljárások esetében a Hivatal a megváltoztatási kérelem továbbításával egyidejűleg a másik fél értesítéséről is gondoskodik.
- Vt. 88/A. §
- Vt. 82-84. § A megváltoztatási kérelem elbírálása nem a közigazgatási perek szabályai szerint zajlik: a Fővárosi Törvényszék végzéssel zárulódó ún. nemperes eljárást folytat le, az SZTNH pedig nem vesz részt félként az eljárásban. A Pp. általános szabályainak a Vt. rendelkezéseihez képest szubszidiárius – a nemperes eljárások sajátosságai szerint *mutatis mutandis* – alkalmazásával zajló eljárásban csak a megváltoztatási kérelmet benyújtó személy minősül félnek – kivéve, ha kontradiktórius eljárásban született döntés felülvizsgálatát kérik, ilyenkor ugyanis az ellenérdekű fél ellen kell megindítani az eljárást. Közös védjegyoltalom esetén az eljárásban eredetileg részt nem vevő jogosultak a védjegyjogosult fél mellett az eljárásba beléphetnek. A megváltoztatási kérelmek elbírálása során – az eljárás jogerős befejezéséig – beavatkozásnak is helye van, ha a beavatkozónak jogi érdeke fűződik az eljárás valamilyen kimeneteléhez.
- Vt. 91. § (1)-(2) bek. A megváltoztatási kérelem érdemi elbírálásának alapvetően négyféle kimenetele lehet:
- a) a bíróság a megváltoztatási kérelmet elutasítja (azaz a Hivatal döntését helybenhagyja);
  - b) a bíróság a Hivatal védjegyügyben hozott döntését megváltoztatja (és ezzel a bírói végzés az SZTNH döntésének a helyébe lép);
  - c) a bíróság a hivatali döntést hatályon kívül helyezi és az SZTNH-t az eljárás folytatására utasítja; vagy
  - d) a bíróság a hivatali döntést hatályon kívül helyezi és az SZTNH-t új eljárásra utasítja.

Ha a bíróság a megváltoztatási kérelmet nem bírálhatja el érdemben, akkor vagy az áttétel, vagy az eljárás megszüntetésének a lehetőségével él [ld. a Vt. 91. §-ának (3) és (5) bekezdéséhez írtakat].

A fenti *c)* pontban említett eset, azaz a hivatali döntés hatályon kívül helyezése és az eljárás folytatására való utasítás azokban az esetekben fordul elő, amikor

- a Hivatal a védjegybejelentéssel indult eljárást nem lajstromozással zárta le (tehát a bejelentést elutasította, vagy azt visszavonták, illetve azt ilyenek kellett tekinteni), de
- az elutasítás feltétlen kizáró okok alapján vagy alaki hiányosságok miatt következett be, vagy a visszavonás (illetve az azzal azonos hatályú mulasztás) a felszólalási időszak lejárta előtt következett be, és
- a bíróság a Hivatal döntését hibásnak találja (azaz a feltétlen kizáró okra alapított elutasítással nem ért egyet, vagy úgy ítéli meg, hogy a bejelentést nem lehetett volna visszavontnak tekinteni, illetve a visszavonást nem lett volna szabad tudomásul venni).

Ezekben az esetekben a bíróság saját végzésével nem lajstromozhatja a védjegyet, hiszen az eljárásnak a felszólalási rendszer alapvető fontosságú garanciális szakasza még nem zajlott le, azaz az esetleges korábbi akadályozó jogok jogosultjainak nem volt lehetőségük fellépni a védjegy lajstromozásával szemben. Ezt hivatott jelezni a Vt. 91. §-a (1) bekezdésének második mondata, amely kimondja, hogy ilyen bírósági végzés meghozatalának olyan (a fent felsorolt három típus egyikébe tartozó) döntéssel kapcsolatban van helye, amelynek hiányában az SZTNH-nál a védjegy lajstromozására irányuló eljárás folytatásának lett volna helye.

A *d)* pont szerinti végzés meghozatalának akkor van helye, ha a döntés meghozatalában olyan személy vett részt, akivel szemben a Ket. 42. §-a szerinti – védjegyügyekben is értelmezhető – kizáró ok állt fenn (az ügy által közvetlenül érintett vagy elfogult személy, tanú, képviselő vagy szakértő), vagy ha az SZTNH előtti eljárásban olyan lényeges más eljárási szabálysértés történt, amely a bírósági eljárásban nem orvosolható. Ilyen lényeges eljárási szabálysértések például a következők:

- az ügyfél nyilatkozattételi jogának gyakorlásához szükséges felhívás kibocsátásának elmulasztása;
- a jogorvoslati jog gyakorlásának feltételét képező kézbesítés elmulasztása;
- kötelező tárgyalás esetén a tárgyalás elmaradása;
- az ügyfél egyes kérelmeinek figyelmen kívül hagyása (pl. ha a bejelentő kérelme ellenére a Hivatal nem hívja fel a felszólalót a védjegyhasználat igazolására, vagy a védjegyjogosult hivatkozása ellenére nem vizsgálja a törlést kérő fél tekintetében a belenyugvást);
- a tényállás hivatalbóli feltárásának eseteiben a tényállás hiányos feltárása;
- az indokolási kötelezettség megfelelő teljesítésének elmulasztása.

- Vt. 91. § (3) bek. Előfordul, hogy a megváltoztatási kérelmet benyújtó fél olyan kérdésben kíván – akár csak másodsorban – bírósági döntést, amely az SZTNH előtti eljárásnak nem volt tárgya (például egy törlési kérelmet elutasító hivatali döntés megtámadásában használat hiányára hivatkozva az oltalom megszűnésének megállapítását is kéri). Ebben az esetben – tekintettel arra, hogy védjegyügyekben az elsőfokú hatósági hatáskör az SZTNH-hoz van telepítve – a kérelem áttételének van helye, a bíróság tehát az SZTNH által el nem döntött ügyben nem hozhat határozatot (noha szükség esetén az áttevő végzésben is sor kerülhet az SZTNH döntésének hatályon kívül helyezésére). Még áttételre sincs azonban szükség, ha az SZTNH felszólalás, illetve törlési kérelem tárgyában hozott döntésének felülvizsgálatát olyan kizáró okra hivatkozva kéri, amelyet elkésve – azaz a Hivatal előtti eljárásban a Vt. 61/D. § (8) bekezdésében vagy 73. §-ának (1) bekezdésében szereplő határidőn túl, illetve a megváltoztatási kérelemben vagy azt követően – terjesztettek elő: ilyen esetekben ezt a felszólalás alapjául szolgáló, illetve törlési okot a felülvizsgálatot végző bíróság figyelmen kívül hagyja.
- Vt. 91. § (4) bek. A nem kellő időben előterjesztett bizonyítékokkal és nyilatkozatokkal kapcsolatban [amelyet a Vt. 40. §-ának (3) bekezdése alapján az SZTNH saját eljárásában is jogosan hagy figyelmen kívül] a Vt. világossá teszi, hogy azokra a megváltoztatási kérelemben (vagy a bíróság eljárása során később) sem lehet eredményesen hivatkozni, mivel a bíróság is figyelmen kívül fogja őket hagyni. Ezenkívül a bizonyítékok azon köre, amelyeket a bejelentő pl. a megkülönböztető képesség megszerzésének igazolására a megváltoztatási kérelem mellékleteként terjeszt elő, szintén nem minősülnek kellő időben benyújtottnak, ezért a bíróság azokat figyelmen kívül hagyja.
- Vt. 91. § (5) bek. Az eljárást felfüggesztő és a védjegylajstromba való bejegyzés tárgyában hozott döntést, az iratbetekintést kizáró vagy korlátozó – külön megtámadható – döntést és az ügyféli jogállást megtagadó végzést az SZTNH visszavonhatja a megváltoztatási kérelem továbbítását követően is. Ha ez történik – vagy ha a megváltoztatási kérelmet az ügyfél visszavonta –, a bírósági eljárást értelemszerűen meg kell szüntetni. Amennyiben visszavonás helyett módosítás történik, a nemperes eljárás folytatásának csak a fennmaradó vitás kérdések vonatkozásában van helye.
- Vt. 93. § A Fővárosi Törvényszék végzése elleni fellebbezést a Fővárosi Ítéltábla bírálja el, amelynek eredménye a fellebbezés elutasítása, az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatása, az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezése és új eljárásra utasítás, vagy pedig – az eljárást megszüntető végzés elleni fellebbezés esetén – az elsőfokú bíróságnak az eljárás folytatására való utasítása lehet. A Fővárosi Ítéltábla döntésével szemben benyújtott felülvizsgálat tárgyában a Kúria dönt.

## 11.2. VISSZAVONÁS, MÓDOSÍTÁS

- Vt. 46/A. § (4)-(5) Az SZTNH hatósági döntésének módosítása vagy visszavonása kapcsán a Vt. szintén speciális rendelkezéseket tartalmaz. Azt az esetet kivéve, amikor a Hivatal helyt ad az igazolási kérelemnek vagy egyetért a megváltoztatási kérelem tartalmával, a Hivatal nem vonhatja vissza vagy módosíthatja a döntését. A Vt. 46/A. §-ának (3) bekezdésében felsorolt, az eljárást befejező döntéstípusokkal összefüggésben csak akkor van erre lehetősége, ha az ügyfél megváltoztatási kérelmet terjesztett elő, és azt a Hivatal még nem továbbította a bírósághoz. A fentiek közül az ellenérdekű fél részvételével zajló eljárásokhoz kötődő döntések esetén (törlés, megszűnés megállapítása, továbbá a védjegylajstromozás tárgyában hozott döntés felszólalás elbírálásával, amennyiben a Hivatal a védjegybejelentést nem utasította el valamely feltétlen kizáró ok miatt) további megkötés, hogy csak a felek egybehangzó kérése vagy jogszabálysértő döntés esetén van lehetőség a visszavonásukra vagy módosításukra. A döntés jogszabálysértő, ha:
- a döntésben megállapított tényállás az ügyiratok tartalmával ellentétes;
  - a döntés nem az esetnek megfelelő jogszabályi rendelkezések alkalmazásán alapul;
  - a döntés vagy annak indokolása a jogszabályi rendelkezések téves értelmezésén alapul;
  - a döntés meghozatalára lényeges eljárási szabálysértést követően került sor.
- Vt. 46/A. (4a) bek. Olyan ügyekben, amelyekben nincs ellenérdekű ügyfél, az SZTNH a 77. § (1) bekezdés *b)–e)* pontjában meghatározott döntéseket [ld. 11.1. pont (egyéb döntések)] megváltoztatási kérelem alapján akkor is visszavonhatja, vagy a megváltoztatási kérelemben foglaltaknak megfelelően módosíthatja, ha a döntés nem sért ugyan jogszabályt, de a Hivatal a megváltoztatási kérelemben foglaltakkal egyetért.
- Ket. 114. § A Ket. 114. §-ának a fent leírtakkal nem ellentétes rendelkezései az SZTNH említett döntéseivel összefüggésben is alkalmazandók; a többi döntéstípus (pl. az eljárás felfüggesztéséről vagy az eljárási költség viseléséről rendelkező végzések) módosítására vagy visszavonására pedig csak a Ket. 114. §-ának szabályai az irányadók. Ezeknek értelmében visszavonásra és módosításra csak egy ízben, a döntés közlésétől számított egy éven belül van lehetőség, és csak akkor, ha azt a bíróság még nem vizsgálta felül – azzal, hogy a visszavonás vagy módosítás nem sérthet jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogokat.
- Vt. 46/A. (4b-c) bek. A megváltoztatási kérelem nyomán hozott döntést közölni kell a kérelem benyújtójával, továbbá azokkal, akikkel a megtámadott döntést közölték. A módosító döntés ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint amilyen a módosított döntés ellen volt.

### 11.3. ÜGYÉSZI INTÉZKEDÉS

Vt. 46/A. § (1) A Vt. 46/A. §-ának (1) bekezdésében a kizárt jogorvoslati/felülvizsgálati jogintézmények körében az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény (Ütv.) szerinti ügyészi fellépések közül a felhívás szerepel.

### 12. VÉGREHAJTÁS

Vt. 46/B. § (1) bek. A Ket.-nek a végrehajtásra vonatkozó rendelkezéseit az SZTNH eljárási bírságot kiszabó végzéseire kell alkalmazni. Eljárási bírság kiszabására leginkább kontradiktórius eljárásokban kerülhet sor (pl. valaki a tárgyalás rendjét megzavarja), és tekintettel arra, hogy ez egy egyoldalú hivatali aktussal kiszabott szankció, annak végrehajtására a Ket.-nek a végrehajtásra vonatkozó rendelkezései közül a hivatalból való eljárás esetére rendelt szabályokat kell alkalmazni.

Vt. 46/B. § (2) bek. Az SZTNH-nak a költségek viselése tárgyában hozott döntését a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban Vht.) szabályainak alkalmazásával kell végrehajtani.

### 13. KÖLTSÉGEK

Az eljárási költségek elsősorban az ellenérdekű felek közötti védjegyeljárások körében kerülnek előtérbe, hiszen az ügyfél ilyenkor kérheti a Hivataltól, hogy az eljárás során felmerült egyes költségeinek viselésére az ellenérdekű felet kötelezze. Ha az eljárásban ellenérdekű fél nem vesz részt, az ügyfél az eljárás során felmerült költségeit általában maga viseli és a Hivatal az eljárási költségek tárgyában semmilyen döntést nem hoz.

A Vt. a védjegyeljárásokkal kapcsolatos költségek és díjak tekintetében tartalmaz néhány általános jellegű rendelkezést. A Vt. a költségek tekintetében egyes helyeken (pl. a felszólalás kapcsán) részletesebb speciális rendelkezéseket is tartalmaz. Az ún. „háttérszabályozás” azonban túlnyomórészt a Ket.-ben található.

A Ket. IX. fejezete „Eljárási költség és az eljárási költség előlegezése és viselése” cím alatt (153-159. §-ok) részletes rendelkezéseket tartalmaz az eljárási költségek fajtái, az eljárási költség összegének megállapítása, valamint az eljárási költség viselése tárgyában.

#### 13.1. AZ ELJÁRÁSI KÖLTSÉGEK FAJTÁI

Ket. 153. § A Ket. az eljárási költségek következő fajtáit állapítja meg:

- az eljárási illeték,
- az igazgatási szolgáltatási díj,
- az ügyfél megjelenésével kapcsolatos költség (pl. utazási költség, kiesett jövedelem megtérítése),
- az anyanyelv használatával kapcsolatos költség (pl. tolmács díja, határozat

- lefordításának díja),
- az ügyfél iratbetekintési jogának gyakorlásával kapcsolatos költség (pl. másolás, nyomtatás, postázás költsége),
  - az ügyfél képviseletében eljáró személy költsége (e körbe tartozik a törvényes képviselő költsége és kiesett jövedelmének megtérítése, a meghatalmazott költsége és megbízási díja, munkadíja, az ügygondnok, kézbesítési ügygondnok költsége és munkadíja),
  - a tanú megjelenésével kapcsolatos költség (pl. utazási költség, a kiesett jövedelem megtérítése),
  - a hatósági közvetítő költsége (megbízási díja, utazási költsége), továbbá a tevékenységével kapcsolatban indokoltan felmerült kiadás,
  - a szakértői díj és a szakértő költsége,
  - a fordítási költség (az anyanyelv használatának körén kívül),
  - az ügyfél, valamint az eljárás egyéb résztvevője részéről felmerült levelezési, dokumentumtovábbítási költség,
  - a végrehajtási költség és a végrehajtási költségátalány,
  - az eljárásban közreműködő rendőrségnél felmerült költség,
  - a helyszíni szemlével, valamint a szakértői tevékenységgel jogszerűen okozott kárért járó kártalanítás összege,
  - jogszabályban meghatározott egyéb eljárási költség (ilyenről az iparjogvédelmi jogszabályok nem rendelkeznek).

A fenti költségek a Hivatal előtti eljárások szempontjából két nagy csoportra oszthatók:

- az eljárás során megfizetett igazgatási szolgáltatási díj(ak);
- az ún. egyéb eljárási költségek.

### *13.1.1 Igazgatási szolgáltatási díjak*

A Hivatal előtti eljárások tekintetében irányadó díjak összegét a díjrendelet határozza meg. Meg kell jegyezni, hogy az adott védjegyeljárásra irányadó díjak (pl. bejelentési díj, törlési kérelem díja) mellett e körbe tartozhat az esetleges módosítási, határidő-hosszabbítási vagy igazolási kérelem díja is, amennyiben az érintett fél költségigénye erre is kiterjed.

### *13.1.2. Egyéb eljárási költségek*

A Ket. által e körben felsorolt költségfajták közül a védjegyeljárások kapcsán a következők tekinthetők hangsúlyosnak:

- az ügyfél megjelenésével kapcsolatos költség;
- az ügyfél képviseletében eljáró személy költsége;
- a tanú megjelenésével kapcsolatos költség.



### 13.1.2.1. Az ügyfél költsége

Elsősorban vidéki, illetve külföldi ügyfél megjelenésével kapcsolatban merülhetnek fel az utazási költségek.

Az ügyfél a tárgyaláson való megjelenése következtében előállt jövedelem-kiesését is igényelheti.

### 13.1.2.2. A képviselő költsége

A képviselő költségei két részre oszthatók:

- a képviselőnek a képviselet ellátásával kapcsolatban felmerült készkiadásai; ide tartoznak a levelezés, telefonálás, faxolás, fénymásolás, fordítás, okirat-hitelesítés stb. költségei, valamint vidéki székhelyű képviselő esetén az utazási költségek is;
- a képviselő megbízási díja (munkadíja); a képviselő és az ügyfél közötti megállapodás függvényében e díj megállapítása rögzített óradíj alapján is történhet.

### 13.1.2.3. A tanú költsége

A tanú költsége tekintetében az ügyfél költsége kapcsán elmondottak érvényesek.

## 13.2. AZ ELJÁRÁSI KÖLTSÉG ÖSSZEGÉNEK MEGÁLLAPÍTÁSA

Ket. 158. § (1) bek. Az eljárási költséget a hatóság összességében határozza meg.

Mivel az igazgatási szolgáltatási díjak összegéről az SZTNH hivatalból tudomással bír, ennek igazolására nincsen szükség; csupán az egyéb eljárási költségek összegének megállapítása igényel bővebb kifejtést.

### 13.2.1 Az egyéb eljárási költségek igazolása

Ket. 158. § (2) bek. Az egyéb eljárási költség összegét általában az érintett által bemutatott bizonyíték alapján kell megállapítani.

Az érintett által bemutatott bizonyítékok tipikusan a következők lehetnek:

- az ügyfél, a tanú és a képviselő utazási költségei tekintetében pl. a vasúti menetjegy, autóbusszjegy megvásárlását igazoló irat (menetjegy, számla), üzemanyag-költséget igazoló számla;
- az ügyfél, illetve a tanú jövedelem-kiesése tekintetében munkáltatói igazolás vagy más alkalmas irat;
- a képviselőnek a képviselet ellátásával kapcsolatos költségei tekintetében a képviselő által az ügyfél részére kiállított kimutatás vagy számla;
- a képviselő megbízási díja (munkadíja) tekintetében a képviselő által az ügyfél részére kiállított számla, illetve a képviselő és az ügyfél között megkötött megbízási szerződés (munkaszerződés), amely tartalmazza a képviselőnek megfizetendő díj összegét.

A képviselő megbízási díjával kapcsolatos bizonyítékok tekintetében – a költségek mérséklésével kapcsolatos mérlegelési jogkörre is figyelemmel – bizonyos formai követelmények alkalmazása indokolt. Nem fogadható el például az olyan számla, amelyben nem szerepel azonosítható utalás az adott ügyre, illetve amelyben a képviselő által az ügy kapcsán elvégzett munkát nem tüntetik fel. Ezzel szemben elfogadható az olyan számla, amelyből kitűnik, hogy annak kiállítására az adott ügygel összefüggésben került sor, valamint amely – legalább átfogó utalások révén – nevesíti az ügy intézésével kapcsolatos képviselői cselekményeket (pl. „felszólalás elkészítése, az ellenérdekű fél által benyújtott nyilatkozat tanulmányozása, felkészülés a tárgyalásra”).

### *13.2.2 Az egyéb eljárási költségek összegének mérséklése*

Az eljárási költség mérséklésére, azaz annak az igazolt összeghez képest alacsonyabb összegben történő megállapítására két jogszabályi rendelkezés alapján van lehetőség. Az egyik a Ket.-ben, a másik a Vt.-ben található.

Ket.158. § (4) bek. A Ket. 154. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint az ügyfél, valamint az eljárás egyéb résztvevői kötelesek eljárási cselekményeiket a célszerűség figyelembevételével teljesíteni.

A Ket. általános szabálya szerint a hatóság – tekintettel a 154. § (1) bekezdésének b) pontjában foglaltakra – az indokolatlanul magas egyéb eljárási költség helyett alacsonyabb összeget állapít meg.

E rendelkezés alapján tehát akkor van lehetőség mérséklésre, ha

- az adott költség indokolatlanul magas, és
- az indokolatlanság oka abban rejlik, hogy az érintett nem a célszerű eljárás alapelveivel összhangban járt el.

Ebben a körben olyan egyéb eljárási költségek tekintetében van lehetőség mérséklésre, amelyek az érintett célszerű eljárása esetén nem merültek volna fel, illetve nem ilyen magas összegben merültek volna fel.

Vt. 46/C. § (3) bek. A Vt. alapján a Hivatal a képviselő munkadíjának összegét indokolt esetben mérsékelheti, ha a munkadíj nem áll arányban a ténylegesen elvégzett képviselői tevékenységgel. Ennek során a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és szabadalmi ügyvivői költségekről szóló rendelkezések megfelelő alkalmazásával jár el.

A Hivatal a bírósági eljárásban megállapítható szabadalmi ügyvivői költségekről és a pártfogó szabadalmi ügyvivő részére megállapítható díjról és költségtérítésről szóló 24/2004. (VI.30.) IM rendelet, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a értelmében a bíróság a megbízási szerződéssel alátámasztott munkadíj összegét indokolt esetben

mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

A Hivatal előtti eljárásokban az említett rendelkezések megfelelő alkalmazása azt jelenti, hogy a Hivatal – bíróságéhoz hasonló mérlegelési jogkörben – akkor is mérsékelheti, a ténylegesen elvégzett képviselói tevékenységgel arányban nem álló, adott esetben kirívóan magas munkadíjat, ha annak összegét bizonyítékkal (megbízási szerződés, számla, stb.) támasztották alá. A mérséklést a Hivatalnak indokolnia kell.

Indokolt a mérséklés, ha a képviselői munkadíj – figyelemmel a hasonló ügyekben kialakított gyakorlatra – az adott védjegyeljárás kapcsán ténylegesen elvégzett képviselői munka mértékét és nehézségi fokát tekintetbe véve aránytalanul magas összegben került megállapításra. A Hivatal a mérséklés során – a teljesség igénye nélkül – a következő szempontokat veszi figyelembe: az ügy jellege, nehézségi foka, a hasonló ügyekben kialakult gyakorlat, a képviselói munka összetettsége, szakmai nehézsége, a beadványok száma, terjedelme és időigénye, a szükséges bizonyítás kiterjedtsége, a tárgyalások száma, a képviselőnek az ügy ésszerű időn belül történő elbírálásában való közrehatása.

### *13.3. AZ ELJÁRÁSI KÖLTSÉG VISELÉSE*

A Vt. részletes eljárási rendelkezései alapján az ellenérdekű felek között zajló eljárásokban az eljárás kapcsán felmerülő költségek viselésére az eljárásban vesztes felet kell kötelezni. [Vt. 61/H. § (3) bek.; Vt. 74. § (3) bek.; Vt. 76. § (4) bek.] E szabály alól azonban a következő esetek kivételt jelentenek:

- Ha a védjegyjogosult a törlési eljárásra okot nem adott, és a védjegyoltalomról – legalább az árujegyzék érintett része vonatkozásában – a nyilatkozattételre [73.§ (1) bek.] kitűzött határidő lejártá előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli. [Vt. 74. § (3) bek.]
- Ha a védjegyjogosult az oltalom megszűnésének megállapítására irányuló eljárásra okot nem adott, és a védjegyoltalomról – legalább az árujegyzék érintett része vonatkozásában – a 76. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételre kitűzött határidő lejártá előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli. [Vt. 76. § (4) bek.]
- A védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt bekövetkező megszűnés megállapítására irányuló eljárás költségeit a kérelmező viseli. [Vt. 76. § (4) bek.]

A gyakorlatban arra a körülményre, hogy a védjegyjogosult a törlési, illetve a megszűnés megállapítására irányuló eljárásra nem adott okot, az eljárási költség megfizetése alól mentesülni kívánó védjegyjogosultnak kell hivatkoznia. Mivel a Hivatal számára az előtte megindított eljárás előzményeivel kapcsolatos bizonyítékok általában nem állnak rendelkezésre, a védjegyjogosult ilyen hivatkozása esetén a kérelmezőre hárul a bizonyítási teher azzal kapcsolatban, hogy a védjegyjogosult – saját állításával ellentétben – a Hivatal előtti eljárásra okot adott. A kérelmező ilyen eredményű sikeres bizonyítására vezethet különösen

az alábbi körülmények igazolása:

- A kérelmező a Hivatal előtti eljárás megindítása előtt – levélben, faxon, e-mail útján stb. – megkereste a védjegyjogosultat, és kísérletet tett a vitás helyzet rendezésére, erre a megkeresésre azonban a védjegyjogosult nem válaszolt.
- A kérelmező fentiek szerinti megkeresésére a védjegyjogosult válaszolt, azonban válasza a hivatali eljárás elkerülése érdekében olyan feltételeket tartalmazott, amelyek a kérelmező számára ésszerűen nem voltak elfogadhatók, illetve válaszában a hivatkozott törlési ok fennállását vitatta.

Ket. 157. § (3) bek. Részleges eljárásnyertesség esetén – vagyis ha az adott kérelemnek a Hivatal csak részben ad helyt – a Ket. általános szabálya irányadó, mely szerint ha az ügy érdemében hozott határozat a kérelemnek részben ad helyt, a hatóság az eljárási költség általa megállapított arányban való viselésére kötelezi a kérelmezőt, illetve az ellenérdekű ügyfelet. Ilyenkor tehát az az elv érvényesül, hogy az eljárásban részt vevő felek számára megítélt költségeknek az eljárásnyertesség arányához kell igazodniuk.

Az eljárásnyertesség arányának megállapításakor abból kell kiindulni, hogy az adott kérelem milyen arányban éri el célját, vagyis a támadott védjegybejelentés vagy védjegy oltalma a kérelemhez viszonyítva milyen mértékben kerül elutasításra, törlésre vagy megszűnésre. Ha a kérelem maradéktalanul teljesül (például a védjegybejelentést a Hivatal elutasítja vagy a kérelemnek megfelelően az árujegyzék egy része tekintetében lajstromozza), akkor a bejelentő a vesztes fél és viseli a felszólaló igazolt költségeit. Amennyiben a negatív döntés csak az árujegyzék egy részét érinti, általában azt kell figyelembe venni, hogy az érintett rész az árujegyzék egészéhez képest hozzávetőlegesen milyen arányt képvisel. Az arány megítélésére nem csupán az osztályok száma, hanem egy osztályon belül az egyes kifejezések törlése is hatással lehet. Amennyiben az arányok tisztán megállapíthatóak, és az arányosított költségviselés nem vezetne nyilvánvalóan méltánytalan eredményre, akkor a költségek viselését is ennek megfelelően kell meghatározni, amit a lenti példa szemléltet. Ha az eljárásnyertesség aránya pontosan nem határozható meg, vagy annak mértéke jelentősen nem különbözik, akkor mindkét fél a saját költségeit viseli. Kivételt képez ez alól a felszólalás, a törlési, vagy a megszűnés megállapítására irányuló kérelem igazgatási szolgáltatási díja, amelyet a felszólaló vagy a kérelmező részleges eljárásnyertessége esetén is teljes mértékben az ellenérdekű fél, azaz a védjegybejelentő vagy a védjegyjogosult visel.

A költségek arányosítására szolgálhat például, ha a bejelentést három áruosztály tekintetében tették és a felszólalás a bejelentés ellen teljes terjedelmében irányul, de csak két osztály tekintetében sikeres. Ilyenkor a felszólaló eljárásnyertességének aránya  $\frac{2}{3}$ , a bejelentőé pedig  $\frac{1}{3}$ .

Az eljárásnyertesség arányát nem érinti az, hogy az adott kérelem hány jogcímen, illetve védjegyben alapul, és ezek közül valamennyi hivatkozás sikeres-e.

A költségekről részleges eljárásnyertesség esetén is az igazolt költségek megtérítésére vonatkozó költségigények alapulvételével kell döntenet. Az adott fél javára az általa igényelt és igazolt költségeknek a saját eljárásnyertessége alapján

irányadó részét kell megítélni.

A példa konkrét számokkal is folytatható. Ha a fenti bejelentés esetében a felszólaló a felszólalás díján túlmenően 300 000 Ft igazolt költségének, a bejelentő pedig 90 000 Ft igazolt költségének megtérítését kéri, a költségigények tárgyában a következők szerint kell dönteni:

- A felszólaló eljárásnyertességének aránya: 2/3. A felszólalás díjának megtérítése a díj egésze tekintetében indokolt, mivel a felszólalás díját akkor is teljes egészében meg kellett volna fizetni, ha a bejelentés elutasítását csupán két áruosztály tekintetében kéri. Ezen felül 200 000 Ft egyéb eljárási költség, összesen tehát 264 000 Ft ítélt meg a felszólaló számára.
- A bejelentő eljárásnyertességének aránya: 1/3. Számára 30 000 forint összegű költség ítélt meg.
- A fenti két fizetési kötelezettség összesítése alapján a bejelentőt 234 000 Ft összegű költség megtérítésére kell kötelezni a felszólaló javára.

#### *13.4. KÖLTSÉGMENLESSÉG*

Vt. 46/C. § (1) bek.

A Vt. kizáró rendelkezése alapján védjegyügyekben költségmentesség nem engedélyezhető.

### **14. ELEKTRONIKUS ÜGYINTÉZÉS ÉS HATÓSÁGI SZOLGÁLTATÁS**

Vt. 46/D. §

A Vt. a védjegyügyekben történő elektronikus ügyintézés és hatósági szolgáltatás vonatkozásában a Ket. elektronikus úton történő kapcsolattartásra vonatkozó általános szabályait tartalmazó II/A. fejezetében foglaltaktól eltérő szabályokat állapít meg. Kimondja ugyanis, hogy védjegyügyekben az ügyfél – a (2)-(3) bekezdésben meghatározott esetek kivételével – nem jogosult a Hivatallal, a Hivatal pedig nem köteles az ügyféllel elektronikus úton írásban kapcsolatot tartani. A Vt. 46/D. § -ának (2) bekezdése sorolja fel azokat a kérelmeket, melyeket elektronikus úton lehet benyújtani a Hivatalhoz. Ezek az alábbiak:

- védjegybejelentés;
- megújítási kérelem;
- a Vt. 47. § (2) bekezdés e)-f) pontjában meghatározott tényekben bekövetkezett változásoknak a védjegylajstromban való feltüntetésére irányuló kérelem
- a gyorsított eljárás [Vt. 64/A. § (1)-(6) bek.] és a különleges gyorsított eljárás [Vt. 64/A. § (7)-(8) bek.] kezdeményezésére irányuló kérelem;
- lajstromkivonat igénylésére vonatkozó kérelem;
- iratbetekintésre vonatkozó kérelem
- a nemzetközi védjegybejelentést, az annak továbbítására irányuló kérelem, valamint a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalommal kapcsolatos kérelmek továbbítására irányuló kérelem.

Az elektronikus úton intézhető védjegyügyeket az alábbiak szerint csoportosíthatjuk:

- bizonyos, elektronikus úton kezdeményezett eljárások esetében lehetőség van

arra, hogy ha az ügyfél a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson (Ügyfélkapun) keresztül kezdeményez eljárást, a Hivatal elektronikus úton közölje vele az eljárás során hozott döntéseket vagy küldje meg neki a hiteles lajstromkivonatot, illetve hogy az ügyfél a kérelem elintézéséhez szükséges járulékos beadványokat (hiánypótlás, igazolási kérelem, stb.) a Hivatal felhívására elektronikus úton nyújtsa be (*kétirányú elektronikus kommunikáció*);

- védjegybejelentések, nemzetközi védjegybejelentéssel kapcsolatos kérelmek továbbítására irányuló kérelmek esetében az elektronikus úton történő *benyújtás* lehetőségén kívül az ügyfélnek nincsen alanyi joga, a Hivatalnak pedig e kérelmek elektronikus *fogadásán* kívül nincsen kötelezettsége az elektronikus úton megvalósuló írásbeli kapcsolattartásra (*egyirányú elektronikus kommunikáció*).

#### 14.1. KÉTIRÁNYÚ ELEKTRONIKUS KOMMUNIKÁCIÓ

Vt. 46/D. § (3) A Vt. 46/D. §-ának (3) bekezdése értelmében, ha az ügyfél elektronikus úton, a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson keresztül (Ügyfélkapun) kezdeményez egyes eljárásokat, akkor a Hivatal elektronikus úton közli vele az eljárás során hozott döntéseket, illetve küldi meg neki a hitelesített elektronikus lajstromkivonatot. A kétirányú elektronikus kommunikációra az alábbi kérelmek alapján induló ügyekben van lehetőség:

- megújítási kérelem;
- a Vt. 47. § (2) bekezdés e)-f) pontjában meghatározott tényekben bekövetkezett változásoknak a védjegylajstromban való feltüntetésére irányuló kérelem (védjegyjogosult nevében/elnevezésében és lakcímében/székhelyében bekövetkezett változások, képviselő nevének és székhelyének változása)
- a gyorsított eljárás [Vt. 64/A. § (1)-(6) bek.] és a különleges gyorsított eljárás [Vt. 64/A. § (7)-(8) bek.] kezdeményezésére irányuló kérelem;
- lajstromkivonat igénylésére vonatkozó kérelem;
- iratbetekintésre vonatkozó kérelem.

Vt. 46/D. § (5)-(8) A törvény tartalmazza a beadványok elektronikus úton való benyújtására vonatkozó alapvető szabályokat is. Ezeknek értelmében az elektronikus úton benyújtott kérelem megérkezéséről a Hivatal elektronikus érkeztető számot tartalmazó automatikus értesítést küld a bejelentőnek. A beadvány az elektronikus érkeztetésről szóló automatikus visszaigazolásnak az ügyfél részére történő elküldésével tekintendő benyújtottnak, kivéve, ha a Hivatal a kapott dokumentum értelmezhetlenségét állapítja meg, és erről az ügyfelet elektronikus levélben értesíti. Az értelmezhetetlen dokumentumot beküldő ügyfél ennek az értesítésnek a visszaigazolására köteles. Ha az ügyfél az értesítés átvételét 15 napon belül nem igazolja vissza, a Hivatal postai úton továbbítja számára az iratot.

Vt. 46/D. § (4) Védcímjegyekben az egyes beadványok elektronikus úton való benyújtására vonatkozó részletes szabályokat az egyes iparjogvédelmi beadványok elektronikus úton való benyújtására vonatkozó részletes szabályokról szóló 147/2007. (VI. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: e-Kr.) határozza meg. A fentebb felsorolt beadványokat – a Hivatal által erre rendszeresített, honlapjáról is elérhető elektronikus űrlap használatával – elektronikus úton is be lehet nyújtani. Az e-Kr. a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson (Ügyfélkapun) keresztül történő benyújtás mellett lehetővé teszi az ügyfél elektronikus aláírással ellátott beadványának a Hivatal elektronikus ügyintézési rendszerén keresztül történő benyújtását is, feltéve, hogy az elektronikus űrlapot külön jogszabályban meghatározott módon közigazgatási felhasználásra alkalmas elektronikus aláírással látják el.

Ket. 78. § (7) bek. és 79. § A döntések közlésére a Ket. 78. §-ának (7) bekezdése, a kézbesítési vélelem beálltára a 79. §-a alkalmazandó. Ennek megfelelően, ha a hatóság a döntést elektronikus úton közölte, és az ügyfél a döntés átvételét öt napon belül nem igazolja vissza, a hatóság másik írásbeli formában (postai úton) közli vele a döntést. Ilyen esetben a döntés közlésének napja a második közlés napja.

A határozatok és végzések esetében tehát a Ket. garanciális jelleggel fogalmazza meg azt a követelményt, hogy az átvétel visszaigazolását maga az ügyfél végezze el (ez az elektronikusan kézbesített irat megnyitásával automatikusan megtörténik), másrészt, hogy ennek öt napon túli elmaradása esetében történjék meg az áttérés egyéb írásbeli kommunikációra.

Amennyiben a postai úton történő kézbesítés azért hiúsul meg, mert a címzett vagy meghatalmazottja úgy nyilatkozik, hogy a küldeményt nem veszi át, az iratot a kézbesítés megkísérlésének napján kézbesítettnek kell tekinteni (tehát beáll a kézbesítési vélelem).

Ha az irat a hatósághoz „nem kereste” jelzéssel érkezik vissza, az iratot - az ellenkező bizonyításig - a postai kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni (tehát beáll a kézbesítési vélelem), és ilyen esetben a hatóság a kézbesítési vélelem beálltát megalapozó hivatalos irat megküldésével tíz napon belül értesíti az ügyfelet.

Ket. 79/A. §. A döntések közlésére vonatkozó szabályoktól eltérően rendelkezik a Ket. 79/A. §-a a döntésnek nem minősülő elektronikus iratok közlésével és kézbesítési vélelmük beálltával kapcsolatban. Az elektronikus nyilatkozat (tehát döntésnek nem minősülő egyéb irat, például tájékoztató levél) - feltéve, hogy a kézbesítésére biztonságos kézbesítési szolgáltatás útján kerül sor - az átvétel napján kézbesítettnek minősül, ha a kézbesítési szolgáltató a nyilatkozat kézhezvételét igazolja vissza.

Ha a kézbesítési szolgáltató azt igazolja vissza, hogy a nyilatkozat átvételét a címzett megtagadta, az elektronikus nyilatkozat az átvétel megtagadásának napján minősül kézbesítettnek.

Abban az esetben pedig, ha a kézbesítési szolgáltató azt igazolja vissza, hogy a nyilatkozatot a címzett kétszeri értesítése ellenére nem vette át, az elektronikus nyilatkozat a második értesítést követő ötödik munkanapon minősül kézbesítettnek.

Döntésnek nem minősülő elektronikus iratok kézbesítése esetében – eltérően a határozatoktól és végzésektől – tehát nem kell áttérni postai útra.

#### *14.2. EGYIRÁNYÚ ELEKTRONIKUS KOMMUNIKÁCIÓ*

A védjegy lajstromozása iránti eljárás elektronikus úton való kezdeményezése, illetve a nemzetközi védjegybejelentés, az annak továbbítására irányuló kérelem, valamint a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalommal kapcsolatos kérelmek továbbítására irányuló kérelem elektronikus úton történő benyújtása esetében továbbra is az egyirányú elektronikus kommunikáció érvényesül. Azaz, az ügyfél – a védjegybejelentési eljárás kezdeményezésén és a nemzetközi védjegybejelentéssel kapcsolatos kérelmek továbbítására irányuló kérelmek benyújtásán kívül – nem jogosult a Hivatallal, a Hivatal pedig nem köteles az ügyféllel elektronikus úton írásban kapcsolatot tartani. Mindez annyit tesz, hogy a Hivatal a védjegybejelentéseket és a nemzetközi védjegybejelentéssel kapcsolatos kérelmek továbbítására irányuló kérelmeket elektronikusan fogadja, ezen túl azonban a további eljárási cselekmények már postai úton való kapcsolattartás útján zajlanak. (Mindez természetesen nem jelenti azt, hogy a lajstromozási eljárás során benyújtott olyan, külön elintézhető kérelmek esetében, ahol a Hivatal elektronikus válaszadásra kötelezett, ne elektronikus úton kapná meg az ügyfél az érintett kérelemmel kapcsolatos döntéseket.)

Az elektronikus úton benyújtott bejelentés fogadását követő lépések megegyeznek a kétirányú elektronikus kommunikáció esetében leírtakkal: a bejelentés megérkezéséről a Hivatal elektronikus érkeztető számot tartalmazó automatikus értesítést küld a bejelentőnek. A beadvány az elektronikus érkeztetésről szóló automatikus visszaigazolásnak az ügyfél részére történő elküldésével tekintendő benyújtottnak, kivéve, ha a Hivatal a kapott dokumentum értelmezhetetlenségét állapítja meg, és erről az ügyfelet elektronikus levélben értesíti. Az értelmezhetetlen dokumentumot beküldő ügyfél ennek az értesítésnek a visszaigazolására köteles. Ha az ügyfél az értesítés átvételét 15 napon belül nem igazolja vissza, a Hivatal postai úton továbbítja számára az iratot.

Az e-Kr. a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson (Ügyfélkapun) keresztül vagy az SZTNH honlapján üzemeltetett elektronikus ügyintézési rendszeren keresztül, de a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson (Ügyfélkapun) keresztül történő benyújtás mellett lehetővé teszi az ügyfél elektronikus aláírással ellátott beadványának a Hivatal elektronikus ügyintézési rendszerén keresztül történő benyújtását is, feltéve, hogy az elektronikus űrlapot külön jogszabályban meghatározott közigazgatási felhasználásra alkalmas elektronikus aláírással látják el. Ez utóbbi esetben azonban nem valósulhat meg a kétirányú elektronikus kommunikáció, azaz az elektronikus aláírással (nem a



Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson keresztül) benyújtott beadványokra a Hivatal postai úton válaszol (ez természetesen nem érinti a beadvány beérkezését igazoló automatikus visszaigazolásra vonatkozó szabályokat).

Az ezektől eltérő elektronikus forma, tehát nem a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson keresztül (Ügyfélkapun), illetve az elektronikus aláírással történő azonosítás nélkül elküldött elektronikus levél nem minősül elektronikus – és így írásbeli – kapcsolattartási formának. A telefonos, a rövid szöveges üzenetben történő és az *írásbelinek nem minősülő elektronikus* úton (azaz e-mailen) keresztül történő kapcsolattartás az írásbeli és szóbeli kommunikációs formákkal szemben olyan speciális kapcsolattartási formák, amelyeken keresztül a Ket. kifejezetten *csak a tájékoztatáskérést és -nyújtást* teszi lehetővé, ezt is csak az ügyfél és az ügy *megfelelő azonosítását* követően. E kapcsolattartási formák esetén ugyanis a jelenlegi technikai feltételek nem teszik lehetővé annak egyértelmű bizonyítását, hogy a küldő és a címzett között létrejött a kapcsolat, de nem biztosított a küldő és a címzett megfelelő azonosítása sem.

Ket. 28/C. §

A Ket. tájékoztatást szabályozó 28/C. §-ának (1) bekezdése szerint, ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, az ügyfél a Ket. II/A. fejezetében meghatározott valamennyi – akár „nem minősített” – kapcsolattartási formát felhasználhatja tájékoztatáskérés céljából. Ugyanezen szakasz (3) bekezdése szerint, ha a tájékoztatás *az ügy irataiban lévő adatra* vonatkozik, és az ügyfél az ügy jellege szerinti és az eljáró hatóság által jogszabály alapján kezelhető adatokkal magát a tájékoztatás iránti kérelmében azonosította, a tájékoztatást nem lehet megtagadni.

Vt. 46/D. § (10) bek.

Fentiekre figyelemmel tehát a joghatást kiváltó eljárási cselekményekkel szemben az ügyfél (illetve az eljárás egyéb résztvevői) tájékoztatásánál a Ket. nem támaszt szigorú feltételeket a tájékoztatás céljából alkalmazható kapcsolattartási formákat illetően. E körben általában az ügyfél azonosítása és az elhangzott tájékoztatás utólagos rekonstruálhatósága szempontjából bizonytalan eszközök (pl. telefon, e-mail) is igénybe vehetők. Adott hatósági ügyfajtában azonban különös eljárási norma az ügyfelek tájékoztatása területén is előírhat szigorúbb szabályokat, szűkítheti az igénybe vehető kommunikációs eszközök körét. Ennek megfelelően a Vt. védjegyügyekben tájékoztatás kérésére, illetve teljesítésére rövid szöveges üzenet útján nem ad lehetőséget.

## II. FEJEZET AZ OLTALOMKÉPESSÉGI FELTÉTELEK

- Vt. 1. § (1) bek. Védjegyoltalomban részesülhet minden grafikailag ábrázolható megjelölés, amely alkalmas arra, hogy valamely árut vagy szolgáltatást megkülönböztessen mások áruitól vagy szolgáltatásaitól.
- Vt. 1. § (2) bek. Védjegyoltalomban részesülő megjelölés lehet különösen
- szó, szóösszetétel, beleértve a személyneveket és a jelmondatokat;
  - betű, szám;
  - ábra, kép;
  - sík- vagy térbeli alakzat, beleértve az áru vagy a csomagolás formáját;
  - szín, színösszetétel, fényjel, hologram;
  - hang; valamint
  - az előzőekben felsorolt egyes megjelölések összetétele.

Ez a felsorolás az Irányelvben foglaltakkal összhangban példálózó jellegű, azaz nem csak az abban szereplő megjelölésfajták részesülhetnek védjegyoltalomban.

Az oltalomképes megjelölés lényegadó ismérve, hogy megkülönböztető képességgel kell rendelkeznie. Csak a megkülönböztetésre alkalmas megjelölések tudják betölteni a forgalomban a védjegy funkciót. A megkülönböztető képességgel nem rendelkező megjelölések kizárólagos joggal való lefoglalása, használatukra a védjegyjogosult monopóliumának biztosítása indokolatlan volna mind a versenytársak, mind a fogyasztók szempontjából. Védjegyoltalomban tehát az áruk és szolgáltatások, azaz a különböző vállalkozásoktól származó termékek és szolgáltatások megkülönböztetésére alkalmas megjelölések részesülhetnek.

Egyes megjelöléseket – eltérő okok miatt – minden védjegy törvény kizár az oltalomból. A kizáró okok két csoportját határozhatjuk el egymástól, ezek a feltétlen és viszonylagos kizáró okok.

A feltétlen kizáró okokat a Hivatal – a köz érdekében – a védjegy lajstromozására irányuló eljárásban minden esetben hivatalból vizsgálja, továbbá a törlési eljárásban a feltétlen kizáró okok alapján bárki kérheti a védjegy törlését. Feltétlen kizáró ok fennállása esetén a védjegybejelentést hivatalból el kell utasítani, illetve a védjegyet törölni kell. Bizonyos feltétlen kizáró okok a védjegybejelentés árujegyzékétől függetlenek, mások viszont a védjegybejelentés árujegyzékében foglalt áruktól, illetve szolgáltatásoktól függően állapíthatóak meg.

A feltétlen lajstromozást gátló ok a Vt. 7. §-ában szabályozott hozzájáruló nyilatkozattal (ún. consenttel) nem hárítható el, azonban a megkülönböztető képesség megszerzésének igazolásával [Vt. 2. § (3) bek.], az árujegyzék korlátozásával [Vt. 3. § (1) bek. b) pont], valamint az illetékes szerv hozzájárulásával [Vt. 3. § (3) bek.] – bizonyos esetekben – a feltétlen kizáró okok is kiküszöbölhetők.

Vt. 61/B. § (1) bek., A viszonylagos kizáró okokat – a feltétlen kizáró okokkal ellentétben – nem érvényesítheti bárki. Viszonylagos kizáró okok alapján csak a korábbi akadályozó jog jogosultja nyújthat be felszólalást, illetve kérheti a védjegy törlését.

A viszonylagos kizáró okok e viszonylagos jellege abban is áll, hogy viszonylagos kizáró ok alapján nincs kizárva a megjelölés az oltalomból, ha a korábbi akadályozó jog jogosultja a megjelölés védjegyként történő lajstromozásához hozzájárul. A viszonylagos kizáró ok tehát hozzájáruló nyilatkozattal (ún. *consent*) – a feltétlen kizáró okokkal ellentétben – elhárítható.

## 1. A FELTÉTLEN KIZÁRÓ OKOK

### *1.1. A Vt. 1. §-ÁBAN MEGHATÁROZOTT KÖVETELMÉNYEKNEK NEM MEGFELELŐ MEGJELÖLÉSEK*

Vt. 2. § (1) bek. A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha nem felel meg a Vt. 1. §-ában meghatározott követelményeknek, azaz, ha grafikailag nem ábrázolható, illetve nem alkalmas arra, hogy valamely árut vagy szolgáltatást megkülönböztessen mások áruitól vagy szolgáltatásaitól.

A grafikai ábrázolhatóság kérdésében a szokatlan (atipikus) megjelöléseket illetően az Európai Bíróság döntései nyújtanak támpontot. Az Európai Bíróság ítéletei közül csak azok kötelezik a Hivatalt, amelyek a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 89/104/EGK tanácsi irányelv, illetve a 2008/95/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv értelmezése tárgyában, előzetes döntéshozatali eljárásban születtek. Az Európai Bíróság egyéb ítéletei, továbbá az Európai Törvényszék (korábban: Európai Elsőfokú Bíróság) döntései csupán iránymutatásul szolgálhatnak a Hivatal számára, kötelező erővel nem rendelkeznek.

Az Európai Bíróság a C-104/01. számú *Libertel*-ügyben kifejtette, hogy egy színmegjelölés önmagában, meghatározott áruk és szolgáltatások tekintetében megkülönböztető képességgel rendelkezhet, feltéve, hogy grafikailag ábrázolható, és ez az ábrázolás világos, pontos, önálló, könnyen hozzáférhető, érthető, tartós és tárgyyszerű. Ezt a követelményt nem elégíti ki önmagában a színmegjelölés papíron történő megjelenítése, azonban megfelelő ábrázolás lehet a megjelölés nemzetközileg elismert színekkel történő meghatározása, vagy szavakkal történő körülírása.

A színmegjelölések oltalomképességének a vizsgálatánál figyelembe kell venni a közérdeket, azt, hogy a versenytársakat indokolatlanul ne korlátozzák az adott szín használatában.

Egy színmegjelölés önmagában akkor rendelkezhet megkülönböztető képességgel, ha alkalmas arra, hogy a bejelentő áruit és szolgáltatásait azonosítsa azáltal, hogy megkülönbözteti őket a versenytársak termékeitől. Az elbírálás során jelentősége van annak, hogy a színmegjelölés oltalmát az áruk és szolgáltatások széles körére, vagy csak meghatározott termékekre igénylik. Az eljáró hatóságnak az eset összes

körülményét figyelembe kell vennie, különös tekintettel a megjelölés esetleges tényleges használatára.

R. 3. § (1) bek.

A védjegybejelentés és a földrajzi árujelzőre vonatkozó bejelentés részletes alaki szabályairól szóló 16/2004. (IV. 27.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) alapján a közönséges írástól eltérő grafikai ábrázolású megjelölést – 5 x 6 cm-nél nem kisebb és 10 x 12 cm-nél nem nagyobb méretben – külön kell benyújtani a következők szerint:

- a) a színes megjelölést színes kivitelben;
- b) a térbeli alakzatot síkbeli ábrázolásban;
- c) a színmegjelölést ábrában vagy képben, a Pantone színskála szerinti kód vagy kódok feltüntetésével; a fény- és hologram-megjelölést ábrában vagy képben;
- d) a hangmegjelölést kottában.

Az Európai Bíróság a C-283/01. számú SHIELD MARK ügyben kifejtette, hogy a hangmegjelölések védjegyoltalomban részesülhetnek, feltéve, hogy alkalmasak arra, hogy árukat és szolgáltatásokat különböztessenek meg mások áruitól és szolgáltatásaitól, továbbá grafikailag ábrázolhatók.

Oltalomban részesülhet a megjelölés, amely vizuálisan nem, de grafikailag ábrázolható, és ez az ábrázolás világos, pontos, önálló, könnyen hozzáférhető, érthető, tartós és tárgyyszerű.

Hangmegjelölések esetében a grafikai ábrázolhatóság követelményét nem elégíti ki a megjelölésnek az írott nyelv segítségével történő körülírása (így például annak feltüntetése, hogy a megjelölést alkotó jelek egy zeneművet képeznek, vagy egy állat hangját utánozzák); a megjelölésnek pusztán hangutánzó szóval történő leírása vagy hangjegyekkel történő ábrázolása, minden további elem nélkül.

A grafikai ábrázolhatóság követelményét kielégíti, ha a hangmegjelölést a zenei szabályoknak megfelelően elkészített kottában ábrázolják.

A fentiekhez hasonló indokkal utasította el az Európai Unió Belső Piaci Harmonizációs Hivatala (a továbbiakban: BPHH) fellebbezési tanácsa például az R-781/1999-4. számú ÜVÖLTŐ OROSZLÁN ügyben a bejelentést, amely az oroszánbögést szonogram formájában leíró hangmegjelölésre vonatkozott. A fellebbezési tanács indokolása szerint ez a fajta grafikai ábrázolás nem jeleníti meg megfelelően a hang frekvenciáját, erősségét és intenzitását.

Az illatmegjelölések vonatkozásában az Európai Bíróság a C-273/00. számú SIECKMAN ügyben kifejtette, hogy az illatmegjelölések egyelőre nem ábrázolhatók grafikailag, ezért nem lajstromozhatók. A döntés indokolása szerint az illat leírása, annak kémiai képlete, illetve az illatminta benyújtása nem helyettesítheti annak grafikai ábrázolását, a kémiai összetevők leírása nem azonos magával az illattal, illetve a fentiek kombinált alkalmazása sem jelenti a megjelölés megfelelő grafikai ábrázolását.

Annak ellenére, hogy a BPHH korábban már két illatmegjelölést közösségi védjegyként lajstromozott (R-156/1998-2, FRISSEN VÁGOTT FŰ ILLATA és R-711/1993-3, MÁLNAILLAT), a gyakorlatot az Európai Bíróság döntése miatt meg kellett változtatni.

## *1.2. A MEGKÜLÖNBÖZTETŐ KÉPESSÉGGEL NEM RENDELKEZŐ MEGJELÖLÉSEK*

A megkülönböztető képesség hiányára vonatkozóan a Vt. több helyen is tartalmaz rendelkezést. Ezek közül az első a Vt. 2. §-ának (1) bekezdése, amely szerint a megjelölés akkor részesülhet védjegyoltalomban, ha megfelel az 1.§-ban meghatározott követelményeknek, azaz – a grafikai ábrázolhatóság mellett – alkalmas arra, hogy valamely árut vagy szolgáltatást megkülönböztessen mások áruitól vagy szolgáltatásaitól.

Az idézett jogszabályhely azt az esetet jelöli, amikor a bejelentett megjelölés az árujegyzéktől függetlenül nem rendelkezik olyan elemmel, ábrával, vagy különleges írásmóddal, amely alkalmassá tenné más hasonló szolgáltatásoktól való egyértelmű elhatárolásra, megkülönböztetésre. Következésképpen a megjelölés nem alkalmas arra, hogy az árujelző funkciót betöltse, a fogyasztók az alapján – egyedi, azonosítható jelleg hiányában – nem képesek megismételni a vásárlást vagy a szolgáltatás igénybevételét.

A megjelölések ezen típusára példa lehet egy vonalkód, amely elektronikus rendszer segítségével ugyan azonosítja az egyes árukat, a különböző kódok közötti különbségek azonban az emberi szem által nem érzékelhetők, így ugyanazon kód későbbi felismerése nem lehetséges. Következésképpen egy vonalkód vagy akár QR kód önmagában nem oltalomképes, nem tölti be a megjelölés árujelző, eredetjelző funkcióját.

### *1.2.1. Az áru vagy szolgáltatás egyes jellemzőire utaló, leíró jellegű megjelölések*

- Vt. 2. § (2) bek. a) Ki vannak zárva a védjegyoltalomból azok a megjelölések, amelyek nem alkalmasak a megkülönböztetésre. Nincs megkülönböztető képessége a megjelölésnek különösen akkor, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak. Azoknak a megjelöléseknek sincs megkülönböztető képességük, amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

A Vt.-nek ez a rendelkezése a megkülönböztető képesség hiányának több esetét foglalja magában. Ezek közül az egyik halmaz azon megjelölések köre, amelyek az árujegyzékbe tartozó áru vagy szolgáltatás tekintetében nem rendelkeznek megkülönböztető képességgel, többnyire azért, mert kizárólag az árura vagy a szolgáltatásra történő utalásból állnak, tehát leíró jellegűek:

- „MAGYAR KUTYATÁP” (M1000970) a 31. osztályba tartozó „tápanyagok kutyák számára” áruk tekintetében: csak az áru földrajzi származását és fajtáját jelöli; „BAKLAVA” (M0604168) a 30. osztályba tartozó „baklava” áruk

- tekintetében: csak az áru fajtáját jelöli;
- „Kicsi Ár” (M0402199) a 16., 25., 28., 35., 36., 38., 39., 41. és 42. osztályokban: csak az áru és a szolgáltatás ellenértékét jelöli;
  - „FINOM FALATOK” (M9900822) a 29. és 30. osztályokba sorolt áruk tekintetében: csak az áruk minőségét jelöli;
  - „MAGAS MINŐSÉGŰ” (M0103414) a 29. osztályba tartozó áruk tekintetében: csak az áruk minőségét jelöli;
  - „SOKÁIGFRISS” (M0103415) a 29. osztályba tartozó áruk tekintetében: csak az áru egyéb jellemzőjét tünteti fel;
  - „Éjszakai CAC Kutyaállítás délután 18:00 óra és éjjel 3:00 óra közötti időszakban” (M0802119) a 41. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében: csak a szolgáltatás teljesítési idejét és a szolgáltatás tartalmát jelöli.

Az idézett felsorolás példálódzó jellegű, ezért a megjelölt eseteken kívül is előfordulhat, hogy egy megjelölés leíró jellegű (deskriptív) az árujegyzékbe tartozó árura vagy szolgáltatásra nézve.

A második csoport olyan megjelöléseket foglal magába, amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatban állandóan és szokásosan alkalmaznak. Bár egyes megjelölések oltalomképességének hiánya az árujegyzéktől függetlenül is megállapítható [pl. „Garantáltan jó választás” (M0405094), „HIRDETÉS” (M0204983), „Prima” (M9902248), általában a védjegybejelentés árujegyzékéhez viszonyítva kell vizsgálni, hogy a megjelölés a védjegyoltalomból kizárt-e.

A megkülönböztető képesség hiánya leggyakrabban a szómegjelölések esetében fordul elő, azonban nem zárható ki, hogy a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontjában szereplő kizáró ok valamely ábrás, térbeli vagy egyéb típusú, akár összetett megjelöléssel szemben is fennálljon.

A megkülönböztető képességet a megjelölés egésze szempontjából kell vizsgálni, ezért nincs kizárva a védjegyoltalomból az a megjelölés, amelynek csupán valamelyik eleme nem rendelkezik önmagában megkülönböztető képességgel.

Ha a megjelölésről megállapítható, hogy idegen szó, akkor az oltalomképesség elbírálása során a releváns fogyasztói kör átlagos nyelvtudásából kell kiindulni. Meg kell vizsgálni azt, hogy a megjelölés mely nyelvből származik (arab, kínai, japán, cirill, görög, héber, stb. betűs feliratok esetében indokolt lehet transliterációt és fordítást kérni a bejelentőtől), valamint azt, hogy az adott nyelv, illetve maga a szó a fogyasztók milyen körében ismert, továbbá azt, hogy az árujegyzékbe tartozó áruk, illetve szolgáltatások tekintetében – a bejelentés szerinti formában - konkrét leíró jelentéssel szerepel-e a szótárakban vagy lexikonokban. Ha a fogyasztók széles köre által ismert nyelvben honos szó, abban a formában, ahogyan azt oltalomra bejelentették, szótárban vagy lexikonban megtalálható, és az árujegyzékkel összevetve megállapítható, hogy konkrét leíró jelentéssel bír, a bejelentést a megkülönböztető képesség hiánya miatt el kell utasítani. Ha a szó az adott formában

nem szerepel ugyan a szótárakban vagy a lexikonokban, ez a tény még nem jelenti automatikusan azt, hogy a kérdéses szó fantáziaszó. Az oltalomképesség elbírálásánál ilyenkor más szempontokat is figyelembe kell venni. Meg kell vizsgálni a kifejezés használatát az adott szakma irodalmában, illetve az Interneten, valamint azt a tényt, hogy az adott szó a köznyelvben bír-e jelentéssel, és ha igen, mi a jelentése. Egy megkülönböztető képességgel nem rendelkező szót vagy kifejezést önmagában az a tény nem tesz megkülönböztetővé, ha az adott nyelv helyesírási szabályaitól eltérően vagy hibásan írják le.

Az Európai Bíróság az Irányelv értelmezése tárgyában a C-363/99. számú POSTKANTOOR ügyben hozott előzetes döntésének 97. pontjában kimondta, hogy nem szükséges, hogy a megjelölésben szereplő elemeket a bejelentés időpontjában az árujegyzékbe tartozó áruk és szolgáltatások leírására ténylegesen használják, a védjegybejelentés elutasítását már csupán a leíró kifejezésként való használat lehetősége is megalapozza. Ugyanezen ítélet 98. pontja szerint pedig általános szabály, hogy a bejelentés árujegyzéke vonatkozásában külön-külön leírónak számító elemek pusztán kombinációja az összetétel ellenére ugyanúgy leíró marad, amennyiben az nem egy szokatlan szókombinációt eredményez.

Az Európai Bíróság C-517/99. számú BRAVO-ügyben hozott előzetes döntése szerint a védjegyjogi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének (d) pontjában foglalt kizáró ok csak azon megjelölések oltalmát zárja ki, amelyek kizárólag olyan elemekből állnak, amelyek az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti tisztesség követelményeinek megfelelő, rögzült kereskedelmi gyakorlatban szokásosan alkalmazottá váltak azoknak az áruknak vagy szolgáltatásoknak a megjelölésére, amelyek tekintetében az oltalmat igénylik.

Az Európa Bíróság az Irányelv értelmezése tárgyában a C-363/99. számú Koninklijke kontra Benelux MerkenBureau ügyben hozott előzetes döntéshozatali eljárásban született ítéletének 97. pontja szerint nem szükséges, hogy a megjelölésben szereplő elemeket a bejelentés időpontjában az árujegyzékbe tartozó áruk és szolgáltatások leírására ténylegesen használják, a védjegybejelentés elutasítását már csupán a leíró kifejezésként való használat lehetősége is megalapozza.

A fentiekre példa az Európai Elsőfokú Bíróságnak T-387/03. számú BIOKNOWLEDGE ügyben hozott döntése. A bírósági döntés szerint a lajstromozni kívánt szó nem rendelkezik megkülönböztető képességgel az árujegyzékébe tartozó, a 9., 16. és 42. osztályba sorolt termékek és szolgáltatások vonatkozásában. A görög eredetű BIO szóelem jelentése önmagában az, hogy „élet”, illetve szóösszetételek tagjaként élőlényekkel, élő szervezetekkel kapcsolatos jelentést hordoz. A KNOWLEDGE szóelem is konkrét jelentéstartalommal bír, „tudás”, „ismeret”, illetve valamivel kapcsolatos tényleges és különleges információ megléte. A szóösszetétel jelentése így nem más, mint jellegzetes információ, tudásanyag élőlényekről, élő organizmusokról. Ez az angolul tudó fogyasztók számára egyértelműen ezt a konkrét jelentéstartalmat közvetíti, és e konkrét jelentéstartalom miatt a lexikai szabályoknak is megfelel. (Európai Elsőfokú Bíróság T-387/03.)

Az Európai Törvényszék (korábbi nevén: Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága) a T-19/99. számú COMPANILINE ügy 26. pontjában a következőket mondta ki. Ami a szó megkülönböztető képességét illeti, két kifejezés grafikai vagy szemantikai módosulás nélküli összekapcsolása nem nyújt olyan többletet, amely alkalmassá tenné a megjelölés egészét arra, hogy e többlet által meg lehessen különböztetni a felperes áruit és szolgáltatásait más vállalkozások áruitól és szolgáltatásaitól. Az a körülmény, hogy a szó ebben a formában - akár egybe-, akár különírva - nem szerepel a szótárakban, semmiképpen nem változtat a megítélésén.

A hazai joggyakorlatban például a Hivatal és a Fővárosi Törvényszék (korábbi nevén: Fővárosi Bíróság) is elutasította a COLT megjelölés védjegyként történő lajstromozására irányuló kérelmet kézi lőfegyverek termékekre. A bejelentő fellebbezése alapján az ügy a Kúria (korábbi nevén: Legfelsőbb Bíróság) elé került. A Kúria a fellebbezést elutasította arra hivatkozással, hogy az átlagos magyar fogyasztó számára a COLT szó kézi lőfegyvert jelent, és ebből következik, hogy a magyar szóhasználatban ez kizárólag a termék általános megjelölésére használatos, illetve kizárólag az áru fajtáját jelöli. (Legfelsőbb Bíróság Pkf. IV. 23.821/1998)

A Hivatal a „BABAVÁRÓ” szóvédjeggyel szemben benyújtott törlési kérelem elutasítása kapcsán – amelyben a határozatot mindhárom bírói fórum, így a Kúria is helybenhagyott - jutott arra a megállapításra, hogy a kérelmező alaptalanul érvelt azzal, hogy a megkülönböztető képesség szempontjából nincs jelentősége az árujegyzékben megjelölt áru-, illetve szolgáltatási körnek. A megkülönböztető képesség hiányát nem teszi megállapíthatóvá önmagában az, ha a megjelölés tartalmi jelentésénél fogva utal az áru vagy a szolgáltatás jellegére, ha nem „kizárólag” olyan adatokból áll, amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak. Az adott esetben a szóban forgó kifejezés nem kizárólagos jelleggel írja le a gyermekvárással kapcsolatos nyomdaipari termékeket. Ebből következik, hogy az adott áruk tekintetében a megjelölés használata nem megkerülhetetlen. Nem feltétele ugyanis a megkülönböztető képességnek az egyedi, nyelvi leleménnyel alkotott kifejezés alkalmazása, elégséges, ha a megjelölés az összetévesztés veszélye nélkül teszi lehetővé a megkülönböztetést más piaci szereplők hasonló áruitól, illetve szolgáltatásaitól. (182 566; 182566 Pfv.IV...21.012/2011/6)

A Hivatal elutasította a „Fogyjon 2 hét alatt akár 2 méretet” jelmondatra tett védjegybejelentést, mivel annak jelentése: gyors, illetve felgyorsított testsúly- (és ruhaméret) csökkenés; így olyan fogyókúrára, fogyókúra, diétás készítményekre utal a kifejezés feldicsérő módon, amely gyorsan kifejti hatását, vagyis rövid idő alatt el lehet érni a kívánt eredményt. Az átlagfogyasztó a megjelölés láttán-hallatán nem egy kifejezett piaci szereplőre gondol, hanem valamilyen diétás készítményre, gyártótól függetlenül. A bíróság egyetértett azzal a Hivatali állásponttal, hogy a bejelentett jelmondat és az árujegyzék között közvetlen kapcsolat áll fenn, mivel a megjelölés a fogyókúra szer rövid idő alatt kifejtett hatására és az általa elért testsúlycsökkentésre utal. Egyetértett továbbá a bíróság azzal is, hogy a megjelölés valamennyi eleme leíró jellegű és ezen leíró elemek pusztán egymás mellé helyezéséből sem keletkezett olyan szokatlan, meghökkentő mondat, amely a szavak



egymásutániságából kialakított jelentésen túlmutatna. ( M1100402)

A „Korona Csekk” szóösszetétel védjegykénti lajstromozását a Hivatal részben elutasította mivel a megjelölés első, „Korona” szóeleme a – a 36. osztály igényelt szolgáltatásaival összefüggésben – egy pénznemet, fizetőeszközt jelöl, míg a „Csekk” szó jelentése: bankban beváltható készpénzt helyettesítő fizetési eszköz, illetve postai befizetésre szolgáló nyomtatvány, vagyis egy tranzakciós, pénzügyi szolgáltatásra utal. A Fővárosi Törvényszék a megváltoztatási kérelem elutasítása kapcsán kifejtette, hogy a „Korona” szó a királyi fejként jelentésén túl, egy az Osztrák-Magyar Monarchia idején bevezetett valuta elnevezését is jelenti, amely pénznem 1925-ig volt forgalomban Magyarországon, másfelől számos európai ország hivatalos fizetőeszközét ma is így nevezik a magyar nyelvben. A „Csekk” szó egy pénzügyi tranzakciós eszköz, szolgáltatás általános elnevezése. A kifejezések egymás mellett szerepeltetése, jelzős szerkezetben való használata sem eredményez olyan szemantikai módosulást, amely a szóösszetétel megkülönböztető képességét eredményezhetné. A szókapcsolat semmi többre nem utal, mint olyan csekkre, amely a koronával mint fizetőeszközzel kapcsolatos, s nem zárható el senki annak lehetőségétől, hogy valamely készpénz helyettesítő eszköznek a koronához mint fizetőeszközhöz való rendeltségét a lajstromozni kért szóösszetétellel kifejezze. ( M1001962; 3.Pk.23.552/2012/5)

Ugyancsak elutasította a Hivatal az ÓVÁRI HUNGAROCCELL megjelölés védjegykénti lajstromozására vonatkozó kérelmet, arra hivatkozva, hogy a 17. osztályba tartozó tömítő-, bélelő- és szigetelőanyagok vonatkozásában az ÓVÁRI szóelem csak származási helyet jelöl, míg a HUNGAROCCELL szóelem az évek során fantáziaszóból az expandált polisztirol termékek fajtanevévé vált. A bejelentő megváltoztatási kérelme alapján az ügy a Fővárosi Bíróság elé került. A bíróság a megváltoztatási kérelmet elutasította, lényegében egyetértve a Hivatal indokaival, illetve azt annyiban kiegészítve, hogy a HUNGAROCCELL szó fajtanevévé válását bizonyítja az is, hogy a Helyesírási Szótárban is köznévként szerepel. (Fővárosi Bíróság 3. Pk. 20.072/1994)

A fenti példákban bemutatott esetekhez hasonlóan az Európai Bíróság a C-191/01. számú ügyben nem találta oltalomképesnek a DOUBLEMINT megjelölést . A jogerős bírósági döntés megállapította, hogy annak ellenére, hogy a kérdéses megjelölésnek többféle értelme is lehet, ez önmagában nem elegendő ahhoz, hogy az árujegyzékben szereplő áruk és szolgáltatások (3., 5. és 30. osztály) tekintetében megkülönböztetésre alkalmasnak legyen tekinthető. Abban az esetben, ha akárcsak az egyik jelentés a termék fajtáját vagy jellemzőjét jelöli, a bejelentést el kell utasítani. Az oltalmazni kért megjelölés egyik jelentése pedig - dupla menta - éppen ezt jelöli.

A következő jogeset arra mutat rá, hogy többféle szempontot kell figyelembe venni a megkülönböztető képesség vizsgálatánál. Fontosságára tekintettel részletesebb ismertetést igényel.

A kérelmező a BABY-DRY megjelölést kérte lajstromozni a BPHH-tól pelenkák vonatkozásában. A BPHH a kérelmet elutasította, megkülönböztető képesség

hiányára hivatkozva. A bejelentő fellebbezett, a fellebbezést mind a fellebbezési tanács, mind pedig az Európai Elsőfokú Bíróság elutasította. Az utóbbi szerint a fogyasztók részére a megjelölés csupán az áru rendeltetését közli, de semmi egyéb, olyan további sajátosságot nem hordoz, amely a megjelölést megkülönböztető képességgel ruházná fel.

A bejelentő fellebbezett az Európai Bírósághoz. A Bíróság C-383/99. számú BABY-DRY ügyben a fellebbezésnek helyt adott, döntését az alábbiak szerint indokolva.

Ami a szóösszetételből álló védjegyek lajstromozhatóságát illeti, a leíró jelleg megállapításakor nemcsak a különálló szavakat kell figyelembe venni, hanem az általuk alkotott egész is. Bármilyen észrevehető különbség van a lajstromozni kívánt szóösszetétel és a fogyasztók érintett részének általános nyelvhasználatában szereplő olyan kifejezések között, amelyekkel az árukat, szolgáltatásokat vagy azok lényeges jellemzőjét leírják, ez képes megkülönböztető jelleget kölcsönözni a szóösszetételnek, amely így védjegyként bejegyezhető. A BABY-DRY utal az áru (babapelenka) által betöltött funkcióra. Ezen kívül a szóösszetételben szereplő mindkét szóval alkotható a mindennapi nyelvben ezt a funkciót leíró kifejezés. Ugyanakkor a BABY-DRY kifejezés szintaktikailag szokatlan összetétel, amely az angol nyelvben nem megszokott sem a babapelenka, sem a pelenka fontos jellemzőjének leírására. Így a BABY-DRY-hoz hasonló összetételek esetében nem beszélhetünk ezek egészét tekintve leíró jellegről. Ezek olyan nyelvi lelemények, amelyek az ehhez hasonló megjelöléseknek megkülönböztető képességet kölcsönöznek, és így ezek lajstromozását nem lehet visszautasítani.

A valamely származási helyhez társított fajtanevek sem biztosítanak megfelelő megkülönböztető képességet, így ezek nem részesülhetnek védjegyoltalomban.

A kérelmező az EGRI BIKAVÉR szóvédjegy törlését kérte a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontjára való hivatkozással. A Hivatal a törlési kérelemnek helyt adott, és a védjegyet keletkezésre visszaható hatállyal törölte. A Hivatal megállapította, hogy az EGRI BIKAVÉR megjelölés nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Az EGRI szóelem származási helyet jelöl, a BIKAVÉR szóelem pedig csak a termék nevét, azaz egy vörösborfajtát, amelyet három-négyféle kékszőlő házasításával állítanak elő. A védjegybejelentés elsőbbségi napját megelőzően a korábbi bortörvények is fajtanevként jelölik a „bikavér” bort.

A Hivatal a határozatában utalt arra, hogy két jogerős bírósági döntés is elvi érveléssel mondta ki, hogy önmagában – egyéb, megkülönböztetésre alkalmas elem hiányában – nincs megkülönböztető képessége az EGRI BIKAVÉR szóösszetételnek.

A védjegyjogosult által becsatolt „Egri Hegyközség Egri Bikavér Szabályzata” sem tartalmazott ezzel a kérdéssel kapcsolatban mást. A hegyközség védeni kívánta az egri bortermelők érdekeit, ezért alkotta meg az „Egri Bikavérre” vonatkozó szabályzatát. A szabályzatban szintén fajtanevként említik a „bikavér”-t mint „védett eredetű száraz vörös bort”, azaz eredetmegjelöléssel védett borfajtát.

A borpiacon a kérelmező és a jogosult védjegyei mellett több, az EGRI BIKAVÉR szóelemet tartalmazó, különféle megkülönböztető jellel ellátott, különböző jogosultak javára oltalom alatt álló ábrás védjegy van forgalomban.

A megjelölést bárki használhatja, az egri eredetmegjelölés területéről származó borok vonatkozásában. (M8600507)

A megkülönböztető képesség hiánya térbeli védjegyeknél is felmerülhet. Nem találta például oltalomképesnek a Hivatal a jobb oldalon látható megjelölést a 3. osztályba sorolt fertőtlenítő szerek és az 5. osztályba sorolt fehérítőszerrel vonatkozásában. A megjelölés ugyanis kizárólag egy a forgalomban általánosan használt flakon kialakítást jelenít meg. A Fővárosi Törvényszék a Hivatal által hozott döntést helybenhagyva szintén megállapította, hogy a lajstromozni kért megjelölés a piacon fellelhető hasonló kialakítású flakonoktól minimális, a megkülönböztető képességet nem érintő eltérést mutat, pusztán formájával aligha lehet alkalmas arra, hogy a kérelmezőt vagy termékét megkülönböztesse vagy azonosítsa. (M0802835 számú ügy, 3.Pk.20.273/2011/3. számú végzés)



Összhangban az Európai Bíróságnak a Procter&Gamble v. OHIM C-473/01 P és C-474-01-P számú egyesített ügyekben hozott előzetes döntésével minél inkább hasonlít egy oltalmazni kért térbeli forma az adott áru esetében tipikusan alkalmazott formához, annál nagyobb annak valószínűsége, hogy a szóban forgó forma nem alkalmas a megkülönböztetésre. A kereskedelmi eredet jelzésének funkcióját csak az olyan védjegy töltheti be, amely jelentősen eltér az adott szektorban általában és szokásosan alkalmazottaktól

#### *1.2.2. Az áru jellegéből, célzott műszaki hatásából eredő megjelölések*

Vt. 2. § (2) bek. b) Akkor is ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha kizárólag olyan formából áll, amely az áru jellegéből következik, vagy amely a célzott műszaki hatás eléréséhez szükséges, illetve amely az áru értékének a lényegét hordozza.

Ezen lajstromozást gátló okokat térbeli vagy az adott formát megjelenítő ábrás megjelölések esetében lehet alkalmazni.

Erre az esetre példaként hozható fel a jármű-gumiabroncsot, a zseblámpát, vagy a három élű borotvapengét formázó térbeli megjelölések esete.

Ez utóbbi megjelöléssel kapcsolatos jogvita elbírálása során született meg az Európai Bíróságnak a C-299/99. számú PHILIPS/REMINGTON ügyben hozott ítélete. A kérdéses védjegy egy villanyborotvát ábrázol, három darab, háromszög alakban elhelyezett rotáló körkessel. A jogvita kapcsán az Európai Bíróság kifejtette: meg kell akadályozni, hogy a védjegyoltalom a jogosult számára monopolhelyzetet biztosítson olyan műszaki megoldásokra vagy az áru használati jellemzőire, amelyeket a fogyasztó a versenytársak áruinál is megtalálhat. A védjegy által biztosított oltalom nem terjedhet túl a megjelölések azon rendeltetésén, amely lehetővé teszi a versenytársak által kínált áruk vagy szolgáltatások más vállalkozás áruitól vagy szolgáltatásaitól való megkülönböztetését, és így nem akadályozhatja meg, hogy a versenytársak szabadon kínálhassák az említett műszaki megoldásokat vagy az említett használati jellemzőket tartalmazó árukat. A célzott műszaki hatás, ezáltal a lajstromozási akadály vagy a törlési ok akkor is fennáll, ha bizonyítottan

vannak más formák is, amelyekkel ugyanaz a műszaki hatás elérhető. Az ilyen megjelöléseket azért is ki kell zárni az oltalomból, mert nem engedhető meg, hogy bárki a védjegyjogot arra használja fel, hogy műszaki megoldásokra szerezzen vagy tartson fenn oltalmat.

A Hivatal a fent részletezett kizáró okba ütközőnek találta a jobb oldalon látható ábrás megjelölést tartalmazó védjegybejelentést, amelynek árujegyzékébe a 6. osztályba sorolt „Egyéb fémtermékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba, így különösen iszapszűrő berendezések” tartoztak. A védjegybejelentést elutasító döntésében a Hivatal megállapította, hogy a megjelölés kizárólag olyan formai kialakításból áll, amely az iszapszűrő funkció ellátásához szükséges. A Fővárosi Törvényszék a Hivatal döntését helybenhagyó végzésében leszögezte, hogy az árujegyzékbe tartozó áruk célzott műszaki hatása az iszapszűrés. A megjelölés egy tartály formát ábrázol két be-, illetve kivezető és alul egy menetes csavarral zárható levezető nyílással. A szűrés olyan folyamat, amelyhez elengedhetetlenül szükséges a szűrendő anyag bevezetése, valamint a szűrt anyag és a kiszűrt üledék külön-külön történő eltávolítása. A bejelentett megjelölésben mindezek a funkcionalitásból adódó részletek maradéktalanul megjelennek. Az egyes alkatrészek színének, egymáshoz viszonyított arányának, a hengertest méretének pedig a bíróság nem tulajdonított egyediséget hordozó szerepet.



A bíróság ugyanakkor – a Hivatallal ellentétben – ez esetben nem találta megállapíthatónak a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontjába való ütközést. Indokolásában rámutatott, önmagában az, hogy egy tárgy formája esetleg utal annak rendeltetésére, nem jelenti szükségképpen, hogy a tárgyat a rendeltetés feltüntetésére használják. A hivatali eljárás során nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az átlagfogyasztók megítélése szerint a bejelentett megjelölés mint térbeli forma és annak esetleges funkciója között olyan szoros és szükségszerű kapcsolat állna fenn, amely oda vezetne, hogy a forma jelentése maga a funkció. (M1102761 számú bejelentés, 1.Pk.21.411/2012/3. számú végzés)

Az iparjogvédelmi jogintézmények (szabadalmi oltalom, használati mintaoltalom, formatervezési mintaoltalom, védjegyoltalom, földrajzi árujelző oltalom) jellegüknél fogva egymást hasznosan egészítik ki, azonban egyik iparjogvédelmi jogintézmény sem szolgálhat arra, hogy a már közkinccsé vált megoldásokra más formában, kizárólagos jogot biztosítson, ezáltal a jogszerző ismét monopolhelyzetbe kerüljön, ami alapján a versenytársakat elzárja attól, hogy az ilyen, korábban már közkinccsé vált műszaki megoldáson alapuló termékeket hasznosítsák. A védjegyjognak nem lehet olyan szerepe, olyan társadalmi rendeltetése, amely arra irányul, hogy a védjegyoltalom eszközeivel a szabadalmi, használati mintaoltalmi, formatervezési mintaoltalmi – időben korlátozott – monopólium lejártával, azt ismételtelen felélesztve, további korlátlan időre szóló kizárólagosságot biztosítson. A védjegyjog eszközeinek ilyen célzatú felhasználása ellentétes lenne a jogalkotó céljával, az egész jogintézmény társadalmi rendeltetésével, jellegével, és indokolatlanul korlátozná a piaci versenyt.

A Vt. 2. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés akkor is, ha kizárólag olyan formából áll, amely az áru értékének a

lényegét hordozza. A Hivatal a lenti ábrán látható színes térbeli –egy fémből készült mellszobrot ábrázoló – megjelölésre tett bejelentés tárgyában a 6. osztályban megadott ”Szobrok fémből” áruk tekintetében az idézett fordulat alapján adott ki nyilatkozattételi felhívást. Az árujegyzékbe tartozó szobrok lényege ugyanis azok formája és kialakítása, ezért ezek tekintetében a megjelölés kizárólag olyan formából áll, amely az áru értékének lényegét hordozza. (M1300053)



A Hivatal az M1203434 számú ügyben a bejelentőt szintén az említett kizáró ok alapján hívta fel nyilatkozattételre, mivel a bejelentett ábrás megjelölés egy díszítő elemet, mintát tartalmazott, amely a 19. osztályban megadott ”~kandallóburkolat, kő, kőfaragványok”~ termékek, valamint az ebben az osztályban szereplő díszítő elemet tartalmazó nem fém anyagok tekintetében kizárólag az áru értékének a lényegét hordozza. A kifogásolt áruk tekintetében felmerült, hogy a kőfaragványok egy speciális mintázatát kívánja a bejelentő kizárólagos oltalom alá helyeztetni. A kőfaragványok lényege ugyanakkor azok díszítettsége, ezért ezek tekintetében a megjelölés kizárólag olyan formából áll, amely az áru értékének lényegét hordozza. (M1203434)



### 1.2.3. A megkülönböztető képesség megszerzése

Vt. 2. § (3) bek.

Nincs kizárva az oltalomból a megjelölés a megkülönböztető képesség hiányának az 1.2.1. pontban feltüntetett eseteiben akkor, ha használata révén – akár az elsőbbség időpontja előtt, akár azt követően – megszerezte a megkülönböztető képességet. Ennek megfelelően a Vt. 2 §-ának (1) bekezdése alapján kizárt, az árujelző funkció betöltésére alkalmatlan megjelöléseknél és a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének b) pontjába ütköző bejelentéseknél a lajstromozást gátló ok a megkülönböztető képesség megszerzése útján sem hárítható el.

A Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott leíró jelleg esetén ugyanakkor a megkülönböztető képesség megszerzését eredményezheti a megjelölés széles körű, hosszú ideig tartó és intenzív használata. Ennek következtében a releváns fogyasztói kör a megjelölést olyan árujelzőnek tekinti, amely alapján az árut vagy a szolgáltatást egy bizonyos személyhez kapcsolja, ezáltal képes megkülönböztetni azt mások áruitól és szolgáltatásaitól. A megkülönböztető képesség a védjegybejelentés benyújtását követően is megszerzhető.

Az Európai Bíróság aC-108/97. és C-109/97. számú CHIEMSEE egyesített ügyekben hozott döntésének 49. és 51. pontjai szerint a megkülönböztető képesség megszerzésének vizsgálatakor releváns körülmény lehet:

- a megjelöléssel ellátott áru vagy szolgáltatás piaci részesedése,
- a megjelölés használatának intenzitása, földrajzi kiterjedése és időtartama,
- a használónak a megjelöléssel ellátott áru vagy szolgáltatás népszerűsítésére fordított kiadásai,
- a releváns fogyasztói körön belül azon fogyasztók aránya, akik a megjelölést a használóval azonosítják.

Példák a szerzett megkülönböztető képességre: a MAGYAR HÍRLAP árujelző újságok vonatkozásában vagy az ABSOLUT megjelölés vodka termékekre. (172883 és 143494)

Mindkét megjelölés alapvetően csak a termék fajtáját, illetve jellemzőjét jelöli, azonban az évtizedeken keresztül történő folyamatos használat eredményeképpen a megjelölések védjegyként rögzültek a fogyasztók tudatában.

Itt kell említést tenni a Kraft cég színvédjegyéről, a köznyelvben „MILKA lila”-ként ismert színről, amely egy jellegzetes lila színárnyalat vonatkozásában szerezte meg a megkülönböztető képességet, illetve az üzemanyag-töltő állomások jellegzetes színmegjelöléseiről is, mint pl. a „SHELL-sárga”. (00031336 és 166778)

A megkülönböztető képesség megszerzése tekintetében, a C-353/03. számú HAVE A BREAK ügyben az Európai Bíróság kifejtette, hogy akár a benne rejlő, akár a használat révén megszerzett megkülönböztető képességet egyrészt azon áruk vagy szolgáltatások összefüggésében kell értékelni, amelyek vonatkozásában a védjegyet bejelentették, másrészt a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások szokásosan tájékozott, átlagos fogyasztójával összefüggésben.

A fogyasztóknak a védjegy védjegyként történő használata által kell az árut vagy szolgáltatást egy meghatározott vállalkozástól származóként azonosítani. Ezen utóbbi feltétel teljesüléséhez nem szükséges, hogy a bejelentett védjegy önálló használat tárgya legyen. Az irányelv 3. cikkének (3) bekezdése sem tartalmaz ilyen értelemben megszorítást, csupán a „használata révén” kikötéssel él.

A megkülönböztető képesség megszerzése a megjelölés huzamos, kiterjedt használata útján, széles körű reklámozással (televízió, rádió, Internet, újságok, óriásplakátok) történhet. A bejelentési eljárásban vizsgálni kell, hogy a megjelölést a bejelentő rendszeresen, védjegyszerűen, a megkülönböztető képesség megszerzésére alkalmas módon használta-e, illetve azt is, hogy valóban kizárólag a bejelentő nevéhez kötődött-e a használat. Lényeges vizsgálandó körülmény az is, hogy a védjegyszerű használat az árujegyzékben szereplő áruk és szolgáltatások teljes köre, vagy csupán egy része viszonylatában állt-e fenn.

A megkülönböztető képesség megszerzésének elbírálása nem tartozik automatikusan a védjegy lajstromozása iránti eljárásban a hivatali vizsgálat körébe. Miután a

Hivatal megállapította, hogy a megjelölés nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, a bejelentőt terheli annak bizonyítása, hogy a megjelölés megszerezte a megkülönböztető képességet. Ha a bejelentő csupán hivatkozik a megkülönböztető képesség megszerzésére, de nem csatolja a megfelelő bizonyítékokat, hiánypótlásra kell felhívni.

Az M1101753 ügyszámú „**Sörkollektor**” szóra tett védjegybejelentésnél a 11...; 35...; és a 41. osztályban napkollektorok és ehhez kapcsolódó áruk és szolgáltatások esetében a szerzett megkülönböztető képesség igazolására a Hivatal elfogadta a bejelentő által benyújtott újságcikkeket, honlap másolatokat, nyilatkozatokat.

Az M1201434 ügyiratszámú Párizs szó védjegybejelentés esetében a 19. osztályba tartozó „**Járólapok nem fémből; útburkolatok nem fémből**” áruk esetében eladási adatokkal, termékismertetővel, értékesítési láncok ismertetőjével, kiállítások prospektusaival, marketing tevékenységet igazoló hirdetésekkel támasztotta alá a bejelentő a megkülönböztető képesség megszerzését.

Az M0304347 számú ügyben a Debreceni Nyári Egyetem szóösszetétel oltalmát igényelték. E kifejezés csupán leíró elemekből áll: a szolgáltatás fajtáját (egyetem), valamint a szolgáltatás nyújtásának helyét (Debrecen) és egyéb jellemzőjét (nyári) tartalmazza, így nem lett volna indokolt bárki elől is elzárni e kifejezés használatát, aki Debrecenben nyújtana nyári egyetemi szolgáltatásokat. A bejelentő azonban sikerrel támasztotta alá, hogy hosszú évtizedek óta kizárólag ő szervez ilyen jellegű képzéseket Debrecenben, aminek következtében a szóösszetételt látva a fogyasztók őt – és nem pedig más piaci szereplőt – ismerik fel.

A bejelentőnek tehát az eljárás során azt kell igazolnia, hogy az eredendően leíró jellegű megjelölés az intenzív, időben és földrajzilag kiterjedt használat révén a fogyasztók tudatában a bejelentőhöz, illetve áruhoz, szolgáltatásaihoz kapcsolódó védjegyként rögzült. A Hivatal a bizonyítékok mérlegelése után dönt arról, hogy a bizonyítás a bejelentés teljes árujegyzéke vagy annak legalább egy része tekintetében elfogadható-e. Amennyiben a megkülönböztető képesség megszerzése csak az árujegyzék egy része tekintetében igazolt, a Hivatal a megjelölést e korlátozott árukör vonatkozásában lajstromozza, egyebekben a bejelentést elutasítja. A bejelentő általi bizonyítás elfogadhatóságának ellenében hat, ha megállapítható, hogy a megjelölést számos piaci szereplő egymástól függetlenül használja az áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjének feltüntetésére.

Az Európai Bíróság a C-108/97. és C-109/97. számú CHIEMSEE egyesített ügyekben részletesen kifejtette a földrajzi elnevezések védjegyként történő lajstromozásának feltételeit is, illetve azzal összefüggésben a megkülönböztető képesség megszerzésének vizsgálatánál alkalmazandó szempontokat.

Az Európai Bíróság rámutatott, hogy nem lajstromozhatók védjegyként olyan megjelölések, amelyek kizárólag az áru (szolgáltatás) egyes jellemzőinek – pl. földrajzi származásának – feltüntetésére használatos jelekből, adatokból, illetve

kizárólag ezek kombinációiból állnak. Az Európai Bíróság szerint közérdek, hogy a deskriptív megjelölések az érintett áruk és szolgáltatások kapcsán bárki által szabadon használhatók maradjanak, akár együttes védjegyként, akár valamely összetett, illetve ábrás megjelölés elemeként. Az indokolás rámutat arra is, hogy az irányelv harmadik személyek számára nem a név védjegyként való használatára ad jogot, hanem csak azt a jogukat biztosítja, hogy a nevet leíró jelleggel – azaz a földrajzi eredetre utaló jelzéseként – használhassák, feltéve, hogy ez a használat megfelel az ipari és kereskedelmi ügyekben követett tisztességes gyakorlatnak.

Az Európai Bíróság elvi élel állapította meg, hogy az irányelv szóban forgó rendelkezése nem csak akkor alkalmazandó (azaz a megjelölés nemcsak akkor kizárt a védjegyoltalomból), ha az érintett árukat – származásuk alapján – ténylegesen ahhoz a földrajzi helyhez kapcsolják, amelyet az adott név megjelöl, hanem akkor is, ha az adott földrajzi elnevezést idővel az érintett vállalkozások a jövőben potenciálisan használhatják áruik földrajzi származásának feltüntetésére. Ahhoz pedig, hogy a szóban forgó áruk valamely földrajzi helyhez kötődjenek, nincs szükség az ottani előállításukra.

A megkülönböztető képesség megszerzése csak az érintett földrajzi név sajátosságaira is figyelemmel bírálható el. Ha valamely földrajzi név széles körben jól ismert, a bejelentő csupán az érintett árukkal kapcsolatos hosszantartó és intenzív használattal igazolhatja a megkülönböztető képesség megszerzését.

Amennyiben az illetékes hatóságnál különös nehézség merül fel a lajstromozni kívánt védjegy vonatkozásában a megkülönböztető jelleg vizsgálatában, a közösségi jog nem zárhatja ki az ítélkezéséhez más eszközök alkalmazását, amely az egyes nemzeti jogrendszerekben rögzített feltételektől kezdve a közvélemény-kutatásig terjedhet.

Hangsúlyozni kell, hogy a Vt. 2. §-ának (1) bekezdésében és 2. §-a (2) bekezdésének b) pontjában foglalt kizáró okok esetében nem lehet a megkülönböztető képességet megszerezni. Bármilyen intenzitású és volumenű is legyen a használat, illetve ezzel kapcsolatosan az ismertség, azok a megjelölések, amelyek kizárólag olyan formából állnak, amelyek az áru jellegéből következnek vagy a célzott műszaki hatás eléréséhez szükségesek, illetve az áru értékének a lényegét hordozzák, semmilyen esetben sem részesülhetnek védjegyoltalomban.

### *1.3 A KÖZRENDBE VAGY A KÖZERKÖLCSBE ÜTKÖZŐ MEGJELÖLÉSEK*

- Vt. 3. § (1) bek. a) Nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha használata a közrendbe vagy a közerkölcsbe ütközik.

#### *1.3.1. Közrendbe ütköző megjelölések*

A közrend fogalmának e rendelkezés alkalmazásában a francia *ordre public*, illetve az angol *public policy* fogalmával azonos jelentést kell tulajdonítani, amely tartalmilag jogrendszerünk alapvető intézményeit és elveit foglalja magában.



A közrendbe ütköznek például azok a megjelölések, amelyek ún. „önkénturalmi jelképet” tartalmaznak.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012.évi C.törvény (a továbbiakban: Btk.) 335.§-a szerint, aki horogkeresztet, SS-jelvényt, nyilaskeresztet, sarló-kalapácsot, ötágú vöröscsillagot vagy ezeket ábrázoló jelképet a köznyugalom megzavarására alkalmas – különösen az önkénturalmi rendszerek áldozatainak emberi méltóságát vagy kegyeleti jogát sértő – módon *a)* terjeszt, *b)* nagy nyilvánosság előtt használ, vagy *c)* közszemlére tesz, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt elzárással büntetendő.

Az önkénturalmi jelképek használatának tilalmáról szóló szabály következetes alkalmazása mellett is oltalomképesnek bizonyultak a „STELLA ARTOIS N.A” színes ábrás védjegyek is. A védjegyek a szóelem felett üres kialakításban vörös csillagot tartalmaznak védjegyelemként. A bejelentések érdemi vizsgálatánál megállapítást nyert, hogy a vörös csillag ebben az ábrázolásban nem minősül önkénturalmi jelkép szerinti használatnak, mivel az ábra dominánsnak nem tekinthető része egyáltalán nem mutat kapcsolatot az önkénturalmi jelképpel azonosított eszmével. A Hivatal a megjelölések oltalomképességét az árujegyzékre – 32. áruosztály – tekintettel vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy az árujegyzékben szereplő italok, üdítőitalok csomagolásán szereplő címke – amelyen alig észrevehető helyen egy ötágú vörös csillag kerül feltüntetésre – esetében nem áll fenn annak a veszélye, hogy ezt a fogyasztók önkénturalmi jelképnek tekintnék. (181248 és 178690)



Önmagában egyébként nem számít a megjelölést a védjegyoltalomból kizáró oknak, ha a megjelölés használata jogszabályba ütközne. Ennek két fő oka van: egyrészt a védjegy lajstromozására irányuló eljárás természetével, az ebben az eljárásban a Hivatal által elvégzendő vizsgálattal kevésbé egyeztethető össze olyan kérdések elbírálása, amelyek a megjelölés potenciális vagy tényleges használatára vonatkozó – védjegyjogon kívüli – jogszabályi előírásokkal függenek össze; másrészt önmagában az a körülmény, hogy valamely megjelölés használata – védjegyjogon kívüli – jogszabályi korlátozás vagy tilalom alá esik, nem indokolja a megjelölés kizárását az oltalomból. Nem a védjegy lajstromozására szolgáló eljárásban kell ellenőrizni és betartani a megjelölés használatára vonatkozó olyan jogszabályi előírásokat, amelyek a védjegyjogon, a Vt. szabályozási tárgykörén kívül esnek.

### 1.3.2. Közerkölcsbe ütköző megjelölések

Az erkölcs azoknak a szabályoknak, értékeknek, magatartási és cselekvési formáknak az összessége, amelyeket az adott kultúra közössége általánosan jónak és helyesnek tart, és betartásukat kötelezőnek ismerik el. Voltaképpen tehát az erkölcs nem más, mint az ajánlott viselkedésformáknak az összessége attól függetlenül, hogy azok írott normákban vagy a szokásjogban jelennek meg. A közerkölcs pedig azon viselkedési formáknak a gyűjtőfogalma, amelyeket az adott társadalom - jelen esetben a magyar - teljes egésze, de legalább is döntő többsége magára nézve nem csak kényszerből, de belső meggyőződésből is kötelező érvényűnek ismer el.

A közerkölcs életszerű, a társadalmi környezettől el nem rugaszkodó erkölcsi mércét jelent, nem valamilyen elvont és magas szintű erkölcsi követelményt. Figyelembe kell venni azonban az elbírálás során, hogy a közerkölcs – tekintettel arra, hogy a társadalom széles körében uralkodó erkölcsi normák összessége – idővel változhat.

A közerkölcsbe ütköző megjelölések közé tartoznak például azok, amelyek durva, bántó kifejezéseket, trágárságokat, obszcén ábrákat tartalmaznak, illetve amelyek erőteljes szexuális tartalmuk miatt sértik a közízlést. Ugyancsak sérti a közerkölcsöt, amikor elismert és tisztelt történelmi személyiségek nevét kívánják védjegyként felhasználni úgy, hogy a védjeggyel ellátott termékek és a történelmi személyiség közötti kapcsolatteremtés visszatetszést kelt.

Egy magánszemély az alábbi, cannabis levelet ábrázoló megjelölés lajstromozását kérte a 3., 16., 30., 32., 33., 35. és 43. osztályokba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében. Az ügyben a Hivatal úgy találta, hogy a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, mivel használata a közerkölcsbe ütközik, ugyanis a cannabis a marihuánás – kábító hatású – cigaretta alapanyaga. A kábítószerrel való visszaélés a Btk. szerint büncselekmény. Tekintettel arra, hogy az állam a kábítószer fogyasztást - a fentiek szerint - jogi eszközökkel tiltja, ezért a kábítószer, illetve annak alapanyagát ábrázoló megjelölés közerkölcsbe ütközik. A megjelölést alkotó cannabis levél társadalmilag ismert egyezményes jele a könnyű drogoknak, ezen belül a marihuánának. A magyar társadalom többsége nem fogadja el az úgymond (nem hagyományos) könnyűdrogokat, ezért a vadkenderből készített marihuána közismert ábrás jelének használata közerkölcsbe ütközik. A Fővárosi Törvényszék (korábbi nevén: Fővárosi Bíróság) a bejelentő megváltoztatási kérelmét elutasította mivel a Hivatal helyesen állapította meg, hogy a magyar társadalom többsége a cannabisról a könnyű drogokra és a marihuánára asszociál, amelyekkel való visszaélés kétséget kizáróan közerkölcsbe ütközik. (M0401986 és Fővárosi Bíróság 3.Pk.25.343/2006/3.)



A bejelentő a „KAMIONOSOK ÉS KURVÁK” szóösszetétel-megjelölés lajstromozását kérte a Hivataltól a 35., 41. és 43. osztályokba tartozó szolgáltatások tekintetében. A Hivatal a bejelentés vizsgálata során megállapította, hogy a megjelölés nem részesíthető védjegyoltalomban, mivel használata a közkerölcsbe ütközne. A bejelentő nyilatkozatában kifejtette, hogy a védjegybejelentéssel nem az volt a szándéka, hogy a közkerölcsöt sértse. A megjelölésben szereplő szavak foglalkozási csoportokat határoznak meg. Rámutatott arra, hogy az előbbi szakmával kapcsolatban sokat változott a közvélemény. A prostitúció is ma már adóköteles, és így törvényileg elfogadott tevékenység, foglalkozás. Magát a bejelentett megjelölést egy konkrét rendezvény címéül szeretné használni, nevezetesen egy speciális jelmezbál, farsangi bál elnevezésére, amelyen a férfiak kamionosokra jellemző ruházatba, míg a hölgyek „kacér” ruhába, jelmezbe öltözhetnek be.

A Hivatal a bejelentő nyilatkozata ellenére úgy találta, hogy a megjelölés nem oltalomképes, mivel az a köznapi érintkezésben pejoratív jelzöt és rendkívül vulgáris kifejezést tartalmaz, amelynek a nyilvánosság előtti használata kifejezetten visszatetszést keltő, erkölcsileg erősen kifogásolható cselekedetnek minősül. (M0903382)



Közkerölcsbe ütközőnek találta a Hivatal a színes ábrás bejelentést, amelynek oltalmát a védjegybejelentő a 33. osztályba sorolt „Borok” árukra, valamint a 35. osztályba tartozó „Borok forgalmazása” és a 39. osztályban szereplő „Borok palackozása” szolgáltatásokkal kapcsolatban kérte. A Hivatal a bejelentést elutasító határozatában megállapította, hogy a megjelölés domináns elemeként tartalmazza a ~SZENT VÉR~ vallási kifejezést (alatta kör burokból egy vércsepp található), amely Magyarországon és Európában a keresztény hívők körében ereklyeként tisztelt fogalom. A hagyomány szerint a Golgotán fölfogták és áhítattal őrizték a Krisztus oldalából folyó szent vér egy részét. Az apostolok úgy értelmezték Jézus szavait, hogy a kenyér és a bor színe alatt valóságos testét és vérének adja áldozatul, vagyis a kenyér és a bor nem más, mint a megfeszített és feltámadt Jézus testének és vérének szentségi megjelenési formája. Így a Misebor az oltáriszentség (latinul Eukarisztia) része. A „SZENT VÉR” kifejezés tehát Jézus Krisztus vérének szimbolikus elnevezése. A szentmisén a bor a megszenteléssel a katolikus tanok szerint Krisztus vérévé válik. A bor a keresztény liturgia anyagaként felmagasztosul, nem egyszerű italként, hanem mintegy lelki gyógyszerként szerepel. Összefoglalásképpen megállapítható volt, hogy a keresztény-katolikus vallásban a „SZENT VÉR” kifejezés egy olyan magasztos fogalmat jelöl, amelynek a kereskedelmi forgalomban árujelzőként nagymennyiségben palackozott borokon történő használata az átlagfogyasztókban okkal visszatetszést, megbotránkoztatást kelthet. A grafikus elemekkel és a felirattal kialakított jelkép láttán az európai kultúrkörben élő magyar fogyasztó egy keresztény ereklyére asszociálhat, mivel a tudatában él az ehhez a keresztény szimbólumhoz társított vallási tisztelet. (M1200455)

A Hivatal a közerkölcsbe ütközésre hivatkozással utasította el továbbá a



színes ábrás megjelölésre tett védjegybejelentést a 33., 35. és 39. osztályok áruí és szolgáltatásai tekintetében is. határozatában megállapította, hogy a lajstromozni kért ~STALINSKAYA~ megjelölés a kommunista diktátor, SZTÁLIN nevét domináns módon tartalmazza. Az ismert és megélt önkényuralmi rendszerekre emlékeztető név, a társadalom jelentős részének jogos érzékenységét sértheti még akkor is, ha azzal csak árut jelölnek, reklámoznak, és nem kapcsolódik hozzá közvetlenül politikai tartalom. Sztálin neve az SZKP vezetőjeként került a köztudatba. Belpolitikai győzelmét követően brutális terrorrendszert hozott létre. Cselekedete és személyisége ezért nem tarozik a társadalom szempontjából helyes, követendő emberi magatartást tükröző normák közé. A pluralista társadalmak velejárója a többféle erkölcsi megítélés, azonban a demokratikus társadalom feladata a közerkölcs védelme. A bejelentő által hivatkozott korábbi - más országok hivatalai által lefolytatott - eljárások döntései nem tekinthetők relevánsnak az ügy elbírálása szempontjából. Nem mérvadó ugyanis, hogy azt más – adott esetben jelentősen eltérő történelmi múltra visszatekintő – országokban védjegyként lajstromozták. A közerkölcsbe ütközést minden védjegybejelentés esetében egyedileg, a társadalmi és történelmi összefüggések függvényében kell megítélni. (M1103957)

A Hivatal döntését a Fővárosi Törvényszék 1.Pk.23.463/2012/5. számú döntésével helyben hagyta és kiemelte, hogy a közerkölcsbe vagy közrendbe ütközés kérdése mindig egy adott ország szuverenitásának hatókörébe tartozik. Ezen kizáró oknál fokozottan érvényesül, hogy egy adott országbeli fogyasztók megítélése az irányadó az eltérő kulturális, történelmi háttér miatt. Adott történelmi eseményekhez kapcsolódóan egyes országokban fokozottabb lehet az érzékenység, míg más országok esetében kevésbé szenzitív lehet akár egy esemény, akár egy történelmi szereplő megítélése. A hivatali és bírósági gyakorlat következetességét mutatja, hogy az 1999-ben „STALINSKAYA” szómegjelölésre tett bejelentést a Hivatal szintén közerkölcsre hivatkozással utasított el (M9904145), amely döntést a Fővárosi Bíróság 1.Pk.23.098/2008. számú döntésével helyben hagyott.

#### *1.4. A MEGTÉVESZTÉSRE ALKALMAS MEGJELÖLÉSEK*

Vt. 3. § (1) bek. b) Nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége, földrajzi származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

Megtévesztésre alkalmas a megjelölés akkor, ha olyan információt vagy utalást tartalmaz, amely – a megjelölésnek, illetve a megjelölés bármely elemének és az árujegyzéknek, esetleg a bejelentő személyének/állampolgárságának/székhelyének, illetve a védjegy típusának összevetése alapján – nem felel meg a valóságnak, és ezáltal a fogyasztókat a védjeggyel ellátott áru származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében téves következtetésre vezetheti, tévedésbe ejtheti.

A megjelölés megtévesztésre való alkalmassága az esetek többségében az árujegyzék megfelelő korlátozásával, pontosításával megszüntethető.

A megjelölés megtévesztésre alkalmas lehet különösen az árujegyzékben szereplő áruk

- fajtája;
- származása;
- minősége;
- anyaga;
- előállítás;
- egyéb tulajdonsága tekintetében.

A fogyasztók megtévesztésére alkalmasság vizsgálata védjegyjogi szempontból kizárólag a védjegyben szereplő megjelölésből és az árujegyzékből kiindulva vizsgálható. Fontos kiemelni, hogy a Hivatalnak nem tartozik a hatáskörébe a már lajstromozott védjegyek piaci megjelenés során történő tényleges használatának ellenőrzése. Előfordulhat azonban, hogy az árujelzővel ellátott termékek forgalmazásában beállt változások is jelentőséggel bírhatnak a tárgyalt kizáró ok szempontjából. Hangsúlyozni kell továbbá, hogy a fogyasztók megtévesztése mint kizáró ok általában az olyan védjegyekkel kapcsolatban merülhet fel, amelyeknél vagy a megjelölés vagy az árujegyzék a termék valamilyen speciális származására, fajtájára vagy minőségére utal, illetve ahol a megjelöléshez valamilyen pozitív fogyasztói előítélet, várakozás kapcsolódik, amit a védjeggyel ellátott termék vagy a szolgáltatás nem igazol (Legfelsőbb Bíróság az LB-H-PJ-2007-71. számon publikált „KECSKEMÉTI” polgári ügyben hozott döntése).

Nem eredményezi a fogyasztók megtévesztését a megjelölésben foglalt olyan információ vagy utalás, amelyet a fogyasztók nem tekintenek valóságos információnak a védjeggyel ellátott áru valamely jellemzője tekintetében. Például a RED BULL SZÁRNYAKAT AD megjelölés nyilvánvalóan nem szó szerint értendő.

Az áru fajtája szempontjából történő megtévesztés a gyakorlatban olyan esetekben merül fel, amikor egy bejelentett megjelölés egy meghatározott termék fajtanevét és/vagy jellemzőjét is tartalmazza, és a megjelöléshez tartozó árujegyzék a termékek szélesebb körét öleli fel. Erre példa a PICK SZALÁMI megjelölés olyan árujegyzékkel, amely mindenfajta hústerméket tartalmaz. A szalámi szóelem miatt a megjelölés csak szalámi termékekre oltalomképes, minden más termék vonatkozásában megtévesztő az áru fajtája szempontjából. (171296)

Ehhez hasonló példa az, ahol a LIPTON'S GREEN LABEL TEA megjelöléshez olyan árujegyzék tartozott, amelyben a tea mellett a „kávé, kakaó és fűszerek” termékeket is feltüntették. A megjelölés csak „tea” termékekre oltalomképes. (153105)

Ha a megjelölés valamilyen terméknevet tartalmaz, de az árujegyzék lényegesen eltérő (általában más osztályokra) vonatkozik, pl. a „szalámi” vagy „tea” szavakat tartalmazó megjelölés oltalmát ruházati termékekre, reklámanyagokra stb. kérték

volna, a megjelölés megtévesztő jellege ezen áruk tekintetében általában nem állapítható meg.

Az „ENGLISH GARDEN” védjegybejelentés árujegyzékébe a 25. osztályba sorolt „ruházati cikkek, cipők, kalapárúk”, a 35. osztályban a „reklámozás, kereskedelmi ügyletek, valamint a 41. osztályban „nevelés, szakmai képzés” áruk és szolgáltatások tartoztak. Tekintettel azonban arra, hogy az „angol kert” jelentésű megjelölés kizárólagos oltalmát attól koncepcionálisan különböző árukra és szolgáltatásokra kérte a bejelentő, a megtévesztés veszélye nem merült fel. (M1300492)

A gyakorlatban legtöbbször az áru vagy a szolgáltatás földrajzi származása szerinti megtévesztés fordul elő. A bejelentők egy része olyan megjelölésekre kíván oltalmat szerezni, amely megjelölések szó- vagy ábrás elemei olyan országokra utalnak, amely országokból származó termékek jó minőségükről vagy más előnyös tulajdonságukról ismertek.

A földrajzi származás tekintetében megtévesztésre alkalmas a megjelölés, ha közvetlenül vagy közvetve olyan földrajzi származásra utal, amely a bejelentő adataiból kiindulva – figyelemmel az árujegyzékre – nem felel meg a valóságnak, és a megjelölésben szereplő földrajzi névhez olyan pozitív fogyasztói előítélet, várakozás kapcsolódik, amit a megjelöléssel ellátott termék vagy szolgáltatás nem igazol.

Közvetlen megtévesztésre alkalmasak lehetnek adott külföldi országok nevei, városnevei, vagy olyan elnevezések, amelyek alapján az átlagfogyasztó egy meghatározott országra, területre következtethet.

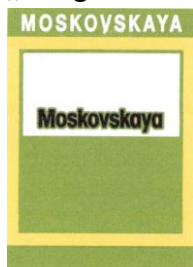
Megvalósult a földrajzi származás szempontjából való megtévesztés abban az esetben, amikor magyar bejelentő húsipari termékek vonatkozásában a JARDIN DE PARIS szóelemet tartalmazó megjelölésre kívánt oltalmat szerezni. (M0005586)

Ugyancsak megvalósult a földrajzi származás szempontjából történő megtévesztés, amikor görög bejelentő dohánytermék vonatkozásában a MONTANA megjelölést kívánta saját javára lajstromoztatni. (Fővárosi Bíróság 3. Pk. 28.130./1992/2.)

Közvetve megtévesztésre alkalmasnak minősülhet a megjelölés, ha valamely nem földrajzi jellegű eleméből az átlagfogyasztó egy meghatározott országra, területre következtethet, például LISZT FERENC, BARTÓK BÉLA nevéből az áru magyar származására.

A Hivatal a „Moskovskaya” védjegybejelentést elutasította arra hivatkozással, hogy a megjelölés a termékek földrajzi származását illetően megtéveszti a fogyasztókat. A hivatali, valamint – a megváltoztatási kérelmet elutasító – bírósági határozatok egybehangzóan megállapították, hogy az átlagos magyar fogyasztó a „MOSKOVSKAYA” kifejezést „moszkvai” jelentésűként értelmezi, így a kifejezéssel találkozva Oroszországra, orosz eredetre asszociál. Adott esetben a

megjelölés megtévesztő jellegének megítélése során jelentősége van annak, hogy szoros kapcsolat feltételezhető a köztudottan híresen jó minőségű és nagy tradícióval rendelkező orosz szeszes italok, elsősorban a vodka és a pezsgő (amelyeknek ezeket a tulajdonságait a Kúria köztudomású tényként fogadta el), valamint azok orosz eredete között. Az átlagfogyasztó az Oroszországból származó alkoholos italokkal szemben magasabb elvárásokat támaszthat, ez a pozitív fogyasztói elvárás „átsugárzik” az árujegyzék további italtermékeire is. (M1002594, M1002595)



Az előzőekhez hasonló esetekben a megtévesztés veszélye az árujegyzék megfelelő korlátozásával kiküszöbölhető, hiszen ekkor az árujegyzékben szereplő áruk elvben megfelelnek a megjelölésben szereplő földrajzi névhez kapcsolódó pozitív fogyasztói várakozásnak. A JARDIN DE PARIS ügyben magyar bejelentő számára is oltalomképes a megjelölés, ha a bejelentő az árujegyzéket „Franciaországból származó termékek”-re, a GRIGORIJ RASPUTIN ügyben „Oroszországból származó termékek”-re korlátozza. Kizárólag Franciaországból, illetve Oroszországból származó termékek vonatkozásában nem megtévesztő az adott országra direkt vagy indirekt módon utaló elnevezés, más országokból származó termék tekintetében viszont igen.

Nem feltétlenül megtévesztő azonban a megjelölés abban az esetben, ha a bejelentő származási országától eltérő földrajzi kifejezést, vagy más országra utaló szimbólumot tartalmaz. Oltalomképesnek bizonyult a német bejelentő által fagyalt- és jégkrém-termékek vonatkozásában igényelt TOGO és SAMOA megjelölés (Fővárosi Bíróság 3. Pk. 20.368/1994/4. és 3. Pk. 20.611/1994/4.), valamint a német bejelentő által kölnikre, parfümökre igényelt SUMATRA RAIN megjelölés. (A590079)

Ezekben az esetekben olyan ország neveket tartalmazott a megjelölés, amelyek a világ távoli pontjain találhatóak, a magyar átlagfogyasztók számára alig ismertek, velük Magyarországnak gazdasági kapcsolatai nincsenek, illetve az adott ország és az árujegyzékbe tartozó termék között semmilyen összefüggés nem áll fenn.

Arra is figyelemmel kell lenni a kérdés vizsgálata során, hogy amennyiben a védjegy az árunak a védjegyjogosulti cég székhelye szerinti országból történő származását sugallhatja, a védjegy az áru földrajzi származása tekintetében nem alkalmas a fogyasztók megtévesztésére abból az okból, hogy a védjegyjogosulti cég az áru előállítására nem abban az országban kerít sort, amelyben a székhelye található. A védjegynek ugyanis – a földrajzi árujelzővel ellentétben – nem rendeltetése az azt hordozó áru földrajzi eredetének azonosítása. A védjegyet a fogyasztók alapvetően az azt hordozó árut piacra bocsátó vállalatához, nem pedig a védjegyben szereplő földrajzi név által jelölt földrajzi helyhez kötik. A globalizált világgazdaság feltételei

között a fogyasztók által is ismertnek tekintendő az a tény, hogy a nemzetközi piacra lépő vállalkozások termékeinek gyártása – kedvezőbb munkaerő-piaci, adójogi vagy más feltételek mellett – számos esetben nem a székhely szerinti országban történik.

Megállapította a Hivatal a megtévesztővé válás miatti megszűnést a 152 441 lajstromszámú „Kecskeméti” színes ábrás védjegy ügyben azon az alapon, hogy a megjelölés domináns eleme a „Kecskeméti” szó, az átlagfogyasztó a védjegyet látva egyértelműen magyar, azon belül is kecskeméti származásra asszociál. A védjegy jogosultja azonban jogutódlás következtében a svájci székhelyű Hipp & Co nevű cég. A Fővárosi Bíróság a Hivatal határozatát megváltoztatta és megállapította, hogy önmagában az a körülmény, hogy a védjegyben egy város neve szerepel, nem hordozza feltétlenül magában a megtévesztés lehetőségét csak azon az alapon, hogy a védjeggyel ellátott árut nem a szóban forgó városban állítják elő, avagy a védjegyjogosult székhelye nem a megnevezett helységben, vagy nem Magyarországon van. Ez az állítás csak annak bizonyítása után lehet megalapozott, hogy a fogyasztói ítéletek és előítéletek egyértelműen a védjegyben szereplő városhoz kötődnek. A Fővárosi Bíróság végzését a Fővárosi Ítéletábrák és a Legfelsőbb Bíróság is helybenhagyta. (Fővárosi Bíróság 3.Pk.23.715/2005/5., Fővárosi Ítéletábrák 8.Pkf.25.771/2006/5) A Legfelsőbb Bíróság ez ügyben az LB-H-PJ-2007-71. számon publikált döntésében rögzítette, hogy a védjegy megtévesztővé válását akkor lehet megállapítani, ha a védjegyhez valamilyen pozitív fogyasztói előítélet, várakozás kapcsolódik, amit a védjeggyel ellátott termék vagy a szolgáltatás nem igazol. A megjelöléssel kapcsolatban a fogyasztók tudatában kialakult pozitív értékítélet fennállását kérelmezőnek kell igazolnia.



Napjainkban egyre nagyobb értéknek számít a piaci versenyben a jó minőségű hazai termék, amely a fogyasztók körében növekvő tudatosságban is megmutatkozik. Nem meglepő ezért, hogy a piaci szereplők gyakran tüntetik fel árujelzőik részeként vagy a mellett a magyar származásra utaló jelzéseket. Különböző felmérések tanúsága szerint a hazai származás – különösen bizonyos áruk (például élelmiszerek) tekintetében – többletértéket képvisel a fogyasztók szemében.

A vidékfejlesztési miniszter 74/2012. (VII. 25.) VM rendelete az egyes önkéntes megkülönböztető megjelölések élelmiszereken történő használatáról (a továbbiakban: Magyar Termék Rendelet) hatályba lépését követően a Hivatal a rendelet szabályait is figyelembe véve folytatja gyakorlatát élelmiszer termékek esetében. Ezért amennyiben a megjelölés, amelyre védjegyoltalmat kérnek, bármilyen módon magyar eredetre utal (ilyen értelmű kifejezést vagy nemzeti színeket, állami felségjelet tartalmaz), az SZTNH felhívja a bejelentőt, hogy az



árjegyzéket szűkítse a Magyarországról származó termékekre.

A földrajzi származás tekintetében történő megtévesztés vizsgálatok az eset összes körülményeit vizsgálni kell. Így különös figyelmet kell tehát fordítani az ismertség fokára, a kérdéses földrajzi elnevezés, az elnevezéssel megjelölt hely jellegzetességei, valamint a vonatkozó árukategória és a személyek meghatározó csoportja közötti kapcsolatra. A megtévesztésre való alkalmasság nem állapítható meg, ha az átlagfogyasztó a megjelölés adott elemének földrajzi jelentőségével valószínűleg nincs tisztában, például a NOKIA szó városnév jellegével.(126401)

Ugyancsak nem állapítható meg a megtévesztő jelleg, ha a megjelölés ugyan földrajzi származást sugall, ám ilyen földrajzi név nem ismert, például CHESTERBROOK. Ugyancsak figyelemmel kell lenni a különböző nyelvekben felmerülő homonímákra (pl. a „china” angol szó kis kezdőbetűvel írva porcelánt jelent).

Különleges esetként jelent, amikor a bejelentett megjelölés földrajzi árujelzőt (földrajzi jelzést vagy eredetmegjelölést) tartalmaz. Az SZTNH a Vt. 3. §-ának (4) bekezdése alapján eljárva ilyen esetben akkor ad arra védjegyoltalmat, ha a bejelentő az árujegyzéket az adott áruosztályban megfelelően szűkíti (például „Tokaj” eredetmegjelölést tartalmazó védjegybejelentés árujegyzékét a 33. osztályban „Tokaj eredetmegjelölés termékleírásának megfelelő borok” árukra). Amennyiben az adott földrajzi árujelzőhöz vagy eredetmegjelöléshez nem tartozik termékleírás, úgy a területi korlátozás fogadható el. pl. Herend eredetmegjelölés területéről származó porcelán áruk. Egyebekben a földrajzi árujelzőből álló vagy azt tartalmazó megjelöléseket az 1.9. pont tárgyalja részletesen.

Egy megjelöléssel szemben akár több kizáró ok is fennállhat. Erre példa az a jogeset, ahol a magyar bejelentő a MOLOTOW megjelölés lajstromozását kérte égetett szeszesitalokra. A Hivatal a bejelentést arra hivatkozva utasította el, hogy a megjelölés egyrészt a termék földrajzi származása tekintetében megtévesztő, hiszen köztudott, hogy Vjacseszlav Molotov szovjet-orosz politikus volt, így a vásárlók okkal következtethetnek arra, hogy a termék orosz származású. Az is közzismert tény, hogy Molotov, mint Sztálin külügyminisztere, aktívan részt vett a sztálini korszak törvénytelenégeiben, annak egyik közvetlen végrehajtója volt. Ezen tényekre figyelemmel a megjelölés a közérkölcset is sérti. (M9703728)

#### *1.5. A ROSSZHISZEMŰ BEJELENTÉSEK*

Vt. 3. § (1) bek. c) Nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, ha rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

A Vt. a rosszhiszeműséget mint anyagi jogi fogalmat szabályozza. Az ügyfél rosszhiszemű eljárásával mint eljárásjogi fogalommal részletesen e módszertani útmutató Harmadik Rész I. fejezetének 8.3. pontja foglalkozik.

Ptk. 4. § (1) bek. A polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen

együttműködve kötelesek eljárni.

A jóhiszemű joggyakorlás követelményét a Ptk. alapelveként nevesíti. A rosszhiszeműen eljáró személy ezt az alapelvet sérti meg.

A védjegybejelentő rosszhiszemű tudattartalma azáltal realizálódik, hogy cselekményének – azaz a védjegybejelentés benyújtásának – valódi szándéka a védjegyoltalommal való visszaélés lehetőségének a megteremtése, a jogintézménynek a rendeltetésével össze nem egyeztethető célra történő felhasználása.

A védjegybejelentő „male fides” tudattartalmának fennállása nehezen bizonyítható. A bizonyítás során fontos szempont lehet, hogy a védjegybejelentő a bejelentéskor tudatában volt-e annak, hogy a megjelölés rajta kívül álló más személyhez köthető, és a védjegyjoggal való visszaélést – alapvetően – ezzel a személlyel szemben kívánta realizálni, például egy későbbi jóhiszemű jogszerzés megakadályozása útján. Ennek körében jelentőséggel bírhat, hogy a felek között volt-e üzleti kapcsolat a bejelentés benyújtását megelőzően, illetve azonos piaci szegmensben tevékenykednek-e. Ennek megfelelően elképzelhető, hogy a védjegybejelentés az árujegyzéknek csupán egy részére nézve minősül rosszhiszeműnek: olyan áruk és szolgáltatások tekintetében, amelyek érintett piacán a harmadik személy – akinek a sérelmére megvalósulhat a joggal való visszaélés – érdekelt. Ilyen esetben a védjegybejelentés az árujegyzékbe tartozó egyéb árukra és szolgáltatásokra nézve nem tekinthető rosszhiszeműnek.

Az Európai Bíróság a C-529/07. számú *Lindt*-ügyben a védjegyjogi irányelv értelmezése tárgyában hozott ítéletének 39-44. pontjaiban a rosszhiszeműség kritériumait a következők szerint jellemezte. Annak vélelmezése, hogy a bejelentő tudomással bírt a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölésnek azonos vagy a megtévesztésig hasonló termék vonatkozásában történő, harmadik fél általi használatáról, többek között e használatnak az érintett gazdasági ágazatban való általános ismertségéből is eredhet, és ezen ismertségre különösen az említett használat időtartamából lehet következtetni. Minél régebbi ugyanis e használat, annál valószínűbb, hogy a bejelentőnek a lajstromozási kérelem benyújtása időpontjában tudomása volt a harmadik felek által használt ilyen megjelölésről. A bejelentő rosszhiszeműségének megállapításához azonban nem elegendő önmagában azon körülmény megvalósulása, hogy a bejelentő tudja vagy tudnia kell, hogy harmadik személy régóta használ azonos vagy hasonló megjelölést a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz a megtévesztésig hasonló termék vonatkozásában. A rosszhiszeműség megítéléséhez a bejelentőnek a lajstromozási kérelem benyújtása időpontjában fennálló szándékát is figyelembe kell venni. A bejelentő releváns időpontban fennálló szándéka pedig olyan szubjektív elem, amelyet az eset objektív körülményeire tekintettel kell meghatározni. A harmadik félnek valamely termék forgalmazásában való megakadályozására irányuló szándék bizonyos körülmények között a bejelentő rosszhiszeműségének jellemzője lehet. E helyzet valósul meg különösen akkor, ha utólag kiderül, hogy a bejelentő a használat szándéka nélkül, kizárólag annak érdekében kérte valamely megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozását, hogy valamely harmadik

felet a piacra lépésben megakadályozzon.

A Fővárosi Törvényszék a TENSEL ügyben megállapította, hogy a rosszhiszeműség értékelésekor elsősorban azt kell vizsgálni, hogy a védjegyoltalom megszerzése sérti-e más jogát azon az indokolt hátrányon túl, amit az oltalomból folyó használati jog kizárólagossága jelent bárki számára. Ilyen jogot különösen a megjelölés közismertsége, többek általi korábbi használata, vagy valamelyik versenytárs által korábbi, jogszerű zavartalan alkalmazása alapozhat meg. Amennyiben bizonyos, hogy a védjegybejelentés más jogát indokolatlanul sérti, úgy tisztázni kell, hogy a védjegybejelentés időpontjában a jogosult tudott-e, avagy elvárható körülmények mellett tudnia kellett-e erről a tényről. Az ügy összes körülményét értékelve egy ésszerű és életszerű viselkedési normához kell viszonyítani a védjegybejelentő eljárását. E viszonyítás eredményeként vonható le következtetés arra, hogy a védjegybejelentő az adott körülmények között a piaci szereplőtől elfogadható körülményű üzleti magatartást tanúsított-e, kellően gondos volt-e ahhoz, hogy kizárhassa annak lehetőségét, hogy a védjegybejelentéssel másnak indokolatlan jogsérelmet okozzon. Szükségszerű eleme e vizsgálatnak annak a magatartásnak a világos és egyértelmű meghatározása, amely a tényállástól függően az adott helyzetben jóhiszeműnek tekinthető. (3.Pk.20.837/2010/18., 8.Pkf.25.497/2012/12.)

Önmagában az a körülmény, hogy az adott megjelölés más országban védjegyoltalom alatt áll, az oltalmak eltérő területi hatálya miatt nem eredményez rosszhiszeműséget. Ehhez hasonlóan, a bejelentés rosszhiszeműségének igazolására nem elegendő, hogy azonos megjelölés ismételt elutasítást követő bejelentéséről van szó, vagy ha a Hivatal tudomása szerint a lajstromozatlan megjelölés lajstromozási igénye mást illet (pl. közismert védjeggyel való ütközés vagy más korábbi megjelölés-használata esetén).

Ismert jelenség az ún. „védjegykalózkodás”. A hatékony jogalkalmazáshoz elengedhetetlenül szükséges ezen cselekmények kiszűrése és háttérbe szorítása, illetve annak megakadályozása, hogy a rosszhiszeműen eljáró bejelentők mások jogainak tudatos megsértésével védjegyoltalomhoz jussanak. A rosszhiszeműséget ezért a Vt. alapján ugyanúgy hivatalból kell vizsgálni a lajstromozási eljárás során, mint minden más feltétlen kizáró okot.

A védjegy lajstromozására irányuló eljárásban és a törlési eljárásban a Hivatal ugyanakkor nem vélelmezheti a bejelentő, illetve a védjegyjogosult rosszhiszeműségét. A bejelentő, illetve a védjegyjogosult rosszhiszeműségét annak kell bizonyítani, aki erre az észrevételében, illetve a törlési kérelmében hivatkozik. A védjegy lajstromozására irányuló eljárásban a rosszhiszeműséget megalapozó tények és körülmények feltárására az esetek többségében harmadik személy által benyújtott észrevétel alapján van lehetősége a Hivatalnak.

A 194 114 lajstromszámú TENSEL szóvédjegy törlési ügyében a megállapított tényállás szerint a felek együttműködési megállapodást kötöttek, melyben elhatározták, hogy együtt dolgoznak az elektromos stimulátor kifejlesztésében,

gyártásában és forgalmazásában. A megállapodás szerint a gyártási jog kizárólag a kérelmező tulajdona, az értékesítés pedig kizárólag a jogosulté; ettől eltérni csak a szerződő felek közös megegyezésével lehet. Kérelmező szerződésszegésnek minősítette azt, hogy a jogosult nem fizette ki a szerződés szerűen megrendelt készülékeket, továbbá, hogy a vele való egyeztetés nélkül működött közre egy olyan termék kifejlesztésében, ami nagymértékben hasonlít az általa gyártott készülékhez. Ez alapján a kérelmező továbbra is gyártotta a „TENSEL” készülékeket, melyeket már maga értékesített. Jogosult vitatta a szerződésszegést, majd a „TENSEL” szó védjegykénti lajstromozását kérte a Hivataltól. A kérelmező a védjegy törlése iránt kérelmet terjesztett elő, melynek a Hivatal helyt adott.

A bíróság a Hivatal határozatát helyben hagyta és a rosszhiszeműség kapcsán hangsúlyozta, hogy jelen esetben a felek üzleti kapcsolatban álltak, tudati viszonyaikat e szerint kell megítélni, különösen azért, mert a releváns megállapodásaikat nem módosították. Mivel a szerződésszegés esetén kívül egyik félnek sem volt joga korlátozni a másikat a szükséges terjedelmű használatban, ezért a név feletti kizárólagos jog egyikük tekintetében sem állapítható meg. A jogosult azonban anélkül tett védjegybejelentést, hogy a kérelmezővel a vitás kérdéseket tisztázta, illetve védjegyoltalmi igényéről szerződő partnerét tájékoztatta volna. Ez az eljárása pedig nem egyeztethető össze az üzleti élet tisztaságának követelményével és azt mutatja, hogy az oltalommal arra törekedett, hogy a jövőre nézve a kérelmezőt elzárja a megjelölés jogszerű használatától.

Az „AFRICANA” ügyben a Hivatal a védjegybejelentő rosszhiszeműségét – észrevétel alapján – azzal az indokkal állapította meg, hogy a bejelentő célja a tárgybeli védjegybejelentéssel a korábbi védjegyeivel összefüggésben fennálló használati kényszer megkerülése volt. A bejelentő jogosultja volt ugyanis az ~AFRICANA~ szó- és ábrás védjegyeknek. Észrevételt tevő megkereste bejelentőt annak érdekében, hogy ezen védjegyek tekintetében védjegy-átruházási vagy védjegy licencia szerződést kössön. Annak ellenére, hogy bejelentő nem használta és nem is kívánta használni ezen védjegyeket, a tárgyalásoktól elzárkózott, majd új védjegybejelentést tett. Az észrevételt tevő a korábbi védjegyek használat hiánya miatti megszűnés megállapítását kérte; s mivel a jogosult nem igazolt használatot, a Hivatal megállapította a korábbi ~AFRICANA~ védjegyek megszűnését. Védjegybejelentő korábban fennállt jogait nem tudta megőrizni a használat elmulasztása miatt, mi több meg sem kísérelte a megszűnés megállapítási eljárásban a használat igazolását. Ehhez képest az új védjegybejelentés arra enged következtetni, hogy bejelentő ezzel kívánta megkerülni a használati kényszer intézményét, ami a mellett, hogy joggal való visszaélés alapelvébe ütköző cselekedet, a védjegy jog egyik alapelvével is ellentétes (M0902930).

A rosszhiszeműség és egyéb lajstromozást gátló feltétel együttesen is fennállhat. Bármely egyéb feltétlen vagy viszonylagos lajstromozási akadály fennállása viszont nem vonja maga után automatikusan a rosszhiszeműség megállapítását.

Gyakran merül fel a rosszhiszeműsége vonatkozó indokként, hogy a bejelentő a korábbi védjegy jóhírét kihasználva tisztességtelen haszonszerzésre törekszik. A két kizáró ok között fontos különbség, hogy a rosszhiszeműség megállapításához szükséges, hogy a bejelentő tudatában legyen annak, hogy egy olyan megjelölést jelent be lajstromozásra, amely mást illet, ráadásul mindezt csalárd, tisztességtelen szándékkal tegye. Tehát ennél a kizáró oknál jelentősége van a bejelentő szubjektív tudattartalmának. Ezzel szemben a jóhírű védjegy megkülönböztető képességének, jó hírnevének a sérelme, illetve tisztességtelen kihasználása objektív elem, megállapításához nincs szükség arra, hogy a bejelentő szándéka kifejezetten erre irányuljon, elegendő, ha magatartása, azaz a megjelölés használat erre alkalmas.

Megállapította a rosszhiszeműséget törlési eljárásban az ellenérdekű fél kérelmére a Hivatal és a bíróság is a FUBU védjegy vonatkozásában. Az eljárás során megállapítást nyert: a magyar bejelentő annak tudatában igényelt a megjelölésre oltalmat, hogy az olyan fantáziaszó, amelyet más alkotott meg, és amely az árujegyzékbe tartozó ruházati termékekkel kapcsolatban más aktív szellemi tevékenységének az eredménye. A rosszhiszeműséget nemcsak a törlést kérő részéről történő megjelölés-használat, hanem a más általi használatnak az ismerete és a hozzá kapcsolódó csalárd szándék is megalapozhatja. (Fővárosi Ítéltábla (Pkf. 25.176/2004/4.)

#### *1.6. AZ ÁLLAMI FELSÉGJELEKBŐL, ILLETVE HATÓSÁGOT VAGY NEMZETKÖZI SZERVEZETET MEGILLETŐ JELZÉSBŐL ÁLLÓ MEGJELÖLÉSEK*

- Vt. 3.§ (2) bek. a) Ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniós Egyezmény  $\sigma^{ter}$  cikkének (1) bekezdésében felsorolt jelzések bármelyikéből áll, azt tartalmazza, feltéve, hogy az ilyen jelzést - ha nem állami zászlóról van szó - az említett  $\sigma^{ter}$  cikk (3) bekezdése szerint közölték. Ki van zárva továbbá akkor is, ha a megjelölés hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyből, vagy fémjelzésből áll, vagy azt tartalmazza. A zászlók akkor is lajstromozási akadályt képeznek, ha nem szerepelnek a  $\sigma^{ter}$  adatbázisban.

##### *1.6.1. Állami felségjel*

- Címertv. Állami felségjel lehet valamely állam zászlaja, lobogója, címere vagy ezek utánzata.

A védjegy lajstromozása iránti eljárásban a Hivatal hatáskörébe tartozik abban a kérdésben döntést hozni, hogy adott jelkép védjegykénti lajstromozásához engedély szükséges-e, mint ahogyan annak a kérdésnek a megítélése is, hogy – amennyiben nem egy az egyben tartalmazza a védett jelzést a megjelölés – az ábrázolás címertani utánzatnak minősül-e. Amennyiben a Hivatal megítélése szerint hozzájárulásra van szükség, nyilatkozattételre hívja fel a bejelentőt. A bejelentő nyilatkozatában vitathatja az engedély szükségességét, vagy az engedély megadása iránt az illetékes szervhez (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) fordulhat.

Magyarország zászlaját tartalmazta a Központi Statisztikai Hivatal következő

megjelölésre tett védjegybejelentése, ezért annak lajstromozásához engedélyt kellett



csatolni. (203 247)

Magyarország és az Európai Unió zászlaja is megjelent az alábbi megjelölésben, ezért az csak a magyar és az uniós illetékes szervek által külön adott engedély benyújtását követően részesülhetett volna védjegyoltalomban. A bejelentő azonban a Hivatal felhívására nem nyilatkozott, ezért a bejelentést visszavontnak kellett tekinteni (M1000923).



Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény (Címertv.) 1. §-a, 5. §-ának (3) bekezdése, valamint 6. §-a értelmében magyar felségjelnek minősül a címer (a Szentkorona és a pajzs), a zászló és a lobogó. Ezek a felségjelek önmagukban nem lehetnek védjegyoltalom tárgyai.

Oltalomban részesülhet azonban az illetékes szerv hozzájárulásával az a megjelölés, amely a felségjelzésből áll vagy azt tartalmazza, amennyiben egyéb kizáró okba nem ütközik. A magyar felségjelek vonatkozásában a Címertv. 10. §-ának (1) bekezdése alapján a védjegybejelentésben megjelölt árujegyzék szerinti áruk vagy szolgáltatások tekintetében feladatkörrel rendelkező miniszter véleményének kikérése után a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter (jelenleg a közigazgatási és igazságügyi miniszter) dönt a lajstromozáshoz szükséges engedély megadásáról.

A 37/2012 (VIII.22) KIM rendelet 1. §-ának (1) bekezdése alapján az engedély iránti kérelem elbírálása során a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter a megszerezni kívánt oltalom által érintett áru vagy szolgáltatás sajátos nemzeti jellegének mérlegelésekor különösen az alábbi szempontokat veszi figyelembe:

- a) az áru vagy szolgáltatás igazolhatóan a magyar történelmi múlthoz, a magyar kultúrához köthető-e, vagy ha Magyarországon, illetve a magyar nemzethez kapcsolódóan a közelmúltban jött létre, akkor hazai vagy nemzetközi elismeréssel bír-e;
- b) az árut vagy szolgáltatást belföldön a magyarságra jellemzőnek és közismertnek fogadják-e el, az áru vagy szolgáltatás külföldön is magyar sajátosságként ismerhető-e meg, vagy az árut vagy szolgáltatást a külföldiek is a magyarságra jellemzőnek és közismertnek fogadják-e el;
- c) az áru gyártása magyar eredetű alapanyagokból, Magyarországon történik-e, összetételében, tulajdonságaiban, előállításában a magyar nemzeti hagyományokhoz kapcsolódik-e

E kizáró ok alapján azok a megjelölések is ki vannak zárva az oltalomból, amelyek egy felségjelet annak címertani utánzataként jelenítenek meg. A Párizsi Uniós

Egyezmény 6<sup>ter</sup> cikkének (1) bekezdése alapján „az unió országai megállapodnak abban, hogy az illetékes hatóság engedélye nélkül az unió bármely országa címerének, zászlójának és egyéb állami jelvényének, az általuk elfogadott hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyeknek és bélyegeknél, valamint ezek bármilyen címertani utánzatának lajstromozását akár gyári vagy kereskedelmi védjegyként, akár ezek alkotóelemeiként megtagadják vagy hatálytalanítják, s az ilyen védjegyek használatát megfelelő rendelkezésekkel megtiltják.”

A 6ter cikk szerinti védettségnek tehát a teljes azonosság esetén, valamint a heraldikai jellegzetességek utánzásával szemben kell érvényesülnie, azaz az olyan elemek vagy azok imitációja védjegyeként való lajstromozását kell megakadályozni, amelyek az egyes állami felségjeleket megkülönböztetik egymástól.

Magyarország címerének címertani utánzatának minősült a következő megjelölésben szereplő ábrázolás, mivel az a magyar állami felségjel főbb heraldikai jellegzetességeit jól felismerhetően magában foglalja (M0902605).



Fontos megjegyezni, hogy a nemzeti színek védjegyeként történő felhasználásához a Címertv. 10. §-ának (2) bekezdése értelmében nem kell engedélyt kérni. A nemzeti színek, ha azok nem zászló vagy lobogó formájában kerülnek felhasználásra, önmagukban nem minősülnek felségjelnek, így ez a kizáró ok nem áll fenn velük szemben.

Engedély nélkül használhatók a nemzeti színek például szalagszerű vagy nem négyzetes alapon történő ábrázolásban, mint ahogyan az alábbi megjelölések is mutatják.



(208 583)



(208 596)

A Szellemi Tulajdon Világszervezete nyilvántartást vezet azokról az állami felségjelekről, illetve hatóságot vagy nemzetközi szervezetet megillető jelzésekről, amelyek a PUE 6<sup>ter</sup> cikke szerinti védelmet élveznek. Az adatbázis elérhető a következő honlapon: <http://www.wipo.int/ipdl/en/search/6ter/search-struct.jsp>

A PUE 6<sup>ter</sup> cikkének alkalmazási körével kapcsolatban kiemelés érdemel, hogy amíg a szövetségi államokat alkotó tagállamok felségjelei az e cikk szerinti védelmet élvezhetik, a tartományok és a helyi önkormányzatok zászlaira és címereire e védelem már nem terjeszthető ki.

A zászlók akkor is lajstromozási akadályt képeznek, ha nem szerepelnek a 6ter adatbázisban. A megjelölés abban az esetben is ki van zárva a védjegyoltalomból,

ha hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyből vagy fémjelzésből áll, vagy azt tartalmazza, amennyiben az említett jelzésekkel hivatalosan megjelölt árukkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk tekintetében jelentették be lajstromozásra.

A Vt. e rendelkezése alapján utasította el a Hivatal azt a bejelentést, amely a luxemburgi zászló címertani utánezatából állt. A hivatali határozattal szemben a bejelentő megváltoztatási kérelmet nyújtott be a Fővárosi Bírósághoz. A bíróság a megváltoztatási kérelmet elutasította, hangsúlyozva, hogy Luxemburg tagja a PUE-nak, következésképpen a luxemburgi zászló élvezi a PUE 6<sup>ter</sup> cikke által nyújtott védelmet. A bejelentett megjelölésen szereplő kék szín kétségtelenül világosabb árnyalatú, mint a luxemburgi zászló kékje, a bejelentés azonban színösszetételre vonatkozik, amelyet téglalap alakban – mintegy zászlószerűen – ábrázoltak. Emiatt a PUE idézett cikke értelmében a megjelölés címertani utánezatnak minősül, és oltalomban nem részesíthető. (Fővárosi Bíróság 1.Pk. 28.735/2001/2.)

Védjegybejelentő az „Iceland” színes ábrás megjelölés lajstromozását kérte, mellyel szemben az izlandi külügyminisztérium észrevétellel élt. Előadta, hogy a védjegybejelentő által lajstromozni kívánt megjelölés – ICELAND – Izland állam felségjele, az állam nevének angol nyelvű megfelelője, s így álláspontja szerint ki van zárva a védjegyoltalomból. A Hivatal határozatában kifejtette, hogy a megjelölés – bár magában foglalja az „Iceland” kifejezést is, amely Izland angol elnevezése – egyéb ábrás elemeket is tartalmaz, ugyanis az „Iceland” szó fehér, félkövér betűtípussal jelenik meg, amelyet (balról jobbra haladva) egy piros színből narancssárgába átmenő téglalap, mint háttér vesz körül. Mindezek alapján a Hivatal arra a következtetésre jutott, hogy a bejelentett megjelölés – annak ábrás kialakítására, valamint a szóelem lehetséges másodlagos „jég ország” jelentéstartalmára tekintettel – már önmagában is rendelkezik némi megkülönböztető képességgel, amely körülményt a megkülönböztető képesség megszerzésének igazolására becsatolt bizonyítékok tovább erősítették. ( M0803019)



A SEALAND ügyben a bejelentett megjelölés domináns pozícióban tartalmazta Norvégia zászlajának címertani utánezatát, azonban a törvényben előírt engedélyt a védjegybejelentő nem csatolta, így a Hivatal a bejelentést elutasította. A szóelem háttérét adó színes ábra egyértelműen lobogó formában jelent meg, függetlenül attól, hogy nem szabályos téglalapban tűnik fel. A norvég lobogó kivehető volt a megjelölés ábrájában, ezért az illetékes állam hozzájárulása nélkül nem használható fel védjegyelemként. (M1201529)





### 1.6.2. Nemzetközi szervezetet megillető jelzés

A nemzetközi szervezetet megillető jelzés lehet a szervezet megnevezése, nevének rövidítése, zászlaja, címere, jelvénye vagy ezek utánzata. A nemzetközi szervezetet megillető jelzések azonban csak akkor vannak kizárva a védjegyoltalomból, ha azokat az érintett szerv vagy annak valamely részes állama közölte a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Nemzetközi Irodájával. A nemzetközi szervezetet megillető jelzések védjegyoltalomból történő kizárására az 1.6.1. pontban kifejtettek alkalmazandók, azzal, hogy az ilyen jelzések védjegyelemként való felhasználását az érintett nemzetközi szervezet engedélyezheti.

Az európai jelképek a PUE 6<sup>ter</sup> cikke szerinti védelmet élveznek. Mindezt megerősíti, hogy a jelképek az Európa Tanács, mint jogosult feltüntetésével 0926 és 0927 számon szerepelnek a Szellemi Tulajdon Világszervezete által vezetett nyilvántartásban.

COUNCIL  
OF EUROPE



CONSEIL  
DE L'EUROPE



Az európai jelképek használatát az Európai Unió tagállamaiból érkező kérelmek esetében az Európai Bizottság, egyéb esetekben pedig az Európa Tanács engedélyezi.

Az európai jelképek használatával, illetve annak engedélyezésével kapcsolatos részletes információk megtalálhatóak a következő honlapokon:

<http://www.coe.int/02/Logo/DownloadLogoE.asp>

### 1.7. AZ OLYAN JELVÉNYBŐL, JELKÉPBŐL VAGY CÍMERBŐL ÁLLÓ VAGY EZEKET TARTALMAZÓ MEGJELÖLÉSEK, AMELYEK HASZNÁLATÁHOZ KÖZÉRDEK FÜZŐDIK

- Vt. 3. § (2) bek. b) Ki van zárva a megjelölés a védjegyoltalomból akkor is, ha olyan – a Vt. 3. §-a (2) bekezdésének a) pontjában nem szabályozott – jelvényből, jelképből vagy címerből áll, amelynek használatához közérdek fűződik, vagy ilyen jelvényt, jelképet vagy címert tartalmaz.

Ilyen megjelölések lehetnek pl. a jövedéki terméken található zárjegyek, állami kitüntetések, a Kossuth-címer, a vörös kereszt vagy az olimpiai jelkép. Ide

sorolhatók az önkormányzati rendeletekben szabályozott jelképek közül a címerek, amelyek használatához egyértelműen közérdek fűződik. Az illetékes szerv hozzájárulásával oltalomban részesülhet az a megjelölés, amely a jelzésből áll, vagy azt tartalmazza. Az illetékes szerv ebben az esetben – a jelzés típusától függően – sokféle lehet.

A nemzetközi szervezetek közül kiemelés érdemel Nemzetközi Vöröskereszt, mivel annak jelképei igen gyakran fordulnak elő a bejelentett megjelölések elemeként. A Nemzetközi Vöröskereszt hivatalos jelképei jelenleg a vörös kereszt, vörös félhold és vörös kristály. Hivatalosan elismert, de nem használt jelkép az iráni vörös oroszlán és nap; Izraelben használt, de a Vöröskereszt által nem elismert a vörös Dávid-csillag.

A vörös félholdról, vörös kristályról, vörös oroszlánról és vörös napról magyar jogszabály nem rendelkezik, a genfi egyezmények értelmében mind az öt jelvény a Vöröskereszt nemzetközi szervezet hivatalosan elismert jelvénye. (A genfi egyezményeket az 1954. évi 32. törvényerejű rendelet iktatta a törvényerejű rendeletek sorába, mely 1955. február 3-án hatályba lépett.)

Nairobi Szerződés  
1. cikk

Az olimpiai jelképről a Nairobi Szerződés 1. cikke a következőképp rendelkezik. E Szerződés minden részes állama - a 2. és 3. cikk szerinti kivételekkel - köteles elutasítani, illetve érvényteleníteni a védjegyként történő lajstromozását, valamint megfelelő intézkedésekkel megtiltani a védjegyként vagy más megjelölésként kereskedelmi célból való használatát minden olyan megjelölésnek, amely a Nemzetközi Olimpiai Bizottság Chartájában meghatározott olimpiai jelképből áll, vagy azt tartalmazza, kivéve, ha arra a Nemzetközi Olimpiai Bizottság engedélyt adott.



*1.8. A VALLÁSI VAGY EGYÉB MEGGYŐZŐDÉST ERŐTELJESEN KIFEJEZŐ JELKÉPBŐL ÁLLÓ MEGJELÖLÉSEK*

Vt. 3. § (2) bek. c)

Ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha kizárólag valamely vallási vagy egyéb meggyőződést erőteljesen kifejező jelképből áll.

E rendelkezés alapján nem lehetnek védjegyoltalom tárgyai azok a megjelölések, amelyek csak és kizárólag az egyházak szimbólumait tartalmazzák vagy valamely vallási vagy egyéb meggyőződést kifejező jelképből állnak.

Ezek a megjelölések főként a történelmi egyházak jelképei lehetnek. Amennyiben az ebből a körből származó jelképek, szimbólumok a megjelölésnek csupán az elemét képezik, a megjelölés védjegyként lajstromozható. Ennek a szabálynak az az

oka, hogy az „illetékes szerv” meghatározása sok esetben nem lenne lehetséges. Ez nem azt jelenti, hogy bárki szabadon felhasználhatja pl. a történelmi egyházak jelképeit védjegyelemként. Az ilyen megjelölések oltalomképességének vizsgálatánál azt kell figyelembe venni, hogy egyéb feltétlen vagy viszonylagos kizáró ok nem áll-e fenn a megjelöléssel kapcsolatban. Ilyen kizáró okok lehetnek például az alábbiak:

A Vt. 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján el kell utasítani azokat a bejelentéseket, ahol a megjelölés az általános erkölcsi felfogással ellentétes, felháborodást, megbotráncozást kelt, és ezáltal az egyházakat, a vallásos meggyőződést sérti.

A Vt. 3. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján megtévesztő, tehát nem oltalomképes az a megjelölés, amely azt a látszatot kelti, mintha a bejelentő egyház vagy valamilyen egyházi kötődésű személy volna, ezáltal az általa nyújtott szolgáltatás egyházi tevékenység, de valójában semmilyen kapcsolata sincs az egyházakkal.

A Vt. 3. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján rosszhiszeműség miatt kell elutasítani azokat a bejelentéseket, amelyeknél a bejelentő olyan megjelölésre kíván oltalmat szerezni, amelyről jól tudja, hogy nem őt, hanem meghatározott harmadik személyt (adott esetben egyházat) illet, vagy amely megjelölés oltalmára egyébként sincs jogosultsága.

Egy másik esetben a bejelentő M0300179. ügyszámon a KÖNYVEK KÖNYVE ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérte. A bejelentett megjelölés az Országos Széchényi Könyvtártól beszerzett iratok tanúsága szerint a Károli Gáspár által fordított, Tóthfalusi József lelkész által szerkesztett Képes Szent Biblia borítójának olyan formában átdolgozott másolata volt, ahol a bejelentő a Képes Szent Biblia feliratot fehér alapon elhelyezett KÖNYVEK KÖNYVE szóösszetétellel és a Szentháromságot jelképező ábrával cserélte fel. A bejelentett megjelölést összehasonlítva vizsgálva a Hivatal megállapította, hogy az vallási meggyőződést erőteljesen kifejező jelképből áll, tekintettel arra, hogy jelkép nem csak ábra lehet, hanem az ábrás megjelölés által kifejezett tartalom is. Ezért a Hivatal a bejelentőt nyilatkozattételre hívta fel, amelyre válasz nem érkezett, így a védjegybejelentést visszavontnak kellett tekinteni.



Az M0601494. ügyiratszámú védjegybejelentés tárgyát a kínai filozófiából közismert és széles körben használt jin-jang szimbólum képezte, amely a harmónia jele és a buddhista vallás meghatározó jelképe. A bejelentő a Hivatal nyilatkozattételi felhívására nem válaszolt, ezért a védjegybejelentést visszavontnak kellett tekinteni.



A földrajzi árujelzők olyan megjelölések, amelyek egy földrajzi megnevezést tartalmaznak (vagy egyértelműen egy meghatározott földrajzi területre utalnak), és amelyekhez többlet-jelentést tartalom járul – egyfelől a hozzájuk kötődő termékek révén, másfelől pedig az érintett termékek valamely tulajdonsága, minősége vagy hírneve és a megjelölés által felhívott földrajzi terület közötti kapcsolat révén. Az egyszerű származásjelzések (“*Made in EU*”, “*product of China*”) ilyen többletelemekekkel nem rendelkeznek, azok csupán egy adott termék földrajzi eredetének feltüntetését szolgálják, függetlenül az áru tulajdonságaitól.

A földrajzi árujelzőkhöz kapcsolódó iparjogvédelmi oltalom a megjelölés kizárólagos használatára való jogot jelenti, azaz a földrajzi árujelzőt jogosulatlanul használók elleni fellépést teszi lehetővé. A jogosulatlan használat jelentheti az oltalom alatt álló földrajzi árujelzőnek nem az adott földrajzi területről származó termékeken való használatát, illetve – ahol az ún. termékleírás az oltalom előfeltételét képezi – a megjelölés olyan termékeken való használatát, amelyeket nem a hatáskörrel rendelkező hatóság által jóváhagyott termékleírásnak megfelelően állítottak elő.

Az Európai Unióban az **élelmiszerek és a mezőgazdasági termékek, valamint a szőlészeti és borászati termékek** földrajzi árujelzőire nézve – az 1151/2012/EU rendelet és végrehajtási rendelete, valamint az 1234/2007/EK rendelet és végrehajtási rendelete alapján – kizárólagos oltalmi rendszer működik, amelynek értelmében ezekre a földrajzi árujelzőkre nézve csak uniós (az Európai Unió valamennyi tagállamára kiterjedő hatályú) oltalom igényelhető. Az uniós oltalmat élvező földrajzi árujelzők – a termékek és a földrajzi terület közötti kapcsolat erősségétől függően – kétféle kategóriát képeznek, amelyekhez kétfajta színes, ábrás logó használatának lehetősége is kapcsolódik. Az oltalom alatt álló **eredetmegjelölések** esetében a termékek lényegében vagy kizárólag a megjelölésben szereplő földrajzi terület (régió, hely vagy kivételes esetben ország) által nyújtott környezetnek köszönhetik minőségüket vagy különleges jellemzőiket, és az előállítás és a feldolgozás minden lépése az adott területen kell, hogy történjen. Az oltalom alatt álló **földrajzi jelzések** esetén a termék valamely tulajdonsága vagy hírneve a földrajzi származásnak tulajdonítható, és az előállítás és feldolgozás valamely lépésének az adott területen kell történnie. [A rendeletek értelmében eredetmegjelölésnek vagy földrajzi jelzésnek kell tekinteni a mezőgazdasági termékeket vagy az élelmiszereket jelölő olyan hagyományos földrajzi vagy nem földrajzi elnevezéseket is, amelyek megfelelnek a rendelet által az eredetmegjelölésekkel, illetve a földrajzi jelzésekkel szemben támasztott követelményeknek. Ilyen például a görög „Feta” elnevezésű sajt, amely eredetmegjelölés annak ellenére, hogy benne földrajzi terület neve nem szerepel.]

A kétfajta megjelölés oltalmához jóváhagyott termékleírás is szükséges, amely a földrajzi terület pontos lehatárolásán kívül az előállítás és feldolgozás minden

lényeges követelményét (mint a megjelölés használatának előfeltételét) tartalmazza. Az uniós szintű bejegyzésről – a termelői csoportosulások által benyújtott, a tagállamok által jóváhagyott termékleírással együtt továbbított kérelmek alapján, adott esetben más tagállamok kifogásait is elbírálván – az Európai Bizottság hoz döntést.

A **szeszes italok földrajzi árujelzőinek** oltalma más logika szerint működik: a 110/2008/EK rendelet alapján megszerzhető uniós oltalom iránti kérelmet a tagállamok nyújthatják be az Európai Bizottsághoz – de csak akkor, ha az adott földrajzi árujelző az adott tagállamban nemzeti oltalom alatt áll. A nemzeti oltalom megszerzése iránti kérelmet – és a termékleírást – Magyarországon a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál kell benyújtani, amely az agrárpolitikáért felelős miniszter egyetértése esetén részesíti oltalomban a kérdéses megjelölést.

A **nem-mezőgazdasági** (jellemzően ipari) **termékek földrajzi árujelzőire** nézve nem működik uniós oltalmi rendszer. Magyarországon a Vt. által szabályozott *sui generis* **nemzeti oltalom** szerezhető rájuk, amelyet a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala lajstromoz, ha a bejelentés megfelel a törvényben lefektetett feltételeknek és a megjelölés nincs kizárva az oltalomból (akár fajtanévvé válás, akár más megjelöléssel – földrajzi árujelzővel, korábbi jóhírű védjeggyel vagy növény- és állatfajta nevével). Az ipari termékek földrajzi árujelzői oltalmának nem előfeltétele a termékleírás elkészítése, a bejelentéshez csak ún. termékjegyzéket kell csatolni.

A nemzetközi jogi környezet (TRIPS Megállapodás) csak a borok és a szeszes italok földrajzi árujelzői esetében írja ugyan elő a magasabb oltalmi szint biztosításának kötelezettségét, az uniós szabályozás alapján azonban az élelmiszerekre vonatkozó megjelölések is a **fogyasztók megtévesztésétől független oltalmat** élvezik. Ugyanez vonatkozik a magyar szabályozás alapján oltalmat élvező – ipari termékekre vagy szeszes italokra vonatkozó – földrajzi árujelzőkre is. Ennek megfelelően jogosulatlanul minősül az oltalom alatt álló földrajzi árujelző bármilyen gazdasági célú használata, amely nem az oltalom által érintett – vagy nem a feltételeknek megfelelő – termékekre vonatkozik (egymással összevethető termékek esetén, vagy ha a használat kihasználná az érintett termékek hírnevét), illetve a földrajzi árujelzőre való bármilyen utalás vagy annak utánzása – még akkor is, ha a termék valódi eredetét megjelölik. A termékekhez kapcsolódó csomagolóanyagon vagy dokumentáción nem szabad feltüntetni semmilyen olyan megjelölést, amely a termék származására nézve – a földrajzi árujelzővel visszaélve – a termék eredetéről hamis benyomást közvetít, és tartózkodni kell minden olyan kereskedelmi gyakorlattól, amely a termék valódi eredetére nézve téves képzeteket kelthet a fogyasztókban.

A **földrajzi árujelzők és a védjegyek (illetve az ilyen bejelentések) konfliktusából** a lajstromozás kérdésében főszabály szerint az előbbiek kerülnek ki győztesen. Ez alól kivételt jelent az a ritka eset, amikor egy földrajzi árujelző lajstromozásának az jelenti akadályát, amikor egy korábbi védjegy hírnevére és

hosszú ideje tartó használatára tekintettel épp a földrajzi árujelző használata lenne megtévesztő az érintett termékek származása vonatkozásában. Egyebekben még a jóhiszeműen bejelentett korábbi védjegyek sem képeznek lajstromozást kizáró okot a velük ütköző földrajzi árujelzőkkel összefüggésben; ilyen esetekben a jog általában a két megjelölés együttélését teszi lehetővé. Ha azonban egy földrajzi árujelzőt már lajstromoztak (és az uniós oltalomban részesül), az uniós szabályozás értelmében a későbbi ütköző védjegybejelentéseket minden esetben el kell utasítani (illetve lajstromozásuk esetén kérelemre törölni kell őket). Fontos megjegyezni, hogy ebben az esetben a Vt.-t a közvetlenül alkalmazandó uniós jogra tekintettel [1151/2012/EU rendelet 14. cikk (1) bekezdés, 1234/2007/EK rendelet 118/l. cikk (1) bekezdés, 110/2008/EK rendelet 23. cikk (1) bekezdés] kell alkalmazni. Annak megállapításakor, hogy a védjegyként lajstromoztatni kívánt megjelölés ütközik-e a földrajzi árujelzővel, az árujegyzék és a földrajzi árujelzőhöz kapcsolódó termék közötti hasonlóságot, valamint az oltalom terjedelme kapcsán elmondottakat kell figyelembe venni.

A nemzeti (vagy nemzetközi), valamint az uniós oltalom alatt álló földrajzi árujelzők a Vt. alább ismertetett szabályai alapján jelentenek kizáró okot a védjegy lajstromozásával szemben.

A Vt. alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha a Vt. vagy az Európai Közösség (a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta: Európai Unió) jogszabályai alapján lajstromozott földrajzi árujelzőből áll, vagy azt tartalmazza. E rendelkezést azokra a megjelölésekre kell alkalmazni,

- a) amelyek az Európai Unió jogszabályai alapján nem lajstromozhatók védjegyként, vagy
- b) amelyeket olyan árukkal kapcsolatban használnak,
  - ba) amelyek nem a földrajzi árujelzőnek megfelelő földrajzi területről származnak, vagy
  - bb) amelyekkel kapcsolatban a földrajzi árujelző e törvény vagy az Európai Unió jogszabályai alapján egyéb okból nem használható. Ez a rendelkezés felöleli az uniós szabályozásban található, korábban ismertetett lajstromozást kizáró okot, és kiegészíti azt a nemzeti (vagy nemzetközi) oltalom alatt álló földrajzi árujelzők lajstromozást gátló hatásával.

Az a védjegybejelentés tehát, amelyben a megjelölés lajstromozott földrajzi árujelzőt tartalmaz, és árujegyzéke alapján nem a meghatározott földrajzi területhez köthető termékekre használnák, elutasításra kerül. Ugyanez a helyzet azoknak a megjelöléseknek az esetében is, amelyek használata az uniós jogszabályoknak és a Vt.-nek a földrajziárujelző-oltalom tartalmára vonatkozó szabályai alapján az oltalom bitorlását valósítaná meg.

A korábbi földrajzi árujelzővel való ütközés esetét a 2003. évi CII. törvény kiemelte a viszonylagos kizáró okok köréből, és a feltétlen kizáró okok közé sorolta. Ez a kizáró ok – mivel nem szerepel a hivatkozott jogszabály 107. §-ának (2)–(4) bekezdéseiben felsorolt kivételek között – csak az e törvény hatálybalépését – azaz 2004. május 1-jét – követően benyújtott védjegybejelentések esetében alkalmazható.

Ezen rendelkezéseknek a feltétlen kizáró okok közé történő besorolását a következők indokolták. A földrajzi árujelző-oltalomnak – mint láthattuk – az a lényege és a célja, hogy a meghatározott területen (meghatározott követelményeknek megfelelően) termelők számára az adott földrajzi terület, táj, helység megjelölésének használatára kizárólagos jogokat nyújtson, és ezáltal ösztönözze a megbízható eredetű, minőségű, a többi terméktől egyértelműen megkülönböztethető jelzéssel ellátott termékek eljutását a fogyasztókhoz. Alapvető érdek, hogy ne részesülhessenek védjegyoltalomban az olyan termékek árujelzői, amelyek nem a jelzett területről származnak. A földrajzi árujelzőre használati engedélyt harmadik személyek számára nem lehet adni, annak használatára csak azok jogosultak, akik az adott földrajzi területen termelnek, dolgoznak fel vagy állítanak elő a földrajzi árujelző termékjegyzékébe tartozó termékeket. Emiatt tehát ki kell zárni annak lehetőségét, hogy a földrajzi területen kívüli bejelentőkkel szemben fennálló lajstromozást gátló akadály – felszólalás hiányában vagy hozzájáruló nyilatkozattal – elhárítható legyen. A földrajzi árujelzők oltalmához fűződő társadalmi (minőségpolitikai) érdek miatt a hozzá kapcsolódó kizáró okot ezért a hivatalból végzett vizsgálat során kell érvényesíteni.

A Vt. alapján lajstromozott földrajzi árujelzőn a Hivatal által nemzeti úton lajstromozott, illetve a Nemzetközi Iroda által a Lisszaboni Megállapodás alapján lajstromozott olyan földrajzi árujelzőt kell érteni, amelynek Magyarországra kiterjedő oltalmát a Hivatal a Megállapodás szerint irányadó határidőben nem utasította el, azt elismerte vagy az elutasítást visszavonta, hiszen a Vt. 116/I. §-ának (2) bekezdése szerint a nemzetközi lajstromozással ugyanolyan oltalom keletkezik, mint a Hivatal által történt lajstromozás alapján. [Az említett nemzetközi oltalom alatt álló földrajzi árujelzők listája megtalálható a Hivatal ENYV-adatbázisában, illetve a Szellemi Tulajdon Világszervezete Romarin adatbázisában.]

A Bizottság az oltalom alatt álló eredetmegjelölésekről és földrajzi jelzésekről online hozzáférhető nyilvántartásokat vezet. A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi árujelzőinek adatait a DOOR adatbázis, a szőlészeti-borászati termékek földrajzi árujelzőire vonatkozó információkat az e-Bacchus adatbázis tartalmazza. A szeszes italok oltalom alatt álló földrajzi jelzéseinek jegyzéke a 110/2008/EK rendelet III. mellékletében található meg.

Az e-Bacchus és a DOOR adatbázisok a következő honlapokon érhetőek el:

<http://ec.europa.eu/agriculture/markets/wine/e-bacchus/index.cfm?event=pwelcome&language=HU>  
<http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/list.html>

Az egyes borászati termékek leírása, jelölése, kiszerezése és oltalma tekintetében a 479/2008/EK tanácsi rendeletnek a bizonyos borászati termékekre vonatkozó oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, hagyományos kifejezések, valamint e termékek címkézése és kiszerezése tekintetében történő végrehajtására vonatkozó egyes részletes szabályok megállapításáról szóló 607/2009/EK bizottsági rendelet XII. számú melléklete tartalmazza azoknak az ún. **hagyományos kifejezéseknek** a listáját. Ezek a kifejezések csak a mellékletben felsorolt, a rendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő borok esetében alkalmazhatók.

Ezekről a hagyományos kifejezésekről a tagállamok értesítik a Bizottságot, amely gondoskodik a lista közzétételéről (Európai Unió Hivatalos Lapjának C. sorozata). Ilyen kifejezések például: Château, Grand cru, Vin de pays, Landwein.

*A szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszéreléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és a tanácsi 110/2008/EK rendeletnek a szeszes italok kategóriáit tartalmazó II. számú melléklete tartalmaz olyan megjelöléseket is, amelyek földrajzi megjelölést tartalmaznak ugyan, mégsem állnak földrajziárujelző-oltalom alatt (pl. London gin, Pastis de Marseille).*

A fentiekből következik, hogy a borokkal és a szeszesitalokkal kapcsolatosan használt – a fentiekben említett – hagyományos kifejezések és egyes elnevezések abban az esetben is védelmet élveznek, ha földrajzi árujelzőként nem állnak oltalom alatt. Ezek az elnevezések azonban nem tekinthetők az Európai Unió jogszabályai alapján lajstromozott földrajzi árujelzőknek, ezért az ilyen elnevezéseket tartalmazó védjegybejelentések esetében a Vt. 3. §-ának (4) bekezdésében szabályozott kizáró ok nem alkalmazható. Vizsgálandó szempont lehet azonban, hogy a megjelölés esetleg alkalmas-e a fogyasztók megtévesztésére [Vt. 3. § (1) bek. b) pont].

Ha a bejelentett megjelölés földrajzi árujelzőt tartalmaz, az SZTNH a Vt. 3. §-ának (4) bekezdése alapján eljárva akkor ad arra védjegyoltalmat, ha a bejelentő az árujegyzéket az adott áruosztályban megfelelően szűkíti (például „Tokaj” eredetmegjelölést tartalmazó védjegybejelentés árujegyzékét a 33. osztályban „Tokaj eredetmegjelölés termékleírásának megfelelő borok” árukra). Amennyiben az adott földrajzi árujelzőhöz vagy eredetmegjelöléshez nem tartozik termékleírás, úgy a területi korlátozás fogadható el. pl. Herend eredetmegjelölés területéről származó porcelán áruk.

## **2. A VISZONYLAGOS KIZÁRÓ OKOK**

A kizáró okok másik csoportjába a viszonylagos kizáró okok tartoznak. Amíg feltétlen kizáró okok esetén a közérdek sérül, viszonylagos kizáró okoknál a megjelölés minden esetben valamilyen konkrétan meghatározható korábbi joghoz fűződő jogosultságokat sért. A viszonylagos kizáró okokat csak a korábbi akadályozó jog jogosultja által benyújtott felszólalás esetén vizsgálja a Hivatal.

### *2.1. A KORÁBBI VÉDJEGGYEL AZONOS, ILLETVE AZZAL ÖSSZETÉVESZTHETŐ KÉSŐBBI ELSŐBBSÉGŰ MEGJELÖLÉSEK*

Vt. 4. § (1) bek. a) Nem részesülhet védjegyoltalomban azonos áruk, illetve szolgáltatások tekintetében a korábbi védjeggel azonos későbbi elsőbbségű megjelölés.

Az azonosság fogalmát megszorítóan kell értelmezni.

Azonosság akkor áll fenn, ha a bejelentett megjelölés és a korábbi védjegy védjegyjogilag azonos, azaz átlagon felüli figyelmet igényel a fogyasztóktól a két



megjelölés megkülönböztetése. Szóvédjegyek esetében például a kis-, illetve nagybetűk, az eltérő betűméret; térbeli védjegyeknél a méretbeli különbségek, vagy ábrás védjegyek esetében az „®” jel meglétét vagy hiányát a fogyasztók feltehetőleg nem észlelik, mivel közvetlen összehasonlításra általában nincs lehetőségük, mindössze az emlékezetükben élő képre hagyatkozhatnak.

Ezen kizáró ok alkalmazásának másik feltétele, hogy a megjelölések azonossága mellett az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága is fennálljon.

Az áruk illetve szolgáltatások azonossága akkor is megállapítható, ha a bejelentett megjelölés árujegyzékét szó szerint vagy tartalmilag a korábbi védjegy árujegyzéke tartalmazza.

A lényegi azonosság megítélésében iránymutatást ad az Európai Bíróságnak a védjegyjogi irányelv értelmezése tárgyában hozott C-291/00. számú LTJ Diffusion-ügyben hozott előzetes döntése, amelynek 54. pontja szerint a megjelölések akkor tekinthetők azonosnak, ha az azok között fennálló eltérések olyan csekély mértékűek, hogy azok az átlagos fogyasztó figyelmét nem ragadják meg.

Vt. 4. § (1) bek. b) Nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

Az Európai Bíróság a C-39/97. számú CANON ügyben megállapította, hogy az összetéveszthetőséget átfogóan, az eset összes releváns körülményének a figyelembevételével kell elbírálni.

Az összetéveszthetőségig való hasonlóság túlmutat az egyszerű hasonlóságon.

Az összetéveszthetőség elvont zsinórmértéke a fogyasztókban általában kialakuló megítélés, amely inkább alapul felületes benyomáson, mint alapos elemzésen.

Az összetéveszthetőségig való hasonlóság vizsgálatánál mindig az összbenyomásból kell kiindulni. A vizsgálat során ki kell térni arra, hogy a védjegyek vizuálisan, hangzásukban, illetve fogalmilag, jelentéstartalmukban mennyire hasonlók.

Az összetéveszthetőség kérdésének elbírálásánál a védjegyek domináns elemeit kell összevetni egymással. Mérlegelendő továbbá, hogy az egyéb elemek (a domináns elemek hasonlósága esetén is) biztosítanak-e kellő megkülönböztetést az átlagos fogyasztó számára. (BH2003. 459) Ahogyan azt az Európai Bíróság a Lloyd ügyben is megállapította.(C-342/97)

A releváns fogyasztói kört mindig az árujegyzékre tekintettel kell meghatározni. A releváns fogyasztói kör fogalmát nem lehet megszorítóan értelmezni, mert a fogyasztó sosem teljesen tájékozatlan. Az átlagos fogyasztó jól informált, kellő körültekintéssel jár el, ritkán van lehetősége direkt összehasonlításra (arra a képre hagyatkozik, ami az emlékezetében él). A releváns fogyasztói kör eltérő pl. a 25. áruosztályba tartozó ruházati termékek esetében és a 10. osztályba tartozó orvosi műszerek esetében.

Szómegjelölések összetéveszthetőségének megállapításához vizsgálni kell

- a szótagok számát (SURFONAL-SURPOTAL)
- a magánhangzók egyezését (NIKE-MIKE)
- a mássalhangzók egyezését (MAKID-MEKOD)
- a szótagok egyezését (INVAC-NIVAC)
- a szavak kezdetét (PRODAX-PROMAC)
- a szavak végződését (FIMAL-DYMAL)
- a hangsúlyt (NILE-MIELE)
- a kiejtést (CHINOIN-KIOTIN).

A szóvédjegyek összetéveszthetőségig való hasonlóságának vizsgálatánál különösen fontos a szavak jelentésének, illetve jelentéstartalmának vizsgálata. Ebben a körben jelentősége van annak, hogy a védjegyek felismerhetően magyar, illetve idegen nyelvű kifejezéseket tartalmaznak-e.

Ábrás megjelölések és szómegjelölések, valamint szóelemet is tartalmazó ábrás megjelölések összetéveszthetőségig való hasonlóságának vizsgálatánál a szavak esetleges értelmét, írott képét, vonalvezetését, a színek használatát, az ábrás elemek és a szóelemek védjegyben belüli dominanciáját, illetve az elemek egymáshoz viszonyított elrendezését kell vizsgálni.

Amennyiben a Hivatal a vizsgálat során megállapítja, hogy a megjelölések hasonlóak, azt követően kerül(het) sor az árujegyzékek összevetésére.

Az árujegyzékek hasonlóságánál nem csak azt kell vizsgálni, hogy a védjegyek árujegyzékébe tartozó termékek, illetve szolgáltatások azonos osztályba vannak-e besorolva, hanem felhasználási, rendeltetési szempontból való hasonlóságukat is figyelembe kell venni. (Az árujegyzékekkel részletesebben a Második Rész IV. fejezetének 3.1. pontja foglalkozik.)

Az Európai Bíróság a C-39/97. számú CANON ügyben az áruk és a védjegyek közötti kölcsönhatásra mutatott rá. Az ítélet szerint az összetéveszthetőség megállapításánál mérlegelni kell a védjegyek hasonlósága, valamint az azokkal megjelölt áruk hasonlósága közötti kölcsönhatást. Ennek megfelelően az áruk közötti kisebb mértékű hasonlóságot a védjegyek közötti nagyobb mértékű hasonlóság kiegyenlítheti és fordítva (interdependencia elve). A védjegybejelentés elutasítható, ha a védjeggyel megjelölni kívánt áruk vagy szolgáltatások csak kismértékben hasonlítanak egymáshoz, de a védjegyek közötti hasonlóság nagyfokú, különösen, ha a korábbi védjegy megkülönböztető képessége, főként pedig, ha hírneve, ismertsége erős.

Az eset összes körülményei alapján dönthető el, hogy a fenti szempontok szerinti vizsgálat az összetéveszthetőség megállapítását megalapozza vagy kizárja.

Az előzőket támasztja alá a Fővárosi Törvényszék „T” ügyben hozott végzése. A védjegybejelentő a ~T~ ábrás megjelölés lajstromozását kérte a 18, 24, 25. áruosztályba tartozó termékek tekintetében. A Hivatal megállapította, hogy a

bejelentett megjelölésben a 18. és 25. áruosztályába tartozó termékek szinte szó szerint megegyeznek a felszólaló 175 067 lajstromszámú védjegy árujegyzékének azonos osztályában megadott termékeivel. A 24. áruosztályba tartozó lakástextil áruk esetében pedig a termékek felhasználási célja, illetve értékesítési csatornái olyan mértékben hasonlóak a ruházati termékekhez, hogy hasonlóság az termékek eltérő osztályba sorolása ellenére is megállapítható. A Bíróság a Hivatal álláspontját osztotta és megállapította, hogy a 18 és 25. áruosztályban - lévén, hogy a védjegyek a teljes fejezetcímet tartalmazzák - áruazonosság állapítható meg. Az ágy- és asztalneműk, lakástextilek termékek pedig értékesítési helyük és a megcélzott fogyasztói réteg tekintetében is hasonlóknak minősülnek a 25. osztályban felsorolt ruházati termékekhez. ( 1.Pk.20.265/2012/9)



Nem került viszont megállapításra az összetéveszthetőségig való hasonlóság a DALLAS/PALLAS ügyben. Mind a Hivatal, mind a bíróság azon a véleményen volt, hogy a nagymértékű formai hasonlóság ellenére a két szó jelentéstartalma annyira eltérő, hogy általános ismertségük miatt a fogyasztók nem tévesztik össze a megjelöléseket. Az egyik védjegy esetében ugyanis egy amerikai nagyvárosra, a másikban pedig a görög mitológiában szereplő istenalakra fog gondolni a vásárló. A megjelölések konceptuális eltérése miatt az áruazonosság ellenére sem volt megállapítható az összetéveszthetőség. (Fővárosi Bíróság 3. Pk. 25.027/1999/10.)

A Vt. 4. §-ának (4) bekezdése alapján az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

Az asszociáció az összetéveszthetőség egyik esete. Az összetéveszthetőséget nem csak a formális hasonlóság alapozhatja meg.

Ezzel összefüggésben az Európai Bíróság a C-251/95. számú Puma-SABEL ügyben kifejtette, hogy a gondolati képzettársítás útján történő összetéveszthetőséget milyen szempontok szerint kell vizsgálni. Ezek alapján az összetéveszthetőség megállapítása a gondolati képzettársítás útján oly módon értelmezendő, hogy a fogyasztóközönség pusztán képzettársítása két védjegy között, azok hasonló jelentéstani tartalmából eredően, önmagában még nem elegendő alap arra a következtetésre, hogy fennáll az összetéveszthetőség valószínűsége. Az összetéveszthetőség valószínűségét az összes releváns körülmény egyidejű figyelembevételével kell vizsgálni, ugyanis az átlagos fogyasztó egységében szemléli az adott védjegyet, és nem kezdi el elemezni annak különböző elemeit.

A Hivatal az „AI” v. „A” ügyben lefolytatott törlési eljárásban a Vt. 4. §-ának (4) bekezdésével összefüggésben megállapította, hogy e törlési ok olyan speciális esete az összetéveszthetőségnek, amelyet akkor is alkalmazni lehet, ha adott esetben a hagyományos vizsgálat alapján nem állapítható meg a megjelölések közötti

összetéveszthetőség, hiszen vizuálisan, fonetikailag és konceptuálisan is eltérőek a védjegyek, azonban mindezek ellenére a fogyasztók tudatában a gondolati képzettársítás folytán összekapcsolódik a két védjegy. Ez a körülmény önmagában alkalmas lehet arra, hogy megalapozza az összetéveszthetőséget.

A konkrét esetben a hagyományos összevetés során arra az eredményre jutott a Hivatal, hogy a védjegyek között az összetéveszthetőség nagymértékben fennáll, emellett a védjegyek közötti asszociációs kapcsolat is megvalósul. (206 051)

A Hivatal a PULI ügyben megállapította az összetéveszthetőség veszélyét, ami a felszólaló korábbi elsőbbségű „PUMA” védjegye és a lajstromozni kért megjelölés tekintetében az egyértelmű asszociációs kapcsolat alapján állt fenn. A megjelölések vizuális, és fonetikai elemeinek hasonlósága önmagában nem feltétlenül eredményezik az összetéveszthetőséget, mivel a szóelemek mind tartalmukban, mind kiejtésükben eltérőek voltak, az ugyancsak hangsúlyos ábrás elemek pedig - a szóelemekkel összhangban - jól felismerhetően különböző állatokat ábrázoltak. Azonban a megjelölések összbenyomása és a fogyasztók irányába közvetített üzenet olyan asszociatív kapcsolatot eredményezett, amely az összetéveszthetőség veszélyével járt.

A bejelentésben alkalmazott hasonló koncepció olyan benyomást kelt a fogyasztóban, mintha a két megjelölés - és használók - között kapcsolat állna fenn. Ennek eredményeként a későbbi bejelentés a felszólaló PUMA védjegyének az azonosításra szolgáló funkcióját használja, amelyet a fogyasztók, annak sajátos koncepciója okán, a felszólalóhoz kötnek (M0403387).



## *2.2. A KORÁBBI JÓHÍRŰ VÉDJEGGYEL AZONOS, ILLETVE AZZAL ÖSSZETÉVESZTHETŐ KÉSŐBBI ELSŐBBSÉGŰ MEGJELÖLÉSEK*

- Vt. 4. § (1) bek. c) Nem részesülhet védjegyoltalomban eltérő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében a belföldön jóhírű névet élvező korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló későbbi elsőbbségű megjelölés, ha annak alapos ok nélkül történő használata a jóhírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét sértene vagy tisztességtelenül kihasználná.

Léteznek olyan védjegyek, amelyeknek ismertsége, reputációja jóval meghaladja az átlagos védjegyek ismertségét. Ilyen védjegy lehet például a COCA - COLA, IBM, FERRARI stb. Az ilyen védjegyek védelmét erősíti a Vt. abban a tekintetben, hogy belföldön megszerzett reputációjuk lehetséges sérelme, illetve kihasználása esetén eltérő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében is kizárja a későbbi megjelölés oltalmát.

Valamely védjegy jó hírnevének a fennállását nem lehet köztudomású ténynek tekinteni, azt a Hivatal előtti eljárásban az arra hivatkozó félnek bizonyítania kell. Abban az esetben teszi azonban csak lehetővé a törvény a megjelölés lajstromozásának elutasítását korábbi jóhírű védjegyre tekintettel, ha annak

használata a jóhírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét úgy sértene vagy használná ki, hogy a későbbi megjelölés használatára nincsen alapos ok.

Az alapos ok fogalmát a törvény és a miniszteri indokolás nem határozza meg, azt mindig a konkrét ügyben, az eset összes körülményére figyelemmel kell megvizsgálni.

A későbbi megjelölés alapos okkal való használata kizárja a jóhírű védjegy fokozott védelmét és így szükségtelenné teszi annak megállapítását, hogy e használat sérti vagy tisztességtelenül kihasználja a védjegy jóhírűvét vagy megkülönböztető képességét. A használatra való alapos ok hiányában azonban ez utóbbi tényezőket is vizsgálni kell, és e feltételek megvalósulása esetén a jóhírű védjegynek a törvényben előírt fokozott védelmet kell adni.

Ami a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) illetve c) pontjainak viszonyát illeti, az Európai Bíróság a C-292/00. számú *Davidoff*-ügyben hozott előzetes döntéshozatali eljárás keretében hozott ítéletében rögzítette az egyébként korábban már alkalmazott gyakorlatot, miszerint a jóhírűség olyan körülmény, amelyet azonos vagy hasonló áruk esetében is figyelembe kell venni az összetéveszthetőség vizsgálatánál. Ilyen esetben a jóhírűség következtében a korábbi védjegyben szereplő megjelölést olyannak kell tekinteni, amely erős megkülönböztető képességgel rendelkezik.

Az Európai Bíróság a C-375/97. számú *CHEVY* ügyben részletesen kifejtette, hogy a jóhírűség vizsgálatánál milyen szempontokat kell figyelembe venni. Az Európai Bíróság véleménye szerint a jóhírűség megállapításánál nem az a feltétel, hogy védjegy a közönség meghatározott százaléka által váljon ismertté. A szükséges ismeret fokát azzal lehet megállapítani, hogy a korábbi védjegy ismert-e a védjegy által felölelt áruk és szolgáltatások vonatkozásában érintett közönség jelentős része előtt. A tekintetben, hogy a védjegy mennyiben volt ismert a közönség jelentős része előtt, a nemzeti bíróságoknak az eset valamennyi lényeges körülményét figyelembe kell venniük, így különösen a védjegy piaci részesedését, a védjegy használatának időtartamát és a védjegy bevezetésére fordított összegek nagyságát. Azt is kifejti az Európai Bíróság, hogy a védjegynek a tagállamban kell jóhírűvéet élveznie, azonban nem szükséges, hogy a tagállam teljes területén jóhírű legyen, és elegendő, ha csak annak lényeges részén az. Annak érdekében, hogy a lajstromozott védjegy a nem hasonló árukra vagy szolgáltatásokra kiterjedően is oltalmat élvezzen, a védjegy által felölelt áruk és szolgáltatások vonatkozásában érintett közönség jelentős része által ismertnek kell lennie.

Az Európai Bíróság által a védjegyjogi irányelv értelmezése tárgyában C-301/07. számon a *Pago*-ügyben hozott döntése alapján egy közösségi védjegyet a jó hírnévhez kapcsolódó oltalom akkor illeti meg, ha a védjegyet az általa jelölt árukkal vagy szolgáltatásokkal érintett vásárlóközönség jelentős része az Európai Közösség területének jelentős részében ismeri.

A megjelölés és a jó híru védjegyek közötti azonosság, illetve hasonlóság kérdését illetően iránymutatás nyújt az Európai Bíróság C-408/01. számú *Adidas*-ügyben előzetes döntéshozatali eljárásban hozott döntése. Az összefoglalás 2. pontja szerint

a szóban forgó kizáró ok alkalmazásának nem feltétele, hogy a megjelölés és a jóhírű védjegy az összetéveszthetőségig hasonló legyen. Elegendő, ha a hasonlóság olyan mértékű, hogy annak alapján a releváns fogyasztók a megjelölés és a védjegy között kapcsolatot teremtenek.

A fent említett kapcsolat vizsgálatát, valamint a jó hírű védjegy megkülönböztető képességének vagy hírnevének sérelmét vagy tisztességtelen kihasználását az Európai Bíróság C-252/07. számú Intel-ügyben előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítélete fejtette ki részletesebben. Ez alapján a jó hírű védjegy sérelmének három típusa különböztethető meg: a megkülönböztető képesség sérelme (az ún. felhígulás); a jó hírnév sérelme; valamint a megkülönböztető képesség vagy a jó hírnév tisztességtelen kihasználása (27. pont). Minél erőteljesebben és közvetlenebbül idézi fel a megjelölés a jó hírű védjegyet, annál nagyobb annak a kockázata, hogy a megjelölés aktuális vagy jövőbeli használata sérti vagy tisztességtelenül kihasználja a jó hírű védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét (67. pont). A jó hírű védjegy sérelmének fennállását vagy az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélyét is az adott ügy minden lényeges elemét figyelembe véve, átfogóan kell vizsgálni (68. pont).

Abban az esetben teszi csak lehetővé a törvény a megjelölés lajstromozásának elutasítását korábbi jóhírű védjegyre tekintettel, ha annak használata a jóhírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét úgy sértene vagy használná ki, hogy a későbbi megjelölés használatára **nincsen alapos ok**.

Az alapos ok fogalmát a törvény és a miniszteri indoklás nem határozza meg, azt mindig a konkrét ügyben, az eset összes körülményére figyelemmel kell megvizsgálni.

A későbbi megjelölés alapos okkal való használata kizárja a jóhírű védjegy fokozott védelmét, és így szükségtelenné teszi annak megállapítását, hogy e használat sérti vagy tisztességtelenül kihasználja a védjegy jóhírnevét vagy megkülönböztető képességét. A használatra való alapos ok hiányában azonban ez utóbbi tényezőket is vizsgálni kell, és e feltételek megvalósulása esetén a jóhírű védjegynek a törvényben előírt fokozott védelmet kell adni.

A Kúria MERCI ügyben hozott Pfv.IV.21.491/2011/3. számú jogerős végzésében foglalt megállapítás szerint a használat akkor tekinthető alapos ok nélkülinek, ha annak nincs semmilyen előzménye.

Fontos kiemelni azonban, hogy a jóhírű védjegyek oltalmi köre sem korlátlan. A Fővárosi Törvényszék MERCI ügyben hozott jogerős végzésében foglalt megállapítások szerint a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének c) pontja a jó hírnévvel bíró védjegyet nem általánosságban és korlátlanul védi. Ezen jogszabályhely a védjegy megkülönböztető képességének sérelmével, jó hírnevének sérelmével, illetve jó hírnevének vagy megkülönböztető képességének tisztességtelen kihasználásával szemben biztosít védelmet. A Törvényszék utalt az Európai Bíróságnak a C-252/07. számú Intel-ügyben hozott ítéletére, amely a következőket rögzíti. Lehetséges

ugyanis, hogy az ütköző védjegyeket olyan áruk és szolgáltatások vonatkozásában lajstromozták, amelyek érintett vásárlóközönségei nem fedik egymást (46. pont). Még ha azon áruk és szolgáltatások vásárlóközönségei, amelyek vonatkozásában az ütköző védjegyeket lajstromozták, azonosak is, vagy bizonyos mértékben átfedik egymást, lehetséges, hogy az említett áruk vagy szolgáltatások annyira különbözőek, hogy a későbbi védjegy az érintett vásárlóközönség képzetében nem képes felidézni a korábbi védjegyet (49. pont). (1.Pk.23.682/2009/12.)

A Hivatal a „BOSS” ügyben megállapította, hogy a bejelentett színes térbeli megjelölés és a felszólalói „BOSS”, „HUGO BOSS” védjegyek között olyan nagyfokú a hasonlóság, hogy a megjelölés a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő releváns fogyasztó képzetében felidézi a jó hírű felszólalói védjegyeket, és ezáltal tisztességtelen piaci előnyhöz juttatná a bejelentőt, mivel a fogyasztók a piacra bevezetett, jól csengő név miatt vásárolnák meg a bejelentő áruit. Ezért fennáll annak a kockázata, hogy a megjelölés aktuális vagy jövőbeli használata sérti vagy tisztességtelenül kihasználja a jó hírű védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét. A felszólaló a bejelentő részére nem adott engedélyt a megjelölés használatára, és a bejelentő semmiféle bizonyítékot, de még nyilatkozatot sem terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy a felszólalói megjelölések jó hírnevének kihasználása alapos okkal történt volna (M0902416).



### 2.3. A KORÁBBI VÉDJEGY FOGALMA

Vt. 4. § (2) bek. Korábbi védjegy az, amelyet korábbi elsőbbséggel jelentettek be lajstromozásra, valamint – a Vt. 4. §-a (1) bekezdése a) és b) pontjának alkalmazásában – az a megjelölés is, amely az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezmény alapján – lajstromozásától függetlenül – korábban vált belföldön közismert védjeggyé. Korábbi védjegy – a megjelölés lajstromozásától függően – a korábbi védjegybejelentést is érteni kell.

Vt. 76/C. § (1)-(3) bek. A 4. § és az 5. § (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a közösségi védjegy – a Vt. 76/C. §-a (2) és a (3) bekezdésében meghatározott eltérésekkel – ugyanolyan korábbi védjegynek minősül, mint a Hivatal által a Vt. alapján lajstromozott védjegy.

A 4. § (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában a közösségi védjegyrendelet 9. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében az Európai Közösségben jóhírnevet élvező korábbi közösségi védjegyet kell figyelembe venni.

A 4. § (3) bekezdésének alkalmazásában a megjelölés akkor nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha olyan korábbi védjeggyel ütközik, amelyet annak jogosultja nem használt a közösségi védjegyrendelet 15. cikkének megfelelően.

Vt. 76/N. § (1)-(3) bek. A Magyarországot megjelölő bejelentésnek a nemzetközi lajstromozásnak a Megállapodás 3. cikkének (4) bekezdése, illetve a nemzetközi lajstromból eredő

oltalom utólagos kiterjesztésének a Megállapodás 3<sup>ter</sup> cikkének (2) bekezdése alapján meghatározott napjától ugyanaz a hatálya, mint a Hivatalhoz szabályszerűen benyújtott védjegybejelentésnek.

A Magyarországot megjelölő bejelentés alapján történő nemzetközi lajstromozással – a Vt. 76/N. §-ának (1) bekezdésében megjelölt naptól kezdődően – ugyanolyan hatályú oltalom keletkezik, mint a Vt. 64. §-a szerinti lajstromozással, amennyiben a Hivatal a Megállapodás 5. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján a megjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmát nem utasítja el, vagy az elutasítást visszavonja.

A Magyarországot megjelölő bejelentésekre vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell, ha a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalomnak a Magyarországra való utólagos kiterjesztését kéri.

Vt. 76/V. §

A Jegyzőkönyv alapján tett nemzetközi védjegybejelentésre megfelelően alkalmazni kell a 76/N – 76/T. §-okban foglalt rendelkezéseket, azzal az eltéréssel, hogy a Megállapodásra történő utaláson a Jegyzőkönyvre történő utalást kell érteni.

A Vt. 4. §-ának (1) bekezdésében szabályozott kizáró okok alkalmazásához szükséges meghatározni a korábbi védjegy fogalmát.

A Vt. szerint korábbi védjegy az, amelyet korábbi elsőbbséggel jelentettek be lajstromozásra, valamint a 4. § (1) bekezdésének a) és b) pontjai vonatkozásában az a megjelölés is, amely a Párizsi Uniós Egyezmény alapján – lajstromozástól függetlenül – korábban vált belföldön közismert védjeggyé. A törvény a 4. § (1) bekezdésének a) és b) pontjára való kifejezett utalással egyértelművé teszi az eltérést a közismert és a jóhírű védjegy oltalma között, és a közismert védjegyek korábbi védjegyként való figyelembevételét csak az azonos, illetve hasonló áruk és szolgáltatások tekintetében engedi meg.

A jóhírű védjegy mindig lajstromozott. A védjegynek mindig a releváns fogyasztói körben kell jóhírűnek lennie.

A közismert védjegy nem feltétlenül lajstromozott. A közismertség megállapításához – szemben a jóhírűséggel – általában jóval szélesebb körű ismertséget kell igazolni.

A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) által 2000-ben a közismert védjegyek oltalmának tárgyában született ajánlás (joint recommendation) 2. cikke ad iránymutatást arra nézve, hogy milyen szempontokat kell figyelembe venni a védjegy közismertségének vizsgálatánál.

Ezek a következők lehetnek:

- a) a védjegy ismertségének mértéke a releváns fogyasztók körében;
- b) a védjegy használatának időtartama, intenzitása, földrajzi kiterjedése;
- c) a védjegy népszerűsítésének időtartama, intenzitása, földrajzi kiterjedtsége (reklámozás, kiállításokon, vásárokon való részvétel);
- d) a védjegy lajstromozása/bejelentése óta eltelt időtartam, illetve az a földrajzi terület, ahol a védjegyet bejelentették;
- e) a védjeggyel összefüggő jogérvényesítésre vonatkozó adatok;
- f) a védjegy értéke.



A joint recommendation megtalálható a WIPO honlapján:

[http://www.wipo.int/about-ip/en/development\\_iplaw/doc/pub833.doc](http://www.wipo.int/about-ip/en/development_iplaw/doc/pub833.doc)

Korábbi védjegy fogalmán a nemzeti védjegyek mellett a nemzetközi (a Madridi Megállapodás, illetve a Madridi Jegyzőkönyv alapján Magyarország vonatkozásában is oltalom alatt álló) védjegyeket és a BPHH által lajstromozott közösségi védjegyeket is érteni kell.

A BPHH által lajstromozott közösségi védjegyek csak a Magyarországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása – 2004. május 1. – után benyújtott védjegybejelentésekkel szemben képeznek lajstromozást gátló akadályt.

Korábbi védjegy – a megjelölés lajstromozásától függően – a korábbi védjegybejelentést is érteni kell.

A korábbi védjegy fogalmkörébe beleértendő a korábbi elsőbbséggel bejelentett megjelölés feltéve, hogy utóbb oltalomban részesül. Amennyiben az eljárás a védjegybejelentés jogerős elutasításával zárul, úgy az a továbbiakban nem képez lajstromozást gátló akadályt későbbi bejelentésekkel szemben.

### *2.3.1. A KORÁBBI VÉDJEGYHEZ KAPCSOLÓDÓ HASZNÁLATI KÖTELEZETTSÉG*

Vt. 4. § (3) bek. A megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha olyan korábbi védjeggyel ütközik, amelyet annak jogosultja nem használt a Vt. 18. §-a előírásainak megfelelően.

Vt. 18. § (1) bek. A Vt. 18. §-a értelmében, ha a védjegyjogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg belföldön a védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a védjegy oltalmára alkalmazni kell az e törvényben előírt jogkövetkezményeket [4. § (3) bek., 5. § (2) bek. b) pont, 30. § d) pont, 33. § (2) bek. a) pont, 34. §, 61/E. §, 73. § (2) bek.], kivéve, ha a védjegyjogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

Vt. 18. § (2) bek. Az (1) bekezdés alkalmazásában a védjegy tényleges belföldi használatának minősülnek a következők is:

- a) a védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el;
- b) a védjegy elhelyezése a belföldön lévő árun vagy annak csomagolásán kizárólag az országból történő kivitel céljából.

Nincs kizárva a megjelölés a védjegyoltalomból, ha olyan korábbi védjeggyel ütközik, amelynek tényleges használatát annak jogosultja elmulasztotta. A védjegy használatának hiányát jelenti, ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdi meg belföldön a védjegy tényleges használatát az árujegyzékbe tartozó termékek vagy szolgáltatások vonatkozásában, vagy ha az ilyen használatot öt egymást követő éven keresztül megszakítás nélkül elmulasztja.

A Hivatal a felszólalási és a törlési eljárásban a korábbi védjegy tényleges használatának kérdését csak a bejelentő, illetve a védjegyjogosult kellő időben előterjesztett kérelme alapján vizsgálja [Vt. 61/E. § (1) bek. és 73. § (2) bek.]. Ilyen esetekben mindig a felszólalót, illetve a kérelmezőt terheli annak bizonyítása, hogy saját védjegyhasználat a bejelentés meghirdetésének, illetve a törlési kérelem benyújtásának napján megfelelt a 18. § előírásainak.

Az említett rendelkezésekkel összefüggésben a „kellő idő” fogalmát sem a Vt., sem annak miniszteri indokolása nem határozza meg, ezt mindig a konkrét ügyben, az eset összes körülményére figyelemmel kell értékelni.

Abban az esetben amennyiben a korábbi védjegy közösségi védjegy, a használat igazolásának vizsgálata körében nem a Vt. rendelkezéseit, hanem a közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: KVR) 15. cikkét kell alkalmazni. A KVR 15. cikkének (1) bekezdése szerint, ha a jogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg a közösségi védjegy tényleges használatát a Közösségben az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a közösségi védjegyoltalomra alkalmazni kell az e rendeletben meghatározott jogkövetkezményeket, kivéve, ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

A tényleges használat megítélésének kérdésében az Európai Bíróság – többek között – a C-40/01. számú Ansul-ügyben a védjegyjogi irányelv értelmezése tárgyában előzetes döntéshozatali eljárás keretében született ítéletében adott iránymutatást. A döntés 36. pontja szerint tényleges használat alatt olyan használatot kell érteni, amelyik nem szimbolikus, valamint nem csupán abból a célból történik, hogy a védjegy által biztosított jogokat fenntartsa. Olyan használat szükséges, amely megfelel a védjegy alapvető funkciójának, nevezetesen, hogy a fogyasztó vagy végső felhasználó számára garantálja egy áru vagy szolgáltatás eredetének azonosságát, s ezáltal lehetővé tegye számára, hogy ezt az árut vagy szolgáltatást az összetévesztés veszélye nélkül egyéb eredetű áruktól vagy szolgáltatásoktól megkülönböztesse. Az ítélet 37. pontja megállapítja továbbá, hogy a védjegy használatának olyan áruk és szolgáltatások tekintetében kell történnie, amelyeket már forgalmazznak, vagy amelyek forgalmazását a vevők megszerzése céljából különösen reklámkampányokban készítik elő, s amely forgalmazás a közvetlen jövőben várható.

Az Európai Bíróság C-149/11. számú Leno-ügyben előzetes döntéshozatali eljárásban született ítéletének 44. pontja alapján a korábbi védjegy Közösségen belüli tényleges használatának megítélésékor az egyes tagállamok területi határait figyelmen kívül kell hagyni. Az ítélet 50. pontja alapján nem kizárt, hogy bizonyos körülmények fennállása esetén az árujegyzékben szereplő áruk vagy szolgáltatások tekintetében lajstromozott közösségi védjegy piaca ténylegesen kizárólag egy tagállam területére korlátozódjon. Egy ilyen eset fennállása esetén az ezen a területen megvalósuló közösségi védjegyhasználat egyidejűleg megfelelhet a közösségi védjegy és a nemzeti védjegy tényleges használatára vonatkozó feltételeknek. Az ítélet 54. pontja szerint bár ésszerű elvárni, hogy valamely

közösségi védjegyet a nemzeti védjegyekhez képest nagyobb területen használjanak, nem szükséges, hogy ezen használat földrajzilag kiterjedt legyen, ahhoz, hogy mivel a tényleges használat megítélése függ az érintett piacon a szóban forgó áru vagy szolgáltatás tulajdonságaitól is. Abban az esetben, amikor a korábbi védjegy nemzetközi védjegy a használat igazolásának Magyarország vonatkozásában kell megvalósulnia.

A korábbi közösségi védjegy használatát tehát az Unió területének jelentős részén kell igazolni, ezzel szemben a nemzetközi védjegy használatát Magyarország területén kell megvalósítani.

- Vt. 5. § (1) bek. a) Nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amely másnak személyhez – különösen névhez, képmáshoz fűződő – korábbi jogát sértené.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 77. §-ának (1) bekezdése ismeri el a névviselés személyhez fűződő jogát. Mivel a névviselés jogának védelmére vonatkozó szabályok [a Ptk. 77. § (2) bek. és 77. § (4) bek. második mondat kivételével] jellegüknél fogva nemcsak a magánszemélyekre vonatkoznak, a névviselés védelmét biztosító rendelkezéseket – a Ptk. 75. §-ának (2) összhangban – a jogi személyekre is alkalmazni kell.

A Ptk. 77. §-ának (3) bekezdése kifejezetten a jogi személyek kapcsán rögzíti az ún. névkizárólagosság elvét: a jogi személy nevének különböznie kell azoknak a korábban nyilvántartásba vett jogi személyeknek a nevéől, amelyek hasonló működési körben és azonos területen tevékenykednek. Emellett a Ptk. szövegéből és a bírói gyakorlatból (BH 1985/436., EBH 1999/95.) is kitűnik, hogy a névviselési jog sérelmét jelentheti nem csupán a jogi személy nevével azonos, hanem az ahhoz hasonló név jogtalan használata is. A hasonlóság (más szóval: az összetéveszthetőség) szempontjából is vizsgálendő az érintett jogi személyek működési köre és tevékenységi területe.

A Ptk. 80. §-ának (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok megsértését jelenti a más képmásával vagy hangfelvételével kapcsolatos bármiféle visszaélés. Az adott személy képmásával kapcsolatos visszaélés a védjegybejelentés során megvalósulhat a személy képmásának ábrás megjelölésként való bejelentésével, vagy valamely megjelölés elemeként történő felhasználásával. A képmással való visszaélés nem csupán fényképfelvétel jogosulatlan felhasználása révén, hanem egyéb számítástechnikai, nyomdai vagy grafikai úton előállított másolás útján is megvalósulhat.

esetleges sérelmét a konkrét esetben felmerülő szempontok alapján kell megítélni. Ebből a szempontból jelentősége van annak, hogy a személyhez fűződő jogainak sérelmére hivatkozó fél természetes személy vagy jogi személy, ugyanis magánszemélyek esetében az árujegyzéktől függetlenül is megállapítható a személyhez fűződő jogok sérelme, míg jogi személyeknél indokoltabb figyelembe venni, hogy a kérdéses személy milyen területen fejt ki tevékenységet.

A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.IV.21.442/2010/6. számú döntésében kimondta, hogy egy vállalkozás névhez való jogának sérelme kizárólag abban az esetben állapítható meg, amennyiben a cég tényleges gazdasági tevékenységet fejt ki az érintett áruk vagy szolgáltatások körében.

A bejelentő a CHAGAL megjelölés védjegykénti lajstromozását kérte a Hivaltól a 14. osztályba tartozó órákra és egyéb időmérő eszközökre. A Hivatal a bejelentést elutasította arra hivatkozva, hogy a megjelölés személyiségi jogot sért, ugyanis egy betű híján megegyezik a világhírű festő, Mark Chagall családnevével. A kérelmező megváltoztatási kérelmet nyújtott be a hivatali határozattal szemben. A kérelmet mind a Fővárosi Bíróság, mind a Legfelsőbb Bíróság elutasította. A jogerős bírósági határozat megállapította, hogy a névviselési jog sérelme nem csak a családi név és az utónév együttes használatával valósulhat meg. Egy közismert családi név jogosulatlan használata jogsérelmet jelent az utónév feltüntetése nélkül is. Az ismert festő családneve és a bejelentett megjelölés közötti hasonlóságot nem zárja ki a jelentéktelen betűeltérés sem. A megjelölés láttán vagy hallatán a vásárlók a személynévre asszociálnak és ez a megjelölés a Vt. értelmében az oltalomból kizárt. (Legfelsőbb Bíróság Pkf. IV. 20.315/1993.)

A fenti logika alapján – a Vt. 2004. május 1-je előtt hatályos rendelkezéseit alkalmazva – utasította el ezek után a Hivatal a GRÓF APPONYI megjelölésre vonatkozó kérelmet. A hivatali döntés szerint a bejelentett megjelölés sérti az Apponyi család tagjainak személyhez fűződő jogait. A híres nemesi család neve, illetve a család egyes – a magyar történelemben betöltött szerepe közismert, ezért az védjegyként más számára a család életben lévő tagjainak engedélye nélkül oltalom alá nem helyezhető. (M9804030)

Ugyancsak elutasította a Hivatal a CLAUDIA TALK SHOW megjelölés védjegykénti oltalmára vonatkozó kérelmet, arra hivatkozva, hogy a közismert műsorvezető, Liptai Claudia nevéhez fűződő jogát sérti. A mai magyar televíziózásban a Claudia név egyértelműen az ismert televíziós műsorvezetőre, Liptai Claudiára utal, és a nevével fémjelzett műsor általa vált ismertté. (M0200616)

A 187 682 lajstromszámú „HOTEL ARBORÉTUM” védjegy ellen indított törlési eljárásban a Hivatal megállapította, hogy a kérelmezői cégnév vezérszava lényegileg azonos a támadott védjeggyel, tekintve, hogy annak ~HOTEL ARBORÉTUM~ szóeleme azonos a vezérszóval, a védjegy ábrás elemei pedig a megjelölés megkülönböztető képességét nem érintik. Az eljáró tanács nem tudta elfogadni jogosult azon érvelését, hogy kérelmezőt nem illeti meg a névhez fűződő jog védelme, mivel nem tett meg mindent annak kizárólagossá tételére. Sem a Ptk.-ban, sem a Vt.-ben nem szerepel ugyanis olyan feltétel, amely szerint csak az léphet fel a névhez való jog sérelme esetén, aki a névre korábban védjegyoltalmat szerzett.



Vt. 5. § (1) bek. b) Nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amely más korábbi szerzői vagy iparjogvédelmi jogába ütközne, ideértve a növényfajta nevével való ütközést is.

E rendelkezés alapján olyan megjelölések vannak kizárva a védjegyoltalomból, amelyek egésze vagy valamely eleme más javára szerzői jogi vagy iparjogvédelmi oltalom alatt álló alkotás, illetve az alkotás neve, címe, vagy az alkotással egyértelmű kapcsolatot fejez ki. Mivel az esetek egy részében köznyelvi kifejezésekkel (pl. CAPUCCINO) azonos megjelöléseknél is felmerül ez a kizáró ok, ezért ezekben az esetekben a megjelölés árujegyzékét is vizsgálni kell.

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban Szjt.) 1. §-ának (2) bekezdése alapján szerzői jogi védelem alá tartozik – függetlenül attól, hogy a törvény megnevezi-e – az irodalom, a tudomány és a művészet minden alkotása.

Az Szjt. 16. §-a (2) bekezdése alapján a szerző engedélye szükséges a mű sajátos címének felhasználásához, míg a 16. § (3) bekezdése alapján a szerzőt megilleti a műben szereplő jellegzetes alak kereskedelmi hasznosításának és az ilyen hasznosítás engedélyezésének a joga.

Az Szjt. 31. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján a szerzői jogok a szerző életében és halálától számított hetven éven át részesülnek védelemben. A hetvenéves védelmi időt a szerző halálát követő év első napjától, szerzőtársak esetében az utoljára elhunyt szerzőtárs halálát követő év első napjától kell számítani.

A szerzői jogra történő hivatkozás esetében legalább három körülményt meg kell vizsgálni. Elsőként azt kell igazolni, hogy létezik egy műalkotás, amelynek szintje eléri azt a szintet, ahol már szerzői jogi védelemben részesülhet. Meg kell állapítani, hogy a szerzőség kit illet meg, ugyanis a felszólalásnál az érintett viszonylagos kizáró okra csak az hivatkozhat, aki azzal a joggal rendelkezik. Azt is alá kell támasztani, hogy a szerzői jognak a sérelme miként állapítható meg.

A szerzői jog kapcsán fontos arra is kitérni, hogy szemben az iparjogvédelmi jogokkal, nem egy hatóság konstitutív döntése hozza létre a jogot, hanem a védelem az érintett műalkotásnak a létrejöttétől áll fenn. A szerzői jog jogosultjának konkrét eljárások során elsőként azt kell bizonyítani, hogy a jogai fennállnak. Ennek igazolására elsősorban a Hivatal mellett működő Szerzői Jogi Szakértő Testület szakvéleménye lehet alkalmas.

Elutasította ez alapján a Hivatal a magyar bejelentő által a HARRY POTTER szóösszetétel védjegykénti oltalmára irányuló bejelentést. A hivatali határozat megállapította, hogy a megjelölés azonos a J.K. Rowling Magyarországon is általánosan ismert könyvsorozatában szereplő jellegzetes és eredeti alakokkal, így a bejelentett megjelölés az angol író korábbi szerzői jogaiba ütközik. (M0101455)

A 190 248 lajstromszámú „Kisvakond kertész” védjegy törlése ellen indított eljárás során a Hivatal megállapította, hogy a szerzői jogi védelem alatt álló ~Kisvakond~ elnevezés alatt ismertté vált figura és a jogosulti védjegy vakond ábrázolása gyakorlatilag azonosnak tekinthetők. Tekintettel arra, hogy a jogosulti védjegy domináns eleme a ~Kisvakond~ amely Zdeněk Miler szerzői műalkotásának jellegzetes figurája, jelen eljárásban e törlési ok vizsgálatát a Hivatal az árujegyzéktől függetlenül végezte el, és állapította meg a védjegy másnak korábbi szerzői jogába való ütközését.



Az M1001081 „Jogtárház” megjelöléssel szemben érkezett felszólalás során a felszólaló hivatkozott a más szerzői jogába való ütközésre is, azonban nem fejtette ki részletesen és nem is bizonyította, hogy a „Jogtár” szóval összefüggésben szerzői joga állna fenn, így a Hivatal ezen kizáró okra való hivatkozását nem fogadta el.



A szerzői jogon kívül a más iparjogvédelmi jogába ütköző megjelölések sem részesülhetnek védjegyoltalomban.



A bal oldalon látható, 189 650 lajstromszámú kekszformát megjelenítő színes térbeli védjegy esetében például megállapítható volt, hogy az a jobb oldalon látható DM062096 <sup>4</sup> lajstromszámú, nemzetközi úton lajstromozott formatervezési mintába ütközik. A térbeli/színes ábrás védjegyek és a formatervezési minták közötti ütközés kérdését a formatervezési mintára vonatkozó szabályok és szempontok alapján kell elbírálni.



#### 2.6. A MÁ S ÁLTAL KORÁBBTÓ L FOGVA LAJSTROMOZÁS NÉLKÜ L TÉNYLEGESEN HASZNÁLT MEGJELÖLÉSEK

Vt. 5. § (2) bek. a) Nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet más lajstromozás nélkül korábbtól fogva ténylegesen használ belföldön, ha a megjelölésnek a korábbi használó hozzájárulása nélkül történő használata jogszabályba ütközne.

Ez a rendelkezés azoknak az érdekeit védi, akik ténylegesen használnak egy megjelölést gazdasági tevékenységük körében, azonban azt nem jelentették be védjegyoltalomra.

Az érintett jogszabályi rendelkezés alkalmazásának három konjunktív feltétele van. Az első feltétel az, hogy a megjelölést a kérelmező korábbtól fogva ténylegesen használja, amelynek a bizonyításához szükséges mértéket és időtartamot az árujegyzékbe sorolt áruk és szolgáltatások figyelembevételével kell megítélni. A törvényhely alkalmazásának második feltétele, hogy a megjelölések azonosak vagy lényegileg azonosak legyenek. A harmadik feltétel pedig, hogy a megjelölés használata a korábbi használó hozzájárulása nélkül jogszabályba ütközne, ami jellemzően a Tpv. 6. §-ának sérelmét jelenti.

A korábbi tényleges használat csak abban az esetben képez kizáró okot a későbbi védjegybejelentéssel szemben, ha azt – figyelembe véve az árujegyzékbe sorolt áru és szolgáltatás piacának jellemzőit – olyan mértékben használták, hogy annak eredményeképpen a fogyasztó a védjegyet látva a korábbi használóra asszociálhat. Olyan termékek vagy szolgáltatások esetében, amikor a releváns fogyasztói kört az átlagfogyasztók képezik, ezt csak földrajzilag kiterjedt, hosszú ideig fennálló és intenzív megjelölés használat útján lehet elérni.

A kizáró ok alkalmazásának fontos feltétele, hogy a megjelölésnek a védjegybejelentő által a korábbi használó engedélye nélkül történő használata jogszabályba ütközése, ami tipikusan a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 6. §-ával összefüggésben szokott felmerülni.

Bár a Hivatalnak nincs hatásköre a Tpv. 6. §-ába ütköző jogsértés megállapítására, a Vt. 5. §-a (2) bekezdésének a) pontja alkalmazásához feltételesen meg kell vizsgálnia, hogy az adott jogosulti magatartás elvileg alkalmas-e a Tpv. 6. §-ába ütközésre.

A Tpv. 6. §-a szerint tilos az árut, szolgáltatást a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel – ideértve az eredetmegjelölést is – vagy elnevezéssel előállítani vagy forgalomba hozni, reklámozni, továbbá olyan nevet, megjelölést vagy árujelzőt használni, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni.

A fent idézett törvényhely alkalmazásának együttes feltételei, hogy a felek versenytársak legyenek, a versenytárs szolgáltatása, áruja a piacon már ismert legyen, a megjelölés olyan legyen, mely alapján a fogyasztók a versenytárs áruját, szolgáltatását fel szokták ismerni, illetve, hogy az elnevezés használatára a versenytárs hozzájárulása hiányában kerüljön sor. Versenytársnak általában az érintett piacon működő vállalkozás vagy az a vállalkozás minősül, amely potenciálisan a piacra léphet.

Törölte a Hivatal a REBECCA szóvédjegyet, mivel az ellenérdekű fél igazolta, hogy ilyen néven alakult meg és működött folyamatosan a jogosulti védjegybejelentést már évekkel megelőzően. Az eljárás során becsatolt nagyszámú okirati bizonyítékkal igazolásra került az a tény is, hogy az ellenérdekű fél a



védjegy árujegyzékébe tartozó ruházati termékeket ilyen megjelöléssel hozott forgalomba a védjegybejelentést megelőzően, illetve azt követően is folyamatosan. Ezért a jogosulti védjegyhasználat az ellenérdekű fél engedélye nélkül a Tptv. 6. §-ába ütközne. (151390)

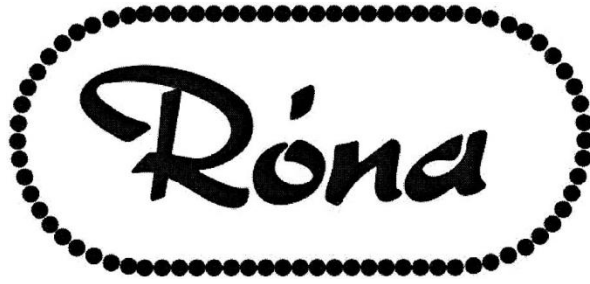
Nem került viszont törlésre az ezen a jogcímen megtámadott OZIRIS szóvédjegy. Az eljárás során megállapítást nyert, hogy az ellenérdekű fél a védjegy bejelentési napjánál korábban ténylegesen használta a megjelölést, de ez a használat a jogosulttal kötött, a megjelöléssel ellátott termékek magyarországi forgalmazásáról szóló szerződés alapján történt. A jogosult engedélyével történő használat pedig nem saját jogú használat, ezért a jogosulti védjegy törlését nem eredményezheti. (154938)

#### *2.7. MEGSZŰNT AZONOS VAGY HASONLÓ VÉDJEGYEK, AMELYEK LEJÁRTA ÓTA KÉT ÉV MÉG NEM TELT EL*

Vt. 5. § (2) bek. b) Azonos vagy hasonló áruk, illetve szolgáltatások tekintetében nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amely olyan védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló, amelynek oltalma korábban lejárat miatt megszűnt, ha a megszűnés óta két év még nem telt el, kivéve, ha a korábbi védjegyet nem használták.

Minden védjegyhez fűződik – a használat következtében – valamilyen ismertség, és ez az ismertség a védjegyoltalom lejárat, a tényleges védjegyhasználat megszűnte után is megmarad egy ideig a fogyasztók tudatában. Mindezek miatt indokolatlan előnyre tenne szert az, aki egy megszűnt védjegyet vagy ahhoz hasonló megjelölést a lejáratot követően azonnal vagy rövid időn belül a maga számára oltalom alá helyeztethetné. Ezen felül fennállna annak a veszélye, hogy a fogyasztók a megjelölést az ismert védjeggyel azonosítanák, illetve a hasonlóság alapján a védjegy jogosultjával hoznák kapcsolatba. Két év alatt az általános tapasztalatok szerint a korábbi védjegyhez és annak jogosultjához kapcsolódó ismertség elhomályosul a fogyasztó tudatában, így nincs akadálya annak, hogy más harmadik személy oltalmat szerezzen rá.

Az M0901869 „Róna” megjelölés lajstromozásával szemben érkezett felszólalási eljárás során állapította meg a Hivatal, hogy a felszólaló jogosultja volt a 161073 lajstromszámú RÓNA védjegynek, amely megújítás hiányának következtében megszűnt. A felszólaló védjegyének oltalma 2009. február 6-át követően szűnt meg, míg a védjegybejelentő a Róna ábrás megjelölés oltalmát 2009. június 26. napján érkezett beadványában kérte, tehát a korábbi elsőbbségű védjegy oltalmának megszűnése és a bejelentés között a két év nem telt el, ezért a hivatkozott felszólalási ok megalapozott volt.



Ha a védjegyoltalom nem lejár, hanem más ok miatt szűnik meg, akkor a kétéves szabály nem alkalmazható. (lásd 2.6. pont)

#### 2.8. A KÉPVISELŐ VAGY AZ ÜGYNÖK JOGOSULATLAN BEJELENTÉSE

Vt. 6. §

Ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha azt a képviselő, illetve az ügynök – a jogosult engedélye nélkül – saját nevében jelentette be lajstromozásra, kivéve, ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

A gyakorlatban nehézséget okozhat az, hogy a jogosulatlan bejelentést megtevő személy képviselőnek, illetve ügynöknek minősül-e. A képviselet alapvető szabályait a Ptk. 219-223. §-ai tartalmazzák. A képviselet alapulhat törvényen, hatósági rendelkezésen, jogügyleten, jogi személy alapító okiratán, alapszabályán, szervezeti szabályzatán.

A védjegybejelentések intézése során a bejelentőket legtöbbször hivatásos képviselők (ügyvédek vagy szabadalmi ügyvivők) képviselik. Az ügyvédek és a szabadalmi ügyvivők minden esetben meghatalmazás alapján, mindig a képviselt ügyfél helyett és annak nevében járnak el. A képviselő jogosulatlan bejelentésére az ügyvédek vagy szabadalmi ügyvivők esetében gyakorlatilag sohasem kerül sor, mindazonáltal, ha a képviselő megbízója megjelölését a saját nevében kívánja lajstromoztatni, a bejelentést a Hivatal – felszólalás alapján - elutasítja.

Az ügynöki minőség megállapítása érdekében az esetek túlnyomó többségében a kereskedelmi ügynöki szerződéseket, illetve a felek között létrejött ún. „vegyes szerződések” ezzel összefüggő kikötéseit kell megvizsgálni. Az önálló kereskedelmi ügynöki szerződésről szóló 2000. évi CXVII. törvény 1. §-ának (2) bekezdése szerint e törvény alkalmazásában kereskedelmi ügynök az, aki díjazás ellenében állandó jellegű megbízás alapján áruk adásvételét vagy az árukra vonatkozó más szerződést közvetít, ideértve azt is, ha a szerződés – akár a megbízó nevében, akár saját nevében a megbízó javára való – megkötésére is jogosult.

A Fővárosi Ítéltábla a 8.Pkf.25.216/2009/6. számú „JOSEPHINE” ügyben hozott jogerős végzése kimondta – a Vt. 6. §-ával kapcsolatban –, hogy „a védjegy törvény alkalmazása szempontjából az ügynöki, illetve képviselői viszonyt egy lazább gazdasági kapcsolat is megalapozhatja, az elsőfokú bíróság által felhívott, az ügynök fogalmát meghatározó törvény, valamint a Polgári Törvénykönyv

*megbízásra vonatkozó szabályai csak kiindulási alapul szolgálnak a Vt. 6. §-ának alkalmazása során, a felek tényleges gazdasági kapcsolatát minden esetben egyedileg kell vizsgálni*”. A Legfelsőbb Bíróság az említett ügygel kapcsolatos Pfv.IV.21.105/2009/4. számú döntésében a Fővárosi Ítéltábla jogerős végzését megerősítve külön kiemelte, hogy „(...) a Vt. alkalmazása szempontjából a képviselő, illetve az ügynök fogalma nem szűkíthető le valamely gondossági kötelmet (is) magában foglaló, a szerződéses partner érdekében eljáró, konkrétan nevesített polgári jogi jogviszony alanyára”.

Ha egy külföldi cég nem kíván Magyarországon ténylegesen gazdasági tevékenységet folytatni, leányvállalatot alapítani, akkor termékeit egy magyarországi ügynök közbeiktatásával hozza forgalomba belföldön.

Előfordul olyan eset is, amikor belföldi cég bíz meg egy ügynököt a termékei értékesítésével. Megtörténhet, hogy felek közötti viszony egy idő után megromlik vagy a megbízó jobb feltételek mellett egy másik ügynököt bíz meg termékei forgalmazásával. Ekkor a korábbi ügynök azért, hogy piaci pozícióit megtartsa, bejelenti védjegyoltalomra azt a megjelölést, amellyel a megbízó termékei vannak ellátva. Az is előfordulhat, hogy az ügynök már a szerződés megkötésekor védjegybejelentést tesz a saját nevében a megbízás és a megbízó megtartása végett. Az ilyen ügynökök jogszerűtlen oltalomszerzésének megakadályozását szolgálja a fenti kizáró ok.

A Hivatalnál 184 668 lajstromszám alatt oltalom alatt állt a „**PROLONG**” ábrás védjegy, amellyel szemben a kérelmező a védjegy törlése iránt kérelmet terjesztett elő. A Hivatal az ügynöki minőség tekintetében megállapította, hogy a jogosult a kérelmező jogelődjének az ügynöke volt. A jogutódlási iratok tartalma szerint a kérelmező kifejezetten a szellemi tulajdonjogok vonatkozásában vált jogutóddá, míg az ügynöki minőség olyan kötelmi jellegű jogviszonyból következik, amely nem közvetlenül kapcsolódik a szellemi tulajdonjoghoz. Ennek folytán a kérelmező a Vt. 6. §-ára alapított törlési okra mint a korábbi akadályozó jog jogosultja, nem hivatkozhatott.



Erre a kizáró okra is hivatkozással is kérték a GOLDEN LADY védjegy törlését, amely egyebek mellett a 18. és a 35. osztályban is oltalom alatt állt. Az eljárás során megállapítást nyert, hogy a védjegy jogosultja disztribútori szerződést kötött a külföldi cég kérelmezővel a kérelmező által gyártott harisnyatermékek magyarországi importjára és forgalmazására. A disztribútori szerződés megkötése után tette meg a jogosult a bejelentést a kérelmező tudta nélkül. A hivatali határozat megállapította, hogy ügynöki tevékenységről ez esetben csak harisnya termékek tekintetében lehet szó. Ugyanakkor az ügynök jogosulatlan védjegybejelentésének kérdését nem lehet sem túl tágan, sem túl szűken értelmezni. Ez alapján megállapítható, hogy a harisnya termékek és azokhoz hasonló áruk vonatkozásában nem volt joga a védjegyjogosultnak megtennie a bejelentést. A harisnya

termékekhez hasonlóan minősülnek a 18. osztályban feltüntetett „bőrövek, bőrkabátok, bőrdzsekik és bőrszoknyák”, valamint a 35. osztályban nevesített „ruházati termékekkel kapcsolatos kereskedelmi és reklámtevékenység”. A Hivatal a fenti termékek és szolgáltatások vonatkozásában ezért törölte a védjegyet. A védjegy árujegyzékébe tartozó, eltérő osztályokba (3., 9., 16. és 24. osztály) sorolt termékeknél az erre a kizáró okra alapított törlési jogcím nem megalapozott a termékek különbözősége miatt. (145001)

Abban az esetben, ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy az eljárása helyénvaló volt, nincs kizárva az ily módon tett megjelölés a védjegyoltalomból. A „helyénvaló eljárás” igazolásának elfogadása felmerülhet pl. akkor, ha a képviselő vagy az ügynök azért tesz védjegybejelentést, hogy a megbízója piaci érdekeit védje a megjelölést jogosulatlanul használókkal szemben, és a javára így lajstromozott védjegyet a későbbiekben nem használja fel jogosulatlan előnszerzés végett a megbízójával szemben.

Ami a rosszhiszeműség [Vt. 3. § (1) bek. c)] és a képviselő/ügynök jogosulatlan bejelentése [Vt. 6. §] mint kizáró ok viszonyát illeti megállapítható, hogy a Vt. 6. §-ában szabályozott kizáró ok nem a rosszhiszeműség speciális esete. A rosszhiszemű védjegybejelentést a Vt. a feltétlen kizáró okok csoportjába sorolja, tehát annak alapján bárki nyújthat be észrevételt, illetve törlési kérelmet. Ezzel szemben képviselő/ügynök jogosulatlan bejelentése a viszonylagos kizáró okok közé tartozik, tehát annak alapján csak a korábbi akadályozó jog jogosultja nyújthat be felszólalást, illetve törlési kérelmet. A rosszhiszemű védjegybejelentések egyik gyakori esete, hogy a bejelentő a megjelölés jogosultjával fennálló üzleti kapcsolat ideje alatt, vagy annak megszűnését követően jelenti be a megjelölést a saját nevében lajstromozásra a másik fél tudta és beleegyezése nélkül, azonban a bejelentő rosszhiszeműsége ilyen kapcsolat hiányában is megállapítható. Ezzel szemben Vt. 6. §-ában szabályozott kizáró ok megállapításának elengedhetetlen feltétele a felek közötti képviselői vagy ügynöki jogviszony igazolása, ugyanakkor a bejelentő szándéka e kizáró ok megállapítása szempontjából irreleváns.

#### *2.9. A HOZZÁJÁRULÓ NYILATKOZAT*

Vt. 7. §

A 4. és 5. §-ok alapján nincs kizárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha annak lajstromozásához a korábbi akadályozó jog jogosultja hozzájárul.

A hozzájáruló nyilatkozat olyan címzett jognyilatkozat, amelyben egy akadályozó korábbi jog jogosultja hozzájárul egy későbbi megjelölés védjegykénti lajstromozásához.

A hozzájárulás érvényességéhez a nyilatkozat közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalása szükséges. A hozzájáruló nyilatkozat a Ptk.-nak a szerződés tévedés, megtévesztés, illetve fenyegetés miatti megtámadására vonatkozó rendelkezései szerint támadható meg.

A hozzájáruló nyilatkozat elfogadásának feltételei:

- a korábbi jog jogosultjától származzon;
- ne tartalmazzon iratellenességet a nyilatkozó szándéka tekintetében;
- jelölje meg egyértelműen, mely megjelölés lajstromozásához adták;
- ne tartalmazzon felfüggesztő vagy bontó feltételt, korlátozott időbeli hatályt;
- kifejezetten a lajstromozáshoz és ne csupán a megjelölés használatához járuljon hozzá;
- tartalmazza egyértelműen, hogy a későbbi bejelentés teljes vagy korlátozott árujegyzékekkel történő lajstromozásához adták.

A hozzájáruló nyilatkozat nem vonható vissza. Ha a korábbi akadályozó jog jogosultja megadja a hozzájárulást egy későbbi védjegy lajstromozásához, utólag nem gondolhatja meg magát, ezen nyilatkozatához véglegesen kötve van. A hozzájáruló nyilatkozat megadása kizárólag a korábbi akadályozó jog jogosultjának döntésén alapul, semmilyen más módon nem lehet azt tőle kikényszeríteni. Amennyiben a korábbi akadályozó jog jogosultja ilyen nyilatkozatot nem kíván adni, az bírói ítélettel sem pótolható.

Abban az esetben, ha a korábbi akadályozó jog jogosultja hozzájáruló nyilatkozatot ad, majd ezt követően a bejelentéssel szemben felszólalást nyújt be, úgy a felszólalást el kell elutasítani azon az alapon, hogy a Vt. 7. §-ának (1) bekezdése szerint a 4. és 5. §-ok alapján nincs kizárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha annak lajstromozásához a korábbi akadályozó jog jogosultja hozzájárul.

Hangsúlyozni kell, hogy a feltétlen kizáró ok nem hárítható el hozzájáruló nyilatkozattal. Nem vezetett eredményre az erre való törekvés abban az ügyben, amelyben a kérelmező az OXFORD megjelölés oltalomképességét (a 9. és a 16. osztályban) Oxford város által kiállított „hozzájáruló nyilatkozattal” kívánta bizonyítani. Megkülönböztető képesség hiányában (a megjelölés kizárólag a termék származási helyét jelöli) nincs jelentősége annak, hogy Oxford városa a védjegykénti lajstromozás ellen nem emelt kifogást. (Legfelsőbb Bíróság Pkf. IV. 25002/1999.)

Az M1001567 CADILLAC ATS bejelentéssel kapcsolatban érkezett felszólalás során a felszólalói vállalkozás ügyvezető igazgatója cégszerűen aláírt angol nyelvű nyilatkozatában a „CADILLAC ATS” védjegybejelentés lajstromozásához az igényelt árujegyzék teljes terjedelmében – hozzájárult, ezáltal a lajstromozást gátló ok elhárult.

## MÁSODIK RÉSZ

### A NEMZETI VÉDJEGY LAJSTROMOZÁSÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁS

#### I. FEJEZET A VÉDJEGYBEJELENTÉS

##### 1. A VÉDJEGYBEJELENTÉS BENYÚJTÁSA ÉS KELLÉKEI

###### *1.1. A VÉDJEGYBEJELENTÉS*

Vt. 50. § (1)-(2) A védjegy lajstromozására irányuló eljárás a Hivatalnál benyújtott bejelentéssel indul meg. A védjegybejelentésnek bejelentési kérelmet, megjelölést, árujegyzéket, továbbá - a szükséghez képest - egyéb mellékleteket kell tartalmaznia. Az árujegyzék és a mellékletek idegen nyelven is benyújthatók a Hivatalnál. Ha a bejelentés árujegyzéke idegen nyelven készült, a magyar nyelvű árujegyzéket a bejelentés napjától számított négy hónapon belül kell benyújtani.

Vt. 50. § (3) bek. A védjegybejelentést a külön jogszabályban meghatározott részletes alaki követelményeknek megfelelően kell elkészíteni. Ezekre az alaki szabályokra nézve – mind a védjegybejelentések, mind a földrajzi árujelzőkre vonatkozó bejelentések tekintetében – a R. tartalmaz előírásokat. A védjegybejelentésért bejelentési díjat kell fizetni, melynek összegét a díjrendelet állapítja meg.

A védjegybejelentés benyújtható formanyomtatványon is, amely a Hivatalnál díjmentesen elérhető, vagy a Hivatal honlapjáról letölthető az alábbi címen:

<http://www.sztnh.gov.hu/vedjegy/vedj.pdf>

<http://www.sztnh.gov.hu/vedjegy/vedj.doc>

[http://www.sztnh.gov.hu/urlapok\\_dijak/urlapok/bejelentesi\\_urlapok/vedjegy.html](http://www.sztnh.gov.hu/urlapok_dijak/urlapok/bejelentesi_urlapok/vedjegy.html)

###### *1.2. A VÉDJEGYBEJELENTÉS BENYÚJTÁSÁNAK MÓDJAI*

A nemzeti hatósági ügyintézés ügyviteli szabályai értelmében a védjegybejelentést személyesen, postai úton, faxon, illetve az automatikus érkeztető készülék útján lehet a Hivatalhoz benyújtani. A faxon érkezett bejelentéseket az iktatóhoz kell továbbítani. A védjegybejelentést elektronikus úton is be lehet nyújtani.

A részletes eljárásrendet a Hivatal az ISO minőség irányítási rendszer folyamatleírásai alapján végzi.

Vt. 46/D. § (2) bek. A védjegybejelentést - a Hivatal által erre rendszeresített elektronikus űrlap használatával - elektronikus úton is be lehet nyújtani. Az űrlap az alábbi linkeken díjtalanul elérhető:

[http://www.sztnh.gov.hu/urlapok\\_dijak/urlapok/bejelentesi\\_urlapok/vedjegy\\_bejurlap.rtf](http://www.sztnh.gov.hu/urlapok_dijak/urlapok/bejelentesi_urlapok/vedjegy_bejurlap.rtf)

[http://www.sztnh.gov.hu/urlapok\\_dijak/urlapok/bejelentesi\\_urlapok/vedjegy.html](http://www.sztnh.gov.hu/urlapok_dijak/urlapok/bejelentesi_urlapok/vedjegy.html)

e-Kr. 1. § (2) bek. Alapelv azonban, hogy az elektronikus út alkalmazhatósága tekintetében a rendelkezési jog az ügyfél kezében van: annak használatára az ügyfelet kötelezni nem lehet.

e-Kr. 1. § (3) bek. Az e-bejelentések fogadását a hivatal párbeszédre épülő elektronikus ügyintézés útján biztosítja, ami azt jelenti, hogy az e-bejelentéseket folyamatosan, a hét minden napján napi 24 órában fogadni képes a rendszer. A Hivatal e-bejelentéseket e-mailben nem fogad.

E-bejelentés benyújtására kétféle módon kerülhet sor: közigazgatási felhasználásra alkalmas elektronikus aláírás használatával (ha az ügyfél legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással rendelkezik), illetve olyan személyek számára, akik elektronikus aláírással nem rendelkeznek, nyitva áll a lehetőség az a Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson (Ügyfélkapun) keresztül ügyintézésre a központi rendszeren keresztül történő bejelentkezést követően.

Ha az ügyfél e-aláírás használatával kíván e-bejelentést benyújtani, úgy a keretrendszer a kommunikációt csak az e-ügyintézési rendszerben található belépési szándékot kifejező űrlapon elhelyezett aláírás érvényességének ellenőrzése után adja át közvetlenül a hivatalnak. Ezt követően azonban a benyújtás előtt a bejelentőnek még közigazgatási felhasználásra alkalmas e-aláírásával is el kell látnia a kitöltött űrlapot. A hivatalnak feladata az e-aláírás érvényességének vizsgálata mind a kérelemben magán, mind annak esetlegesen ilyen módon aláírt mellékletei tekintetében van.

A védjegybejelentés megérkezéséről a Hivatal - külön jogszabályban meghatározott módon - elektronikus érkeztető számot és időbélyegzőt tartalmazó automatikus értesítést küld a bejelentőnek.

Vt. 46/D. § (5) bek. A beadványok érkeztetéséről a hatóság automatikusan elektronikus visszaigazolást küld az ügyfélnek, amely tartalmazza a jogszabályban meghatározott módon képzett érkeztető számot is. Az érkeztető szám nem azonos az iktató számmal, azt jogszabályban meghatározott tartalommal automatikusan a keretrendszer hozza létre. Mivel a hivatal párbeszédre épülő elektronikus ügyintézését valósít meg, így a rendszer folyamatos üzemű lesz, a fogadás folyamatosan történik, így a visszaigazolás a tényleges előterjesztéssel lényegében egybeesik. A visszaigazolás elektronikus úton, az ügyfél által megadott elektronikus levelezési címre kerül elküldésre. A visszaigazolás küldésének feladatát a keretrendszer végzi

automatikusan. Ez a visszaigazolás egyébként a hivatal saját időjelzésével és szervezeti aláírásával ellátva tartalmazza a bejelentő által beküldött kérelmet és annak mellékleteit is, amennyiben ezt az e-úrlapon kérte a bejelentő.

KEIR rendelet 25. § Az iratok tényleges fogadását érdemben a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendeletnek (a továbbiakban: KEIR rendelet) az a rendelkezése érinti, amely kimondja, hogy a biztonsági kockázatot jelentő (pl. vírusos) beadványok átvételét meg kell tagadni. Az ilyen irat feldolgozásának elmaradásáról, annak tényéről és okáról értesíteni kell a küldőt, kivéve, ha a küldő már máskor is küldött ilyen kockázatot jelentő iratot. A gyakorlatban a hivatal minden esetben fog értesítést küldeni az ügyfélnek, mivel technikai értelemben problémát jelen annak meghatározása, hogy ki és meddig tekinthető olyan küldőnek, aki már máskor is küldött ilyen kockázatot jelentő iratot. Az értesítést a hivatalnak legalább szervezeti aláírással, valamint elektronikus aláírással hitelesített saját időjelzéssel kell ellátnia. A keretrendszer által fogadott beadványok az ENYV-be átvételre és aktásítás céljából kinyomtatásra kerülnek. A kinyomtatást és az aktásítást az Átvevő Osztály iktatója fogja végezni.

Vt. 46/D. § (6) bek. A Hivatal az elektronikus úton benyújtott védjegybejelentés megérkezését követően haladéktalanul megvizsgálja, hogy az megfelel-e az elektronikus ügyintézésre vonatkozó jogszabályi követelményeknek.

Vt. 46/D. § (7) bek. Elektronikus beküldés esetén a védjegybejelentés az elektronikus érkeztetésről szóló automatikus visszaigazolásnak a bejelentő részére történő elküldésével tekintendő benyújtottnak, kivéve, ha a Hivatal a kapott dokumentum értelmezhetetlenségét állapítja meg és erről az ügyfelet elektronikus levélben értesíti.

Elektronikusan aláírt e-bejelentések esetén a Hivatal köteles az elektronikus dokumentum fogadását követően megvizsgálni, hogy az elektronikus aláírás tartalmaz-e időbélyegzőt. Ha a beadvány időbélyegzőt nem tartalmaz, úgy a Hivatal a beadványt elektronikus aláírással hitelesített saját időjelzésével látja el. Ezt a feladatot is a keretrendszer végzi automatikusan.

A fentebb kifejtettek szerint az elektronikus úrlap előterjesztése kizárólag a Hivatal e-ügyintézési rendszerén keresztül lehetséges, akkor is, ha a felhasználó részben a saját eszközével készítette azt. Ezért maga a beadvány – a rendszer megfelelő működése esetén – minden esetben értelmezhető lesz.

A mellékletek esetében a használható formátumok informatikai eszközzel korlátozásra kerülnek az e-Kr. rendeletben és annak mellékletében, a felhasználó kizárólag az ott megengedett formátumokat használhatja. Ez a gyakorlatban azonban nem teszi szükségtelessé az értelmezhetőségi ellenőrzést. Ez a fajta szűrés ugyanis kizárólag a fájlnev kiterjesztésére vonatkozhat, de nem terjed ki arra, hogy a kérdéses fájl nem sérült-e, és hogy valóban teljes mértékben a kérdéses formátum



technikai követelményeinek megfelelő-e.

Ezt az értelmezhetőségi ellenőrzést iktatás előtt el kell végezni és három munkanapon belül a kérelmezőt értesíteni kell, az esetleges (részleges) értelmezhetetlenség esetén pedig hiánypótlásra kell felhívni. A visszaigazolás és az értelmezhetőségi ellenőrzés szükségképpen elkülönülő mozzanat, az értelmezhetőségi ellenőrzés az ügyintéző aktív közreműködését igényli és feltételezi, hogy egy ügyintéző az értelmezés megvizsgálása céljából megnyitja az iratot. Ha a melléklet értelmezhetetlen, ez az eljárás során hiánypótlás keretében kerül rendezésre, illetve az érdemi határozatra hat ki.

Vt. 46/D. § (8) bek. A bejelentő, illetve az értelmezhetetlen dokumentumot beküldő ügyfél a Vt. 46/D. § (7) bekezdés szerint elektronikus úton elküldött értesítések visszaigazolására köteles. Ha a bejelentő, illetve az értelmezhetetlen dokumentumot beküldő ügyfél az elektronikus úton számára elküldött dokumentum átvételét tizenöt napon belül nem igazolja vissza, a Hivatal postai úton továbbítja számára az iratot.

Vt. 46/D. § (9) bek. A védjegybejelentések elektronikus úton való benyújtására vonatkozó részletes szabályokat az e-Kr. állapítja meg.

A kinyomtatott és aktásított bejelentés esetében egyebekben az ÁHPO ellenőrzi, hogy a PDF formátumban tárolt bejelentés és a kinyomtatott adatlap egymással azonos-e és azonosság esetén ellátja azt egy egysoros záradékkal, amely azt igazolja, hogy a papír alapú „másolat” megegyezik az e-bejelentésben foglaltakkal.

A továbbiakban a Hivatal ugyanúgy jár el, mint a hagyományosan papíron benyújtott bejelentések esetén.

## **2. A BEJELENTÉS BENYÚJTÁSÁT KÖVETŐ VIZSGÁLAT**

Vt. 55. § A Hivatal a védjegybejelentés benyújtását követően megvizsgálja, hogy

- a) a bejelentés megfelel-e a bejelentési nap elismeréséhez előírt feltételeknek [Vt. 51. §];
- b) megfizették-e a bejelentési díjat [Vt. 50. § (4) bek.];
- c) benyújtották-e a magyar nyelvű árujegyzéket [Vt. 50. § (5) bek.].

### *2.1. A BEJELENTÉSI NAP ELISMERÉSE*

Vt. 51. § (1) bek. A bejelentési nap akkor ismerhető el, ha a Hivatalhoz beérkezett bejelentés legalább a következőket tartalmazza:

- utalást a védjegyoltalom iránti igényre,
- a bejelentő azonosítására alkalmas adatokat,
- a megjelölést, és az árujegyzéket, függetlenül attól, hogy ez az árujegyzék megfelel-e az egyéb követelményeknek.

A bejelentő azonosítását lehetővé tevő adat különösen a bejelentő neve, vagy bármilyen adat, amely a vele való kapcsolatfelvételt lehetővé teszi. Közös védjegybejelentés esetén, ha a bejelentők valamelyikének a neve vagy a címe a bejelentésből hiányzik, de elegendő adat áll a Hivatal rendelkezésére, hogy valamelyik bejelentővel felvegye a kapcsolatot, a bejelentési nap elismerhető.

Amennyiben a bejelentésbe foglalt megjelölés egyértelműen nem azonosítható, a bejelentőt fel kell hívni a hiányok harminc napon belül történő pótlására. Ha a bejelentő a hiányt e határidőn belül pótolja, akkor a bejelentés napja az a nap, amikor a hiánypótlás a Hivatalhoz beérkezett. Ha a bejelentő a hiányt határidőn belül nem, vagy nem megfelelően pótolja, a bejelentési nap nem ismerhető el.

Vt. 52. § (2)-(3) Az árujegyzék azoknak az áruknak, illetve szolgáltatásoknak a felsorolása, amelyekkel kapcsolatban a megjelölésre a védjegyoltalmat igénylik. Az árujegyzékben az árukat, illetve a szolgáltatásokat a gyári vagy kereskedelmi védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti osztályok feltüntetésével, és - lehetőség szerint - az abban szereplő elnevezések használatával kell felsorolni.. A 2012. január 1-jét követően benyújtott bejelentésekre a Nizzai Megállapodás 10. kiadása érvényes (<http://classifications.mszh.hu/nice/>).

A Nizzai Megállapodás korábbi kiadásai a Hivatal honlapján szintén elérhetők ([http://sztnh.gov.hu/vedjegy/vedj\\_osztalyozas.html](http://sztnh.gov.hu/vedjegy/vedj_osztalyozas.html)).

Az osztályozással részletesen a módszertani útmutató Második Rész Negyedik Fejezetének 3.2.1. pontja foglalkozik.

A bejelentési nap elismeréséhez nem szükséges, hogy az árujegyzék megfeleljen az alakai és az érdemi vizsgálat körébe tartozó követelményeknek.

Vt. 51. § (2) bek. A bejelentési nap elismeréséhez a megjelölés és az árujegyzék benyújtása helyett elsőbbségi iratra is elegendő utalni.

Ha a bejelentési nap elismeréséhez elsőbbségi iratra utaltak, ez csak abban az esetben fogadható el, ha az elsőbbségi irat az adatok alapján azonosítható, azaz az elsőbbségi irat számát, a kiállító hatóságot, az elsőbbség napját megadták.

Vt. 56. § (1) bek. Ha a bejelentési nap nem ismerhető el, a bejelentőt végzéssel fel kell hívni a hiányok harminc napon belül történő pótlására. Ha a bejelentő a hiányt e határidőn belül pótolja, akkor a bejelentés napja az a nap, amikor a hiánypótlás a Hivatalhoz beérkezett. Ha a bejelentő a hiányt határidőn belül nem, vagy nem megfelelően pótolja, a bejelentést visszavontnak kell tekinteni.

A hiányok pótlására előírt harminc napos határidő törvényi határidő, amely nem hosszabbítható meg. E határidő elmulasztásának jogkövetkezményei külön figyelmeztetés nélkül is bekövetkeznek. [ Vt. 41. § (1) bek.] A határidő

elmulasztása esetén igazolási kérelmet lehet előterjeszteni. [Vt. 42. § (1) bek.]

Vt. 56. § (3) bek. A bejelentési nap elismeréséről - a Nemzeti Védjegy Osztály jelzése alapján - az ÁHPO értesíti a bejelentőt.

## *2.2. DÍJFIZETÉS*

Vt. 50. § (4) bek. A bejelentési díjat a bejelentőnek az elismert bejelentési naptól számított két hónapon belül kell megfizetnie.

Díjrendelet 21. § A díjat a Hivatal előirányzat–felhasználási keretszámlájára átutalással vagy készpénz–átutalási megbízás útján kell befizetni az azonosítási adatok (az ügyszám, illetőleg a lajstromszám) és a rendeltetés (jogcím) feltüntetésével.

A díjfizetési kötelezettségre vonatkozó figyelmeztetést a bejelentési nap elismerését követően - a Nemzeti Védjegy Osztály jelzése alapján - az ÁHPO küldi ki, a teljesítésre nyitva álló, a Vt.-ben meghatározott kéthónapos határidő feltüntetésével.

A díjfizetésre megszabott kéthónapos határidő szintén törvényi határidő, amely nem hosszabbítható meg. E határidő elmulasztásának jogkövetkezményei külön figyelmeztetés nélkül is bekövetkeznek. [Vt. 41. § (1) bek.] A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelmet lehet előterjeszteni.

A bejelentési díj összege attól függ, hogy a Nizzai Megállapodás szerint hány osztályba tartoznak azok az áruk, illetve szolgáltatások, amelyekre a megjelölés oltalmát igénylik.

Az aktuális díjtáblázat megtalálható a Hivatal honlapján:

[http://www.sztnh.gov.hu/vedjegy/vedjegy\\_dij.pdf](http://www.sztnh.gov.hu/vedjegy/vedjegy_dij.pdf)

Vt. 56. § (4) bek. Ha a bejelentési díjat nem fizették meg a kérelem benyújtásakor, a Hivatal figyelmezteti a bejelentőt a törvény által megszabott határidőben [Vt. 50. § (5) bek.] történő teljesítésére.. Ennek elmaradása esetén a bejelentést visszavontnak kell tekinteni.

## *2.3. MAGYAR NYELVŰ ÁRUJEGYZÉK*

Vt. 50. § (5) bek. Az árujegyzék idegen nyelven is benyújtható, de a bejelentés napjától számított négy hónapon belül be kell nyújtani az árujegyzék magyar nyelvű fordítását. Ha a bejelentő a rendelkezésére álló határidőn belül a hiányt nem, vagy nem megfelelően pótolja, akkor a bejelentést visszavontnak kell tekinteni.

Vt. 56. § (4) Ha a magyar nyelvű árujegyzéket nem nyújtották be, a Hivatal figyelmezteti a bejelentőt a törvény által megszabott határidőben [Vt. 50. § (4) és (5) bek.] történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a bejelentést visszavontnak kell tekinteni.

### 3. A TÖRZSLAP

#### 3.1. A TÖRZSLAP KITÖLTÉSE

A védjegybejelentés benyújtását követő vizsgálat eredményének megfelelően ki kell tölteni a törzslapot. A törzslapon meg kell jelölni a megjelölés típusát, fajtáját, az ahhoz tartozó, oltalmazni kívánt árujegyzék Nizzai Megállapodás szerinti osztályainak számát, illetőleg a védjegyek ábrás elemeinek nemzetközi osztályozását létrehozó Bécsi Megállapodás (a továbbiakban: Bécsi Megállapodás) szerinti jelzetét. Meg kell határozni a szükséges hivatali válasz fajtáját és az ahhoz tartozó intézkedéseket.

A törzslapon megjelölhető intézkedések a következők:

#### **A - értesítés;**

Ezt a részt kell megjelölni, ha a bejelentés napja elismerhető és a bejelentési díjat is megfizették.

#### **B - értesítés + figyelmeztetés** (bejelentési díj, fordítás, áruosztályok száma); végzés (szöveges árujegyzék pótlása);

Ezt a részt kell megjelölni, ha a bejelentési nap elismerhető, de nem fizették meg a bejelentési díjat, illetve a bejelentés benyújtását követő vizsgálat során megállapítást nyer, hogy a szöveges árujegyzék hiányzik.

A szöveges árujegyzék pótlására külön végzést kell kiadni.

#### **C - felhívás** - a bejelentési nap elismerésére nem alkalmas bejelentések esetén (utalás a védjegyoltalmi igényre, azonosító adatok, megjelölés, árujegyzék, külföldi bejelentés napja, országa, száma)

Ezt a részt kell megjelölni, ha a bejelentési nap nem ismerhető el és a bejelentési díjat sem fizették meg. Ebben az esetben a bejelentőt végzéssel fel kell hívni hiánypótlásra.

#### **D - értesítés** (elismert bejelentési nap, iktatószám);

Ezt a részt kell megjelölni, ha a bejelentő a hiányt pótolta és a bejelentési nap elismerhető, valamint a bejelentési díjat is megfizette.

#### **E - értesítés+figyelmeztetés** (elismert bejelentési nap, iktatószám, bejelentési díj, fordítás, áruosztályok száma);

Ezt a részt kell megjelölni, ha a hiánypótlást követően a bejelentési nap elismerhető, de a bejelentési díjat nem fizették meg, illetve az árujegyzék magyar fordítását pótolni kell.

Abban az esetben, ha a Nizzai Megállapodás szerinti áruosztályok száma egyértelműen nem állapítható meg, de a bejelentési nap elismerhető, azt „00”-val szükséges jelezni, ami arról értesíti az ÁHPO-t-t, hogy a bejelentési díj alapösszegezt kell a bejelentőnek megfizetnie.

Ha a bejelentésben ábrás megjelölés lajstromozását kérik, a védjegyelbíráló elvégzi a megjelölés ábrás, valamint térbeli elemeinek, illetve a közönségestől eltérő írásmódú megjelölések osztályozását a Bécsi Megállapodás alapján meghatározott kategóriáknak megfelelően.

Az osztályozással részletesen e módszertani útmutató Második Rész Negyedik Fejezetének 3.2. pontja foglalkozik.

A védjegyelbíráló aláírja a kitöltött törzslapot az intézkedésének megfelelő helyen és továbbítja – az ÁHPO-ra, ahol megtörténik az adatrögzítés.

### *3.2. INTÉZKEDÉSEK A TÖRZSLAP KITÖLTÉSÉT KÖVETŐEN*

Az adatrögzítés során a már rendelkezésre álló adatok - az ügyszám, a bejelentő neve és címe, a megjelölés, a képviselő adatai, az elsőbbség adatai - kerülnek be az adatbázisba. Az adatrögzítés után az adatlapot újra ki kell nyomtatni és annak tartalmát ellenőrizni kell.

Az ellenőrzés után az ÁHPO készíti el a törzslapon feltüntetett intézkedéseknek megfelelően az értesítést, az értesítés+figyelmeztetést, amely tartalmazza a bejelentési nap elismerését, illetőleg a hivatali végzést, amely a hiányok pótlására hív fel.

Az értesítés, az értesítés+figyelmeztetés vagy a hiánypótlási felhívás postázását követően az akta az ÁHPO-ra kerül, amely az ábrákat és a meglévő árujegyzéket az adatbázisban rögzíti és 2010. január 1-jétől digitalizálja.

A tértivevények beérkezésének az adatbázisban való rögzítése az Irattárban történik.

A bejelentőtől beérkező pótlás iratanyagát az ÁHPO az aktával együtt továbbítja a Nemzeti Védjegy Osztályra. A bejelentés iratait - beleértve a részletes árujegyzéket is - az aktában le kell fűzni.

## II. FEJEZET A VÉDJEGBEJELENTÉS ALAKI VIZSGÁLATA

### 1. A VÉDJEGBEJELENTÉSRE VONATKOZÓ ALAKI SZABÁLYOK

- Vt. 59. § (1) bek. Ha a védjegybejelentés megfelel a bejelentési nap elismerésével szemben támasztott követelményeknek, megfizették az előírt bejelentési díjat, illetve benyújtották a magyar nyelvű árujegyzéket, a Hivatal megvizsgálja a bejelentést abból a szempontból, hogy az kielégíti-e a Vt. és az R. szerinti alakhi követelményeket, továbbá, hogy a megjelölés egységes-e.
- R. 1. § (1) bek. A védjegybejelentésnek tartalmaznia kell
- a védjegybejelentési kérelmet;
  - a megjelölést;
  - az árujegyzéket;
  - képviselő esetén annak igazolását;
  - együttes vagy tanúsító védjegyre vonatkozó bejelentés esetén a szabályzatot;
  - uniós elsőbbség igénylése esetén az elsőbbségi iratot;
  - kiállítási elsőbbség igénylése esetén a kiállítási igazolást;
  - az illetékes szerv hozzájárulását ahhoz, hogy az a megjelölés, amelynek az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniós Egyezményben meghatározott állami felségjel, illetve hatóságot vagy nemzetközi szervezetet megillető jelzés vagy olyan kitüntetés, jelvény, címer, illetve hivatalos szavatossági vagy hitelesítési jegyből áll vagy azt tartalmazza, amelynek használatához közérdek fűződik, c, oltalomban részesülhessen, ha ennek hiányában a Vt.-ben az ilyen megjelölések lajstromozásával kapcsolatban szabályozott kizáró ok egyébként fennállna.
- R. 1. § (2) bek. A védjegybejelentési kérelemben és mellékleteiben foglaltaknak egymással összhangban kell állniuk. Például: a védjegybejelentési kérelemben feltüntetett megjelölésnek, illetve árujegyzéknek meg kell egyeznie a külön mellékletként csatolt megjelöléssel, illetve árujegyzékkel; a bejelentőnek, illetve képviselőjének a védjegybejelentési kérelemben, illetve a mellékletként csatolt képviselői meghatalmazáson szereplő adatainak azonosnak kell lennie. Amennyiben a bejelentő a megjelölés típusát nem vagy rosszul adja meg, hiánypótlásra kell felhívni.
- R. 1. § (3) bek. A védjegybejelentési kérelmet és mellékleteit egy-egy példányban kell benyújtani, azoknak elektronikus eljárással és közvetlenül sokszorosíthatónak kell lenniük, meghatározatlan másolati példányszámban.
- R. 2. § A védjegybejelentési kérelemnek tartalmaznia kell
- a védjegy lajstromozása iránti kérést;
  - a bejelentő nevét és címét, több bejelentő esetén az igényjogosultság arányát is, ha az nem egyenlő;
  - a megjelölést vagy - ha a megjelölést külön mellékelik - az erre való utalást, továbbá a megjelölés típusának feltüntetését (pl. szó-, ábrás, szín-, térbeli-, hang-

vagy fénymegjelölés);

- az árujegyzéket vagy - ha az árujegyzéket külön mellékelik - az erre való utalást;
- képviselő esetén a képviselő nevét és címét;
- uniós, kiállítási vagy belső elsőbbség igénylése esetén az erre irányuló nyilatkozatot, feltüntetve uniós elsőbbségnél a külföldi bejelentés napját, országát és számát, kiállítási elsőbbségnél a kiállítás napját és megnevezését, belső elsőbbségnél pedig a folyamatban levő bejelentés ügyszámát;
- a bejelentő, illetve a bejelentők mindegyike vagy a képviselő aláírását.

A védjegybejelentési kérelem benyújtható formanyomtatványon is, amely a Hivatalnál díjmentesen elérhető, vagy a Hivatal honlapjáról letölthető az alábbi címeken:

<http://www.sztnh.gov.hu/vedjegy/vedj.doc>

[http://www.sztnh.gov.hu/urlapok\\_dijak/urlapok/bejelentesi\\_urlapok/vedjegy.html](http://www.sztnh.gov.hu/urlapok_dijak/urlapok/bejelentesi_urlapok/vedjegy.html)

A védjegybejelentést a Hivatal által erre rendszeresített elektronikus űrlap használatával - elektronikus úton is be lehet nyújtani. Az e-űrlap a Hivatal honlapján elérhető.

<https://ugyintezes.hipo.gov.hu/eBej2/Step1.page>

### R. 3. §

Papíralapú ügyintézés esetén a közönséges írástól eltérő, grafikai ábrázolású megjelölést a következők szerint elkészített - 5x6 cm-nél nem kisebb és 10x12 cm-nél nem nagyobb méretben - külön kell benyújtani a következők szerint:

- a színes megjelölést színes kivitelben;
- a térbeli alakzatot síkbeli ábrázolásban;
- a színmegjelölést ábrában vagy képben, a Pantone színskála szerinti kód vagy kódok feltüntetésével; a fény- és hologram-megjelölést ábrában vagy képben;
- a hangmegjelölést kottában.

Elektronikus védjegybejelentés esetén az alábbi formai kritériumokat kell szem előtt tartani:

- Ha az ügyfél vagy képviselője elektronikus aláírással rendelkezik, az ügyfél vagy képviselője az e-űrlapot elektronikus aláírással látja el. Kormány által biztosított azonosítási szolgáltatáson (Ügyfélkapun) keresztül történő védjegybejelentés esetén az aláírás mellőzhető, az azonosítás elegendő.
- Az ábrás megjelölés JPEG, PNG, PDF formában csatolható oly módon, hogy a Hivatal általi feldolgozhatóság (nyomtatás, szövegének kereshetősége, másolhatósága) ne essen korlátozás alá.
- Szöveges adatmegjelenítésre az XML, RTF, ODF, PDF formátumok alkalmasak.
- A mellékleteknek egyenként nincs területi korlátja, azonban a teljes beadvány (űrlap és mellékletek) együttesen nem haladhatja meg a 25 MB-os felső határt.

A R. az Európai Bíróság által a LIBERTEL ügyben megfogalmazott követelményeket - vagyis azt, hogy színmegjelölések esetében a grafikai ábrázolhatóság követelményét nem elégíti ki önmagában a színmegjelölés papíron

történő megjelenítése, azonban megfelelő ábrázolás a megjelölés papíron történő benyújtása mellett a megjelölés nemzetközileg elismert színekkel történő meghatározása.

A hangmegjelölésekkel kapcsolatosan az Európai Bíróság a SHIELD MARK ügyben kifejtette, hogy a grafikai ábrázolhatóság követelményét kielégíti, ha a hangmegjelölést a zenei szabályoknak megfelelően elkészített kottában ábrázolják. (Bővebben lásd az Első Rész II. fejezetének 1.1. pontjánál leírtakat.)

A megjelölést fényképen, rajzzal vagy más grafikai úton a következők szerint kell ábrázolni:

- az ábrázolásnak a megjelölést kontrasztosan, éles kontúrokkal kell ábrázolnia;
- az ábrázolás nem tartalmazhat az azonosíthatóságot zavaró vonalat, valamint az ábraszámítás kivételével magyarázatokat;
- a fényképek elkészítésénél a fényviszonyokat úgy kell megválasztani, hogy csillogás, tükröződés, árnyékhatás a megjelölés megismerhetőségét ne zavarja.

Térbeli alakzat esetén a fentiekén túlmenően

- a megjelölést a valós láthatóság szerint, lehetőleg perspektivikus módon kell ábrázolni;
- a megjelölést több nézetből is be lehet mutatni; a nézet szerinti ábrázolások száma hatnál nem lehet több;
- az ábrázolásból ki kell derülnie a többi ábrázoláshoz fűződő kapcsolatnak;
- a bejelentéshez tartozó egyes ábrázolásokat ábraszámmal kell ellátni.

Természetükből adódóan a hologram megjelöléseket is több nézetből célszerű ábrázolni az oltalmi kör egyértelmű megállapíthatósága érdekében.

Ha az áruk, illetve szolgáltatások felsorolásának terjedelme indokoltá teszi, az árujegyzéket külön lapon kezdve is el lehet készíteni.

Vt. 59. § (2)-(4) bek. Ha a bejelentés nem felel meg a Vt.-ben, illetve az R.-ben előírt alaki követelményeknek, a bejelentőt fel kell hívni a hiányok pótlására, illetve a bejelentés megosztására. (A hiánypótlásra kitűzött határidő tekintetében bővebben lásd a módszertani útmutató Első Rész I. fejezetének 5. pontjában leírtakat.)

A védjegybejelentést el kell utasítani, ha a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a vizsgált követelményeket. A bejelentést csak a felhívásban pontosan és határozottan megjelölt ok alapján lehet elutasítani.

Ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a védjegybejelentést visszavontnak kell tekinteni.

Megfelelő hiánypótlás esetén az eljárást - a megjelölés egységének, az árujegyzéknek a vizsgálatával - folytatni kell.



## 2. A MEGJELÖLÉS EGYSÉGE

Vt. 52. § (1) bek.

A védjegybejelentésben csak egy megjelölésre igényelhető védjegyoltalom.

Egységes a megjelölés akkor, ha egyértelműen megállapítható, hogy a bejelentésben egy megjelölésre kéri az oltalmat. A kombinált megjelölések - amennyiben a megjelölést alkotó elemekről egyértelműen megállapítható, hogy egymással fizikailag összefüggnek - kielégítik az egység követelményét. A fizikailag különálló részekből álló megjelölés is egységes bejelentésnek minősül, ha annak egyes elemeit az árun vagy a szolgáltatás nyújtásakor szokásosan együttesen alkalmazzák (pl. az italpalackok nyak-, elő- és hátcímkei).

A megjelölés egysége akkor kifogásolható, ha a bejelentésben - a megjelölések szokásos ábrázolási módjára figyelemmel - több, egymással nyilvánvalóan össze nem függő megjelölés szerepel, illetve ha nem állapítható meg, hogy egy vagy több különböző megjelölésre kéri az oltalmat.

A bejelentés nem egységes, ha az ábrás megjelölést színes és fekete-fehér formában vagy különböző színekben mellékelik. Nem tesz eleget az egység követelményének, ha egy bejelentésben az oltalmat szó és ábrás megjelölésre egyaránt igénylik. Például, ha a védjegybejelentési űrlapon megjelölésként feltüntetnek egy szó(összetétel)t, de az oltalmazni kért megjelölés típusát ábrás megjelölésként jelölik meg, és mellékletként egy olyan ábrát csatolnak, amely a védjegybejelentési űrlapon szereplő szó(összetétel)t is tartalmazza, a bejelentett ábrás megjelölés kielégíti az egység követelményét. Amennyiben azonban a becsatolt ábra nem tartalmazza a védjegybejelentési űrlapon szereplő szóelemet, a bejelentőt fel kell hívni a védjegybejelentés megosztására.

*Egységesnek minősülő megjelölések például:*

1.)



(188612)

2.)



(187754)

3.)



(176837)

4.)



(164786)

5.)



(180145)

*Egységesnek nem tekinthető megjelölések például:*

1.)



(M0602070)

2.)



(M0502954)

3.)



(M0502799)

4.)



(M0500479)

#### *2.1. A BEJELENTÉS MEGOSZTÁSA A HIVATAL FELHÍVÁSÁRA VAGY A BEJELENTŐ KÉRELME ALAPJÁN*

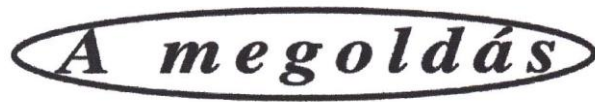
A Hivatal felhívja a bejelentőt a bejelentés megosztására, ha a bejelentésben szereplő megjelölés nem egységes. (A megosztásra kitűzött határidő tekintetében bővebben lásd a módszertani útmutató Első Rész I. fejezetének 5. pontjában leírtakat.)

Ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, az egész védjegybejelentést visszavontnak kell tekinteni. (A Hivatal a bejelentő helyett nem választhat a megjelölések között.)

A felhívásra válaszolva a bejelentőnek lehetősége van arra, hogy a bejelentésben szereplő megjelölések közül

- mindegyik,
- több vagy
- egy megjelölés oltalmát kérje.

A Hivatal a „MAIN SYSTEMS HUNGARY” védjegybejelentést alaki okból utasította el, mivel a védjegybejelentés a megosztást követően is az alábbi két egymástól elkülönülő, egymáshoz semmilyen módon nem kapcsolódó megjelölésből állt. (M0500599)



A bejelentő csak az elismert bejelentési napon benyújtott kérelemben vagy annak mellékletében szereplő megjelölések közül választhat.

Amennyiben a bejelentő az elismert bejelentési napon benyújtott több megjelölésének oltalmát kéri, akkor sor kerül a bejelentés megosztására.

A megosztás alapján mindegyik korábban benyújtott megjelölés vonatkozásában tovább folytatódik az eljárás. Az ügyintézőnek az igényelt megjelölések számának megfelelő másolatot kell készítenie az eredeti bejelentésről, majd gondoskodnia kell a lemásolt iratok iktatásáról, és egy-egy új ügyszámmal ellátott aktába helyezéséről. (A bejelentő a megosztási felhívásra adott válaszában határozza meg azt, hogy az eredeti bejelentési ügyszámú bejelentésében melyik megjelölés oltalmát kéri.)

A Nemzeti Védjegy Osztály döntése alapján az ÁHPO küldi ki a "bejelentési nap elismerése" tárgyú levelet. A megosztott ügyek elismert bejelentési napja az eredeti kérelem bejelentési napja lesz.

A megosztott bejelentések esetében is el kell küldeni az "Értesítés és figyelmeztetés" tárgyú levelet, amelyben a Hivatal figyelmezteti a bejelentőt, hogy a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül fizesse meg a megosztási díjat. (A megosztási díj összege azonos a bejelentési díjjal.)

A megosztási díj megfizetésének elmulasztása esetén a megosztás folytán keletkezett új bejelentést vagy bejelentéseket a kéthónapos törvényi határidő letelte után visszavontnak kell tekinteni.

A megosztással létrejött bejelentéseket az eredeti bejelentés védjegyelbírájára kell szignálni.

A védjegybejelentő a Hivatal által kiadott felhívás hiányában is dönthet megosztás mellett. Egységes bejelentések esetén ez kizárólag az árujegyzék tekintetében történő megosztásra vonatkozhat. Egyebekben a bejelentő által kezdeményezett megosztásra a Hivatal felhívására történő megosztásnál leírtak irányadók.

## *2.2. A MEGOSZTÁS TÍPUSAI*

### *2.2.1. A nem egységes bejelentés megosztása*

Vt. 63. § (1) bek. a) A bejelentő - a védjegy lajstromozása kérdésében hozott döntés meghozatala napjáig - megoszthatja a bejelentést az erre történő hivatali felhívást megelőzően, ha egy

bejelentésben több megjelölésre igényelt oltalmat.

A bejelentő a 3.1. pont alatt leírtaknak megfelelően választhat, hogy melyik megjelölés, illetve megjelölések tekintetében kéri a védjegyeljárás folytatását, és a Hivatal eljárásának a lépései is megegyeznek az ott leírtakkal.

#### *2.2.2. A bejelentés megosztása az árujegyzék szétválasztásával*

Vt. 63. § (1) bek. b) A bejelentő - a védjegy lajstromozása kérdésében hozott döntés meghozatala napjáig - megoszthatja a bejelentést, ha az árujegyzék szétválasztásával meghatározott áruk, illetve szolgáltatások tekintetében külön-külön igényli az oltalmat.

A megosztási kérelemmel szemben támasztott alaki követelmények megegyeznek a védjegybejelentések alaki követelményeivel.

Vt. 63. § (2)-(3) bek. A megosztási kérelem benyújtásától számított két hónapon belül meg kell fizetni a megosztási díjat, amelynek összege a védjegybejelentés díjával megegyezik. A díjtáblázat az alábbi címen megtekinthető:

[http://www.sztnh.gov.hu/vedjegy/vedjegy\\_dij.pdf](http://www.sztnh.gov.hu/vedjegy/vedjegy_dij.pdf)

Ha a díjat nem fizették meg a kérelem benyújtásakor, a Hivatal figyelmezteti a bejelentőt a díj törvényben előírt határidőben történő megfizetésére. A díjfizetés elmaradása esetén a megosztási kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

Vt. 63. § (4) bek. A megosztási kérelmet el kell utasítani, ha a bejelentésben szereplő megjelölés lajstromozása ellen benyújtott felszólalás esetén a megosztás az árujegyzék felszólalással érintett részét választaná szét.

### **3. AZ ÁRUJEGYZÉK ÖSSZEVETÉSE A NIZZAI MEGÁLLAPODÁS SZERINTI OSZTÁLYOZÁSSAL**

Vt. 50. § (2) bek. A védjegybejelentésnek bejelentési kérelmet, megjelölést, árujegyzéket, továbbá - a szükséghez képest - egyéb mellékletet kell tartalmaznia.

Vt. 52. § (3) bek. Az árujegyzékben az árukat, illetve a szolgáltatásokat a gyári vagy kereskedelmi védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó Nizzai Megállapodás szerinti osztályok feltüntetésével, és - lehetőség szerint - az abban szereplő elnevezések használatával kell felsorolni.

Vt. 59. § (1) bek. Ha a védjegybejelentés megfelel a bejelentési nap elismeréséhez szükséges feltételeknek, a Hivatal megvizsgálja a bejelentést abból a szempontból, hogy az kielégíti-e az 50. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott alaki követelményeket, továbbá, hogy a megjelölés egységes-e.

Az alaki vizsgálat során a Hivatal összeveti a bejelentés árujegyzékét Nizzai Megállapodás mellékletében foglalt osztályozás követelményeivel.

Ha a védjegybejelentésben igényelt árujegyzék egészben vagy részben nem felel meg a Nizzai Megállapodásnak, akkor a bejelentőt legalább harminc napos határidő kitűzésével fel kell hívni az árujegyzék pontosítására, a megfelelő osztályba sorolásra, egy vagy több kifejezés törlésére. Ha a bejelentő a felhívásra nem válaszol, akkor a bejelentett árujegyzék egésze vonatkozásában kell a bejelentést visszavontnak tekinteni. Az árujegyzék nem kifogásolt része vonatkozásában a védjegyeljárás folytatódik.

Ha a megjelölésre nemzetközi védjegybejelentést is tettek, a lajstromozást megelőzően a Nemzeti Védjegy Osztálynak egyeztetnie kell az árujegyzéket a Nemzetközi Védjegy Osztállyal.

A Nizzai Megállapodással és alkalmazásával kapcsolatos kérdéseket a Második Rész IV. fejezetének 3.1. pontja tartalmazza.

#### 4. ELSŐBBSÉGEK

A Vt. alapján négyféle elsőbbség létezik a magyar védjegyjogban. Ezek a következők:

[Bejelentési elsőbbség](#)

[Uniós elsőbbség](#)

[Kiállítási elsőbbség](#)

[Belső elsőbbség](#)

##### 4.1. BEJELENTÉSI ELSŐBBSÉG

Vt. 53.§ (1) bek. a) Az elsőbbség napja általában megegyezik a Hivatalhoz benyújtott lajstromozási kérelem elismert bejelentési napjával. Ha a bejelentés a benyújtáskor nem felelt meg a bejelentési nap elismeréséhez szükséges feltételeknek, akkor a bejelentés napja az a nap, amikor a hiánypótlás a Hivatalhoz beérkezik.

Bizonyos körülmények fennállása esetén a bejelentési naptól eltérő, korábbi elsőbbségi nap is igényelhető.

A bejelentési elsőbbségtől eltérő elsőbbségek igénylésénél, valamint az azt megalapozó okiratok benyújtásánál figyelemmel kell lenni arra, hogy a Vt. bizonyos eljárási cselekmények elmulasztása esetén - mint ahogy már az általános szabályokról szóló részben szó volt róla - nem teszi lehetővé azok igazolását.

##### 4.2. UNIÓS ELSŐBBSÉG

Az uniós elsőbbségre vonatkozó rendelkezéseket az ipari tulajdon oltalmára létesült, 1883-ban kötött Párizsi Uniós Egyezmény (a továbbiakban: PUE) határozza meg. Hazánk 1909-ben csatlakozott a PUE-hoz, amelynek legutóbbi stockholmi szövegét

az 1970. évi 18. törvényerejű rendelet hirdette ki Magyarországon.

Az 1970. évi 18. törvényerejű rendelet megtalálható a Hivatal honlapján:  
<http://www.sztnh.gov.hu/jogforras/7018.html>

PUE 4. cikk C) pont (1) Az uniós elsőbbségi igény hat hónapon belül érvényesíthető a származási országban tett bejelentés napjától számítva.

Vt. 53. § (1) bek. b) Az elsőbbséget megalapozó nap a PUE által meghatározott esetben a külföldi bejelentés napja.

Vt. 53. § (2) bek. Az uniós elsőbbséget a védjegybejelentés benyújtásától számított két hónapon belül lehet igényelni, az elsőbbséget megalapozó okiratot pedig a bejelentést követő négy hónapon belül kell benyújtani. Az elsőbbségi iratban szereplő védjegy árujegyzékét össze kell vetni a védjegybejelentés árujegyzékével.

Vt. 53. § (3) bek. Az uniós elsőbbség - a PUE-ban meghatározott egyéb feltételekkel - akkor is igényelhető, ha a külföldi bejelentést a Kereskedelmi Világszervezetnek a PUE hatálya alá nem tartozó Tagjában vagy - viszonyosság esetén más államban tették. A viszonyosság kérdésében a Hivatal elnökének állásfoglalása az irányadó.

Uniós elsőbbség a megfelelő feltételek fennállása esetén közösségi védjegy alapján is érvényesíthető.

#### *4.3. KIÁLLÍTÁSI ELSŐBBSÉG*

Vt. 53. § (1) bek c) Az elsőbbséget megalapozó nap ebben az esetben a Hivatal elnökének a Magyar Közlönyben közzétett közleményében meghatározott kiállításon, a megjelölés kiállításának - a bejelentési napnál legfeljebb hat hónappal korábbi kezdőnapja. A bejelentés benyújtásától számított két hónapon belül jelezni kell az elsőbbségi igényt, és a kiállítási igazolást a bejelentés napjától számított négy hónapon belül be kell nyújtani.

A Hivatal megvizsgálja, hogy a kiállítási igazoláson szereplő árumegnevezések az árujegyzék mely áruira vonatkoznak.

Vt. 54. § A kiállítási igazolással a kiállítás igazgatósága tanúsítja a kiállítás tényét és napját. A kiállítási igazoláshoz csatolni kell a megjelölést, amelynek a kiállításon bemutatott megjelöléssel való azonosságát igazolják. Az igazolást a kiállítás időtartama alatt és csak addig lehet kiadni, amíg a megjelölés a kiállításon megtekinthető.

#### *4.4. BELSŐ ELSŐBBSÉG*

Vt. 53. § (1) bek. d) A bejelentő azonos megjelölésre vonatkozó korábbi, folyamatban lévő bejelentésére



alapozva kérheti a korábbi védjegybejelentés bejelentési napjának figyelembevételét, ha annak bejelentési napja hat hónapnál nem korábbi és azzal kapcsolatban más elsőbbséget nem érvényesítettek.

Az M1204355. számú „GOURMET HUNGARIA” ügyben a bejelentő az M1202971. számú – még folyamatban lévő – bejelentésének belső elsőbbségét kérte. A megjelölések azonosak voltak, a későbbi bejelentés árujegyzéke pedig a korábbi árujegyzékhez képest szűkebb volt. A Hivatal mindkét bejelentést azonos elsőbbséggel lajstromozta.

A belső elsőbbség igénylésével tett bejelentés árujegyzékének azon része tekintetében, amelyet a korábbi bejelentés is tartalmazott, az elsőbbségi nap a korábbi bejelentés elismert bejelentési napja lesz. Az árujegyzék azon része vonatkozásában, amely nem szerepelt a korábbi bejelentésben, a belső elsőbbség igénylésével tett bejelentés elismert bejelentési napja lesz az elsőbbség napja is.

Belső elsőbbség érvényesítése esetén - a szabadalmi jogban előírtakkal ellentétben - a belső elsőbbség igénylésével tett i védjegybejelentést nem kell visszavontnak tekinteni.

Belső elsőbbség igénylése esetén lehetőség szerint a későbbi bejelentést az azonos megjelölésre vonatkozó korábbi, folyamatban lévő bejelentés ügyintézőjére kell szignálni.

#### *4.5. AZ IGAZOLÁS SZABÁLYAI AZ ELSŐBBSÉG KÖRÉBEN*

A különböző elsőbbségek igénylésének határideje törvényes határidő, amellyel szemben egyébként igazolásnak nincs helye. Az elsőbbséget megalapozó okiratok benyújtására nyitva álló határidő tekintetében az igazolás általános szabályai alkalmazandók.

Vt. 42. § (5) bek.

Az igazolás ki van zárva

- az uniós elsőbbségi igény érvényesítésére megszabott hat hónapos és az elsőbbségi nyilatkozat előterjesztésére előírt két hónapos határidő elmulasztása esetén;
- a kiállítási elsőbbségi igény érvényesítésére megszabott hat hónapos és a kiállítási nyilatkozat előterjesztésére előírt két hónapos határidő elmulasztása esetén.

#### *4.6. TÖBB ELSŐBBSÉG FELTÜNTETÉSE*

Ha a bejelentett megjelöléshez több elsőbbség tartozik, az árujegyzékben a különböző elsőbbségeket fel kell tüntetni.

## 5. A BEJELENTÉS MÓDOSÍTÁSA

A védjegybejelentési kérelem módosítása alatt a megjelölés, valamint az árujegyzék módosítását értjük.

### 5.1. KIZÁRT MÓDOSÍTÁSOK

Vt. 62. §

Kizárt módosítás a védjegybejelentésben foglalt megjelölés megváltoztatása, illetve a bejelentés napján benyújtott árujegyzék bővítése.

#### 5.1.1. A megjelölés megváltoztatása

A bejelentés módosításának számít a megjelölés bármilyen megváltoztatása az elismert bejelentési napon benyújtott megjelöléshez képest, függetlenül a változtatás mértékétől, illetve attól, hogy a megjelölés megkülönböztető képességét érinti-e

A megjelölés megváltoztatásának minősül különösen, amikor a bejelentő

- a csak szömegjelölést tartalmazó bejelentést utólag ábrával egészít ki;
- ábrával kombinált megjelölést nyújtott be, de később csak a szóelemre vagy csak az ábrára igényli az oltalmat (abban az esetben, ha a megjelölés egyébként egységesnek minősül);
- csak ábrás megjelölést jelentett be és az eljárás során szóelemmel egészíti ki az ábrát;
- fekete-fehér megjelölést nyújtott be, de utóbb színes formában is igényli az oltalmat, vagy színes ábrás megjelölést jelentett be, és később fekete-fehér ábrára kéri az oltalmat.

#### 5.1.2. Az árujegyzék bővítése

Az árujegyzék bővítésének minősül, amikor a bejelentő

- a bejelentés árujegyzékében megjelölt áruosztályokon kívül további áruosztályokat igényel;
- az adott áruosztályon belül a bejelentéskor nem igényelt áru vagy szolgáltatás oltalmát igényli.

Nem minősül bővítésnek, ha a bejelentéskor igényelt áru vagy szolgáltatás meghatározása több osztályba is tarthat. Ebben az esetben ezért a pontosítás következtében a bejelentés további áruosztályokra is kiterjedhet. A többlet áruosztályok utáni díjat pótlólag meg kell fizetni.

### 5.2. MEGENGEDHETŐ MÓDOSÍTÁSOK

A Hivatal megosztásra történő felhívására nyilatkozva a bejelentők időnként a megjelölés megváltoztatását kezdeményezik. Mivel főszabály szerint a megjelölés nem változtatható meg az elismert bejelentési napon benyújtotthoz képest, a kérdést megszorítóan kell értelmezni. A megjelölés módosításának tilalma tekintetében a Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy az elemek bekeretezése nem ütközne a Vt. 62. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti módosítás tilalmába, pusztán a

stiliztikailag egységet nem alkotó ábrás és szóelem együvé tartozását szemléltetné anélkül, hogy azok esetleges megkülönböztető képességét, vagy általában a védjegy fogyasztók által érzékelhető megjelenését a legcsekélyebb mértékben befolyásolhatná. (3.Pk.25.211/2006/4. )

Egyértelműen megengedhető módosításnak minősül az árujegyzék korlátozása, amely történhet

- egy vagy több osztály, vagy egy vagy több kifejezés törlésével;
- egy vagy több kifejezésnek az értelmi szűkítésével, (pl. csoportfogalom helyett egyedi fogalmak felsorolása, egyes fogalmak kizárása, további jellemzők felvétele a meghatározásba).

Az árujegyzék korlátozását a kérelemben egyértelműen meg kell jelölni, adott esetben oly módon, hogy valamely árut és/vagy szolgáltatást a bejelentő töröl az árujegyzékből, vagy úgy, hogy a korábbi áru meghatározás helyébe korlátozott értelmű kifejezés lép.

Az első esetre példaként hozható fel, ha a "reklámozás, kereskedelmi ügyletek" szolgáltatások helyett "reklámozás" szolgáltatásra szűkíti bejelentésének árujegyzékét. A második esetre példa, ha a bejelentő a "gépek" áruk helyett "gépek, kivéve a vegyipari berendezéseket" árukra korlátozza az árujegyzékét.

A védjegybejelentés csak a bejelentő nevének vagy címének kijavítása érdekében, elírás, másolási hiba vagy nyilvánvaló tévedés esetén módosítható, feltéve, hogy a kijavítás következtében a megjelölés lényegileg nem változik meg.

### *5.3. A BEJELENTÉSI KÉRELEM EGYES ADATAINAK MÓDOSÍTÁSA*

A bejelentési kérelem adatainak módosításán értjük különösen a bejelentő nevének, címének, illetve a vele való kapcsolatfelvételt lehetővé tevő adatok módosítását. Képviselő esetén lehetőség van a képviselő adatainak módosítására is.

### III. FEJEZET

## ÉRDEMI VIZSGÁLAT HIVATALBÓL

Vt. 61. § (1)-(2) Ha a védjegybejelentés megfelel a bejelentési nap elismeréséhez előírt feltételeknek, megfizették a bejelentési díjat, és a bejelentés megfelel a Vt.-ben és az alaki rendeletben előírt követelményeknek, illetve a megjelölés egységes, a Hivatal elvégzi a védjegybejelentés érdemi vizsgálatát.

Az érdemi vizsgálat arra terjed ki, hogy a megjelölés

- kielégíti-e a Vt. 1. § -ában meghatározott követelményeket, és valamilyen feltétlen kizáró ok alapján nincs-e kizárva a védjegyoltalomból;
- bejelentése megfelel-e a Vt.-ben megszabott feltételeknek.

A hivatalból végzett érdemi vizsgálat csak a feltétlen kizáró okokra terjed ki, a viszonylagos kizáró okok fennállását a Hivatal *ex officio* nem vizsgálja.

#### 1. AZ ÉRDEMI VIZSGÁLAT SORÁN HASZNÁLT ADATBÁZISOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

A védjegybejelentés hivatalból végzett érdemi vizsgálata során fel kell tární a lajstromozást gátló feltétlen kizáró okokat. A feltétlen kizáró okok vizsgálata során az elbírálóknak különböző adatbázisokat kell tanulmányozniuk, illetve egyéb eszközök igénybevételével kell az oltalomképességi feltételeket megvizsgálniuk. Az elbírálás során tipikusan az alábbi adatbázisok és segédeszközök használatával történik a vizsgálat.

##### 1.1. A $\delta^{TER}$ ADATBÁZIS

Állami felségjelek, hatóságot, vagy nemzetközi szervezetet megillető jelzések feltárása a  [\$\delta^{ter}\$  adatbázisban](#) lehetséges. Az adatbázis elnevezése a PUE  $\delta^{ter}$  cikkére utal, amelyen a Vt. 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapul.

<http://www.wipo.int/ipdl/en/6ter/>

Tekintettel arra, hogy az állami zászlót a PUE  $\delta^{ter}$  cikke szerinti védelem akkor is megilleti, ha az érintett állam nem közölte a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Nemzetközi Irodájával, a fenti adatbázis nem tartalmazza a Vt. 3. §-a (2) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozó valamennyi állami felségjelet, ezért e kizáró ok vizsgálata során a világotlasz, vagy hasonló tárgyú internetes források használata is szükséges lehet.

##### 1.2. NÖVÉNYFAJTÁK NEVEINEK ADATBÁZISAI

A növényfajta-neveket tartalmazó adatbázisokat azoknak a bejelentéseknek a vizsgálatánál érdemes használni, amelyek árujegyzékébe a 29., 30. és 31. osztályokba sorolt termékek tartoznak.

Az oltalmazott magyar növényfajták adatainak kutatására az ENYV, továbbá a

Hivatal honlapján megtalálható E-KUTATÁS adatbázis alkalmas.

A Magyarországon érvényes növényfajta-oltalom közösségi fajtaoltalmi bejelentéssel is szerezhető. A Községi Fajtaoltalmi Hivatal (CPVO) által engedélyezett növényfajta-oltalmak a következő adatbázisban kutathatók:

<http://www.cpvo.europa.eu/default.php?res=1&w=1053&h=678&lang=en&page=b/d/applicationtitle.php>

A nemzetközi növényfajta-bejelentések kutatására az UPOV-adatbázis áll rendelkezésre: <http://www.upov.int/pluto/en/>  
<http://www.upov.int/tools/en/gsearch.html>

Amennyiben a bejelentett megjelölés szerepel az adatbázisban, meg kell vizsgálni, hogy az oltalom érvényes-e. A növényfajta-oltalom megszűnését követően a megjelölés fajtanévvé válhat, és ebben az esetben a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján nem részesülhet oltalomban.

### *1.3. INN – NEMZETKÖZI GYÓGYSZER SZABADNEVEK ADATBÁZISA*

Az adatbázis teljes neve „International Nonproprietary Names for Pharmaceutical Substances”, amely a WHO, az Egészségügyi Világszervezet által évente megújított és közzétett lista. A listán szereplő valamennyi gyógyszernev fajtanévvé minősül, így azokra védjegyohtalom nem szerezhető.

A gyógyszer-szabadnevek adatbázisa a WHO honlapján, a <http://www.who.int/medicines/publications/druginformation/en/index.html> internetes oldalon érhető el.

Az adatbázis használata elsősorban olyan védjegybejelentések vizsgálatánál szükséges, amelyek árujegyzékébe az 5. osztályba sorolt termékek tartoznak.

### *1.4. ISO – PESZTICIDNEVEK ADATBÁZISA*

Az adatbázis teljes neve „List of Common Names for Pesticides and Other Agrochemicals”, amely az ISO, a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet által összeállított lista. Az adatbázisba felvett valamennyi peszticidnév fajtanév, amelyekre védjegyohtalom nem szerezhető. Az adatbázis elérhető a következő címen:

[http://ec.europa.eu/sanco\\_pesticides/public/index.cfm?event=substance.selection](http://ec.europa.eu/sanco_pesticides/public/index.cfm?event=substance.selection)

Az adatbázis használata elsősorban az olyan bejelentések vizsgálata során válhat szükségessé, amelyek árujegyzékébe az 1., 2. és 5. osztályba sorolt termékek tartoznak.

### *1.5. A LISSZABONI MEGÁLLAPODÁS SZERINT LAJSTROMOZOTT EREDETMEGJELÖLÉSEK ADATBÁZISA*

A Lisszaboni Megállapodás alapján lajstromozott; Magyarországon is érvényes nemzetközi eredetmegjelöléseket a következő adatbázis tartalmazza: <http://www.wipo.int/ipdl/en/search/lisbon/search-struct.jsp>

## *1.6. AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG JOGSZABÁLYAI ALAPJÁN FIGYELEMBE VEENDŐ FÖLDRAJZI JELZÉSEK ADATBÁZISA*

A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi árujelzőinek adatait a DOOR adatbázis, a szőlészeti-borászati termékek földrajzi árujelzőire vonatkozó információkat az e-Bacchus adatbázis tartalmazza.

Az e-Bacchus és a DOOR adatbázisok a következő honlapokon érhetőek el:

<http://ec.europa.eu/agriculture/markets/wine/e-bacchus/index.cfm?event=pwelcome&language=HU>

<http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/list.html;jsessionid=pL0hLqqLXhNmFQyFl1b24mY3t9dJQPflg3xbL2YphGT4k6zdWn34!-370879141>

A közösségi földrajzi árujelzők a termék fajtája, illetve a származási ország alapján is kutathatók.

Az egyes borászati termékek leírása, jelölése, kiserelése és oltalma tekintetében az 479/2008/EK rendelet alkalmazására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról szóló 607/2009/EK rendelet XII. számú melléklete tartalmazza azoknak a hagyományos kifejezéseknek (az asztali borok esetében alkalmazott földrajzi jelzéseknek és a meghatározott termőhelyű minőségi borokra vonatkozó hagyományos egyedi kifejezéseknek) a listáját. Ezek a kifejezések csak a mellékletben felsorolt, a rendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő borok esetében alkalmazhatók. Ezekről a hagyományos kifejezésekről a tagállamok értesítik a Bizottságot, amely gondoskodik a lista közzétételéről és folyamatos frissítéséről (Európai Unió Hivatalos Lapjának C. sorozata).

Az Európai Közösség által kötött kétoldalú borkereskedelmi megállapodások is tartalmazhatnak olyan kifejezéseket, amelyeket kizárólag a szerződő államok használhatnak.

A szeszesitalok meghatározására, megnevezésére és kiserelésére vonatkozó általános szabályok megállapításáról szóló 110/2008/EK rendelet II. számú melléklete tartalmazza azoknak a földrajzi megjelöléseknek a felsorolását, amelyeket azon szeszesitalok számára tartanak fenn, amelyek gyártásakor azt a termelési fázist, amelynek során megkapta az ital a végleges tulajdonságait és meghatározó jellemzőit, a jelzett földrajzi helyen végezték.

Az e) és az f) pontokban említett adatbázisok használatára főként a Vt. 3. §-ának (4) bekezdésében nevesített kizáró okok vizsgálatánál kerülhet sor, de a megkülönböztető képesség hiányának, illetve a földrajzi származás szempontjából történő megtévesztés eseteinek megállapításánál is hasznos segédeszközök lehetnek.

## *1.7. VILÁGATLASZ*

Elsősorban a földrajzi nevek feltárására, hovatartozásuk tisztázására alkalmas, de törvényes fizetőeszközök, népcsoportok, nemzeti színek meghatározásához is

felhasználható. A kizárólag földrajzi származás feltüntetésére használt, illetve a földrajzi származás szempontjából megtévesztő megjelölések feltárására használható segédeszköz.

#### *1.8. SZÓTÁRAK, LEXIKONOK, SZAKKÖNYVEK, FOLYÓIRATOK, JOGI ADATBÁZISOK*

Leíró jellegű, megkülönböztető képességgel nem rendelkező védjegybejelentéseknél a bizonyítékok feltárására alkalmasak, használatuk egyedi esetekben szükséges, az elbíráló belátása szerint.

#### *1.9. AZ INTERNETEN ELÉRHETŐ EGYÉB ADATOK*

Az Internet használata a védjegyelbírálás fontos eszköze. Az Interneten található külföldi, illetve magyar keresők alkalmazása gyakorlatilag bármelyik védjegybejelentés vizsgálatánál és mindegyik feltétlen kizáró ok vonatkozásában lehetséges.

A védjegybejelentés egyes adatainak (pl. a megjelölés, a bejelentő neve, stb.) valamely internetes keresőbe történő beírása a megjelölés oltalomképességét érintő fontos információkkal szolgálhat. A találatok értékelése során vizsgálni kell, hogy azok a bejelentő körül csoportosulnak-e, avagy sem, továbbá figyelembe kell venni azt is, hogy a kereső által felhozott internetes oldalak mennyiben tekinthetők hiteles forrásnak. Az Interneten talált adatok felhasználása esetén az elbírálónak közölnie kell a bejelentővel, továbbá az aktában is rögzítenie kell (pl. az oldal releváns részének kinyomtatásával, és annak a nyilatkozattételi felhíváshoz csatolásával), hogy pontosan hol és mikor fért hozzá a szóban forgó információkhoz.

#### *1.10. EGYEBEK*

A fentiekben felsoroltak csak példálózó jelleggel adták meg az elbírálás során felhasználható eszköztárt. A védjegybejelentések vizsgálatakor bármilyen egyéb kiadvány, dokumentum, papíralapú vagy elektronikus adathordozón megtalálható tényanyag figyelembe vehető.

## **2. AZ ÉSZREVÉTEL**

Vt. 58. § (1)-(2) A hivatalból végzett vizsgálatot egészíti ki az észrevétel intézménye, amely harmadik személyek számára teszi lehetővé annak jelzését, hogy a bejelentés lajstromozása az észrevételt tevő álláspontja szerint valamely, a Vt.-ben meghatározott feltétlen kizáró okba ütközne. A védjegy lajstromozására irányuló eljárásban ugyanis bárki észrevételt nyújthat be a Hivatalhoz arra vonatkozóan, hogy a megjelölés valamely feltétlen kizáró ok alapján nem részesülhet védjegyoltalomban.

Az észrevételt a kifogásolt feltételre kiterjedő vizsgálat során figyelembe kell venni, kivéve, ha azt olyan időben nyújtották be, hogy figyelembevételre indokolatlanul

késleltetné a döntéshozatalt. Mivel a hivatalból végzett érdemi vizsgálat kötőereje a meghirdetéssel beáll, a védjegybejelentés meghirdetését követően a Hivatal csak észrevétel alapján terjeszti ki az érdemi vizsgálatot arra, hogy a megjelölés a 2-3. §-okban meghatározott – az észrevételben megjelölt – valamely okból nincs-e kizárva a védjegyoltalomból.

Vt. 58. § (3) bek. Az észrevételt a bejelentővel közölni kell, kivéve, ha az észrevételt amiatt hagyta figyelmen kívül a Hivatal, hogy a benyújtásának időpontjával indokolatlanul késleltették volna a döntéshozatalt. Amennyiben a Hivatal az észrevételt tevő által előadottakat alaposnak találja, az észrevétel alapján nyilatkozattételi felhívást ad ki, amelyhez mellékletként csatolja az észrevételt tevő beadványát. Ha a Hivatal az észrevételt nyilvánvalóan megalapozatlannak találja, azt nyilatkozattételi felhívás nélkül, tájékoztató jelleggel küldi meg a bejelentőnek. Az eljárást befejező döntés indokolásában minden esetben ki kell térni az észrevételre, vagyis arra, hogy azt a Hivatal miért tartotta alaposnak, illetve miért hagyta figyelmen kívül.

Vt. 58. § (4) bek. Az észrevételt benyújtó személy a védjegy lajstromozására irányuló eljárásban nem ügyfél, ebből következően az észrevételt tevőt a Hivatal nem hívhatja fel hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre, továbbá az észrevételt tevő nem élhet megváltoztatási kérelemmel a Hivatal döntésével szemben.

Az észrevételt tevőt az észrevétel eredményéről – a védjegy lajstromozása tárgyában hozott döntés hivatali példányra másolatának megküldésével – értesíteni kell.

### **3. A HIVATAL DÖNTÉSEI AZ ÉRDEMI VIZSGÁLAT ALAPJÁN**

Vt. 61. § (3)-(5) bek. Ha az érdemi vizsgálat során a Hivatal azt állapítja meg, hogy védjegybejelentés nem felel meg a vizsgált követelményeknek, a bejelentőt – a kifogás természete szerint – hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre kell felhívni. Az elbírálónak az eset összes körülményére tekintettel kell eldöntenie, hogy hiánypótlási vagy nyilatkozattételi felhívást ad ki. Például: ha bejelentő utal arra, hogy az állami felségjelet tartalmazó megjelölésre vonatkozó bejelentéséhez megszerezte az illetékes szerv hozzájárulását, vagy a leíró jellegű megjelölés használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet, de állításainak alátámasztására nem csatol bizonyítékokat, a Hivatal hiánypótlási felhívást ad ki. Ha a Hivatal úgy találja, hogy a megjelölés nem alkalmas a megkülönböztetésre, közrendbe vagy közérkölcsebe ütközik, megtévesztésre alkalmas, stb. nyilatkozattételre hívja fel a bejelentőt.

A védjegybejelentést egészében vagy részben el kell utasítani, ha a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a vizsgált követelményeket. A bejelentést csak a felhívásban pontosan, határozottan megjelölt és kellően kifejtett okok alapján lehet elutasítani. A szükséghez képest újabb felhívást kell kiadni. Az elbírálás során az ügyintézőnek arra kell törekednie, hogy a bejelentés



oltalomképességével szemben támasztott valamennyi kifogását egy felhívásban közölje a bejelentővel. A bejelentőnek a felhívásra adott válasza bizonyos esetekben újabb felhívás kiadását teheti szükségessé. Például: a Hivatal úgy találja, hogy a megjelölés nem alkalmas a megkülönböztetésre, és nyilatkozattételre hívja fel a bejelentőt. A bejelentő a válaszában arra hivatkozik, hogy a megjelölés használata révén a Vt. 2. §-ának (3) bekezdése alapján megszerezte a megkülönböztető képességet, de ennek alátámasztására nem csatol bizonyítékokat. Ilyen esetben a Hivatalnak hiánypótlási felhívásban kell felszólítania a bejelentőt a bizonyítékok csatolására.

A védjegybejelentést visszavontnak kell tekintetni, ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol.

Vt. 61. § (6) bek. A védjegybejelentés részbeni elutasításáról hozott határozat ellen előterjesztett megváltoztatási kérelemnek a bírósághoz történő továbbításával [77. § (9) és (10) bek.] egyidejűleg az árujegyzék fennmaradó része tekintetében a védjegy lajstromozására irányuló eljárást fel kell függeszteni a bírósági eljárás jogerős befejezéséig.

Vt. 61. § (7) bek. A hivatalból végzett érdemi vizsgálat alapján a védjegybejelentést részben elutasító határozat jogerőre emelkedését követően a védjegy lajstromozására irányuló eljárást az árujegyzék fennmaradó része tekintetében kell folytatni.

#### **4. A VÉDJEGYBEJELENTÉS MEGHIRDETÉSE**

Vt. 61/A. § A Hivatal a kutatási jelentésnek a bejelentő részére történő megküldésétől számított legalább egy hónap elteltével meghirdeti a védjegybejelentést, ha az megfelel az alaki vizsgálat során vizsgált feltételeknek.

A meghirdetésre a bejelentésnek a Hivatal hivatalos lapjában, a Szabadalmi Közlöny és Védjegyértesítőben történő közlésével kerül sor.

A meghirdetésről a bejelentőt értesíteni kell.

A meghirdetést követően a bejelentés visszavonásáról, visszavontnak tekintéséről, elutasításáról, módosításáról és megosztásáról szintén hatósági tájékoztatást kell közölni.

Amíg a hivatalból elvégzett érdemi vizsgálat nem fejeződik be, a védjegybejelentést nem lehet meghirdetni.

Ha a Hivatal a védjegybejelentést az érdemi vizsgálat eredménye alapján elutasította vagy visszavontnak tekintette, és a bejelentő a hivatali döntés megváltoztatását kéri a bíróságtól, meg kell várni a bírósági eljárás jogerős befejezését.

Ha a bíróság a megváltoztatási kérelmet elutasítja, nem kell kutatási jelentést készíteni, illetve a bejelentést nem kell meghirdetni.

Ugyancsak nem kell meghirdetni a védjegybejelentést, ha a bejelentő a védjegybejelentési kérelmet a kutatási jelentés megküldése előtt visszavonta, illetve amennyiben az érdemi vizsgálat során hozott, a bejelentést elutasító vagy visszavontnak tekintő hivatali döntéssel szemben a bejelentő nem nyújt be megváltoztatási kérelmet a bírósághoz.

Amennyiben a bíróság a hivatali elutasító döntést megváltoztatta, és azt állapította meg, hogy a bejelentett megjelöléssel szemben nem áll fenn feltétlen kizáró ok, az eljárást folytatni kell, a kutatási jelentést a bejelentőnek meg kell küldeni és a bejelentést meg kell hirdetni.

Amennyiben a bíróság a bejelentést elutasító vagy visszavontnak tekintő hivatali döntést hatályon kívül helyezte, az érdemi vizsgálatot a bírósági határozatnak megfelelően újra le kell folytatni és a meghirdetéssel kapcsolatban a fentiekben leírtakat kell alkalmazni.

## IV. FEJEZET KUTATÁS, OSZTÁLYOZÁS

### 1. KUTATÁS

#### *1.1. A KUTATÁS*

A védjegybejelentési eljárás során végzett kutatás célja azoknak a korábbi védjegyeknek, illetve védjegybejelentéseknek a feltárása, amelyek jogvita esetén lajstromozást gátló okként figyelembe vehetők.

- Vt. 60. § (1) bek. Ha a védjegybejelentés megfelel az alaki vizsgálatnál előírt feltételeknek, a Hivatal elvégzi a korábbi védjegyekre vonatkozó kutatást és a megjelölés alapján - az árujegyzékre is figyelemmel - kutatási jelentést készít.
- Vt. 4. § (2) bek. Korábbi védjegy az, amelyet korábbi elsőbbséggel jelentettek be lajstromozásra, valamint az a megjelölés is, amely a Párizsi Uniós Egyezmény alapján – lajstromozástól függetlenül – korábban vált belföldön közismert védjeggyé. Korábbi védjegy - a megjelölés lajstromozásától függően - a korábbi védjegybejelentést is érteni kell.
- Vt. 76/C. § (1) bek. A közösségi védjegy ugyanolyan korábbi védjegynek minősül, mint a Hivatal által e törvény alapján lajstromozott védjegy.

#### *1.2. A HATÓSÁGI KUTATÁS ELVÉGZÉSE*

##### *1.2.1. Az ACSEPTO szoftver*

A Hivatal a kutatást az ACSEPTO - kutatást segítő - szoftver (a továbbiakban: ACSEPTO) alkalmazásával végzi el.

##### *1.2.2. A kutatás terjedelme*

Az ACSEPTO segítségével kutatható bibliográfiai adatok kiterjednek a következőkre:

- a nemzeti úton tett védjegybejelentésekre és az így lajstromozott védjegyekre;
- a Madridi Megállapodás és a Madridi Jegyzőkönyv alapján Magyarország vonatkozásában is oltalom alatt álló nemzetközi védjegyekre;
- a bejelentett és oltalom alatt álló közösségi védjegyekre;
- a közösséget megjelölő nemzetközi védjegybejelentésekre.

Az ACSEPTO lehetőséget teremt a Bécsi, illetve a Nizzai Osztályozás szerinti jelzeteknek megfelelő kutatásra.

##### *1.2.3. A kutatás folyamata*

Az elbíráló a kutatás tárgyát képező megjelölés adatai alapján végzi el a kutatást. A

kutatás menete:

- a paraméterek előzetes beállítása (az elbíráló a megjelölés kutatásához a megfelelő paramétereket beállítja a szoftver által felajánlott beállítás, illetve a kutatandó szinonimák, adott esetben a keresztreferenciák módosításával);
- a találati halmaz értékelése (a találati halmazt az elbíráló oly módon szűkíti, hogy kiválasztja, amelyek - megítélése szerint - a megjelöléshez a leginkább hasonlóak);
- az ellenőrzés (a kutatás esetleges megismétlése a paraméterek megfelelő módosításával);
- a kutatási jelentés elkészítése.

#### *1.2.4. A kutatási jelentés*

Vt. 60. § (2) bek. A kutatási jelentésben meg kell jelölni azokat az adatokat, amelyek figyelembe vehetők a védjegybejelentésben foglalt megjelöléssel kapcsolatban az oltalomképeség feltételeinek elbírálása során.

A védjegykutatás eredményét a kutatási jelentés dokumentálja. A kutatási jelentésben fel kell tüntetni, ha a kutatás az elbírálás szempontjából releváns adatokat tárt fel. Amennyiben a kutatás nem tárt fel olyan korábbi elsőbbségű védjegyeket, amelyeket a bejelentett megjelölés oltalomképesége vonatkozásában figyelembe lehetne venni, akkor a bejelentőt erről a tényről kell tájékoztatni. A kutatási jelentést meg kell küldeni a bejelentőnek.

Vt. 60. § (3) bek.

#### *1.3. VÉDJEGYFIGYELÉS*

Vt. 60/A. § A bejelentő, a védjegy jogosultja és a védjegylajstromba bejegyzett használó kérheti, hogy a Hivatal a kutatási jelentés másolatának megküldésével értesítse arról a későbbi védjegybejelentésről, amelynek kutatási jelentésében korábbi jogát feltüntették.

A kérelem naptári hónapokra meghatározott - egy évet meg nem haladó, a naptári év vagy félév első napján kezdődő - időszakra terjeszthető elő. A kérelemért a díjrendeletben meghatározott díjat kell fizetni. A Hivatal a kérelmet csak a díj megfizetését követően teljesíti.

Az értesítés elmaradása esetén a Hivatal a megfizetett díj egészét vagy a mulasztással arányos részét - kérelemre - visszatéríti.

Az értesítés elmaradásának egyéb jogkövetkezménye nincs, így az nem érinti különösen a felszólalásra, illetve a belenyugváásra vonatkozó rendelkezések alkalmazását.

A védjegyfigyelési kérelmeket az iktatás után az Gazdálkodási és Informatikai Főosztályra kell továbbítani, ahol a Főosztály intézkedik a kérelem nyilvántartásba

vételéről. Ezt követően az Informatikai Főosztály minden hónap elején egy keresőprogram segítségével áttekinti mindazokat a kutatási jelentéseket, amelyeket a Nemzeti, illetve a Nemzetközi Védjegy Osztály az adott hónapban elkészített. Minden hónap 1. napján a Védjegy és Mintaoltalmi Főosztály gondoskodik a védjegyfigyelés elvégzéséről szóló értesítés postázásáról.

Egy beadványban több védjegy vonatkozásában is lehet kérelmet benyújtani, azonban ebben az esetben mindegyik megjelölt védjegyre meg kell fizetni az előírt igazgatási szolgáltatási díjat. A Hivatal csak azt követően teljesíti a kérelemben foglaltakat, amikor a kérelmező mindegyik, a beadványában feltüntetett védjegyre vonatkozó díjat megfizette.

## **2. OSZTÁLYOZÁSI RENDSZEREK**

A Hivatal előtti valamennyi védjegyeljáráásban a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozásáról szóló Nizzai Megállapodás szerinti osztályozás (a továbbiakban: Nizzai Osztályozás) használata kötelező minden védjegyeljáráásban (lásd a Második Rész IV. fejezetének 3.1. pontját).

A Nizzai Osztályozás alkalmazásra kerül különösen:

- az igazgatási szolgáltatási díj mértékének megállapításánál;
- védjegynyilvántartásokban;
- segédeszköz a megjelölések árujegyzékei hasonlóságának megítélésénél.

A gyári vagy kereskedelmi védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, az 1957. évi július hó 15-én kötött, Stockholmban, az 1967. évi július hó 14-én és Genfben, az 1977. évi május hó 13-án felülvizsgált Nizzai Megállapodás 2. cikke (1) bekezdése értelmében a nemzetközi osztályozás jogi hatályát – a jelen Megállapodás által előírt követelményektől függően – a Külön Unió országai határozzák meg. Közelebbről: a nemzetközi osztályozás nem kötelezi a szerződő országokat sem a védjegyoltalom terjedelmének megállapítása, sem pedig a szolgáltatási védjegyek elismerése tekintetében.

A Nizzai Megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének alapján a Külön Unió mindegyik országa fenntartja jogát arra vonatkozóan, hogy a termékek és a szolgáltatások nemzetközi osztályozását mint fő vagy mint kiegészítő rendszert alkalmazza.

Hivatalunk továbbá a védjegyek nyilvántartásában alkalmazza a védjegyek ábrás elemeinek nemzetközi osztályozását létrehozó Bécsi Megállapodás szerinti osztályozást is (a továbbiakban: Bécsi Osztályozás). A Bécsi Osztályozás kizárólag nyilvántartási célból kerül alkalmazásra. Az oltalomképesség vonatkozásában nem tartalmaz információt. Különösen olyan megjelölések kutatásához nélkülözhetetlen segédeszköz, amelyek betűket, írásjeleket nem tartalmaznak.

### 3.1. A NIZZAI MEGÁLLAPODÁS

A Nizzai Megállapodást az 1957. június 15-i nizzai diplomáciai konferencián hozták létre.

A Nizzai Megállapodás valamennyi tagországa védjegylajstromozásnál köteles alkalmazni a Nizzai Osztályozást alapvető osztályozási rendszerként, kiegészítő osztályozásként, továbbá köteles azon áru-, illetve szolgáltatási osztályok sorszámát védjegylajstromozásra vonatkozó hivatalos dokumentumaiban és közleményeiben feltüntetni, amelyek az adott védjegyre vonatkoznak.

A Nizzai Osztályozást számos, a Nizzai Megállapodáshoz nem csatlakozott országban is alkalmazzák.

A Nizzai Megállapodás 1961. április 8-án lépett hatályba. Magyarországon eredetileg az 1970. évi 18. törvényerejű rendelet hirdette ki. Közzétette továbbá az 1983/1. számú Nemzetközi Szerződés az Országos Találmányi Hivatal elnökétől. Hazánk a genfi szöveg alapján részese. A tagállamok döntése alapján a Megállapodás mellékletét képező Nizzai Osztályozás időszakonként felülvizsgálatra kerül. A felülvizsgálat alapján adja ki a Szellemi Tulajdon Világszervezete az Osztályozás különböző kiadásait.

A Nizzai Megállapodás gondoskodik a szakértői bizottság felállításáról, amelyben a Megállapodás valamennyi tagországa képviseltetheti magát.

A szakértői bizottság

- határoz az osztályozás változtatásait illetően;
- ajánlásokat tesz a Külön Unió országainak abból a célból, hogy számukra megkönnyítse az osztályozás használatát és elősegítse egységes alkalmazását;
- minden más intézkedést megtesz, amely anélkül, hogy a Külön Unió vagy a Szervezet költségvetésére pénzügyi terhet róna, hozzájárul ahhoz, hogy a fejlődő országok számára megkönnyítsék az osztályozás alkalmazását;
- jogosult albizottságokat és munkacsoportokat létesíteni.

A Nizzai Osztályozás jelenlegi 10. kiadása 2012. január 1-jétől hatályos.

A Nizzai Osztályozás aktuálisan oly módon épül fel, hogy 45 osztályba sorolja mindazokat a termékeket és szolgáltatásokat, amelyek vonatkozásában a védjegyoltalmat kérni lehet. 34 áru- és 11 szolgáltatási osztályt tartalmaz a Nizzai Osztályozás, amely – ellentétben az Nemzetközi Szabadalmi Osztályozással – nem hierarchikus rendszer. A termékeket és szolgáltatásokat anyagelvű, értékesítési, rendeltetési, felhasználási és egyéb szempontok szerint sorolják be az adott osztályba. Mindegyik osztályhoz tartozik egy fejezetcím (heading), amely általános kifejezésekkel összefoglalja az adott osztályba tartozó termék vagy szolgáltatási kört.

Az Európai Bíróság a C-307/10. számú IP TRANSLATOR ügyben előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéletében megállapította, hogy a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2008/95/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvét úgy kell értelmezni, hogy az megköveteli, hogy a védjegybejelentés tárgyát képező árukat vagy szolgáltatásokat a bejelentő kellően egyértelműen és pontosan jelölje meg, annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők pusztán ennek alapján is meg tudják határozni a védjegy oltalmának terjedelmét. Az olyan védjegybejelentés, amelynek alapján nem állapítható meg, hogy a Nizzai Osztályozás valamely adott osztálya fejezetcímének használatával a bejelentő a védjegyet ezen osztály áruinak vagy szolgáltatásainak egésze vagy csupán egy része tekintetében szeretné lajstromoztatni, nem tekinthető kellően egyértelműnek és pontosnak.

Ebből következően amennyiben a védjegybejelentő a Nizzai Osztályozás valamely adott osztályának fejezetcímében szereplő általános kifejezések egészét használja a védjegybejelentés tárgyát képező áruk vagy szolgáltatások azonosítására, nyilatkoznia kell, hogy kérelme az ezen osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások egészére vagy azok közül csupán bizonyos árukra, illetve szolgáltatásokra vonatkozik-e.

A fejezetcímekben szereplő egyes kifejezések önmagukban nem tekinthetők kellően pontosnak, ezért azok kizárólag az egységes fejezetcím részeként fogadhatók el. A nem megfelelő kifejezéseket tartalmazó lista a Hivatal honlapján elérhető ([http://sztnh.gov.hu/vedjegy/vedj\\_osztalyozas.html](http://sztnh.gov.hu/vedjegy/vedj_osztalyozas.html)).

A védjegy oltalmi köre (a védjegyoltalom terjedelme) magából a megjelölésből és az árujegyzékből tevődik össze. A Nizzai Megállapodás szabályai a tagállamokra bízák az áruháasonlóság kérdésében való döntést, amelynek mind a védjegybejelentési, mind a törlési, mind a védjegyoltalom megszűnése iránti eljárásokban szerepe lehet.

Lásd még a Második Rész IV. fejezetének 3.1.7. pontját.

### *3.1.1. A Nizzai Osztályozás hatálya*

Egy adott védjegybejelentésre a Nizzai Osztályozásnak a bejelentés napján hatályos kiadása alkalmazandó.

Az Osztályozás egyes kiadásainak hatályon kívül helyezése az adott kiadás alkalmazásával lajstromozott védjegyek árujegyzékeit nem érinti.

A különböző kiadások közötti „átosztályozás”-ra csak kivételesen került sor. Így a 8. kiadás hatályba lépése után, amennyiben az átosztályozás következtében egy vagy több olyan osztály keletkezett, amelyben a védjegy korábban nem volt besorolva, a többletosztályokért a Hivatal díjat nem számított fel.

### 3.1.2 A Nizzai Osztályozás változásai 2012. január 1-jétől

A Nizzai osztályozás 10. kiadása az osztályok száma tekintetében azonos a 8. és a 9. kiadással.

Változások történtek

a) az egyes osztályok fejezetcímeiben:

- az 5. áruosztály fejezetcímébe került a „gyógyászati vagy állatgyógyászati használathoz adaptált diétás élelmiszerek és anyagok”; továbbá az „étrend-kiegészítők emberek és állatok számára” kifejezés;
- a 7. osztály fejezetcímébe bekerült az „árusító automaták” kifejezés;
- a 9. osztály fejezetcímébe bekerült a „CD-k (kompakt lemezek), DVD-k és egyéb, digitális rögzítésű média”, valamint a „számítógépes szoftverek” kifejezés;
- a 18. osztály fejezetcímébe az „esernyők” kifejezés után bekerült az „és napernyők” kifejezés;
- a 30. osztály fejezetcímében szereplő kifejezések sorrendje a következők szerint módosult: „kávé, tea, kakaó és kávépótló szerek; rizs; tápióka és szágó; lisztek és más gabonakészítmények; kenyér, péksütemények és cukrászsütemények; fagylaltok; cukor, méz, melaszszirup; élesztő, sütőporok; **só**; mustár; ecet, fűszeres mártások; fűszerek; jég”;
- a 31. osztály fejezetcímébe bekerült a „gabonamagvak” kifejezés;

b) változtak az egyes osztályok magyarázó megjegyzései is.

A 10. kiadást kell alkalmazni valamennyi 2012. január 1-je után benyújtott védjegybejelentéssel kapcsolatban.

A Magyarországról származó nemzetközi védjegybejelentésekre a 10. kiadást kell alkalmazni abban az esetben is, ha a nemzetközi védjegybejelentés alapját képező nemzeti védjegybejelentés 2012. január 1-je előtt került benyújtásra, illetve a lajstromozott védjegy bejelentési napja korábbi.

### 3.1.3. A NIZZAI OSZTÁLYOZÁS FELÉPÍTÉSE

A Nizzai Osztályozás az alábbi részekből épül fel:

- Útmutató a felhasználónak (lásd az SZTNH kiadványát)
- Általános megjegyzések
- Az áru- és szolgáltatási osztályok fejezetcímei és az ezekhez fűzött magyarázó megjegyzések
- Az áruk és szolgáltatások betürendes jegyzéke (lásd az SZTNH kiadványát)

Az általános megjegyzések tartalmazzák az Osztályozás felhasználásának modelljét



egy-egy konkrét áru vagy szolgáltatás besorolása tekintetében.

Ezek alapján egy áru vagy szolgáltatás megfelelő osztályba történő besorolásánál meg kell vizsgálni, hogy az

- szerepel-e valamely osztály fejezetcímében, ha nem,
- a betűrendes jegyzékben szerepel-e, ha nem,
- az osztályokhoz fűzött magyarázó megjegyzésekben említik-e.

Ha ennek a terméknek vagy szolgáltatásnak a neve nem szerepel a fenti felsorolásban, akkor meg kell állapítani

- a leginkább hasonló termék/szolgáltatás nevét;
- a „legkisebb közös többszöröst”: a megnevezést, ami alá az adott termék/szolgáltatás besorolható.

Ha az osztályozás ezek alapján sem sikeres, az általános megjegyzések irányadók.

#### 3.1.3.1. Az áruk besorolása

- a) A késztermékeket alapvetően szerepük vagy céljuk alapján kell a megfelelő osztályba besorolni (pl. a „gumilabdák” nem szerepel az áruk betűrendes jegyzékében, viszont a 28. áruosztályban szerepelnek a „játékok, játékszerek”).

Ha egy késztermék szerepe vagy célja nincs megemlítve egyetlen fejezetcímében sem, úgy azt hozzá hasonló – a betűrendes jegyzékben megtalálható – késztermékek analógiája alapján kell osztályozni (pl. a „sportcikk” a 28. áruosztályba tartoznak, az „életmentő berendezések” a 9. áruosztályba. Ha a termék fő célja a balesetvédelem, akkor az a 9. osztályba tartozik, mint pl. „sportsisakok”, ha azonban nem a biztonsági szempont a döntő, akkor a 28. osztályba, pl. „sípcsontvédő”).

Ha ilyen lehetőség nincs, akkor egyéb segédfeltételeket – pl. a termék alapanyaga vagy működési formája – kell figyelembe venni;

- b) Egy többcélú, összetett késztermék minden olyan osztályba besorolható, amelybe valamely funkciója alapján beletartozik (pl. rádiós óra; a rádió miatt a 9. osztályba, ugyanakkor az „órák” miatt a 14. osztályba tartozik). Ha ezen funkciók nem találhatók meg egyik fejezetcímében sem, akkor más szempontokat [lásd (a) pont] kell alkalmazni.

- c) Nyersanyagokat, nem megmunkált vagy félkész termékeket alapvetően alapanyaguk alapján kell osztályozni (pl. a „vasérc”, mint nyersanyag a 6. osztályba tartozik, ahova a „nem nemesfémek és ezek összetevői” tartoznak, a „fémlemezek”, mint félkész termékek a betűrendes jegyzék szerint a 6. osztályban szerepelnek);

- d) Egy nagyobb termék részegységül szolgáló alkatrészt alapvetően ugyanabba az osztályba kell besorolni, ahová magát a terméket, kivéve, ha

az alkatrészt más célokra is lehet alkalmazni. Ilyenkor az a) pont feltételei lépnek érvénybe (pl. a „tükrök” a 20. osztályba taroznak, viszont a „visszapillantó tükröket”, amelyek kizárólag járművek alkatrészeként kerülnek felhasználásra, a 12. osztályba kell sorolni. Ezzel szemben a „szőnyegek gépkocsikba” áruk nem a 12., hanem a 27. áruosztályba tartoznak);

- e) Ha egy félkész vagy készterméket az anyaga szerint osztályoznak, és az több különböző anyagból áll, úgy a legfontosabb anyagot kell figyelembe venni (pl. a „falétrák” a 20. osztályba tartoznak, holott tipikusan tartalmazznak fémszöveget, fémvasalásokat, amelyek egyébként a 6. osztályba tartoznának);
- f) Egy-egy termékhez hozzátartozó burkolatot vagy tokot alapvetően a termékkel megegyező osztályba kell sorolni (pl. „szemüvegtokok” a 9. áruosztályba tartoznak, illetve „tokok hangszerekhez” a 15. áruosztályba tartoznak).

#### 3.1.4..2. A szolgáltatások besorolása

A szolgáltatások a Nizzai Osztályozás szerinti 35.– 45. osztályokba tartoznak.

A szolgáltatásokat alapvetően a szolgáltatási csoport fejezetcímeiben felsorolt tevékenységi ágazatokhoz igazítva kell besorolni, figyelembe véve a megjegyzéseket is. Amennyiben ilyet nem lehet találni, hasonló jellegű szolgáltatást választva a betűrendes jegyzékből, annak analógiáját követve kell osztályozni.

- A kölcsönzés jellegű szolgáltatásokat alapvetően ugyanazon osztályokba kell sorolni, mint a kölcsönzés tárgyát képező termékkel végezhető szolgáltatást (pl. a „telefonkölcsönzés” a 38. osztályba tartozik);
- A tanácsadási, információs vagy konzultációs szolgáltatások elvileg ugyanazon osztályokba sorolandók, mint amelyek megfelelnek a tanácsadási, információs vagy konzultációs szolgáltatások tárgyának, pl. szállítási konzultáció (39. osztály), üzletvezetési konzultáció (35. osztály), pénzügyi tanácsadás (36. osztály), szépségápolási tanácsadás (44. osztály). A tanácsadási, információs vagy konzultációs szolgáltatások nyújtása elektronikus úton (pl. telefon, számítógép) nem érinti ezen szolgáltatások osztályba sorolását.

*A Nizzai Osztályozás hatályos verziója a Hivatal honlapján <http://classifications.mszh.hu/nice9/index.htm> alatt elérhető.*

#### 1.1.5. TMclass

Az áruk és szolgáltatások osztályba sorolásánál hasznos segédeszköz lehet a TM Class, amely a <http://tmclass.tmdn.org/ec2/> oldalon magyar nyelven is elérhető.

Mivel a Nizzai Osztályozás pusztán az áruk és szolgáltatások felsorolását tartalmazza, szükségessé vált azok rendszerező csoportosítása. Ennek érdekében a tagállami hivatalok szakértői a BPHH-val együttműködve kialakították az ún. Taxonómiai fastruktúrát, amely az osztályozás tekintetében könnyebb eligazodást biztosít az egyes áruk és szolgáltatások tekintetében. A TMClass adatbázis tájékoztató jelleggel magában foglalja a Taxonómia rendszerét is.

### 3.1.6. A Nizzai Osztályozás a védjegy lajstromozása iránti eljárásban

A védjegybejelentések elkészítésénél, illetve a bejelentések alaki vizsgálata során a bejelentés árujegyzékének a Nizzai Osztályozással való megfelelésének vizsgálatánál számos probléma merülhet fel egyes termékek vagy szolgáltatások megfogalmazásával, illetve a megfelelő osztályba történő besorolásával kapcsolatban.

A Nizzai Osztályozásban az egyes osztályok fejezetcímében található meghatározások az árukra és szolgáltatásokra vonatkozó általános tárgyköröket ölelnek fel. A pontos beosztályozáshoz minden egyes árunál és szolgáltatásnál a betűrendes jegyzéket kell segítségül hívni.

- Vt. 52. § (2) bek. Az árujegyzék azoknak az áruknak, illetve szolgáltatásoknak a felsorolása, amelyekkel kapcsolatban a megjelölésre a védjegyoltalmat igénylik.
- Vt. 52. § (3) bek. Az árujegyzékben az árukat, illetve a szolgáltatásokat a gyári vagy gyári kereskedelmi védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó Nizzai Megállapodás szerinti osztályok feltüntetésével, és – lehetőség szerint – az abban szereplő elnevezések használatával kell felsorolni.
- Vt. 59. § (2) bek. Ha a védjegybejelentésben igényelt árujegyzék nem felel meg a Nizzai Megállapodásnak, akkor a bejelentőt legalább harminc napos határidő kitűzésével fel kell hívni az árujegyzék pontosítására, a megfelelő osztályba sorolásra, esetleg egy vagy több kifejezés törlésére.
- Vt. 59. § (4) bek. Ha a bejelentő a felhívásra nem válaszol, akkor a bejelentést visszavontnak kell tekinteni.

#### 3.1.6.1. Az árujegyzék bővítése

- Vt. 62. § (1) bek. b) A védjegybejelentésben nem változtatható meg az árujegyzék úgy, hogy bővebb legyen annál, mint ami a bejelentés napján benyújtott bejelentésben szerepelt.

Az árujegyzék bővítésének minősül, amikor a bejelentő

- a bejelentés árujegyzékében megjelölt áruosztályokon kívül további áruosztályokat igényel;
- az adott áruosztályon belül a bejelentéskor nem igényelt áru vagy szolgáltatás oltalmát igényli.

Nem minősül bővítésnek, ha a bejelentéskor igényelt áru vagy szolgáltatás meghatározása több osztályba is tartozhat. Ebben az esetben ezért a pontosítás következtében a bejelentés további áruosztályokra is kiterjedhet. A többlet áruosztályok utáni díjat pótlólag kell megfizetni.

### 3.1.6.2. Az árujegyzék korlátozása

Vt. 62. § (2) bek. A bejelentő – az (1) bekezdés *b)* pontjában megszabott keretek között – a védjegy lajstromozása kérdésében hozott döntés meghozatalának napjáig módosíthatja az árujegyzéket.

Az árujegyzék korlátozása történhet

- egy vagy több osztály, vagy egy vagy több kifejezés törlésével;
- egy vagy több kifejezésnek az értelmi szűkítésével (pl. csoportfogalom helyett egyedi fogalmak felsorolása, egyes fogalmak kizárása, további jellemzők felvétele a meghatározásba).

Az árujegyzék korlátozását a kérelemben egyértelműen meg kell jelölni, adott esetben oly módon, hogy valamely árut és/vagy szolgáltatást a bejelentő töröl az árujegyzékből, vagy úgy, hogy a korábbi áru meghatározás helyébe korlátozott értelmű kifejezés lép.

Az első esetre példaként hozható fel, ha a „reklámozás, kereskedelmi ügyletek” szolgáltatások helyett „reklámozás” szolgáltatásra szűkíti bejelentésének árujegyzékét. A második esetre példa, ha a bejelentő a „gépek” áruk helyett „gépek, kivéve a vegyipari berendezéseket” árukra korlátozza az árujegyzéket.

### 3.1.7. A Nizzai Osztályozás alkalmazása megújítás esetén

Vt. 65. § (5) bek. A védjegyoltalom megújítása kapcsán a megjelölés nem változtatható meg, az árujegyzék pedig nem bővíthető.

A védjegyjogosultnak lehetősége van arra, hogy megújításkor a védjegyoltalmat az árujegyzékben szereplő áruknak és szolgáltatásoknak csupán egy részére újítsa meg. Ezt a kérelemben jelezni kell, és pontosan meg kell jelölni, hogy a védjegy oltalmát az árujegyzékben szereplő mely árukra és szolgáltatásokra kívánják megújítani és melyek azok, amelyre a továbbiakban nem kérik az oltalmat.

### 3.1.8. A Nizzai Osztályozás használata az áruhasznosság megítélésénél

A Szellemi Tulajdon Világszervezetében létrejött Védjegyjogi Szerződés kihirdetéséről szóló 1999. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Védjegyjogi Szerződés) 9. cikk (1) bekezdése értelmében a Hivatal által eszközölt valamennyi lajstromozásnak és bejelentésre, illetve lajstromozásra vonatkozó bármely közzétételnek, amely árukat, illetve szolgáltatásokat jelöl meg, fel kell tüntetnie az

árúk, illetve szolgáltatások nevét a Nizzai Osztályozás áruosztályai szerint csoportosítva, és mindegyik csoport előtt az osztályjelzetek rendjében fel kell tüntetni az említett osztályozás azon osztályjelzetét, amelybe az áruk vagy szolgáltatások adott csoportja tartozik.

A Védjegyjogi Szerződés 9. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint az árukat, illetve szolgáltatásokat nem kell egymáshoz hasonlóknak tekinteni azon az alapon, hogy a Hivatal által eszközölt bármely lajstromozásban vagy közzétételben a Nizzai Osztályozás ugyanazon osztályába tartoznak.

A Védjegyjogi Szerződés 9. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint az árukat, illetve szolgáltatásokat nem kell egymástól eltérőnek tekinteni azon az alapon, hogy a Hivatal által eszközölt bármely lajstromozásban vagy közzétételben a Nizzai Osztályozás különböző osztályába tartoznak.

#### 3.1.8.1 Osztályon belüli hasonlóság – osztályok közötti hasonlóság

Az árujegyzékek vizsgálata során a Hivatal figyelembe veszi az Európai Bíróság C-39/97. számú CANON-ügyben hozott döntését, amelynek 23. bekezdése szerint a hasonlóság megítélésekor az adott áruk és szolgáltatások valamennyi releváns jellemzőjét figyelembe kell venni. Különös jelentőséggel bír e körben azok természete, a végfogyasztók köre, a használatuk módja, valamint az, hogy az összevetetett áruk, szolgáltatások a piacon egymással versenyeznek-e, esetleg egymást kiegészítik.

#### 3.2. A BÉCSI OSZTÁLYOZÁS

A Bécsi Osztályozás az ábrás védjegyek kutatásának segédeszköze. Az osztályozást az elbíráló végzi, kötelező ereje nincs.

A Bécsi Osztályozást a Bécsi Diplomáciai Konferencián, 1973. június 12-én aláírt Megállapodás hozta létre. Bár hazánk nem részese a Bécsi Megállapodásnak, a Hivatal az aktív felhasználók közé tartozik.

2008. január 1-jétől a 6. kiadás hatályos.

A Bécsi Osztályozás szerinti kódok megjelennek a Hivatal védjegyadatbázisaiban, valamennyi hatályban levő nemzeti lajstromozású védjegy ábrás elemeinek beosztályozásánál. A nemzetközi védjegyek Bécsi Osztályozás szerinti jelzetei a ROMARIN adatbázisban szerepelnek.

Az osztályozás - szemben a Nizzai Osztályozással - hierarchikus rendszert képez. Az általánostól a különös felé haladva valamennyi ábrás elemet kategóriákba, osztályokba és alosztályokba sorol.

### 3.2.1. A Bécsi Osztályozás felépítése

A Bécsi Osztályozás a következő részekből épül fel:

- Útmutató a felhasználónak,
- A kategóriák jegyzéke,
- A kategóriák és osztályok jegyzéke magyarázó megjegyzésekkel,
- A kategóriák, osztályok és alosztályok jegyzéke magyarázó megjegyzésekkel.

Az Osztályozás a következő három fejezetből áll:

1. A kategóriák jegyzéke, amely gyors eligazítást nyújt az osztályozásban szereplő kategóriákról.
2. A kategóriák és osztályok jegyzéke, magyarázó megjegyzésekkel, amely válaszolja az adott kategória alá tartozó osztályokat, és lehetővé teszi az adott ügyben szükséges, leginkább megfelelő osztály kiválasztását.
3. A kategóriák, osztályok és alosztályok jegyzéke magyarázó megjegyzésekkel, amely a kategóriákról, osztályokról és alosztályokról szóló magyarázó megjegyzésekben foglalt információk segítségével lehetővé teszi az ábrás elem osztályozásának meghatározását.

A kategóriára vonatkozó magyarázó megjegyzések irányadóak valamennyi osztályra még akkor is, ha nem kerülnek minden egyes esetben megismétlésre.

Az osztályok a kategóriák sorrendjében vannak feltüntetve és minden egyes osztály után alosztályok következnek.

A számjel-kód előtt feltüntetett "A" betűvel megjelölt alosztályok kiegészítő alosztályok, amelyek a fő alosztályokban foglalt ábrás elemeket csoportosítják egy sajátos szempont szerint. Az "A" betű a védjegy ábrás eleméhez kapcsolt számjel-kódban a kódolásnál nem jelenik meg.

### 3.2.2. A Bécsi Osztályozás használata

Az osztályozás felhasználásának menete egy-egy ábrás elem besorolása tekintetében az alábbi:

- Megnézzük, hogy szerepel-e valamely kategória alatt a kategóriák jegyzékében.
- Ha igen, akkor megnézzük a kategóriák és osztályok jegyzékében. Az osztályjelzet megállapítása után a célszerű a kategóriák, osztályok és alosztályok jegyzékében kikeresni a szükségesnek látszó egy vagy több alosztályt.
- Ha a keresett kifejezés nem található meg a kategóriák jegyzékében, akkor azt a kategóriát keressük ki, amelynek meghatározása alá tartozhat a keresett kifejezés. Például a „kitüntetések” keresésénél a 24. kategória lesz a megfelelő („Címerek, érmék, emblémák, jelképek”) és végül a 24.5.20 kiegészítő alosztály („rendjelek, érdemrendek”).
- Ha az ábrás elem valamely tárgy, lény, jelenség nevével nem azonosítható,

akkor elvontabb kategóriákat érdemes keresni. Ezek az osztályozás végén szerepelnek. A 25. kategória a díszítőelemek, díszes felületek vagy hátterek, a 26. kategória a mértani ábrák és testek, a 28. kategória a különböző betűs feliratok (pl. kínai, vagy japán, vagy cirill stb.), míg végül a 29. kategória a színek. Mivel a védjegynek grafikailag ábrázolható megjelölésből kell állnia, ezen kategóriák valamelyike bizonyos alkalmazható bármely, egyébként azonosíthatatlannak tűnő ábrára.

Valamennyi Magyarországon érvényes nemzeti, nemzetközi és közösségi védjegyek teljes körben kutathatók a Bécsi Osztályozás kódjai alapján. A nemzetközi védjegyek esetében a kódolást a WIPO Nemzetközi Irodája végzi el és feltünteti a védjegy lajstromívén, valamint a nemzetközi védjegyeknek a saját hivatalos lapjában való meghirdetésekor.

## V. FEJEZET

### ÉRDEMI VIZSGÁLAT FELSZÓLALÁS ESETÉN

A viszonylagos kizáró okok vonatkozásában a Hivatal a bejelentés érdemi vizsgálatát csak felszólalás alapján végzi el.

A felszólalás elbírálása a védjegy lajstromozására irányuló eljárás keretei között történik, azaz nincs külön, a lajstromozási eljárástól elkülönülő felszólalási eljárás. Ennek megfelelően a védjegy lajstromozására irányuló eljárást felszólalás esetén is a védjegybejelentést részben vagy egészben elutasító, vagy a megjelölést védjegyként lajstromozó döntés zárhatja le érdemben.

#### 1. A FELSZÓLALÁS BENYÚJTÁSÁRA NYITVA ÁLLÓ HATÁRIDŐ

Vt. 61/B. § (1) bek. A felszólalás benyújtására a védjegybejelentés meghirdetésének napjától számított három hónapon belül van lehetőség.

Vt. 41. § (1) bek. A felszólalás benyújtására nyitva álló határidő törvényi határidő, amely nem

Vt. 42. § (5) bek. c) hosszabbítható meg. Elmulasztásának jogkövetkezményei külön figyelmeztetés nélkül is bekövetkeznek. A felszólalás benyújtására előírt határidő elmulasztása esetén kizárt az igazolás lehetősége.

##### 1.1 AZ IDŐ ELŐTTI "FELSZÓLALÁS"

Az idő előtt benyújtott "felszólalás" nem tekinthető érvényesen benyújtott felszólalásnak. A Hivatal az ilyen beadványra tájékoztató levelet küld a beadvány előterjesztőjének, amelyben - tájékoztatva őt a felszólalás benyújtására vonatkozó rendelkezésekről - arra hívja fel a figyelmét, hogy a beadványa nem tekinthető felszólalásnak, mivel azt a védjegybejelentés meghirdetését megelőzően nyújtotta be. Ha a felszólalásra nyitva álló határidőn belül felszólalást nyújtanak be, a felszólaló kérheti, hogy az idő előtt benyújtott beadványát a Hivatal a felszólalás iratai között vegye figyelembe.

##### 1.2. AZ ELKÉSETT "FELSZÓLALÁS"

Ha a Hivatal azt észleli, hogy a felszólalást elkésetten nyújtották be, a felszólalót nyilatkozattételre, illetve annak igazolására hívja fel, hogy a felszólalást a törvényben előírt határidőn belül nyújtotta-e be.

Azt, hogy a felszólalást határidőn belül nyújtották be, a Vt. 41. §-ának (4) bekezdése alapján kell elbírálni, ennek megfelelően a Hivatal által kitűzött határidőhöz képest elkésetten beérkező beadványt határidőben beérkezettnek kell tekinteni, ha azt ajánlott küldeményként a határidő lejártá előtt postára adták, kivéve, ha a beadvány a határidő lejártát követő két hónap eltelte után érkezett be.

Ha a felszólaló nem igazolja, hogy a felszólalását határidőben nyújtotta be, beadványát a Hivatal nem tekinti felszólalásnak és a megjelölést - amennyiben a bejelentést egyéb okból nem kell elutasítani - védjegyként lajstromozza. A Hivatal



döntéséről a beadvány benyújtóját - a hivatali példány másolatának megküldésével - tájékoztatni kell, egyebekben a Hivatal döntésével szemben megváltoztatási kérelemmel élhet.

Abban az esetben, ha a védjegy lajstromozása kérdésében hozott döntést már postázták, a Hivatal tájékoztató levelet küld a felszólalónak, melyben közli, hogy a Hivatal a bejelentést védjegyként lajstromozta.

## **2. A FELSZÓLALÁS BENYÚJTÁSÁRA JOGOSULTAK KÖRE**

- Vt. 61/B. § (1) bek. a)-d)
- A bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalhat
- a korábbi védjegy jogosultja és a védjegylajstromba bejegyzett használója;
  - a személyhez - különösen névhez, képmáshoz - fűződő korábbi jog jogosultja, korábbi szerzői vagy iparjogvédelmi jog jogosultja, továbbá iparjogvédelmi jog esetében a lajstromba bejegyzett hasznosító, szerzői jogi jogosultság esetében a felhasználási szerződés alapján engedélyt szerző személy;
  - ténylegesen használt, de nem lajstromozott megjelölések alapján a korábbi használó;
  - az a jogosult, akinek az engedélye nélkül a képviselő, illetve az ügynök saját nevében jelentette be a megjelölést lajstromozásra.

- Vt. 61/C. §
- A Hivatal a felszólalás benyújtására való jogosultság kérdését a felszólalás benyújtásának napjára vonatkozóan, hivatalból vizsgálja. Ez nem akadályozza, hogy a jogosultságot a felszólalás benyújtását követően is meg lehessen szerezni (pl. átruházás útján). A védjegy használója azonban csak akkor tekinthető a felszólalás benyújtására jogosultnak, ha a használati engedély a felszólalási határidő lejártának napjáig a védjegylajstromba bejegyzésre került, vagy legalább kérték ennek a jogi ténynek a bejegyzését. Ellenkező esetben a felszólalás benyújtására való jogosultság nem ismerhető el.
- A felszólaló a védjegy lajstromozására irányuló eljárásban - a felszólalás tárgyában – ügyfélként vesz részt.

## **3. A FELSZÓLÁS ALAKI KÖVETELMÉNYEI**

- Vt. 40. § (3a) bek.
- A védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalással kapcsolatos eljárásban az ügyfeleknek beadványaikat eggyel több példányban kell benyújtaniuk a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, mint ahány ellenérdekű fél az eljárásban részt vesz; ha több félnek közös képviselője van, részükre együttesen egy példányt kell számításba venni. A beadvány mellékleteinek egy-egy másolatát csatolni kell a beadvány többi példányához is. Ha az ügyfél a beadványát vagy annak mellékleteit az előírtnál kevesebb példányban nyújtotta be, a (4) bekezdés szerinti hiánypótlás elmaradása esetén a felszólalást visszavontnak kell tekinteni, a bejelentő nyilatkozatát pedig be nem nyújtottnak kell tekinteni.
- Vt. 61/B. § (3) bek.
- A felszólalásban meg kell jelölni az annak alapjául szolgáló okot (a felszólalás okát), és mellékelni kell az okirati bizonyítékokat. A felszólalás alapjául szolgáló okot a felszólalónak lehetőleg a jogszabályhely és a korábbi jogok feltüntetésével

kell megjelölnie.

A felszólalás okaként olyan egyértelműen, világosan meghatározott korábbi jog vehető figyelembe, amely alapján a védjegybejelentés elutasításra kerülhet. Amennyiben a felszólalás benyújtására előírt határidő lejártáig nem jelölték meg pontosan a felszólalás okát - például a Vt. irányadó rendelkezésére való hivatkozással, továbbá a korábbi akadályozó jog azonosító adatainak (ügyszámának, lajstromszámának, stb.) megadásával -, illetve azt, hogy a felszólalást melyik védjegybejelentéssel szemben nyújtották be (az ügyszám feltüntetésével), a Hivatal tájékoztató levélben közli a beadvány benyújtójával, hogy a beadványa nem tekinthető felszólalásnak.

Vt. 61/B. (5) bek. Ha a felszólalás okát nem jelölik meg teljesen egyértelműen, például, ha a felszólalás alapjául egy nagyobb jogszabályhely - csoportot jelölnek meg, holott a felszólalási ok(ok) a konkrét bekezdésen belüli pontokban szerepel(nek), és a kérelem szövegében pl. kizárólag az összetéveszthetőség kérdésre tér ki a felszólaló, ilyen esetben a Hivatal hiánypótlást ad ki. Amennyiben a felszólaló a Hivatal felhívására nem válaszol, vagy a hiányokat nem pótolja, úgy a Hivatal a felszólalást visszavontnak tekinti.

Vt. 61/D. § (8) bek. A felszólalás benyújtására előírt határidő elteltét követően a felszólalás alapjául szolgáló okként nem jelölhető meg olyan ok, amelyet az említett határidőn belül nem jelöltek meg a felszólalás okaként. Az így megjelölt okot a Hivatal az eljárást befejező határozatának meghozatalakor nem veszi figyelembe.

Amennyiben a felszólalást tartalmazó beadványban feltétlen kizáró okot is megjelölnek, ilyen esetben a beadvány ezen részét a Hivatal észrevételként, a többi részét felszólalásként kezeli. A felszólaló kizárólag a felszólalás tekintetében ügyfél, az észrevétel vonatkozásában azonban nem. A felszólalás tárgyában tartott szóbeli tárgyalás az észrevételben megjelölt feltétlen kizáró ok vizsgálatára akkor sem terjedhet ki, ha az észrevétel a felszólalótól származik. Az észrevételt tevő személy - észrevétele kapcsán - ügyféli jogokat azon a tárgyaláson sem gyakorolhat, amelyet az ugyanazzal a védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalása tárgyában tartanak, továbbá az észrevétellel kapcsolatban felmerült költségeit nem érvényesítheti. A lajstromozás tárgyában hozott döntésben a figyelembe vett észrevételben hivatkozott kizáró okokra vonatkozóan is indokolni kell.

Ha a Hivatal a feltétlen kizáró ok(ok)ra történő vizsgálat során az észrevételt tevő által előadottakat megalapozottnak találja, ez alapján a védjegybejelentést elutasítja, vagy azt a felhívásra adott válasz hiányában visszavontnak tekinti, ilyen esetekben a felszólalást érdemben nem vizsgálja. Az eljárást befejező határozatban kell kitérni arra a körülményre, hogy a Hivatal a felszólalást milyen okból hagyta figyelmen kívül.

Vt. 61/B. § (4) bek. A felszólalásért a díjrendeletben meghatározott díjat kell fizetni a felszólalás benyújtásától számított egy hónapon belül. Az aktuális díjtáblázat megtalálható a Hivatal honlapján:

Vt. 61/B. § (5) bek. Ha a felszólalás nem felel meg az előbbieken ismertetett feltételeknek, a felszólalót hiánypótlásra kell felhívni. Ha pedig a felszólalás díját nem fizette meg, figyelmeztetni kell a törvényben megszabott határidőben történő teljesítésre. Ezek elmaradása esetén a felszólalást visszavontnak kell tekinteni.

Ha több korábbi jog különböző jogosultjai egy közös beadványban nyújtanak be felszólalást, beadványuk akkor sem minősül egy felszólalásnak. Ilyen esetben a beadványt annyi felszólalásnak kell tekinteni, ahány különböző jog alapján kéri a bejelentett megjelölés lajstromozására irányuló kérelem elutasítását. Ennek megfelelő módon kell a felszólalás díját is megállapítani.

Több felszólaló egy beadványban benyújtott felszólalása akkor minősül egy felszólalásnak, hogyha a felszólalóknak a felszólalásban megjelölt korábbi védjegy vagy védjegybejelentés vonatkozásában közös jogosultságuk áll fenn.

Ha a korábbi akadályozó jognak több jogosultja van, akik külön beadványban nyújtanak be felszólalást a védjegybejelentéssel szemben, a felszólalások számát ebben az esetben sem a beadványok száma határozza meg, tehát ez esetben több külön beadvány is egy felszólalásnak minősül.

Ha a korábbi védjegy jogosultja és a lajstromba bejegyzett használója - akár egy, akár több külön beadványban - egyaránt felszólalást nyújt be, azokat a Hivatal külön felszólalásoknak tekinti.

#### **4. A FELSZÓLALÁS ÉRDEMI ELINTÉZÉSE**

Vt. 61/D. § (1) bek. A Hivatal a felszólalással kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a bejelentőt, majd írásbeli előkészítés után dönt a védjegy lajstromozásának kérdésében. Az eljárást befejező – eljárást megszüntető – végzés tárgyaláson kívül is meghozható.

Vt. 61/D. § (2) bek. A Hivatal az írásbeli előkészítést követően szóbeli tárgyalást tart, ha a tényállás tisztázásához szükség van a bejelentő és a felszólaló együttes meghallgatására, vagy ha bármelyik fél ezt kellő időben kéri. Annak eldöntése, hogy a kérelem "kellő időben" érkezett-e, a Hivatal mérlegelési jogkörébe tartozik, illetve ezt mindig a konkrét ügyben, az eset összes körülményére figyelemmel kell értékelni. Tekintettel kell lenni arra is, hogy a Vt. e rendelkezésének célja az eljárás indokolatlan elhúzódtásának, illetve az eljárással való visszaéléseknek a megakadályozása, összhangban a Ket. 6. §-ának (2) bekezdésével is, amelynek értelmében az ügyfél magatartása - egyebek mellett - nem irányulhat a döntéshozatal indokolatlan késleltetésére.

A Vt. 64/A. §-ának (6) bekezdésének c) pontja alapján gyorsított és különleges gyorsított eljárásban a Hivatal tárgyalást akkor tart, ha azt a felek egybehangzóan kéri vagy a tényállás tisztázásához szükség van a bejelentő és a felszólaló együttes

meghallgatására.

A tárgyalás tartására irányuló kérelem nem minősül kellő időben érkezettnek, különösen, ha

- annak megtételére a félnek már az eljárás korábbi stádiumában módja lett volna;
- ha a becsatolt iratok alapján is elbíráható felszólalás ügyében a hivatali ügydöntő határozat tervezete már elkészült;
- a Hivatal a tényállást kellően feltárta, a lajstromozás tárgyában érdemi döntést hozna, és bármelyik fél ezt követően terjeszti elő beadványát.

A szóbeli tárgyalás megtartásáról nem kell értesíteni azt a felszólalót, akinek a felszólalása tekintetében a Hivatal az eljárást felfüggesztette. Minden más esetben a tárgyalás megtartását nem kérő felszólalót is tájékoztatni kell arról, hogy az ugyanazon védjegybejelentéssel szemben benyújtott másik felszólalás tekintetében a Hivatal szóbeli tárgyalást tart, amelyen a felszólaló a saját felszólalása tekintetében gyakorolhatja az ügyféli minőségéből eredő jogait.

Vt. 61/D. § (3) bek. Ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem nyilatkozik, vagy nem jelenik meg a tárgyaláson, a Hivatal a felszólalást a rendelkezésére álló adatok alapján bírálja el.

Vt. 61/D. (7) bek. b) Ha a felszólaló nem jelenik meg a tárgyaláson, és előzetesen nem kérte annak távollétében történő megtartását sem, a felszólalást visszavontnak kell tekinteni.

Vt. 61/D. § (4) bek. A tárgyalás folyamán hozott végzéseket és a határozatot a tárgyalás napján ki kell hirdetni és a kihirdetést csak a határozatra nézve és csak akkor lehet - legfeljebb nyolc napra - elhalasztani, ha ez az ügy bonyolultsága miatt feltétlenül szükséges. A kihirdetés határnapját ilyen esetben nyomban ki kell tűzni és a határozatot a kihirdetés napjáig írásba is kell foglalni.

Vt. 61/D. § (5) bek. A döntés kihirdetése a rendelkező rész és az indokolás rövid ismertetéséből áll.

Vt. 61/D. § (6) bek. A döntést - kivéve, ha annak kihirdetését a Hivatal elhalasztotta - annak meghozatalától számított legkésőbb tizenöt napon belül kell írásba foglalni és az írásba foglalást követő tizenöt napon belül kézbesíteni kell. A tárgyalás kitűzésére és lebonyolítására egyebekben megfelelően alkalmazni kell a Harmadik Rész I. fejezetének 7-8. pontjaiban leírtakat.

A döntés kihirdetése a rendelkező rész és az indokok rövid ismertetéséből áll.

A döntést – kivéve, ha annak kihirdetését a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elhalasztotta – annak meghozatalától számított legkésőbb tizenöt napon belül kell írásba foglalni, és az írásba foglalást követő tizenöt napon belül kézbesíteni kell.

Vt. 61/E. § (1) bek. Ha a felszólalás korábbi védjeggyel való ütközésen alapul, a felszólalót terheli annak bizonyítása, hogy saját védjegyhasználatát a védjegybejelentés meghirdetésének napján megfelelt a Vt. 18. §-ban előírtaknak. A Hivatal a bejelentő kellő időben előterjesztett kérelmére ennek bizonyítására felhívja a felszólalót. E kérelem különösen akkor nem minősül kellő időben előterjesztettnek, ha a bejelentő csupán a szóbeli tárgyaláson, illetve - kizárólag írásbeli előkészítés esetén - a hivatali határozat elkészültét követően kéri, hogy a Hivatal hívja fel a felszólalót annak bizonyítására, hogy saját korábbi védjegyét megfelelően használta.

A "kellő idő" értékelésénél irányadó általános szempontokat ld. a Vt. 61/D. §-ának (2) bekezdéséhez tartozó magyarázatnál.

Vt. 76/C. § (4) bek. E törvény alkalmazásában a 18. § előírásainak megfelelő használatra való utaláson közösségi védjegy esetében a közösségi védjegyrendelet 15. cikkében foglalt előírásoknak megfelelő használatra való utalást kell érteni.

Vt. 61/E. § (2) bek. A védjegybejelentés nem utasítható el olyan felszólalás alapján, amellyel kapcsolatban a védjegy használatának bizonyítása sikertelen volt. A korábbi védjegy használat vizsgálata körében ld. a Harmadik Rész II. fejezetének 1. pontját.

Vt. 61/E. § (3) bek. Ha a felszólaló a használat igazolására szóló felhívásra nem válaszol, a felszólalást visszavontnak kell tekinteni.

Vt. 61/F. § A felszólalás tárgyában helye van egyezségnek.

Ket. 75. § Ha a hatósági eljárás során lefolytatott egyezségi kísérlet eredményre vezet, a hatóság határozatba foglalja és jóváhagyja az egyezséget, feltéve, hogy az

- megfelel a jogszabályokban foglalt feltételeknek,
- nem sérti a közérdeket, mások jogát vagy jogos érdekét,
- kiterjed a teljesítési határidőre és az eljárási költség viselésére.

#### *4.1. A FELSZÓLALÁS VISSZAVONÁSA*

Ha a felszólaló a felszólalási határidő lejárta előtt vonja vissza a felszólalását, a Hivatal a bejelentőnek a felszólalásról való értesítését mellőzi.

A Hivatal a felszólalás benyújtására nyitva álló három hónapos határidő leteltét minden esetben megvárja és később, az eljárást befejező döntésben tér ki arra, hogy felszólalás érkezett a Hivatalhoz, amelyet a felszólaló a felszólalási határidő lejárta előtt visszavont.

A visszavont felszólalás előterjesztőjét az eljárást befejező döntésről - a védjegy lajstromozása tárgyában hozott döntés hivatali példánya másolatának megküldésével - értesíteni kell.

Abban az esetben, ha a felszólaló a felszólalását a nyilatkozattételre nyitva álló határidő lejárta előtt vonja vissza (és egyéb felszólalás nincs), a Hivatal a megjelölést védjegyként lajstromozza.

## **5. AZ ELJÁRÁS FELFÜGGESZTÉSE EGYES FELSZÓLALÁSOK TEKINTETÉBEN**

Az egyes felszólalások felfüggesztéséről való döntés a Hivatal mérlegelési jogkörébe tartozik, és erről mindig a konkrét ügy összes körülményének a figyelembevételével kell dönteni.

Vt. 61/G. § (1) bek. Főszabályként az egy védjegybejelentéssel szemben benyújtott több felszólalást egy eljárásban kell elintézni.

Vt. 61/G. § (2) bek. Egy védjegybejelentéssel szemben benyújtott több felszólalás esetén egyes felszólalások tekintetében az eljárás kivételesen felfüggeszthető. Ilyenkor célszerű a kevésbé megalapozottnak látszó felszólalások tekintetében felfüggeszteni az eljárást.

Ket. 7. § Az eljárás felfüggesztésének mérlegelése során érvényesíteni kell azt az eljárási alapelvet, hogy a közigazgatási hatóság a költségtakarékosság és a hatékonyság érdekében úgy szervezi meg a tevékenységét, hogy az az ügyfélnek és a hatóságnak a legkevesebb költséget okozza, és az eljárás a lehető leggyorsabban lezárható legyen.

Az eljárást ilyen esetben felfüggesztő határozat megváltoztatása külön nem kérhető a bíróságtól, az csak a védjegy lajstromozása kérdésében hozott, eljárást befejező döntéssel szemben benyújtott megváltoztatási kérelemben támadható meg. Az eljárást ilyen esetben felfüggesztő végzés - szükség szerint - meghatározza a felszólalónak az eljárás felfüggesztéséig felmerülő költségeit.

Vt. 61/G. § (3) bek. Ha a védjegy lajstromozására irányuló eljárás a bejelentést elutasító határozat jogerőre emelkedésével fejeződik be, a felszólalást, amellyel kapcsolatban az eljárást felfüggesztették, visszavontnak kell tekinteni. Ellenkező esetben az eljárást folytatni kell annak a felszólalásnak az alapján, amellyel kapcsolatban az eljárást korábban felfüggesztették.

Vt. 61/H. § (1) bek. Felszólalás esetén a védjegybejelentés vizsgálata arra terjed ki, hogy a megjelölés nincs-e kizárva az oltalomból a felszólalásban megjelölt viszonylagos kizáró ok alapján.

Felszólalás benyújtása esetén kell csak a Hivatalnak vizsgálnia valamely viszonylagos kizáró ok fennállását és döntenie a bejelentett megjelölés lajstromozásáról, vagy a bejelentés részben vagy egészben történő elutasításáról. Mivel a felszólalás a lajstromozási eljárás része, a Hivatal a megjelölés oltalomképességével kapcsolatban dönt, egyben a felszólalás tárgyában érdemi döntést is hoz. Az ügy érdemében minden esetben egy döntést kell hozni, és ebben kell minden kérdéstről rendelkezni, mindegyik beérkezett felszólalásban megjelölt

kizáró ok vonatkozásában. Ha a felszólalást tartalmazó beadványban vagy attól függetlenül a korábbi jogokra történő hivatkozás mellett feltétlen kizáró okot is megjelöltek, ilyen esetben az ügy érdemében hozott döntést az észrevételben felhozott feltétlen kizáró ok tekintetében is indokolni kell.

Több felszólalás esetén a döntésben mindegyik felszólalás vonatkozásában részletesen ki kell fejteni, hogy azok miért és mennyiben voltak megalapozottak vagy megalapozatlanok, illetve részben megalapozottak.

Az eljárást befejező döntésben kell rendelkezni a költségekről is.

## **6. A FELSZÓLALÁS KAPCSÁN FELMERÜLŐ KÖLTSÉGIGÉNY**

Vt. 61/H. § (3) bek. A felszólalás kapcsán felmerülő költségek viselésére a vesztes felet kell kötelezni. A felszólaló nem minősül vesztes félnek, ha a felszólalást azért kell visszavontnak tekinteni, mert a Hivatal a bejelentést olyan felszólalás alapján utasítja el, amely felszólalás miatt a másik felszólalást felfüggesztették.

Költségigényt az eljárás során kizárólag forint összegben lehet előterjeszteni.

Ha a felek nem terjesztenek elő költségigényt, a Hivatalnak nem kell ebben a kérdésben határoznia, és a költségigény megjelölése tárgyában a Hivatal külön felhívást nem bocsát ki. A Hivatal kizárólag abban az esetben ad ki nyilatkozattételi felhívást, ha csak utalást történt a költségigényre, de azt összezszerűen nem jelölték meg.

Ket. 158. § (2) bek. A költségigény kérdését a 2012. február 1-je után indult eljárásokban a Ket. 158. §-ának (2) bekezdésére tekintettel kell megítélni, amely szerint az egyéb eljárási költség összegét általában az érintett által bemutatott bizonyíték alapján kell megállapítani.. A felszólalás tárgyában tartott szóbeli tárgyaláson a költségek igazolása megfelelő módjának tekinthető a kiállított számla felmutatása és tartalmának jegyzőkönyvbe foglalása.

Vt. 61/H. § (4) bek. A felszólalás díját a Hivatal - kérelemre - a díjrendeletben meghatározott mértékben és feltételekkel visszatéríti, ha

- a védjegybejelentést valamely feltétlen kizáró okra lefolytatott vizsgálat alapján a Hivatal elutasítja;
- a védjegybejelentést valamely feltétlen kizáró okra lefolytatott vizsgálat során a Hivatal visszavontnak tekinti;
- a bejelentő a védjegybejelentést visszavonja;
- a felszólalást azért kell visszavontnak tekinteni, mert a Hivatal a bejelentést olyan felszólalás alapján utasítja el, amely felszólalás miatt a másik felszólalást felfüggesztették.

Ha a bejelentő a védjegybejelentés meghirdetése előtt vonja vissza a bejelentését, de erről csak a meghirdetés után értesül a Hivatal, akkor a felszólalás díját a Hivatal kérelemre teljes összegben visszatéríti (esedékessé nem vált díj). A bejelentő ebben

az esetben nem tekinthető vesztes félnek és nem kötelezhető a felszólaló költségeinek megtérítésére.

Ha a védjegybejelentő a védjegybejelentés meghirdetését követően a védjegybejelentést visszavonja, és a felszólaló költségigénnyel él, a Hivatalnak az eljárást befejező döntésben erről is döntenie kell.

Ha a felszólaló nem kíván költséget érvényesíteni, ilyen esetben is indokolt az eljárást befejező döntésben a díjvisszatérítés lehetőségéről tájékoztatni a felszólalót.

Ha a felszólaló az eljárás során költségigényt is előterjesztett, akkor a felszólalás díjának a visszatérítéssel nem érvényesíthető része viselésére - a felszólalás díjának 1/3-ára - a költségigény részeként, az egyéb bizonyított költségek mellett az eljárásban vesztes felet, azaz a bejelentőt kell kötelezni.



## VI. FEJEZET A GYORSÍTOTT ELJÁRÁSOK

### 1. VÉDJEGY LAJSTROMOZÁSÁRA IRÁNYULÓ GYORSÍTOTT ELJÁRÁS

Vt. 64/A. § (1) bek. A Hivatal a védjegy lajstromozására irányuló eljárást a bejelentő kérelmére gyorsítottan folytatja le. A kérelem a bejelentés napjától számított egy hónapon belül terjeszthető elő.

A Vt. a bejelentési naptól számított egy hónapos határidőt biztosít arra, hogy a bejelentő a gyorsított eljárás iránti kérelmét benyújtsa. A gyakorlatban amennyiben a bejelentő szükségét látja, érdemes a védjegybejelentéssel egyidejűleg előterjeszteni a kérelmet, hogy a Hivatal az eljárás kezdetétől fogva ennek megfelelően kezelje a bejelentést.

Vt. 64/A. § (2) bek. A gyorsított eljárás iránti kérelemért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásától számított egy hónapon belül.

A Vt.2013. április 1-jén hatályba lépett módosítása a gyorsított eljárások esetén érinti az igazgatási szolgáltatási díjak befizetésének határidejét is. A gördülékeny ügymenet érdekében az április 1-je után indult eljárásokban a eljárás elrendelése érdekében a bejelentési díjat is a gyorsított díjfizetési határidőn, azaz e kérelemtől számított egy

Vt. 64/A. §(6) bek. d) hónapon belül kell leróni. Tekintettel, arra hogy érdemi eljárási lépéseket a Hivatal csak a díjfizetés megtörténte után tehet, célszerű az ügymenet további gyorsítása érdekében az igazgatási szolgáltatási díjat a határidő lejárta előtt megfizetni.

A gyorsított eljárás díja az alap bejelentési díjnak megfelelő összeg, azaz gyorsított eljárás esetén kétszeres díjat kell fizetni. Célszerű a kétféle igazgatási szolgáltatási díjat egyszerre minél előbb befizetni, mivel csak így tudja a Hivatal az eljárást– a gyorsított eljárásra vonatkozó szabályok alkalmazásával – érdemben megkezdeni.

Vt. 64/A. § (4) bek. Ha a bejelentő nem fizeti meg a kérelem díját, figyelmeztetni kell a törvényben megszabott határidőben történő teljesítésre. Ennek elmaradása esetén a kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

Ha a bejelentő a gyorsított eljárás díját az ilyen típusú eljárás iránti kérelem előterjesztésével egyidejűleg nem fizeti meg, a Hivatal a díjfizetési határidő megjelölésével figyelmeztetést ad ki. Fontos azonban kiemelni, hogy törvényi határidőről van szó, amelynek elmulasztása esetén a jogkövetkezmények külön figyelmeztetés nélkül is beállnak.

Vt. 64/A. § (5) bek. Ha a kérelem megfelel az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek, a Hivatal elrendeli a gyorsított eljárás lefolytatását.

Ha a gyorsított eljárás iránti kérelem megfelel a törvényben meghatározott feltételeknek, azaz a bejelentés napjától számított egy hónapon belül előterjesztették,

és határidőben megfizették a kapcsolódó díjat, a Hivatal külön végzéssel elrendeli a védjegy lajstromozása iránti eljárás gyorsítottan történő lefolytatását.

- Vt. 64/A. § (6) bek. Gyorsított eljárás esetén - a VII. és a IX. fejezet szabályaitól eltérően -
- a) hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre tizenöt napos határidő is kitűzhető;
  - b) a védjegybejelentés meghirdethető a kutatási jelentésnek a bejelentő részére történő megküldésétől [60. § (3) bek.] számított egy hónap elteltét [61/A. § (1) bek.] megelőzően is;
  - c) a felszólalással kapcsolatban a Hivatal akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a bejelentő és a felszólaló együttes meghallgatására, vagy ha ezt a felek kellő időben egybehangzóan kérik
  - d) a bejelentési díjat a (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül kell megfizetni.

A gyorsított eljárás menete alapvetően megegyezik a védjegy lajstromozása iránti eljárással kapcsolatban a Második Rész korábbi fejezeteiben ismertetett menetével. Különbség annyiban mutatkozik, hogy hiánypótlásra vagy nyilatkozattételre a legalább harminc nap helyett rövidebb határidő is kitűzhető, a határidő-hosszabbítási kérelmeket a Hivatal szigorúbban bírálja el, valamint a Hivatal a védjegybejelentést a kutatási jelentés megküldésétől számított egy hónapon belül hirdeti meg. A gyorsított eljárás speciális eljárási szabályait észrevétel és felszólalás esetén is alkalmazni kell. Ha a védjegybejelentéssel szemben felszólalást nyújtanak be, szóbeli tárgyalásra gyorsított eljárásban csak kivételes esetben kerül sor.

## **2. VÉDJEGY LAJSTROMOZÁSÁRA IRÁNYULÓ KÜLÖNLEGES GYORSÍTOTT ELJÁRÁS**

- Vt. 64/A. § (7) bek. Ha a bejelentő a gyorsított eljárás iránti kérelmében ezt külön kéri, a Hivatal a védjegybejelentés meghirdetésével egyidejűleg a bejelentett megjelölést védjegyként lajstromozza (különleges gyorsított eljárás) azzal, hogy a 64. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés csak a felszólalás benyújtására előírt határidő [61/B. § (1) és (2) bek.] elteltével alkalmazható. A különleges gyorsított eljárás iránti kérelemre és eljárásra egyebekben a gyorsított eljárás szabályai irányadók. A különleges gyorsított eljárás iránti kérelem csak a gyorsított eljárás iránti kérelem benyújtására az (1) bekezdésben előírt határidőn belül terjeszthető elő; a különleges gyorsított eljárás iránti kérelem díja a gyorsított eljárás iránti kérelem díjának másfélszerese.

A Vt. 2013. április 1-jén hatályba lépett módosítása a különleges gyorsított eljárások esetén érinti az igazgatási szolgáltatási díjak befizetésének határidejét is. A gördülékeny ügymenet érdekében az április 1-je után induló eljárásokban a különleges gyorsított eljárás elrendelése érdekében a bejelentési díjat is a különleges gyorsított díjfizetési határidőn, azaz e kérelemtől számított egy hónapon belül kell leróni. Tekintettel, arra hogy mivel érdemi eljárási lépéseket a Hivatal csak a díjfizetés megtörténte után tehet, célszerű az ügymenet további gyorsítása érdekében az igazgatási szolgáltatási díjat a határidő lejárta előtt megfizetni.

A különleges gyorsított eljárás jelentősen eltér az alap- és a gyorsított védjegy lajstromozása iránti eljárástól, mégpedig abban, hogy a Hivatal a bejelentést a

Szabadalmi Közlöny és Védjegyértéskítőben történő meghirdetéssel egyidejűleg, azaz a felszólalási időszak előtt lajstromozza.

A különleges gyorsított eljárás iránti kérelmet szintén a bejelentési naptól számított egy hónapon belül lehet benyújtani, amelynek díja a gyorsított eljárás iránti kérelem másfélszerese, azaz a bejelentőnek összesen két és félszeres díjat kell fizetnie az alapeljáráshoz képest. A különleges gyorsított eljárásban hangsúlyozott jelentősége van a kérelem mielőbbi előterjesztésének és az igazgatási szolgáltatási díj mihamarabbi befizetésének.

Vt. 64/A. § (8) bek. Ha a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalnak, a védjegy lajstromozását a (7) bekezdés szerint elrendelő határozatot vissza kell vonni és a védjegy lajstromozására irányuló eljárást folytatni kell. A védjegy lajstromozását a (7) bekezdés szerint elrendelő határozat visszavonását be kell jegyezni a védjegylajstromba (47. §), és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Hivatal hivatalos lapjában (49. §).

Az a körülmény, hogy a Hivatal a különleges gyorsított eljárásban a bejelentést a meghirdetéssel egyidejűleg lajstromozza, nem jelenti azt, hogy a korábbi ütköző jog jogosultja ez esetben nem léphet fel azzal szemben. Felszólalás ugyanis a különleges gyorsított eljárásban is benyújtható a meghirdetéstől számított három hónapon belül. Amennyiben határidőben érkezik felszólalás, a Hivatal a lajstromozásról szóló döntését visszavonja, és Második Rész V. fejezetében leírt módon folytatja a bejelentés érdemi vizsgálatát. A lajstromozó határozat visszavonásának tényét a Hivatal bejegyzi a védjegylajstromba, és azt meghirdeti a hivatalos lapjában. Ha a Hivatal a felszólalást megalapozottnak találja, a bejelentést elutasítja, ha a felszólalás nem alapos, akkor a bejelentést az eredeti lajstromszám megtartásával lajstromozza. Abban az esetben, ha nem érkezik felszólalás a három hónapos időtartamon belül, a védjegy lajstromozásáról szóló határozat jogerőre emelkedik. A Hivatal ezt követően adja ki a kapcsolódó védjegyokiratot és lajstromkivonatot.

A különleges gyorsított eljárás a gyorsított eljárás altípusának tekinthető, ezért egyebekben a gyorsított eljárásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. Így hiánypótlásra vagy nyilatkozattételre tizenöt napos határidő is kitűzhető, valamint a Hivatal a védjegybejelentést a kutatási jelentés megküldésétől számított lehető legrövidebb időn belül meghirdeti, továbbá a védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalás kapcsán szóbeli tárgyalásra csak kivételes esetben kerül sor, amennyiben a tényállás tisztázásához szükség van a bejelentő és a felszólaló együttes meghallgatására vagy azt a felek egybehangzóan kérik.

## **HARMADIK RÉSZ A VÉDJEGYTANÁCSI ÜGYEK**

### **I. FEJEZET A VÉDJEGYTÖRLÉSI ELJÁRÁS**

A törlési eljárás során a Hivatal azt vizsgálja, hogy a védjegy bejelentésének napján fennállt-e valamely lajstromozást gátló akadály. Az eljárás lehetőséget biztosít arra, hogy a Hivatal a lajstromozást a kérelemben megjelölt feltétlen és/vagy viszonylagos kizáró okok tekintetében felülvizsgálja. A törlési kérelmet határidő nélkül lehet benyújtani, és le kell róni az igazgatási szolgáltatási díjat. Eredményes törlési kérelem esetén az oltalom a keletkezésére visszaható hatállyal szűnik meg.

Vt. 39. § (2) bek. A Hivatal háromtagú tanácsban jár el a tárgyaláson és hoz határozatot a törlési eljárásban és a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban, kivéve, ha utóbbit a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt kérték. Ha a védjegy lajstromozására irányuló eljárásban a megjelölés lajstromozásával szemben benyújtott felszólalás tárgyában tárgyalást kell tartani, a Hivatal háromtagú tanácsban jár el a tárgyaláson és hozza meg határozatát. A tanács szótöbbséggel dönt. Tekintettel arra, hogy a felszólalással kapcsolatos kérdéseket a Módszertani útmutató Második Részének V. fejezete tárgyalja, ez a fejezet csak a törlési és a megszűnés megállapítása iránti eljárásokkal foglalkozik.

#### **1. A VÉDJEGY TÖRLÉSÉNEK OKAI**

A védjegyet a következő esetekben kell törölni:

Vt. 33. § (1) bek. a) A védjegyet törölni kell, ha a védjegyoltalom tárgya nem felelt meg a Vt. 8. § a) pontjában meghatározott feltételeknek. Ilyen feltétel, ha a védjegyet feltétlen vagy viszonylagos kizáró okok ellenére lajstromozták. A feltétlen és viszonylagos kizáró okokkal kapcsolatban ld. az Első Rész II. fejezetének 1-2. pontjait.

Minden feltétlen és viszonylagos kizáró ok egyben törlési okként is szerepel a Vt.-ben. Amennyiben tehát egy megjelölés annak ellenére került védjegyoltalom alá, hogy vele szemben bármilyen feltétlen vagy viszonylagos kizáró ok állt fenn, ezen kizáró ok mint törlési ok alapján lehet vele szemben fellépni és a védjegy törlését kérni.

Vt. 33. § (1) bek. b) A védjegyet törölni kell ezenkívül abban az esetben is, ha a védjegyoltalom tárgyát képező megjelölés különbözik attól, vagy az árujegyzék bővebb annál, mint amit az elismert bejelentési napon benyújtott, illetve - megosztás esetén - mint amit a megosztott bejelentés tartalmazott.

Vt. 62. § (1) bek. A védjegy lajstromozására irányuló eljárásban nem lehet az elismert bejelentési napon benyújtott megjelölést megváltoztatni, illetve nem lehet az árujegyzéket bővítő

értelemben módosítani. Ha a lajstromozási eljárás során a bejelentett megjelölést megváltoztatták, illetve a védjegy bővebb árujegyzékkel került lajstromozásra, mint amit az elismert bejelentési napon benyújtott árujegyzék tartalmazott, a védjegyet ezen okból törölni kell. Ha a bejelentett megjelölést változtatták meg, a védjegyet teljes egészében törölni kell, míg az árujegyzék bővítése esetén a törlés az elismert bejelentési napon benyújtott árujegyzékhez képest bővebb részt érinti.

Vt. 33. § (3) bek. Ha a védjegy törlésének feltételei csak az árujegyzékben meghatározott áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében állnak fenn, a védjegyoltalmat megfelelően korlátozni kell.

Vt. 33. § (1) bek. c) A védjegyet akkor is törölni kell, ha a nemzetközi védjegybejelentést a Madridi Megállapodás, illetve a Megállapodáshoz fűzött Jegyzőkönyv alapján arra nem jogosult személy nyújtotta be.

Ez a törlési ok az olyan nemzetközi védjegyek törlését teszi lehetővé, ahol olyan személy szerzett védjegyre oltalmat, aki erre a Madridi Megállapodás és a Madridi Jegyzőkönyv alapján nem rendelkezett jogosultsággal.

## 2. A TÖRLÉS TÖRVÉNY ÁLTALI KIZÁRTSÁGA

Bizonyos esetekben a Vt. nem teszi lehetővé a védjegy törlését. Ezek az esetek a következők:

Vt. 33. § (2) bek. a) A védjegy nem törölhető, ha a kérelmező olyan korábbi védjegyével ütközik, amelynek használata a törlési kérelem benyújtásakor nem felelt meg a 18. § előírásainak, azaz a törlési eljárás kérelmezője mint védjegyjogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban a saját azon védjegyének tényleges használatát, amely alapján a támadott védjegy törlését kéri, vagy az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, kivéve, ha a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

Vt. 73. § (2) bek. Ha a törlési kérelem a kérelmező korábbi védjegyével való ütközésen alapul, a kérelmezőt terheli az eljárás során annak bizonyítása, hogy saját védjegyének használata a törlési kérelem benyújtásának napján megfelelt a törvény által előírt védjegyhasználati kötelezettségnek. A Hivatal a védjegyjogosult kellő időben előterjesztett kérelmére ennek bizonyítására felhívja a kérelmezőt.

A használat bizonyítékai és a kimentési okok tekintetében a használat hiánya miatti megszűnési eljárás szabályain alapuló gyakorlatot kell megfelelően alkalmazni, ugyanis a védjegyhasználat fogalma a Vt.-ben egységes (18. §).

Vt. 33. § (2) bek. b) Nem törölhető a védjegy az ún. belenyugvás esetében sem, azaz akkor, ha a törölni kért védjegy olyan korábbi kérelmezői védjeggyel, nem lajstromozott megjelöléssel vagy egyéb joggal ütközik, amelynek jogosultja tudott a későbbi védjegy lajstromozásáról, és egymást követő öt éven át tűrte annak használatát, kivéve, ha a

későbbi védjegy jogosultja rosszhiszeműen járt el.

A későbbi védjegy jogosultja viszont nem léphet fel a korábbi jog jogosultjával szemben, és nem kérheti saját védjegyére történő hivatkozással a korábbi védjegy törlését akkor sem, ha vele szemben a belenyugvás szabályai alapján már nem lehet fellépni. Későbbi elsőbbségű jogok alapján sohasem lehet korábbi védjegyekkel szemben fellépni. Hangsúlyozni kell, hogy a belenyugvás szabályai csak a jóhiszeműen lajstromozott védjegyekre vonatkoznak, rosszhiszemű jogszerzőkkel szemben időkorlátozás nélkül fel lehet lépni.

Vt. 33. § (4) bek. A törlési kérelmet elutasító jogerős határozat kizárja, hogy azonos ténybeli alapon ugyanannak a védjegynek a törlése iránt bárki újabb eljárást indítson. A védjegy törlését kizárja tehát az ítélt dolog, a *res iudicata* esete is.

Vt. 7. § A védjegy törlését kizárja végül az az eset is, amikor a kérelmező vagy annak jogelődje a későbbi védjegy lajstromozásához hozzájáruló nyilatkozatot (consentet) adott. (A hozzájáruló nyilatkozatról lásd az Első Rész II. fejezetének 2.9. pontját.)

### 3. A TÖRLÉSI ELJÁRÁS SORÁN ALKALMAZANDÓ JOGSZABÁLY

A törlési eljárás során a Vt. általános szabályait (VII. fejezet) és a törlési eljárás speciális szabályait kell alkalmazni. Azokban a kérdésekben, amelyeket sem a törlési eljárásra vonatkozó speciális szabályok, sem a Vt. általános szabályai nem rendeznek, a Ket. megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni.

Vt. 117. § A Vt. átmeneti rendelkezései alapján a Vt. hatályba lépését követően indult védjegy-törlési eljárásokban a kérelem benyújtásakor hatályos Vt. anyagi jogi és eljárás jogi rendelkezéseit kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy a törölni kért védjegyet a Vt. hatályba lépése előtt, vagy azt követően jelentették be lajstromozásra.

2003. évi törvény 107. § bek. CII. Az e törvény hatálybalépését megelőző bejelentési nappal lajstromozott védjegy és (2) földrajzi árujelző törlésének és az oltalom megszűnése megállapításának feltételeire a bejelentés napján hatályos szabályok az irányadók, azzal az eltéréssel, hogy - az (5) bekezdésben meghatározott kivétellel - e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, ha az e törvény hatálybalépését megelőző bejelentési nappal lajstromozott védjegyet a hatálybalépést követően megújítják. Az így megújított védjegy törlése esetén a védjegyoltalom az előző oltalmi idő lejáratának napjára visszaható hatállyal szűnik meg, kivéve, ha a törlés feltételei a bejelentés napján hatályos szabályok szerint is fennálltak. (2004. május 1. és 2005. október 31. között hatályos szöveg)  
A 2004. május 1-jén hatályba lépett átmeneti szabályok időközben módosultak, ezért a 2003. évi CII. törvény 107. §-ának (2) bekezdése kizárólag a 2004. május 1. és 2005. október 31. között benyújtott törlési kérelmek esetén alkalmazható.

2003. évi törvény 107. § bek. CII. A közösségi védjegy mint korábbi védjegy (76/C. §) viszonylagos kizáró okként (5) akkor vehető figyelembe, ha a védjegybejelentést a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál vagy a Magyarországot megjelölő bejelentést [76/I. § (1) bek.] e törvény

hatálybalépését követő bejelentési nappal tették, illetve, ha a védjegyet ilyen bejelentési nappal lajstromozták.

#### 4. A TÖRLÉSI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSA

##### 4.1. A VÉDJEJY TÖRLÉSÉNEK KÉRELMEZŐJE

Vt. 72. § (1) bek. A védjegy törlését - a viszonylagos kizáró okok kivételével - bárki kérheti.

Vt. 72. § (2) bek. A viszonylagos kizáró okok ellenére lajstromozott védjegy törlését csak a korábbi akadályozó jog jogosultja kérheti.

Akadályozó jog jogosultja lehet

- a korábbi védjegy jogosultja;
- a korábbi személyhez - különösen névhez, képmáshoz - fűződő jog jogosultja, korábbi szerzői vagy iparjogvédelmi jog jogosultja;
- ténylegesen használt, de nem lajstromozott megjelölések alapján a korábbi használó;
- az a jogosult, akinek az engedélye nélkül a képviselő, illetve az ügynök saját nevében jelentette be a megjelölést lajstromozásra.

A védjegy jogosultja saját védjeggyel szemben törlési eljárást nem indíthat.

##### 4.2. A TÖRLÉSI KÉRELEM BENYÚJTÁSA ÉS INTÉZÉS

A törlési eljárás a Hivatalhoz benyújtott törlési kérelemmel indul meg.

Az ÁHPO az iparjogvédelmi tanácsi ügyekben érkezett kérelmeket iktatás után aktával együtt az illetékes főosztályra továbbítja. A Védjegy és Mintaoltalmi Főosztályon a kérelmet az osztályvezető az elbírálóra szignálja.

Vt. 74. § (1) bek. Az egy védjegy ellen irányuló több törlési kérelmet lehetőség szerint egy eljárásban kell elintézni.

A Vt. idézett rendelkezésének célja, hogy a törlési eljárás gyors és hatékony befejezését, a támadott védjegy jogi helyzetének mielőbbi rendezését szolgálja. A Hivatal az egy védjeggyel szemben benyújtott törlési kérelmeket főszabály szerint egy eljárásban intézi el, és csak kivételesen indokolt esetben kerül sor a törlési kérelmek elkülönített tárgyalására (például abban az esetben, ha a szóbeli tárgyalás kitézését követően nyújtanak be a védjeggyel szemben egy újabb törlési kérelmet). Ugyancsak indokolt lehet a törlési kérelmek külön eljárásban történő intézése, ha az egyik kérelem kapcsán a kérelmező vagy a védjegyjogosult kéri, hogy a Hivatal a törlési eljárást gyorsítottan folytassa le, hiszen ebben az esetben a hiánypótlásra és a nyilatkozattételre rövidebb (tizenöt napos) határidő is kitűzhető, továbbá szóbeli tárgyalás tartása sem kötelező.

#### 4.3. A TÖRLÉSI KÉRELEM KELLÉKEI

- Vt. 40. § (3a) bek. A törlési eljárásban az ügyfeleknek beadványaikat eggyel több példányban kell benyújtaniuk a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, mint ahány ellenérdekű fél az eljárásban részt vesz; ha több félnek közös képviselője van, részükre együttesen egy példányt kell számításba venni. A beadvány mellékleteinek egy-egy másolatát csatolni kell a beadvány többi példányához is. Ha az ügyfél a beadványát vagy annak mellékleteit az előírtnál kevesebb példányban nyújtotta be, a (4) bekezdés szerinti hiánypótlás elmaradása esetén a törlési kérelmet visszavontnak kell tekinteni, a jogosult nyilatkozatát pedig be nem nyújtottnak kell tekinteni.
- Vt. 72. § (3) bek. A kérelemben meg kell jelölni a törlés alapjául szolgáló okokat lehetőleg a jogszabályhely és – viszonylagos kizáró okokra alapított törlési kérelem esetén – a korábbi jogok feltüntetésével. Viszonylagos kizáró okra alapított kérelem esetén a törlés okaként olyan egyértelműen, világosan meghatározott korábbi jog vehető figyelembe, amely alapján a védjegy törlésre kerülhet. A törlési kérelemhez mellékelni kell az annak alapjául szolgáló okirati bizonyítékokat.
- Vt. 72. § (4) bek. A törlési kérelem benyújtását követő két hónapon belül meg kell fizetni a díjrendeletben meghatározott igazgatási szolgáltatási díjat.

#### 4.4. A TÖRLÉSI KÉRELEM BENYÚJTÁST KÖVETŐ VIZSGÁLATA (MEGENGEDHETŐSÉG)

- Vt. 72. § (5) bek. Ha a törlési kérelem nem felel meg a törvényben előírt feltételeknek, a törlést kérőt hiánypótlásra kell felhívni; ha pedig a kérelem díját nem fizette meg, figyelmeztetni kell a törvényben meghatározott határidőben történő pótlásra.

Azt, hogy a törlési kérelem megfelel-e a törvényben előírt feltételeknek, nemcsak a kellékek szintjén, hanem tartalmilag is vizsgálni kell az előadó tanácstagnak. Így ellenőrizni kell, hogy a kérelmező nem saját védjegyének törlését kérte-e, hogy a törlési kérelem ténybeli alapja nem azonos-e egy már jogerősen elutasított kérelemével, hogy nem több védjegy törlésére vonatkozik-e a kérelem. Ez utóbbi esetben a kérelmet valamennyi ügyben iktatni kell, és a kérelmezőt minden egyes ügyben fel kell hívni a törlési kérelem díjának megfizetésére, valamint arra, hogy a kérelmet és annak mellékleteit a Vt.-ben előírt példányszámban nyújtsa be. Ellenőrizni kell továbbá, hogy törvényes törlési jogalapokat jelölt-e meg a kérelmező, hogy van-e minden megjelölt törlési ok mellett okirati bizonyíték, ahol ez nélkülözhetetlen, illetve, hogy ténylegesen benyújtásra kerültek-e a kérelemben hivatkozott dokumentumok. Világosnak kell lennie, hogy melyik dokumentum melyik jogalaphoz tartozik. Ki kell tűnnie a kérelemből, hogy a védjegy részleges vagy teljes terjedelmű törlését kéri-e a kérelmező.

#### 4.5. A GYORSÍTOTT TÖRLÉSI ELJÁRÁS

- Vt. 73/A. § (1) bek.

A törlési eljárást bármelyik fél kérelmére gyorsítottan kell lefolytatni. A gyorsított törlési eljárás feltételhez kötött. Elrendelhető, ha a kérelmező igazolja, hogy a



védjegy bitorlása miatt pert indítottak vagy a keresetlevél benyújtását megelőzően ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztettek elő, és ezt igazolják. A gyorsított törlési eljárás elrendelésének azonban nem feltétele, hogy a bitorlási pert a bíróság a törlési eljárásra tekintettel fel is függesse.

- Vt. 73/A. (6) bek. Gyorsított eljárás esetén - a Vt. 41. §-ában és 73. §-ában foglaltaktól eltérően -
- hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre tizenöt napos határidő is kitűzhető;
  - határidő-hosszabbítás csak különösen indokolt esetben adható;
  - a Hivatal csak akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a felek együttes meghallgatására, vagy bármelyik fél ezt kellő időben kéri.

- Vt. 73/A. § (2) bek. A gyorsított eljárás iránti kérelemért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni a kérelem benyújtásától számított egy hónapon belül.

A gyorsított törlési eljárás díja a díjrendelet szerint a törlési eljárás díjának kétszerese. A gyorsított eljárás díjának megfizetésére a gyorsított eljárásra irányuló kérelem előterjesztésétől számított egy hónapon belül van lehetőség. Következésképpen ez esetben az alap és a gyorsított eljárásért esedékes díj befizetési határideje egymástól eltérő. Az igazgatási szolgáltatási díjat célszerű minden esetben minél hamarabb befizetni, ugyanis a Hivatal az eljárást csupán ezt követően tudja érdemben megkezdeni. Amennyiben a kérelmező a gyorsított eljárás díját az alapeljárás díjához képest később fizeti meg, a törlési eljárás megindításának nincs akadálya, azonban a gyorsított eljárásra vonatkozó szabályokat csak a plusz díj megfizetését és a gyorsított eljárás elrendelését követően lehet alkalmazni.

- Vt. 73/A. § (3) bek. Ha a kérelem nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek, a gyorsított eljárást kérő felet hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre kell felhívni. A gyorsított eljárás iránti kérelmet el kell utasítani, ha az a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a törvényben meghatározott követelményeket. A gyorsított eljárás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni, ha az azt előterjesztő fél a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol.

- Vt. 73/A. § (4) bek.

Ha a gyorsított eljárást kérő fél nem fizeti meg e kérelem díját, figyelmeztetni kell a törvényben megszabott határidőben történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a gyorsított eljárás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

A gyorsított eljárásra irányuló kérelem vizsgálatára az általános szabályok irányadók. Amennyiben a kérelmező nem jelöli meg pontosan, hogy a bitorlási per mely védjegy ellen indult vagy nem nyújtja be a perindítást alátámasztó bizonyítékokat, a Hivatal nyilatkozattételi vagy hiánypótlási felhívást ad ki. Ha a válasz ellenére a Hivatal úgy találja, hogy a gyorsított eljárás megindítására előírt feltételek nem állnak fenn, a kérelmet elutasítja. Abban az esetben, ha a kérelmező a felhívásra nem válaszol, a kérelmet visszavontnak kell tekinteni. Ugyanez az eset, ha a kérelmező a gyorsított eljárás díját határidőn belül nem fizeti meg. Fontos kiemelni, hogy ez esetben a visszavontnak tekintés kizárólag a gyorsított eljárásra irányuló kérelmet érinti, a

törlési kérelmet nem. Így ebben az esetben a Hivatal az általános szabályok szerint folytatja le az eljárást.

- Vt. 73/A. § (6) bek. Gyorsított eljárás esetén - a 41. §-ban és a 73. §-ban foglaltaktól eltérően -
- a) hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre tizenöt napos határidő is kitűzhető;
  - b) határidő-hosszabbítás csak különösen indokolt esetben adható;
  - c) a Hivatal csak akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a felek együttes meghallgatására, vagy bármelyik fél ezt kellő időben kéri.

Ha a Hivatal a gyorsított eljárásra irányuló kérelmet megalapozottnak találja, külön végzésben elrendeli a törlési eljárás gyorsítottként történő lefolytatását. A törlési eljárás menete az általános szabályok szerint alakul, azonban a hiánypótlásra, nyilatkozattételre rövidebb – tizenöt napos – határidő is kitűzhető, határidő-hosszabbítás csak különösen indokolt esetben adható, továbbá szóbeli tárgyalás tartására csak kivételes esetben kerül sor.

#### *4.6. A TÖRLÉSI KÉRELEM VISSZAVONÁSA ÉS VISSZAVONTNAK TEKINTÉSE*

- Vt. 72. § (5) bek. A hiánypótlás vagy a díjfizetés elmaradása esetén a törlési kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

- Vt. 73/A. § (3)-(4) Amennyiben a gyorsított törlési eljárás kérő fél ennek díját a kitűzött határidőn belül nem fizeti meg, illetve ha a felhívásra a kitűzött határidőn belül nem válaszol, a gyorsított eljárás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni. A gyorsított eljárás iránti kérelmet el kell utasítani, ha az a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégíti ki a törvényben meghatározott követelményeket. Ezekben az esetekben a Hivatal a törlési eljárást az általános szabályok szerint folytatja. A kérelmező – a törlési eljárást befejező döntés meghozataláig – visszavonhatja a törlési kérelmet.

- Vt. 74. § (2) bek. A törlési kérelem visszavonása esetén az eljárást – viszonylagos kizáró okra alapított kérelmet kivéve – hivatalból folytatni lehet. Ez a szabály a köz érdekében alkalmazható. A fenti szabályt azonban nem lehet kiterjesztő módon értelmezni. A Hivatal ilyen esetekben is a kérelem keretei között, a felek által korábban tett nyilatkozatok és állítások figyelembevételével jár el. Az eljárást hivatalból tehát csak a kérelemmel kapcsolatban a Hivatal tudomására jutott adatok körében lehet folytatni. Sem a törlési okok, sem a bizonyítékok köre nem bővíthető.

- Ket. 31. § (1) bek. a) A törlési kérelem visszavonása esetén – amennyiben a Hivatal az eljárást hivatalból folytatni nem kívánja –, vagy ha a törlési kérelmet visszavontnak kell tekinteni, illetve ha a kérelem az oltalomról történt, a keletkezésre visszaható hatályú lemondás folytán lehetetlen célra irányul, a Hivatal végzéssel megszünteti az eljárást.

## 5. AZ ELJÁRÓ TANÁCS KIJELÖLÉSE

Vt. 39. § (2) bek. A Hivatal háromtagú tanácsban jár el a tárgyaláson és hoz határozatot a törlési eljárásban és a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban, kivéve, ha utóbbit a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt kérték. A Hivatal háromtagú tanácsban jár el a tárgyaláson és hozza meg határozatát. A tanács szótöbbséggel dönt.

Vt. 73. § (1) bek. A Hivatal írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a védjegy törléséről, a védjegyoltalom korlátozásáról vagy a kérelem elutasításáról. Az eljárást befejező – eljárást megszüntető végzés tárgyaláson kívül is meghozható.

A tanács elnökét és a tanács előadó tagját a Védjegy és Mintaoltalmi Főosztály vezetője jelöli ki. A tanács harmadik tagját – a szavazó tanácstagot – a Jogi és Nemzetközi Főosztály vezetője jelöli ki. A tanács elnöke az illetékes védjegyosztály vezetője, vagy a Védjegy és Mintaoltalmi Főosztály valamelyik vezető beosztású munkatársa. Előadó tanácstagként általában az illetékes védjegy osztály jogász munkatársai, szavazó tanácstagként az Iparjogvédelmi Jogi Osztály jogász munkatársai járnak el.

## 6. A SZÓBELI TÁRGYALÁS ELŐKÉSZÍTÉSE

Vt. 73. § (1) bek. A törlési kérelmet és mellékleteit (ha hiánypótlásra van szükség, akkor annak beérkezése után) a tanács előadó tagja megküldi a védjegyjogosultnak, nyilatkozattételi felhívás kíséretében.

Ha a védjegyjogosult nyilatkozik, akkor nyilatkozatát és az általa esetleg benyújtott iratokat meg kell küldeni a kérelmezőnek, számára is lehetővé téve, hogy nyilatkozzék a másik fél által felhozott érvekre, bizonyítékokra.

A nyilatkozattétel nem kötelező. Ha bármelyik fél, vagy a felek nem nyilatkoznak, az eljárást a rendelkezésre álló adatok alapján folytatja le a tanács.

A hiánypótlásra, illetve a nyilatkozattételre legalább harmincnapos határidőt kell a feleknek biztosítani. A felhívásban megállapított határidő meghosszabbítható és igazolásnak is lehet helye. A határidő-hosszabbítási szabályok alkalmazásánál azonban figyelemmel kell lenni arra, hogy az egyik fél ismétlődő határidő-hosszabbítási kérelme, amely a szóbeli tárgyalás kitűzését, illetve az eljárás befejezését késlelteti, ellentétes lehet a másik fél érdekével.

A felek kérelmeiket visszavonhatják, kiegészíthetik és módosíthatják. A kérelmező például további törlési okokat jelölhet meg a számára hivatalból kitűzött határidő elteltéig, és további bizonyítékokat nyújthat be, vagy kijelentheti, hogy egy korábban megjelölt jogalap vagy benyújtott irat figyelembevételétől eltekint. Eredeti kérelmét a védjegy törléséről annak korlátozására módosíthatja, és előterjeszthet korlátozási

javaslatot is. Ugyanígy a jogosult is előállhat a saját árujegyzék korlátozási javaslatával.

Vt. 73. § (1) bek. A Hivatal által a kérelmező számára kitűzött határidő elteltét követően a törlés alapjául szolgáló okként nem jelölhető meg olyan ok, amelyet az említett határidőn belül nem jelöltek meg a törlés okaként. Az így megjelölt okot az eljárást befejező döntés meghozatalakor figyelmen kívül kell hagyni.

Ez a rendelkezés megakadályozza az eljárások elhúzását, azt, hogy a kérelmező a Hivatal előtti eljárásban vagy esetleg azt követően a jogorvoslati eljárásban újabb törlési okot jelölhessen meg. A kérelmező számára kitűzött határidő leteltét követően megjelölt esetleges újabb törlési okokat az eljárás során – akár a Hivatal előtt, akár az esetleges jogorvoslati eljárásban a bíróság előtt – nem lehet figyelembe venni, az ügydöntő határozatban azokra érdemben nem kell kitérni, hanem csak arra, hogy azokat a Hivatal, illetve a bíróság miért nem vette figyelembe.

Az előadó tanácstagnak arra kell törekednie, hogy az írásbeli előkészítés során valamennyi olyan érv, adat, bizonyíték a tanács rendelkezésére álljon, amelyek alapján a döntés a szóbeli tárgyaláson meghozható.

Vt. 40. § (3) bek. A Hivatal a döntését csak olyan tényekre és bizonyítékokra alapozhatja, amelyekkel kapcsolatban az ügyfélnek módjában állt nyilatkozatot tenni; figyelmen kívül hagyhatja azonban azokat a nyilatkozatokat vagy bizonyítékokat, amelyeket az ügyfél nem kellő időben terjesztett elő.

Vt. 74. § (2) bek. A törlési eljárás során – abban az esetben, ha a törlési kérelmet viszonylagos kizáró okra alapították – helye van egyezségnek. Az egyezség megkötésére mind az írásbeli előkészítés szakaszában, mind a tárgyalás során lehetőség van.

Ket. 75. § A Hivatal az eljárást megszüntető végzésében tartalmilag rögzíti a felek megállapodását és annak megfelelő intézkedést hoz. (pl. költség tekintetében) amennyiben az

- megfelel a jogszabályokban foglalt feltételeknek,
- nem sérti a közérdeket, mások jogát vagy jogos érdekeit,
- kiterjed a teljesítési határidőre és az eljárási költség viselésére

A Hivatal kivételes esetben – a költségeken kívüli kérdésekben született – egyezséget jóváhagyja és határozatba foglalja. Ilyen egyezségekre került sor a „Höveji csipke” védjegybejelentés ügyében, ahol a felek a tárgyalás során megállapodást kötöttek. ( M1003473)

## 7. A TÁRGYALÁS KITŰZÉSE

Az előkészítő munka befejeztével az előadó tanácstag jelentést tesz a tanács elnökének, az ügyiratok bemutatása mellett. Ha az előkészítés eredménye kielégítő, a tanács elnöke kitűzi a szóbeli tárgyalás időpontját. Az adott hónapban tárgyalandó

ügyekről az előadó tanács tag táblázatot készít, amely tartalmazza a védjegyek lajstromszámát, a védjegyeket, a kérelmezők nevét, valamint a tárgyalások helyét és idejét. A táblázatot az előadó tanács tag megküldi a Jogi és Nemzetközi Főosztály részére, ahol az illetékes vezető kijelöli az eljáró tanács harmadik tagját.

A tárgyalásról a feleket végzéssel kell értesíteni, az esetleges tanúkat, szakértőket pedig ugyancsak végzéssel idézni kell a tárgyalásra.

Ket. 53. § (1) bek. Amennyiben a szóbeli tárgyaláson bármelyik fél tanú meghallgatását kérte, a szóbeli tárgyalásra a tanút hivatalból idézni kell. Az értesítés vagy idézés kézbesítésének szabály szerint legkevesebb öt nappal kell megelőznie a tárgyalást, célszerű azonban ennél jóval hosszabb, legalább egy hónapos előretartással kitűzni a tárgyalást. (Ennek indoka, hogy a tértivevényeknek a Hivatalhoz történő visszaérkezése hosszabb időt vesz igénybe, és a tértivevény hiánya – amennyiben a fél nem jelenik meg – a tárgyalás megtartásának akadályát képezheti.)

A gyakorlatban a Hivatal a tanúkat, szakértőket akkor idézi a tárgyalásra, ha meghallgatásukat a tényállás feltárásához szükségesnek tartja. Ellenkező esetben a tanú meghallgatást indítványozó felet értesíti a tárgyalás időpontjáról azzal a tájékoztatással, hogy a Hivatal a tanú, szakértők meghallgatását a tényállás feltárása érdekében nem tartja szükségesnek, ezért a tárgyalásra őket külön nem idézi, azonban a fél gondoskodhat azok tárgyaláson történő megjelenéséről.

A kitűzött nyilvános szóbeli tárgyalás idejének, helyének és tárgyának közlését megfelelő módon – így a Hivatal épületében történő kifüggesztésével és a Hivatal Internet-honlapján való megjelentetésével – biztosítani kell.

A kitűzött tárgyalás elhalasztásának főszabályként a felek közös kérelmére van helye, azonban indokolt esetben külön-külön is kérhetik a felek a tárgyalás elhalasztását. Az utóbbi esetben azt kell vizsgálni, hogy az ügyfél a tárgyalás elhalasztását méltányolható okból kéri-e, illetve kérelme nem csupán az eljárás indokolatlan elhúzására irányul.

A Hivatal végzéssel értesíti a feleket a kitűzött tárgyalás elhalasztásáról, illetve a halasztási kérelem elutasításáról.

## **8. A SZÓBELI TÁRGYALÁS**

Vt. 73. § (1) bek. A védjegy törlésére irányuló eljárásban a Hivatal az írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a védjegy törléséről, a védjegyoltalom korlátozásáról vagy a kérelem elutasításáról.

A tárgyaláson az ellenérdekű feleknek a kontradiktórius eljárás keretében lehetőségük van álláspontjaik kifejtésére és egyéb érdemi nyilatkozataik megtételére.

### 8.1. A TÁRGYALÁS VEZETÉSE, RENDFENNTARTÁS, JEGYZŐKÖNYV

A tárgyaláson a tanács mindhárom tagjának mindvégig jelen kell lennie.

A tárgyalást a tanács elnöke vezeti. A jogszabályi keretek között az elnök határozza meg azoknak a cselekményeknek a sorrendjét, amelyeket a tárgyaláson teljesíteni kell.

A tárgyalás nyilvános. A két félnek és a hallgatóságnak - amennyire lehetséges - egymástól elkülönülve kell helyet foglalniuk a tárgyalóteremben.

A tárgyalás rendjének fenntartásáról az elnök gondoskodik. Biztosítani kell, hogy a felek minden, a döntést befolyásoló kérdésben kifejtthessék álláspontjukat, ugyanakkor a megtárgyalandó kérelmek körébe nem tartozó előadásait el kell hártania.

Ket. 39. § (2)-(4)A jegyzőkönyv tartalmazza

- bek.
- a. az eljáró hatóság megnevezését, az ügyintéző nevét, az ügy tárgyát és az ügyiratszámot,
  - b. a meghallgatott nevét és lakcímét, eljárásjogi helyzetét és – ha azt a hatóság tudomására hozta – egyéb elérési lehetőségét,
  - c. a meghallgatott személy jogaira és kötelességeire való figyelmeztetés megtörténtét,
  - d. az ügyre vonatkozó lényeges nyilatkozatokat és megállapításokat, meghatározott eljárási cselekmények során tapasztalt, az ügy eldöntése szempontjából lényeges körülményeket és megállapításokat,
  - e. a jegyzőkönyv készítésének helyét és idejét,
  - f. a tanács elnökének aláírását.

A hangfelvétel az a)-f) pontban felsoroltakat tartalmazza. A hangfelvételt a Hivatal digitálisan archiválja..

A Hivatal által készített "jegyzőkönyv" a Ket. szerint hangfelvételnek minősül. A szóbeli tárgyalásról a hangfelvétel alapján 8 napon belül írott jegyzőkönyv készül, amely az a)-f) pontban felsoroltakat tartalmazza. A Hivatal a jegyzőkönyvet legkésőbb a határozat megküldésével együtt kézbesíti a felek számára.

A hangfelvétel rögzítését az elnök végzi, a nyilatkozatok alapján.

Módot kell adni a helyreigazításra a nyilatkozó kérelmére, ha úgy ítéli meg, hogy az elhangzottak és a rögzítésre került szöveg tartalmában eltér.

### 8.2. A FELEK JELENLÉTE, A TÁRGYALÁS ELMULASZTÁSÁNAK KÖVETKEZMÉNYEI

A tárgyalás megnyitása után az elnök megállapítja, hogy a felek személyesen, vagy képviselőik útján megjelentek-e.

A tárgyaláson megjelenteknek alá kell írniuk a jelenléti ívet, ezzel igazolva jelenlétüket. Személyi adataikat személyazonosító igazolványuk, illetve képviselet esetén ügyvédi vagy ügyvédjelölti igazolványuk alapján kell megállapítani. A

jelenléti íven nevük mellett azt is fel kell tüntetni, hogy milyen minőségükben vesznek részt a tárgyaláson (pl. a kérelmező képviselője).

Ha valamelyik fél a tárgyaláson nem jelent meg, meg kell állapítani, hogy a tárgyalásra a szabályszerű értesítése megtörtént-e.

Amennyiben a tárgyalásról szóló értesítés bármelyik fél részére nem volt szabályszerű, a tárgyalást el kell halasztani, és új tárgyalásra határidőt hivatalból kell kitűzni.

Ha az értesítés szabályszerű volt, és ennek ellenére a felek vagy bármelyikük nem jelent meg, az a tárgyalás megtartásának nem akadálya.

Vt. 42. § (4) bek. Ha az ügyfél nem jelent meg a szóbeli tárgyaláson, de utóbb igazolási kérelemmel él, és a tanács helyt ad a kérelemnek, akkor az elmulasztott határnapon megtartott tárgyalást a szükséges keretben meg kell ismételni. Az új tárgyalás eredményéhez képest az elmulasztott tárgyalás alapján hozott döntés hatályban tartása, illetve teljes vagy részben történő visszavonása kérdésében is határozni kell.

### 8.3. A TÁRGYALÁS MENETE

A tárgyalást az elnök nyitja meg.

A tárgyalás megnyitását követően az előadó tanács tag az előkészítő szakaszban keletkezett iratok alapján megtartja az iratismertetést. Ennek keretében a szükséges mértékben ismerteti az érintett védjegy lajstromadatait, a védjegy törlésére irányuló kérelmet, a védjegyjogosultnak a törlési kérelemre tett nyilatkozatát, valamint a betervezett egyéb nyilatkozatok tartalmát.

Az egyszerű és egyértelmű hivatkozás érdekében az eljáró tanács a dokumentumokat számozással láthatja el, amelyekre az iratismertetés során hivatkozhat.

Ezt követően az elnök megkérdezi a kérelmezőt, hogy a korábban írásban benyújtott kérelmét fenntartja-e. Lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a kérelmező az álláspontját kifejtse. Ezt követően az elnök lehetőséget ad a védjegyjogosultnak arra, hogy az elhangzottakra válaszolhasson, előadhassa védekezését.

Vt. 40. § (3) bek. A Hivatal döntését csak olyan tényekre és bizonyítékokra alapozhatja, amelyekkel kapcsolatban az ügyfélnek módjában állt nyilatkozatot tenni, figyelmen kívül hagyhatja azonban azokat a nyilatkozatokat vagy bizonyítékokat, amelyeket az ügyfél nem kellő időben terjesztett elő.

Ket. 6. § (1)-(2) bek. A közigazgatási hatósági eljárásban az ügyfél köteles jóhiszeműen eljárni.

Az ügyfél magatartása nem irányulhat a hatóság megtévesztésére vagy a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetésére.

A szóbeli tárgyaláson előadott nyilatkozatokat és bizonyítási indítványokat főszabály szerint a Hivatal nem tekinti kellő időben előterjesztettnek (hiszen azokat még az írásbeli előkészítés során kell a Hivatal rendelkezésére bocsátani). Ez nem vonatkozik az olyan bizonyítási eszközökre (pl. tanúvallomás), ahol a közvetlenség elvének jelentősége van. A Hivatal kivételesen olyan nyilatkozatokat és bizonyítékokat is figyelembe vehet, amelyeket a fél a szóbeli tárgyaláson terjeszt elő, ilyenkor azonban mindig igazolni kell, hogy a nyilatkozat, illetve a bizonyíték előterjesztése az eljárás korábbi szakaszában nem volt lehetséges. A Hivatal figyelmen kívül hagyhatja azonban azokat a nyilatkozatokat vagy bizonyítékokat, amelyeket az ügyfél nem kellő időben terjesztett elő.

A tárgyalás során csatolt dokumentumokat számozással kell ellátni és benyújtásuk tényét rögzíteni kell a jegyzőkönyvben és a tárgyalást követően iktatni, digitalizálni kell.

A tanács bármelyik tagja kérdést intézhet a felekhez.

Lényeges, hogy tisztázásra kerüljenek azok a körülmények, amelyek alapján a tanács eldöntheti, hogy az egyes bizonyítékokat figyelembe lehet-e venni az adott kérelem alátámasztására, és világossá kell válnia, hogy a bizonyíték milyen módon támasztja alá az adott kérelmet.

Az elnök a tárgyalás bármely szakaszában szünetet rendelhet el, akár a felek kérésére, akár hivatalból.

Ket. 50. § (4) bek. A hatósági eljárásban olyan bizonyíték használható fel, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére. Bizonyíték különösen: az ügyfél nyilatkozata, az irat, a tanúvallomás, a szemléről készült jegyzőkönyv, a szakértői vélemény, a hatósági ellenőrzésen készült jegyzőkönyv és a tárgyi bizonyíték.

Ket. 50. § (5)-(6) bek. A hatóság szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt. Törvény előírhatja, hogy a hatóság a határozatát kizárólag valamely bizonyítási eszközre alapozza, továbbá törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyekben kötelezővé teheti valamely bizonyítási eszköz alkalmazását, illetve előírhatja valamely szerv véleményének a beszerzését.

A hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

A tanács az érdemi döntés alapjául szolgáló tényállást a bizonyítékok alapján állapítja meg. A Ket. rendelkezéseinek megfelelően szabad bizonyítási rendszer érvényesül, nincsenek kötelezően alkalmazandó bizonyítási eszközök és a Vt. azt sem írja elő, hogy a Hivatal a döntését kizárólag meghatározott bizonyítási eszközökre alapozhatja.



Ket. 50. § (3) bek. A hatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani.

### 8.3.1. TANÚMEGHALLGATÁS

Ha a bizonyításhoz tanúvallomásra, illetve szakértő véleményére van szükség, őket is meghallgatja a tanács a szóbeli tárgyaláson.

A felek a tanúkhöz, szakértőkhöz és egymáshoz is kérdéseket intézhetnek, az elnök engedélyével.

Védjegyügyekben leginkább a tanúmeghallgatás indítványozása fordul elő, ezért ezt indokolt részletesebben bemutatni. A tanúk meghallgatása során a Ket. 53-54. §-ának vonatkozó rendelkezései irányadók.

Amennyiben a Hivatal a tényállás feltárása érdekében a tanúmeghallgatást szükségesnek tartja, a tanút a tárgyalásra megidézi. Ha az ügy körülményei az ügyiratokból világosan megállapíthatók, a Hivatal a tanúmeghallgatást indítványozó felet értesíti arról, hogy a tanúkat nem idézi, azonban a fél – amennyiben elengedhetetlennek tartja meghallgatásukat – gondoskodhat a tárgyaláson történő megjelenésükről.

A vallomástételi akadályok tekintetében a Ket.-ben foglalt abszolút és relatív akadályok irányadók. A tanú esetleges elfoglaltsága – pl. az egyik ügyfél munkavállalója vagy családtagja – önmagában nem jelent vallomástételi akadályt, azt a tanúvallomás figyelembe vételekor kell mérlegelni.

A Ket. 53. §-ának (1) bekezdése szerint az ügyre vonatkozó tény tanúval is bizonyítható.

(2) A tanúként megidézett személy köteles a meghallgatása végett megjelenni és - a (3) bekezdés b) pontjában, továbbá a (4) és (6) bekezdésben meghatározott kivétellel - tanúvallomást tenni.

(3) Tanúként nem hallgatható meg

a) az, akitől nem várható bizonyítékként értékelhető vallomás,

b) védett adatnak minősülő tényről az, aki nem kapott felmentést a titoktartás alól az arra jogosított szervtől vagy személytől.

(4) A tanúvallomás megtagadható, ha

a) a tanú az ügyfelek valamelyikének hozzátartozója,

b) a tanú vallomásával saját magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, vagy

c) a tanú médiatartalom-szolgáltató, vagy vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy, és a tanúvallomásával a számára a médiatartalom-szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy kilétét felfedné.

(4a) Cselekvőképtelen személyt csak akkor lehet tanúként meghallgatni, ha a vallomásától várható bizonyíték mással nem pótolható és ehhez a törvényes képviselője hozzájárul. Meghallgatása esetén a hamis tanúzás következményeire

való figyelmeztetést a hatóság mellőzi. A cselekvőképtelen személyt indokolt esetben a lakcímén kell meghallgatni.

(4b) Ha jogszabály másként nem rendelkezik az, aki korlátozottan cselekvőképes vagy szellemi, valamint egyéb állapota miatt korlátozottan képes megítélni a tanúvallomás megtagadásának jelentőségét, tanúként csak akkor hallgatható meg, ha vallomást kíván tenni és a törvényes képviselője ehhez hozzájárul.

(4c) A cselekvőképtelen és a korlátozottan cselekvőképes tanú meghallgatását csak a tanú törvényes képviselőjének jelenlétében lehet lefolytatni.

(4d) Ha a tanú és a törvényes képviselő között érdekellentét van, a (4a)-(4c) bekezdésben meghatározott jogokat a gyámhatóság gyakorolja. A gyámhatóság a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes tanút törvényes képviselője jelenléte nélkül is meghallgathatja, ha az a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes tanú érdekében áll.

(5) Nem használható fel bizonyítékként a (3), valamint a (4a)-(4d) bekezdésben, továbbá az 54. § (5) és (6) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértésével felvett tanúvallomás, továbbá az olyan tanúvallomás, amelynek megtétele előtt a tanút nem figyelmeztették a (4) bekezdésben meghatározott jogára.

(6) Törvényben meghatározott esetek kivételével a diplomáciai mentességben részesülő személy nem köteles tanúvallomást tenni.

(7) Ha a tanú a (2) bekezdés szerinti kötelezettségének a következményekre való figyelmeztetés ellenére nem tesz eleget, eljárási bírsággal sújtható.

(8) A (4) bekezdés c) pontjában foglalt mentesség az annak alapjául szolgáló jogviszony megszűnése után is fennmarad.

A tanú meghallgatás kezdetén meg kell állapítani a tanú személyazonosságát, és nyilatkoztatni kell az ügyfelekkel fennálló kapcsolatáról. A tanút figyelmeztetni kell továbbá jogairól és kötelességeiről, különösen a hamis tanúzás következményeire. A tanúhoz főszabály szerint – a felek és a tanácsstagok indítványára – a tanács elnöke intéz kérdéseket. Engedélyezni lehet azonban, hogy a felek közvetlenül is tegyenek fel kérdéseket. A feltett kérdéseket és a tanú válaszát a tanácselnök összefoglalja a hangfelvétel érdekében.

54. § (1) A meghallgatás kezdetén meg kell állapítani a tanú személyazonosságát. A tanúnak nyilatkoznia kell arról, hogy az ügyfelekkel milyen viszonyban van, nem elfogult-e. A tanú esetleges elfogultságát megalapozó tény a nyilatkozat alapján a jegyzőkönyvben rögzíteni kell. A tanút figyelmeztetni kell jogaira, kötelességeire és a hamis tanúzás jogkövetkezményeire.

(2) A még meg nem hallgatott tanú nem lehet jelen az ügyfél, más tanú és a szakértő meghallgatásakor.

(3) Ha a hatóság a tanút tárgyaláson kívül hallgatja meg, a meghallgatásra a tárgyalás szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(4) A tanú meghallgatásán nem lehet jelen az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője, ha a tanú védett adatról tesz vallomást, továbbá ha elrendelték a tanú természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését.

(5) A hatóság engedélyezheti, hogy a tanú a meghallgatását követően vagy helyette írásban tegyen tanúvallomást. Ebben az esetben a tanú a vallomását saját kezűleg

leírja és aláírja, az elektronikus okirat formájában elkészített vallomását minősített elektronikus aláírással látja el, vagy a tanúnak a más módon leírt vallomását bíró vagy közjegyző hitelesíti. Cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes tanú esetén a törvényes képviselő, érdekellentét esetén a gyámhatóság képviselője is aláírja az írásbeli tanúvallomást. Az írásbeli tanúvallomás megtétele nem zárja ki, hogy a tanút meghallgatása céljából a hatóság idézze.

(6) Ha a tanú meghallgatása nélkül vagy a meghallgatását követően írásban tesz tanúvallomást, az írásbeli tanúvallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak, valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. Erre a tanút a hatóság az írásbeli tanúvallomás megtételének engedélyezésével egyidejűleg, a vallomástétel akadályainak és a hamis tanúzás következményeinek ismertetésével figyelmezteti.

#### *8.4. FOLYTATÓLAGOS TÁRGYALÁS*

Ha a tárgyalás a rendelkezésre álló időben nem fejezhető be, vagy a felmerült kérdések és/vagy új bizonyítékok áttanulmányozásához hosszabb időre van szükség, az elnök a tárgyalást elhalasztja, egyúttal a felek meghallgatása után vagy utólag hivatalból kitűzi a folytatólagos tárgyalás következő határnapját. Az erre vonatkozó végzést jegyzőkönyvbe kell foglalni.

A folytatólagos tárgyaláson a tanácsnak lehetőleg azonos személyi összetételben kell eljárnia. Ha ez nem biztosítható, a tárgyalás megnyitása után az ügyet és az addigi eljárás eredményét ismertetni kell.

A folytatólagos tárgyalás lefolytatására egyebekben az előzőekben ismertetett szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

#### *8.5. A KÖLTSÉGIGÉNYEK ELŐTERJESZTÉSE, A TÁRGYALÁS BEREKESZTÉSE*

Ha a tanács a bizonyítást elegendőnek találja a tényállás feltárásához és a felek érdemben mást előadni nem kívánnak, az elnök felhívja a felek figyelmét arra, hogy költségtérítési igényük bejelentésére és annak igazolására legkésőbb az eljárásnak ebben a szakaszában van lehetőségük, amelyről a Hivatal a tárgyalás kitűzéséről szóló végzésében is figyelmezteti a feleket.

Vt. 74. § (3) bek. Ha a védjegyjogosult a törlési eljárásra okot nem adott, és a védjegyoltalomról – legalább az érintett árujegyzék vonatkozásában – a nyilatkozattételre kitűzött határidő lejártá előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli.

A Vt. előbbieken idézett rendelkezésének hatálya nem terjed ki a védjegyjogosult oldalán felmerült költségekre, így a Vt. 74. §-ának (3) bekezdése alapján a Hivatal a jogosult részére nem állapít meg költségigényt. A 2011. január 1-jétől hatályos szabály célja, hogy az abban említett esetben a kérelmező maga viselje az eljárás során felmerült költségeit, azokat ne háríthassa át a jogosultra

Az eljárási költséggel kapcsolatban egyebekben az Első Rész I. fejezetének 13. pontjában leírtak irányadók.

A költségigényre vonatkozó nyilatkozattételi felhívást követően az elnök a tárgyalást berekeszti, egyben bejelenti, hogy a tanács visszavonul és zárt tanácskozás keretében hozza meg az ügydöntő határozatot.

## **9. DÖNTÉSEK**

### *9.1. A TÉNYÁLLÁS MEGÁLLAPÍTÁSA*

Ket. 50. § (1) bek. A hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni.

A törlési eljárás során a feleknek bizonyítékokkal kell alátámasztaniuk álláspontjukat. A bizonyítás általában okiratok, más iratok, nyilatkozatok, szakértői vélemény, szemle vagy tanúvallomás alapján történik.

A törlést kérőnek azt kell bizonyítania, hogy a védjegyet valamilyen kizáró ok miatt nem lehetett volna lajstromozni, illetve valamilyen egyéb a Harmadik Rész I. fejezetének 1. pontjában nevesített törlési ok a védjeggyel szemben fennáll.

Vt. 40. § (2) bek. A kérelmezőnek a törlési okok megjelölése és a bizonyítékok benyújtása mellett írásbeli érvelést is ajánlatos benyújtania a megjelölt törlési okok alaposságának alátámasztására. A Hivatal a törlési eljárásban ugyanis a tényeket a kérelem keretei között, az ügyfelek nyilatkozatai és állításai alapján – és nem hivatalból – vizsgálja.

### *9.2. A DÖNTÉSHOZATAL MÓDJA ÉS A DÖNTÉSEK KÖZLÉSE*

Vt. 73. § (5)-(6) bek. Az eljáró tanács a tárgyaláson végzéseket, illetve az ügy érdemében határozatot hoz. A tárgyaláson hozott végzéseket a tárgyalás napján minden esetben ki kell hirdetni. A döntés kihirdetése a rendelkező rész és az indokok rövid ismertetéséből áll.

A tárgyalás berekesztését követően a tanács zárt tanácskozás során értékeli a rendelkezésre álló bizonyítékokat, amelyek alapján megállapítja a tényállást és az ügy érdemében határozatot hoz. Az ügy érdemében történő döntés mellett döntenie kell a költségek viselésének kérdésében is.

A tanács a határozatát szótöbbséggel hozza.

A döntés meghozatala után az elnök a felek és a hallgatóság előtt nyilvánosan, szóban kihirdeti a határozatot. Felhívja a figyelmet a jogorvoslat lehetőségére. Röviden ismerteti a döntés indokait, és bejelenti, hogy a határozat részletes indokolását a felek írásban kapják meg.

Vt. 73. § (5) bek. A határozat kihirdetésének – legfeljebb nyolc napra történő – elhalasztása csak akkor lehetséges, ha ez az ügy bonyolultsága miatt feltétlenül szükséges. A kihirdetés határnapját ilyen esetben nyomban ki kell tűzni, és a határozatot a kihirdetés napjáig írásba kell foglalni.

Vt. 73. § (7) bek. A végzéseket és a határozatot – kivéve, ha a határozat kihirdetését a Hivatal elhalasztotta – annak meghozatalától számított legkésőbb tizenöt napon belül írásba kell foglalni, és az írásba foglalást követő tizenöt napon belül a feleknek kézbesíteni kell. Az írásba foglalt határozat rendelkező része nem térhet el a tárgyaláson szóban kihirdetésre kerülő határozat tartalmától.

### *9.3. AZ ELJÁRÁST BEFEJEZŐ HATÁROZAT FAJTÁI ÉS MEGHOZATALÁNAK SZEMPONTJAI*

A Hivatal ügydöntő határozatában dönt a védjegy törléséről, a védjegyoltalom korlátozásáról, vagy a törlési kérelem elutasításáról. Ennek megfelelően a törlési eljárást érdemben eldöntő határozat tartalma háromféle lehet:

- a törlési kérelemnek helyt adó és a támadott védjegyet a keletkezésére visszaható hatállyal törölő;
- a törlési kérelemnek részben helyt adó és a védjegy árujegyzékét a keletkezésre visszaható hatállyal megfelelően korlátozó;
- a törlési kérelmet elutasító.

Vt. 33. § (1) bek. a) A védjegyet törölni kell a keletkezésére – a bejelentésének napjára – visszaható hatállyal, ha a kérelmező által megjelölt törlési okok bármelyike fennáll. A határozat indoklásában ki kell térni minden, a kérelem tárgyát képező jogalapra, nemcsak azokra, amelyek miatt a tanács az adott esetben a törlési kérelmet megalapozottnak találta.

A védjegyoltalmat korlátozó határozat meghozatalára akkor kerül sor, ha a védjegy törlésének feltételei csak az árujegyzék egy része, illetve az árujegyzékben meghatározott áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében állnak fenn. Ebben az esetben a védjegy oltalma az árujegyzék egy része, illetve az árujegyzékbe tartozó áruk és/vagy szolgáltatások egy része tekintetében szűnik meg a keletkezésre visszaható hatállyal. Az árujegyzék azon része tekintetében, amellyel kapcsolatban nem áll fenn törlési ok, az oltalom fennmarad.

Abban az esetben, ha az nyer megállapítást, hogy a törlési kérelem nem megalapozott, azaz a kérelmező által hivatkozott törlési okok nem állnak fenn, a törlési kérelmet el kell utasítani. Ilyenkor a védjegyoltalom teljes egészében fennmarad.

Vt. 74. § (3) bek. A törlési eljárás költségeinek viselésére a vesztes felet kell kötelezni és erről a határozatban rendelkezni kell. A költségek tekintetében a tanács a felek által előterjesztett igényből indul ki. (Bővebben lásd az Első rész I. fejezetének 13. pontjánál leírtakat.)

Annak megítélésakor, hogy az eljárásnak melyik fél a vesztese, illetve nyertese, a

Hivatal elsősorban azt veszi figyelembe, hogy a védjegyoltalom terjedelme az eljárás eredményeképpen mennyiben változott.

A tanács a költségek megállapításánál figyelembe veszi a kérelmező esetében a befizetett díj összegét, ezen felül az esetlegesen igénybevett meghatalmazott költségét és megbízási díját, az utazási költséget, valamint minden olyan költséget, amely az eljárás során szükségszerűen felmerült.

#### *9.4. A SZÓBELI TÁRGYALÁS ALAPJÁN HOZOTT HATÁROZAT TARTALMA*

Az írásba foglalt határozatot a tanács tagjainak alá kell írniuk. A tanács elnöke az egyik tanácsstag helyett is aláírhat, ha az illető tartósan távol van. A határozat rendelkező része nem térhet el attól, ami a feleknek kihirdetésre került.

Az indokoló résznek – célszerűen külön fejezetekre osztva – az alábbiakat kell tartalmaznia:

- A.)** Idézni kell a törölni kért védjegy fontosabb lajstromadatait, így magát a védjegyet, az árujegyzéket, az elsőbbség napját és a lajstromozás napját.
- B.)** Ismertetni kell az ellenérdekű felek kérelmeit. Ha a kérelmek az eljárás folyamán változtak, ezt is dokumentálni kell, rögzítve a két fél kérelmének végső formáját, amelynek alapján a tanács a határozatot meghozta. A felek költségtérítési igényét is itt kell feltüntetni.
- C.)** Fel kell sorolni a két fél által benyújtott okirati bizonyítékokat, tartalmuknak megfelelő megnevezéssel és – célszerűen – sorszámmal ellátva.
- D.)** Össze kell foglalni a feleknek a kérelmekkel és azok bizonyítékaival kapcsolatos álláspontját, írásbeli és a tárgyaláson elhangzott szóbeli nyilatkozataik alapján, az álláspontok esetleges változását is tükröztetve. Lényeges állításaik tartalmát pontosan kell visszaadni, lényegtelen vagy ismétlődő közléseiket azonban szükségtelen idézni. Általában jobb áttekinthetőséget biztosít, ha a kérelmező és a védjegyjogosult álláspontja külön – külön kerül összegzésre, de ütköztetni is lehet a két fél érveit az egyes vitatott kérdésekben.
- E.)** A Vt. megfelelő rendelkezéseit idézni kell, és ki kell térni a törlési ok alkalmazásának általános feltételeire.
- F.)** Ismertetni kell a tanács megállapításait, vagyis a döntést az ügy minden részletére kiterjedő alapossággal meg kell indokolni. Ha az indokolás korábbi részében felsorolt bizonyítékok közül valamelyiket a tanács nem vette figyelembe, ennek okát is ismertetni kell. A figyelembe vett bizonyítékok mindegyikét értékelni kell abból a szempontból, hogy tartalmuk mennyiben támasztja (vagy nem támasztja) alá a vizsgált kérelmet. Az egyes bizonyítékok értékelésének részletessége természetesen különböző lehet. A tanács döntését megalapozó érvek ismertetése mellett arra is szükséges rámutatni, hogy az ellenérdekű fél álláspontja miért nem állja meg a helyét valamely vitatott kérdésben.
- G.)** Végül a költségek viselésére vonatkozó döntést kell röviden megindokolni.

Vt. 39. § (3) bek. A Hivatal döntése kézbesítéssel emelkedik jogerőre, ha nem kéri annak megváltoztatását.

Vt. 39. § (4) bek. A Hivatal döntését – ha annak helye van – hirdetményi úton kell közölni.

#### **10. BEJEGYZÉS A VÉDJEGYLAJSTROMBA, MEGHIRDETÉS**

Vt. 74. § (4) bek. A határozat tartalmának megfelelően, a határozat jogerőre emelkedését követően a védjegy törlését vagy a védjegyoltalom korlátozását be kell jegyezni a védjegylajstromba és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Szabadalmi Közlöny és Védjegyértesítőben.

## II. FEJEZET

### A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZÚNÉSÉNEK MEGÁLLAPÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁSOK

A védjegyoltalom megszűnésének megállapítására irányuló eljárások során a védjegy lajstromozását követően felmerült megszűnési okok fennállását vizsgálja a Hivatal. A kérelmet a Hivatalnál kell benyújtani és le kell róni az igazgatási szolgáltatási díjat.

Vt. 34. §

Míg a törlési eljárásnál a Vt. nem nevesíti az egyes törlési jogcímek alapján indult eljárásokat külön-külön, a megszűnés megállapítására irányuló eljárásokat a megszűnés módja szerint nevesíti a következőképpen:

- megszűnés megállapítására irányuló eljárás a használat hiánya miatt;
- megszűnés megállapítására irányuló eljárás a megjelölés megkülönböztető képességének elvesztése vagy megtévesztővé válás miatt;
- megszűnés megállapítására irányuló eljárás a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt.

Vt. 35. §

Vt. 35/A. §

A törlési eljáráshoz hasonlóan a bizonyítási teher – a használat hiánya miatti megszűnés megállapítására irányuló eljárás kivételével – a kérelmezőt terheli, neki kell bizonyítania, hogy a védjegyoltalom megszűnésének jogalapja fennáll.

A megszűnés megállapítására irányuló eljárásokat előbb a közös vonások ismertetésével, eltérő vonásaikat pedig az egyes megszűnési módok szerinti eljárásoknál mutatjuk be.

A megszűnés megállapítására irányuló eljárások túlnyomó része használat hiánya miatt indul, ezért a vonatkozó joggyakorlat részletesebb ismertetésre kerül.

A megszűnés megállapítására irányuló eljárások – a törlési eljáráshoz hasonlóan – ellenérdekű felek részvételével folyó, ún. kontradiktórius eljárások, amelyek során a Harmadik Rész I. fejezetének 4-10. pontjaiban leírtakat megfelelően kell alkalmazni.

A törlési eljárással szemben, a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban a kérelmező – a védjegyjogosult kivételével – bárki lehet. Ez egyben azt is jelenti, hogy a kérelmezőnek az eljárás megindításához fűződő jogi érdekét sem valószínűsítania, sem bizonyítania nem kell.

A védjegyoltalom megszűnésének megállapítására irányuló eljárások – akárcsak a törlési eljárás – kérelemre indulnak. A törlési eljárással szemben a megszűnés megállapítására irányuló eljárásokban a megszűnés időpontja nem a védjegyoltalom keletkezésének napja, hanem ennél későbbi, az egyes megszűnési módok szerint eltérő időpont.



## 1. A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZŰNÉSE HASZNÁLAT HIÁNYA MIATT

Számos védjegyeljáráásban kerülhet sor a védjegy használatának vizsgálatára, így – adott esetben – a védjegybejelentési eljárás során a felszólaló védjegye illetve törlési eljárásban a kérelmező védjegye használatának a vizsgálatára. A Hivatal gyakorlatában arra törekszik, hogy ezen eljárásokban is igazodjon az elvárt használat mértéke a jogfenntartó használatához.

Egyedül a védjegyoltalom használat hiánya miatti megszűnésének megállapítására irányuló eljárásnak a sajátossága – szemben az említett egyéb eljárásokkal –, hogy a használat elmulasztásának a jogkövetkezménye a védjegyoltalom megszűnése.

A védjegyoltalomhoz használati kötelezettség kapcsolódik [Vt. 18. §]. A védjegy csak abban az esetben tölti be gazdasági rendeltetését, ha ténylegesen használják az árujegyzékbe foglalt áruk illetve szolgáltatások vonatkozásában. A védjegy oltalmának megszűnését kell megállapítani, ha a jogosult a védjegy tényleges használatát elmulasztotta, és a védjegyoltalom fennmaradása sérti valakinek az érdekét, amennyiben kéri a megszűnés megállapítását.

Vt. 34. § (1) bek. A védjegy oltalma a használat hiánya miatt megszűnhet teljes körűen, a védjegy teljes árujegyzékére nézve, illetve az árujegyzékbe foglalt áruk vagy szolgáltatások egy része tekintetében, attól függően, hogy a jogosult a védjegy használatát az árujegyzék egésze vagy csak az abban meghatározott áruk vagy szolgáltatások egy része tekintetében mulasztotta el.

### *1.1. A VÉDJEGYHASZNÁLATI MÓDOK*

Vt. 12. § (3) bek. A védjegyhasználati módokat a Vt. nem taxatívén, hanem példálózóan sorolja fel. A védjegy tényleges használatának kell tekinteni ezek alapján különösen

- a megjelölés elhelyezését az árun vagy csomagolásán;
- a megjelölést hordozó áru forgalomba hozatalát, eladásra való felkínálását, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartását;
- szolgáltatás nyújtását vagy annak felajánlását a megjelölés alatt;
- a megjelölést hordozó áruknak az országba történő behozatalát vagy onnan történő kivitelét;
- a megjelölés használatát az üzleti levelezésben vagy a reklámozásban.

A védjegy tényleges használatának a joggyakorlatban kialakított mértékét, amely lehetővé teszi a védjegyjogosult számára a védjegyoltalom fenntartását, jogfenntartó használatnak szokás nevezni.

A védjegy tényleges belföldi használatának minősülnek a következők is:

Vt. 18. § (2) bek. a) A védjegy olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el.

Főszabályként a védjegyet a lajstromozott alakban kell használni. Gyakran előfordul azonban, hogy a jogosult a védjegyet a lajstromozott alaktól eltérő formában használja. A Vt. 18. §-a (2) bekezdésének a) pontjának rendelkezése alapján az eltérő alakban történő használat csak akkor tekinthető jogfenntartó használatnak, ha az adott alak a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el. Az eljárás során a Hivatalnak azt kell vizsgálnia, vajon az eltérés érinti-e a védjegyben foglalt megjelölés megkülönböztető képességét. Szóvédjegy nem lajstromozott ábrás elemekkel kibővített használata általában jogfenntartó használatnak minősül, kivéve, ha a többletelemelek a szó felismerhetőségét, olvashatóságát lényegesen rontják.

Bár a megkülönböztető képességgel nem rendelkező megjelölésekre nem lehet védjegyoltalmat szerezni, azonban ilyen megjelölések a részét képezhetik több elemből álló védjegyeknek. Ezért ha a védjegyjogosult a védjegyet olyan formában használja, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességgel nem rendelkező elemekben tér el, ez a védjegy lajstromozott formában történő használatának minősül. Ilyen eset lehet például, ha a védjegy elemként egy megkülönböztető képességgel rendelkező szóelem mellett tartalmazza a jogosult cégformáját.

Nem minősül azonban a fentiek szerinti igazolt használatnak, ha a jogosult a megkülönböztető képességgel rendelkező elemet átalakította, esetleg elhagyta valamely megkülönböztető képességgel rendelkező elemet a használat során.

A MATCH ábrás védjegy esetében a megjelölésnek eltérő betűtípussal és eltérő ábrás elemekkel való használatát az SZTNH nem tekintette a védjegy igazolt használatának. (525 307)



Vt. 18. § (2) bek. b) A védjegy tényleges használatának minősül a védjegy elhelyezése a belföldön lévő árun vagy annak csomagolásán, kizárólag az országból történő kivitel céljából.

Tényleges belföldi védjegyhasználatnak minősül e rendelkezés alapján az is, amikor a védjegyet belföldön helyezik el a terméken vagy a csomagoláson, de utána a terméket kiviszik az országból, így az belföldön egyáltalán nem kerül forgalomba.

Az exportra való belföldi termelés és az export jogi kockázatát növelné, ha ez a használati mód nem minősülne jogfenntartó használatnak, hiszen indokolatlanul hátrányos helyzetbe hozná az olyan védjegyjogosultakat, akik a védjeggyel ellátott árut belföldön nem forgalmazzák, illetve a szolgáltatást belföldön nem nyújtják, mivel tevékenységük az exportra koncentrálódik.

Vt. 18. § (3) bek. A védjegynek a védjegyjogosult engedélyével történő használatát a jogosult által történő használatnak kell tekinteni.

A védjegy tényleges használatának minősül, ha a védjegyet a jogosulttal kötött védjegyhasználati szerződés alapján a licenciavevő használta. A Hivatal gyakorlata szerint nem feltétel, hogy az adott védjegyhasználati jogosultság a védjegylajstromban feljegyzésre kerüljön. Ezt a használatot, amely a használati szerződés alapján a jogosult engedélyével történik, jogosulti használatnak kell tekinteni a védjegy tényleges használatának vizsgálatakor.

#### *1.2. A VÉDJEGY TÉNYLEGES HASZNÁLATA ÉS A HASZNÁLAT ELMULASZTÁSA*

Vt. 18. § (1) bek. A használat elmulasztásának minősül, ha a védjegyjogosult a védjegy lajstromozásától számított öt éven belül nem kezdte meg belföldön a védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha a használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta.

Vt. 64. § (1) bek. A védjegy lajstromozásának napja a lajstromozásról szóló határozat keltezésének napja.

A nemzetközi védjegyekre a Vt. 79/P. §- a (5c); (5d); (5e) bekezdései irányadóak.

A védjegy tényleges használatának a lajstromozás napjától - és nem a bejelentés elsőbbségi napjától vagy bármely más egyéb időponttól - kezdődő számítását az indokolja, hogy a lajstromozás napjáig a bejelentő nem lehet biztos abban, hogy megjelölése védjegyojtalom alá kerül-e, ezért még nem várható el tőle a lajstromozás napjánál korábbi használat. A lajstromozással ez a függő jogi helyzet megszűnik, ettől az időponttól a védjegyjogosult kizárólagos jogokkal rendelkezik védjegye vonatkozásában, így a használat megkezdése már elvárható tőle.

Vt. 34. § (2) bek. Nem állapítható meg a védjegyojtalom használat hiánya miatti megszűnése, ha a lajstromozástól számított öt év vagy az utolsó használati cselekménytől számított öt év elteltét követően, de a használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti kérelem benyújtását megelőzően megkezdik, illetve folytatják a tényleges használatot.

A védjegyojtalom használat hiánya miatt megszűnésére irányuló eljárásban vizsgált használati időszak a kérelem benyújtásától visszafelé számolt 5 éves időtartam.

Amennyiben a védjegy lajstromozásának napja és a kérelem benyújtása között 5 évnél rövidebb időszak telik el, a kérelmet – mint idő előtti – el kell utasítani.

5 évnél régebben lajstromozott védjegy esetében is a kérelem benyújtásától visszszámított 5 éves időtartam alatti használat vizsgálandó. A Vt. 34. § (2) bekezdésének rendelkezései alapján egyértelmű, hogy az ennél az időpontnál korábbi használati cselekményeknek, illetve a használat elmulasztásának az

eljárásban nincs jelentősége.

Ha a használat tényleges, általában nincs jelentősége annak, hogy a tényleges használatot a jogosult az eljárásban figyelembe vett 5 éves időszakon belül mikor kezdi meg. Önmagában az a tény, hogy pl. az 5 éves időszak utolsó félévében kezdődik a tényleges használat, még nem ad alapot a használat hiánya miatti megszűnésre.

Vt. 34. § (2) bek. Megállapítható viszont a védjegy használat hiánya miatti megszűnése, ha a védjegyjogosult a tényleges használatot a kérelem benyújtását megelőző három hónapban azt követően kezdi meg, illetve folytatja, hogy értesült arról, hogy a védjegyével szemben használat hiánya miatti megszűnés megállapítását fogják kérni.

Ebben az esetben az előző érvelés már nem alkalmazható, hiszen a jogosult csak azután kezdi meg, illetve folytatja a tényleges védjegyhasználatot, miután értesült róla, hogy a védjegy ellen használat hiánya miatti megszűnés megállapítását fogják kérni. E rendelkezés a forgalom biztonságát kívánja növelni azáltal, hogy nem engedi meg, hogy a védjegyjogosult csupán taktikai célból, a használat hiánya miatti megszűnés elkerülése érdekében kezdje meg a védjegy tényleges használatát. Ugyanakkor a későbbi kérelmező sem tarthatja tartósan bizonytalanságban a védjegyjogosultat afelől, vajon kérelmezni fogják-e a megszűnés megállapítását. Három hónap elegendő a kérelem benyújtására. Amennyiben ennyi idő eltelte után kéri a védjegy használat hiánya miatti megszűnését, de megállapítható a támadott védjegy használata, az általános szabályok irányadók, tehát a tényleges használat ellenére a használat hiányát már nem lehet megállapítani.

Vt. 18. § (1) bek. Nem állapítható meg a védjegyoltalom használat hiánya miatti megszűnése, ha a jogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

Bár a védjegy tényleges használatát igazolni nem tudja, a védjegyjogosult eredményesen hivatkozhat olyan okra (kimentési ok), amellyel a használat elmaradását kellőképpen igazolja. Az ilyen okok körét a joggyakorlatnak kell kialakítania. Mivel saját kötelezettségzegésére (a használat elmulasztására) jogok szerzése vagy fenntartása érdekében senki nem hivatkozhat, csak olyan okok jöhetnek szóba, amelyek a védjegyjogosultat objektíve akadályozták a védjegy tényleges használatában, illetve e használat megkezdésében. Ilyen ok lehet különösen egy országot sújtó embargó, természeti katasztrófa, a természetes személy védjegyjogosult elhúzódó krónikus betegsége, a védjegyjogosultsággal vagy a jogosultság változásával kapcsolatos elhúzódó jogvita, illetve a hatósági eljárás elhúzódása olyan esetben, amikor a termék forgalmazása engedélyhez kötött (pl. gyógyszerek, élelmiszerek esetén) stb.

### 1.3. A VÉDJEJYHASZNÁLAT VIZSGÁLATA

A védjegyoltalom használat hiánya miatti megszűnésére irányuló eljárásban a Hivatal megvizsgálja a védjegyjogosult által benyújtott használati bizonyítékokat, illetve az általa közölt kimentési okokat és ennek alapján

- a kérelmet elutasítja, a védjegyoltalmat teljes egészében fenntartja,
- a kérelemnek részben helyt ad és a védjegyoltalmat részben fenntartja, azaz azon árukra illetve szolgáltatásokra korlátozza, amelyek tekintetében a védjegyjogosult a védjegy tényleges használatát vagy amelyekkel kapcsolatban kimentési ok fennállását igazolta.

A jogfenntartó használat megállapításához a Hivatal – a felek által benyújtott bizonyítékok illetve nyilatkozatok alapján – az árujegyzékben foglalt minden egyes áru, illetve szolgáltatás tekintetében különösen az alábbi körülményeket vizsgálja:

- a megjelölés használatának módja szerint tényleges használatról van-e szó,
- a védjegyhasználat rendszerességét.
- a védjegyhasználat terjedelmét, mennyiségét, minőségét, értékét stb.

A tényleges használat megítélésének kérdésében az Európai Bíróság – többek között – a C-40/01. számú *Ansul*-ügyben a védjegyjogi irányelv értelmezése tárgyában előzetes döntéshozatali eljárás keretében született ítéletében adott iránymutatást. A döntés 36. pontja szerint tényleges használat alatt olyan használatot kell érteni, amelyik nem szimbolikus, valamint nem csupán abból a célból történik, hogy a védjegy által biztosított jogokat fenntartsa. Olyan használat szükséges, amely megfelel a védjegy alapvető funkciójának, nevezetesen, hogy a fogyasztó vagy végső felhasználó számára garantálja egy áru vagy szolgáltatás eredetének azonosságát, s ezáltal lehetővé tegye számára, hogy ezt az árut vagy szolgáltatást az összetévesztés veszélye nélkül egyéb eredetű áruktól vagy szolgáltatásoktól megkülönböztesse. Az ítélet 37. pontja megállapítja továbbá, hogy a védjegy használatának olyan áruk és szolgáltatások tekintetében kell történnie, amelyeket már forgalmazznak, vagy amelyek forgalmazását a vevők megszerzése céljából különösen reklámkampányokban készítik elő, s amely forgalmazás a közvetlen jövőben várható.

A tényleges használat megítélésének kérdésében az Európai Bíróság C-149/11. számú *Leno*-ügyben előzetes döntéshozatali eljárásban született ítéletének 40. pontjában megállapította, hogy a Közösségi Védjegyrendelet célja olyan jogi feltételek kialakítása, amelyek lehetővé teszik, hogy a vállalkozások a Közösség méretéhez igazíthassák tevékenységüket és azt akadály nélkül gyakorolhassák. A közösségi védjegy biztosítja a jogosultja számára, hogy áruit vagy szolgáltatásait a Közösségben azonos módon azonosítsa, a határok tekintetbe vétele nélkül. Azon vállalkozások, amelyek védjegyeiknek nem kívánnak közösségi szintű oltalmat biztosítani, választhatják a nemzeti védjegyek használatát, anélkül hogy kötelesek lennének védjegyeiket közösségi védjegyként bejelenteni. Az ítélet 44. pontja alapján a korábbi védjegy Közösségen belüli tényleges használatának megítélésakor az egyes tagállamok területi határait figyelmen kívül kell hagyni. Az ítélet 50.

pontja alapján nem kizárt, hogy bizonyos körülmények fennállása esetén az árujegyzékben szereplő áruk vagy szolgáltatások tekintetében lajstromozott közösségi védjegy piaca ténylegesen kizárólag egy tagállam területére korlátozódjon. Egy ilyen eset fennállása esetén az ezen a területen megvalósuló közösségi védjegyhasználat egyidejűleg megfelelhet a közösségi védjegy és a nemzeti védjegy tényleges használatára vonatkozó feltételeknek. Az ítélet 54. pontja szerint bár ésszerű elvárni, hogy valamely közösségi védjegyet a nemzeti védjegyekhez képest nagyobb területen használjanak, nem szükséges, hogy ezen használat földrajzilag kiterjedt legyen, ahhoz, hogy mivel a tényleges használat megítélése függ az érintett piacon a szóban forgó áru vagy szolgáltatás tulajdonságaitól is. Az eljáró hatóságnak a vizsgálata során az ügy összes körülményére tekintettel mérlegelni szükséges a szóban forgó piac jellegzetességeit, a védjegy árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások természetét, a használat területi kiterjedtségét és mennyiségi jelentőségét, a használat gyakoriságát és rendszerességét, valamint hogy a védjegyet alapvető rendeltetésének megfelelően használják-e, illetve az árujegyzékben szereplő áruk vagy szolgáltatások tekintetében a védjegy piaci részesedést teremt vagy tart-e fenn.

A használat igazolására alkalmas dokumentumok köre a használat módja szerint alakul.

Az üzleti levelezés és a reklámozás (hirdetés stb.) önálló használati módként való elismerése a magyar Vt. sajátossága, amelyek vizsgálatánál az Európai Bíróság gyakorlatát is figyelembe kell venni. Egy évtizedek óta oltalom alatt álló védjegy használatának igazolására általában nem alkalmas kizárólag néhány helyi hirdetés.

A MANPOWER esetben az SZTNH a védjegy oltalmát használat hiánya miatt megszüntnek nyilvánította, ugyanis a védjegy-jogosult nem rendelkezett magyarországi levelezési címmel, kapcsolattal és azt állította, hogy az általa bemutatott négyoldalas prospektus került terjesztésre egyéni terjesztők útján például metróállomások bejáratánál, kijáratánál. Ebben a tekintetben ugyan nyomdai számlát felmutatott, de nem volt ebből megállapítható, hogy egyértelműen a konkrét magyar nyelvű prospektus nyomtatásáról volt szó. Ugyancsak nem bizonyította a védjegyjogosult, hogy az állítólagos terjesztés megtörtént volna, s ha igen, mikor. Ezért a Hivatal az adott esetben megállapította a védjegy használat hiánya miatti megszűnését. (591 200)

A hirdetések során a védjegynek egyértelműen szerepelnie kell, olyan módon, hogy a védjegy árujegyzékében foglalt áruk megismerhetők legyenek a nagyközönség számára. Az ASPEN esetben az SZTNH előtt bemutatásra kerültek olyan hirdetések, amelyek napilapokban kerültek közzétételre. Bár a támadott, dohányárakra vonatkozó védjegy csomagolási ábrája egyértelműen látható volt a közzétett reklámokon, a közzétett reklámok semmiféle szöveget nem tartalmaztak, így nem volt világos, hogy a fogyasztó megismerhette-e, milyen terméket kínál ezzel a védjegyjogosult. A védjegyjogosult által bemutatott fénykép, amelyen egy dohánybolt vagy hasonló profilú üzlet kirakata volt látható, ugyancsak nem

minősült bizonyítéknak, mivel nem volt egyértelműen megállapítható, hogy a felvétel Magyarországon készült-e, és ha igen, akkor az 5 éves időszakon belül készült-e. Önmagában az, hogy több kartonon kivehető volt az ASPEN megjelölés, csupán csak azt bizonyította, hogy ilyen terméke van a jogosultnak, azonban az országban történő, meghatározott időszakon belüli használatot nem. (365 244)

A védjegy árujegyzékében szereplő termékek és szolgáltatások tekintetében, megjelölésenként külön-külön kell vizsgálni, illetve meghatározni, hogy a jogosulti használat elégséges-e a védjegy tényleges használatának igazolására.

A védjegyhasználat megítélésénél az árujegyzékben szereplő áru vagy szolgáltatás jellegéből kell kiindulni. Más követelmények érvényesülnek a használat gyakoriságára, mennyiségére, összértékére például egyrészt gépjárművek, gépi nagyberendezések vagy luxuscikkek, másrészt fémtömegcikkek, élelmiszerek, dohányárúk vagy nagy forgalmú számítástechnikai cikkek esetén.

Előfordul, hogy az árujegyzékben szereplő egyes árumegnevezések tekintetében a jogfenntartó használat megállapítható, míg más megnevezések esetében nem. Az árujegyzékben foglalt minden egyes – Nizzai Osztályozás szerinti – áru-, illetve szolgáltatás-megnevezésnél meg kell vizsgálni, hogy a védjegy konkrét terméken vagy termékeken való használata az árujegyzék mely áruit fedi. A rész és egész viszonya szerint – vagyis amennyiben a termék, amelyen a védjegy tényleges használata megvalósult az árujegyzékben szereplő megnevezés fogalmi körébe tartozik – a használatot el kell ismerni. Például gyógyszervédjegyeknél – etikai, fogyasztóvédelmi és közegészségügyi okokból – tipikus, hogy a védjegyet csak meghatározott indikációs (terápiás) területre alkalmazott gyógyszer vonatkozásában használják ténylegesen, és kizárt, hogy „termékcsaládként” többféle terméken is használják (mint ami pl. a kozmetikumok esetében gyakori). Ilyen esetben konkrét gyógyszerre való alkalmazás esetében is elismeri a Hivatal a használatot pl. „gyógyszerek vagy embergyógyászati gyógyszerek” árukra, mivel a Nizzai Osztályozás alkalmazásában az oltalmat általánosságban „gyógyszerek” vonatkozásában is lehet igényelni. Ha azonban a megnevezés a Nizzai Osztály szerint túl tág ahhoz, hogy egyetlen osztályba tartozzon, és több osztályba sorolja (pl. háztartási gépek), a megnevezés alá tartozó termékeket csak abban az osztályban lehet értelmezni és figyelembe venni, amelyben a védjegy lajstromozva van (pl. az elektromos vasalók a 8. áruosztályba, a porszívók a 7. áruosztályba, a háztartási hűtőgépek a 11. áruosztályba tartoznak). Ha a védjegy használatát pl. a 11. áruosztályban vizsgáljuk és tényleges használat hűtőgépekre nem igazolható, nem hivatkozhat arra a jogosult, hogy ő háztartási gépekre, nevezetesen elektromos vasalókra használta ténylegesen a védjegyet és mivel mindkét áru a háztartási gépek fogalomkörébe tartozik, ezáltal a háztartási hűtőgépek tekintetében is igazoltnak kell venni a használatot.

## **2. A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZŰNÉSE A MEGJELÖLÉS MEGKÜLÖNBÖZTETŐ KÉPESSÉGÉNEK ELVESZTÉSE MIATT**

Vt. 35. § (1) bek. a) A védjegyoltalom megszűnik, ha a védjegyjogosult magatartása miatt a megjelölés a gazdasági tevékenység körében azoknak az áruknak vagy szolgáltatásoknak a szokásos nevévé vált, amelyekre lajstromozták.

Ahogy a megkülönböztető képességet meg lehet szerezni, úgy el is lehet veszíteni, abban az esetben, ha a megjelölés fajtanévvé válik. A védjegy megkülönböztető képességének elvesztése megelőzhető például akkor, ha a jogosult intenzív reklámtevékenységet folytat, a fogyasztókat fokozottabban tájékoztatja arról, hogy a megjelölés védjegyoltalom alatt áll és fellép a védjegyét fajtanévként használókkal szemben.

Szóvédjegy esetén vizsgálni kell, hogy a fajtanévvé válás mind kiejtés, mind írásmód alapján bekövetkezett-e. A joggyakorlat feladata annak kialakítása, vajon a „fajtanév” fogalmába e jogszabály alkalmazásában a főneveken túl a mellékneveket is érteni kell-e. Gyakori a köznevesülés például az anyagnevek esetében (teflon, nejlon). A megkülönböztető képesség elvesztésének sorsára jutott többek között a „PATYOLAT” kifejezés, amely valaha a mosodai szolgáltatásokra oltalom alatt állt, ám később az általános nyelvhasználat része lett.

Vt. 35. § (2) bek. A védjegyoltalom a megkülönböztető képesség elvesztése miatt teljes körűen vagy az árujegyzékben meghatározott egyes áruk, illetve szolgáltatások tekintetében részlegesen szűnik meg, attól függően, hogy a megszűnési ok az árujegyzék egészét, vagy csak az áruk, illetve szolgáltatások egy részét érinti.

A védjegyjogosult érdeke, hogy fellépjen azokkal szemben, akik védjegyét jogosulatlanul használják, mivel így háríthatja el, hogy védjegye elveszítse a megkülönböztető képességét. A jogosult magatartása, ami miatt a megjelölés elveszíti a megkülönböztető képességet olyan passzív magatartást is jelenthet, amely abban nyilvánul meg, hogy a jogosult nem él a rendelkezésére álló eszközökkel a védjegy devalválódásának, generikussá válásának megakadályozására.

Vt. 13. § A védjegyjogosultnak lehetősége van arra, hogy – amennyiben védjegyét szótárban, lexikonban vagy más kézikönyvben jelentetik meg, azt a benyomást keltve, hogy az a védjegy árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások fajtaneve – a kiadót kötelezze (legkésőbb a következő kiadás alkalmával) annak feltüntetésére, hogy a védjegyet lajstromozták és az oltalom alatt áll.

## **3. A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZŰNÉSE A MEGJELÖLÉS MEGTÉVESZTŐVÉ VÁLÁSA MIATT**

Vt. 35. § (1) bek. b) A védjegyoltalom megszűnik, ha a védjegy – használata következtében – megtévesztővé vált, különösen az áruk vagy a szolgáltatások jellegét, minőségét



vagy földrajzi származását illetően.

A védjegyoltalomból kizártak azok a megjelölések, amelyek alkalmasak a fogyasztók megtévesztésére. Előfordulhat azonban, hogy a megjelölés a bejelentés napján még nem minősül megtévesztőnek, és csak a lajstromozás után, a használat során válik megtévesztővé.

Oltalomképes például francia bejelentő részére sajt termékek vonatkozásában az olyan megjelölés, amely valamilyen Franciaországra utaló szimbólumot, vagy valamely franciaországi földrajzi helyet tartalmaz elemként. Ha azonban jogutódlást követően a védjegy jogosultja magyar cég lesz, és az új jogosult a megjelölés alatt hoz forgalomba a védjegy árujegyzékébe tartozó nem Franciaországból származó árukat, a védjegy megtévesztővé válik az áru földrajzi származása tekintetében. A fogyasztók ugyanis azt gondolhatják, hogy francia terméket vásárolnak, holott a termék már nem szükségszerűen francia eredetű lesz. Az árujegyzék megfelelő korlátozásával (pl. „Franciaországból származó ... áruk”) a megtévesztés elhárítható. (A jogosult az eljárás során önként is korlátozhatja az árujegyzéket ily módon.)

Vt. 35. § (2) bek.

A védjegyoltalom a megjelölés megtévesztővé válása miatt teljes körűen vagy az árujegyzékben meghatározott egyes áruk, illetve szolgáltatások tekintetében részlegesen szűnik meg, attól függően, hogy a megszűnési ok az árujegyzék egészét, vagy csak az áruk, illetve szolgáltatások egy részét érinti.



Nem állapította meg az SZTNH a megtévesztővé válás miatti megszűnést a 175 478 lajstromszámú „DR. MICHAELS” színes ábrás védjegy ügyben. A balra látható megjelölést a 3. osztályba sorolt kozmetikai cikkekre és az 5. osztályba sorolt gyógyszerészeti használatra szánt kenőcsökre áll oltalom alatt 2003 óta. A kérelmező arra hivatkozással kérte a védjegyoltalom megszűnésének megállapítását, hogy az árujelző alatt a védjegy jogosultja az eredetileg forgalmazott, pikkelysömör kezelésére alkalmas krém helyett újabban egy gyógyhatással nem rendelkező kozmetikai terméket kezdett forgalmazni, amely a fogyasztók megtévesztéséhez vezet. A korábbi védjegyjogosult, aki az eredeti kenőcs kifejlesztőjével volt azonos a védjegyet a magyarországi forgalmazóra ruházta át, azonban később jogvita alakult ki közöttük, és többé nem szállított az eredeti termékekből. Így történt, hogy a magyarországi forgalmazó, és egyben új védjegyjogosult kifejlesztett egy saját termékcsaládot, amelyet azonos megjelöléssel hozott forgalomba. Tekintettel azonban arra, hogy sem maga a megjelölés, sem az árujegyzék nem tartalmazott külön utalást a pikkelysömör elleni gyógyhatásra, a megszűnés megállapítási eljárásban nem képezhetette vizsgálat tárgyát az a körülmény, hogy az újabb készítmény alkalmas-e az adott betegség kezelésére. Ezért a Hivatal a megszűnés megállapítási kérelmet elutasította. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy a védjegyjogosult piaci magatartása adott esetben ne eredményezhetné a fogyasztók megtévesztését, azonban ennek a megítélése egy tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat megállapítására irányuló versenyfelügyeleti eljárás keretében a Gazdasági

Versenyhivatal hatáskörébe tartozik. Az SZTNH kizárólag a megjelölést és az az alatt forgalmazott termékek összhangját vizsgálhatja.

#### **4. A VÉDJEGYOLTALOM MEGSZŰNÉSE A VÉDJEGYJOGOSULT JOGUTÓD NÉLKÜLI MEGSZŰNÉSE MIATT**

Vt. 30. § (1) bek. f) A védjegyoltalom megszűnik, ha a védjegyjogosult jogi személy vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság jogutód nélkül megszűnt.

A védjegyoltalom megszűnésének napja ebben az esetben a jogosulti cég jogutód nélküli megszűnésének napja lesz.

A védjegyjogosult megszűnése esetén a védjegyoltalom értelemszerűen minden esetben teljes körűen szűnik meg, a részleges megszűnés ebben az esetben fogalmilag kizárt.

#### **5. A MEGSZŰNÉS MEGÁLLAPÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSA**

##### *5.1. A MEGSZŰNÉS MEGÁLLAPÍTÁSA IRÁNTI ELJÁRÁSOK KÉRELMEZŐJE*

Vt. 75. § (1) bek. A védjegyoltalom megszűnésének megállapítását a védjegy használatának hiánya miatt a Vt. 18. és 35. §-ai, a megkülönböztető képességének elvesztése, illetve megtévesztővé válása miatt a Vt. 35. §-a alapján a jogosulttal szemben, továbbá a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt a Vt. 35/A. §-a alapján bárki kérheti.

A megszűnés-megállapítási eljárásokban is irányadó az a szabály, hogy a védjegy jogosultja nem kérheti saját védjegye megszűnésének megállapítását.

##### *5.2. A KÉRELEM BENYÚJTÁSA*

A megszűnés megállapítása iránti eljárás a Hivatalhoz benyújtott kérelemmel indul meg.

Ügyviteli Szabályzat. 10. fejezet 1. pont Az ÁHPO az iparjogvédelmi tanácsi ügyekben érkezett kérelmeket iktatás és digitalizálás után aktával együtt az illetékes főosztályra továbbítja. A Védjegy és Mintaoltalmi Főosztályon a kérelmet az osztályvezető az elbírálóra szignálja.

Vt. 76. § (2) bek. Az egy védjegy ellen irányuló több megszűnés megállapítására irányuló kérelmet, valamint a törlési és a megszűnés megállapítására irányuló kérelmeket lehetőség szerint egy eljárásban kell elintézni.

A Vt. idézett rendelkezésének célja, hogy egy adott védjeggyel szemben benyújtott megszűnés megállapítására irányuló és törlési eljárások gyors és hatékony befejezését, a támadott védjegy jogi helyzetének mielőbbi rendezését szolgálja. A

Hivatal az egy védjeggyel szemben benyújtott kérelmeket főszabály szerint egy eljárásban intézi el, és csak indokolt esetben kerül sor a kérelmek elkülönített tárgyalására (például abban az esetben, ha a szóbeli tárgyalás kitűzését követően nyújtanak be a védjeggyel szemben egy újabb megszűnés megállapítási vagy törlési kérelmet). Ugyancsak indokolt lehet a megszűnés megállapítási és törlési kérelmek külön eljárásban történő intézése, ha a törlési kérelem kapcsán a kérelmező vagy a védjegyjogosult kéri, hogy a Hivatal a törlési eljárást gyorsítottan folytassa le, hiszen ebben az esetben a hiánypótlásra és a nyilatkozattételre rövidebb (tizenöt napos) határidő is kitűzhető, továbbá szóbeli tárgyalás tartása sem kötelező.

Ugyanazon védjegyekkel szemben benyújtott törlési és megszűnés megállapítási kérelmek esetén célszerű először a törlési kérelmet benyújtani. Ugyanis ha az alapos, és a törlést elrendelő határozat jogerőssé válik, akkor a megszűnési eljárás lefolytatása szükségtelenné válik, illetve az ilyen tárgyú kérelem „lehetetlen célra” irányul. Ilyen esetben célszerű a megszűnési eljárást hivatalból felfüggeszteni a törlési eljárás jogerős befejezéséig.

### *5.3. A MEGSZŰNÉS MEGÁLLAPÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ KÉRELEM KELLÉKEI*

Vt. 40. § (3a) bek. A megszűnés megállapítási eljárásban az ügyfeleknek beadványaikat eggyel több példányban kell benyújtaniuk a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalához, mint ahány ellenérdekű fél az eljárásban részt vesz; ha több félnek közös képviselője van, részükre együttesen egy példányt kell számításba venni. A beadvány mellékleteinek egy-egy másolatát csatolni kell a beadvány többi példányához is. Ha az ügyfél a beadványát vagy annak mellékleteit az előírtnál kevesebb példányban nyújtotta be, a (4) bekezdés szerinti hiánypótlás elmaradása esetén a megszűnés megállapítása iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni, a jogosult nyilatkozatát pedig be nem nyújtottnak kell tekinteni.

Vt. 75. § (2) bek. A kérelemben meg kell jelölni a megszűnés megállapításának alapjául szolgáló okot a jogszabályhely feltüntetésével. A megszűnés megállapításának okaként olyan egyértelműen, világosan meghatározott ok vehető figyelembe, amely alapján a védjegy megszűnése megállapítható. A megszűnés megállapítása iránti kérelemhez mellékelni kell az annak alapjául szolgáló okirati bizonyítékokat, kivéve a használat hiánya miatti megszűnés megállapítására irányuló eljárásoknál, mivel ott a bizonyítási teher a jogosult oldalán van.

Ha a kérelmező a kérelmében két vagy több megszűnési okot jelöl meg (pl. használat hiánya és a védjegy megtévesztővé válása miatt is kéri a védjegy megszűnésének megállapítását), ezek önálló kérelmeknek minősülnek (tehát külön-külön meg kell fizetni a kérelmekre előírt igazgatási szolgáltatási díjat), amelyeket rendszerint egy eljárásban intéz el a Hivatal.

Ha a 30. § (2) bekezdés alapján a megszűnés megállapítását a 30. § (1) bekezdés d) vagy e) pontjában meghatározott időpontnál korábbi időpontokra visszaható

hatállyal kérik, erre a kérelemben utalni kell.

- Vt. 75. § (3) bek. A megszűnés-megállapítási kérelem benyújtását követő két hónapon belül meg kell fizetni a díjrendeletben meghatározott igazgatási szolgáltatási díjat.  
A hatályos díjtáblázat az alábbi címen érhető el:  
[http://sztnh.gov.hu/vedjegy/vedjegy\\_dij.pdf](http://sztnh.gov.hu/vedjegy/vedjegy_dij.pdf)

*5.4. A MEGSZŰNÉS MEGÁLLAPÍTÁSA IRÁNTI KÉRELEM BENYÚJTÁST KÖVETŐ VIZSGÁLATA (MEGENGEDHETŐSÉG)*

- Vt. 75. § (4) bek. Ha a megszűnés megállapítása iránti kérelem nem felel meg a törvényben előírt feltételeknek, a kérelmezőt hiánypótlásra kell felhívni; ha pedig a kérelem díját nem fizette meg, figyelmeztetni kell a törvényben meghatározott határidőben történő pótlásra.

Azt, hogy a megszűnés megállapítására irányuló kérelem megfelel-e a törvényben előírt feltételeknek, nemcsak a kellékek szintjén, hanem tartalmilag is vizsgálnia kell a Hivatalnak. Így ellenőrizni kell, hogy a kérelmező nem saját védjegye megszűnésének megállapítását kérte-e, hogy a kérelem ténybeli alapja nem azonos-e egy már jogerősen elutasított kérelmével, hogy nem több védjegy megszűnésének megállapítására vonatkozik-e a kérelem. Ellenőrizni kell továbbá, hogy törvényes megszűnési jogalapokat jelölt-e meg a kérelmező, hogy van-e a megjelölt megszűnési ok mellett okirati bizonyíték, ahol ez nélkülözhetetlen, illetve, hogy ténylegesen benyújtásra kerültek-e a kérelemben hivatkozott dokumentumok. Világosnak kell lennie, hogy melyik dokumentum melyik jogalaphoz tartozik. Ki kell tűnnie a kérelemből, hogy a védjegyoltalom teljes körű megszűnésének megállapítását vagy korlátozását kéri-e a kérelmező.

*5.5. A MEGSZŰNÉS MEGÁLLAPÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ KÉRELEM VISSZAVONÁSA ÉS VISSZAVONTNAK TEKINTÉSE*

- Vt. 75. § (4) bek. A hiánypótlás vagy a díjfizetés elmaradása esetén a megszűnés megállapítására irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

A kérelmező – a védjegy megszűnésének megállapításáról, korlátozásáról vagy a kérelem elutasításáról szóló határozat meghozataláig – visszavonhatja a megszűnés megállapítására irányuló kérelmet.

- Vt. 76. § (3) bek. A megszűnés megállapítására irányuló kérelem visszavonása esetén az eljárást hivatalból folytatni lehet. Ez a szabály a köz érdekében kerülhet alkalmazható A fenti szabályt azonban nem lehet kiterjesztő módon értelmezni. A Hivatal ilyen esetekben is a kérelem keretei között, a felek által korábban tett nyilatkozatok és állítások figyelembevételével jár el. Az eljárást hivatalból tehát csak a kérelemmel kapcsolatban a Hivatal tudomására jutott adatok körében lehet folytatni. Sem a megszűnési okok, sem a bizonyítékok köre nem bővíthető.

Ket. 31. § (1) bek. A megszűnés megállapítására irányuló kérelem visszavonása esetén – amennyiben a) és c) a Hivatal az eljárást hivatalból folytatni nem kívánja – vagy ha a megszűnés megállapítására irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni, illetve ha a kérelem az oltalomról történt lemondás folytán lehetetlen célra irányul, a tanács – tárgyaláson kívül hozott végzéssel – megszünteti az eljárást.

Vt. 76. § (1) bek. A Hivatal írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a védjegyoltalomnak a használat hiánya, megkülönböztető képesség elvesztése, illetve megtévesztővé válás miatti – teljes körű vagy részleges – megszűnéséről, vagy pedig a kérelem elutasításáról. Az eljárást befejező végzés tárgyaláson kívül is meghozható, a védjegyoltalomnak a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatti megszűnése tárgyában hozott határozatot a Hivatal tárgyaláson kívül hozza meg.

A tárgyalás előkészítésének, menetének részletes szabályait ld. a Harmadik Rész I. fejezetének 5-8. pontjaiban.

## **10. DÖNTÉSEK**

### *10.1. A TÉNYÁLLÁS MEGÁLLAPÍTÁSA*

A Hivatal a megszűnés- megállapítási eljárásokban a Ket. 50. §-ával összhangban tárja fel a tényállást, amelynek keretében a törlési eljáráshoz hasonlóan a feleknek bizonyítékokkal kell alátámasztaniuk álláspontjukat. A bizonyítás általában okiratok, más iratok, nyilatkozatok, szakértői vélemény, szemle vagy tanúvallomás alapján történik.

Vt. 75. § (2) bek. Ha a megszűnés megállapítását a védjegy használatának hiánya miatt kérik, a védjegyjogosultat terheli annak bizonyítása, hogy a védjegyet a 18. § rendelkezéseinek megfelelően használta. Ennek megfelelően az ilyen eljárásban a bizonyítási teher megfordul.

Vt. 40. § (2) bek. A kérelmezőnek a jogalapok megjelölése és az okirati bizonyítékok benyújtása mellett írásbeli érvelést is be kell benyújtania a megjelölt megszűnési okok alaposságának alátámasztására. A Hivatal a megszűnés-megállapítási eljárásokban ugyanis a tényeket – a törlési eljáráshoz hasonlóan – a kérelem keretei között, az ügyfelek nyilatkozatai és állításai, valamint az ügyfél által igazolt adatok alapján vizsgálja.

### *10.2. A DÖNTÉSHOZATAL MÓDJA ÉS A DÖNTÉSEK KÖZLÉSE*

A döntéshozatal módja és a döntések közlése vonatkozásában a Harmadik Rész I. fejezetének 9.1. pontjában leírtakat kell megfelelően alkalmazni.

### *10.3. AZ ELJÁRÁST BEFEJEZŐ HATÁROZAT FAJTÁI ÉS MEGHOZATALÁNAK MÓDJA*

A Hivatal ügydöntő határozatában dönt a védjegy megszűnéséről, a védjegyoltalom korlátozásáról, vagy a megszűnés megállapítása iránti kérelem elutasításáról. Ennek megfelelően a megszűnés megállapítása iránti eljárást érdemben eldöntő határozat tartalma – a törlési eljárásban hozott ügydöntő határozathoz hasonlóan – háromféle lehet:

- a megszűnés megállapítása iránti kérelemnek helyt adó és a támadott védjegy megszűnését megállapító;
- a megszűnés megállapítása iránti kérelemnek részben helyt adó és a védjegy megszűnését részlegesen megállapító;
- a megszűnés megállapítása iránti kérelmet elutasító és a védjegy oltalmát teljes egészében fenntartó.

A védjegy megszűnését kell megállapítani, ha a kérelmező által megjelölt megszűnési ok fennáll.

A védjegyoltalom részleges megszűnését megállapító határozat meghozatalára akkor kerül sor, ha a védjegy megszűnésének feltételei csak az árujegyzék egy része, illetve az árujegyzékben meghatározott áruk, illetve szolgáltatások egy része tekintetében állnak fenn. Ebben az esetben a védjegy oltalma az árujegyzék egy része tekintetében szűnik meg. Az árujegyzék azon része tekintetében, amellyel kapcsolatban nem áll fenn megszűnési ok, az oltalom változatlan tartalommal fennmarad.

Ahogy már volt róla szó, a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatti megszűnés-megállapítására irányuló eljárásban a védjegyoltalom – amennyiben a kérelem megalapozott – teljes körűen szűnik meg, ebben a megszűnés megállapítására irányuló eljárásban a védjegyoltalom részleges megszűnése fogalmilag kizárt.

Abban az esetben, ha az nyer megállapítást, hogy a megszűnés megállapítására irányuló kérelem nem megalapozott, azaz a kérelmező által hivatkozott megszűnési ok nem áll fenn, a megszűnés megállapítására irányuló kérelmet el kell utasítani. Ilyenkor a védjegyoltalom teljes egészében változatlan tartalommal fennmarad.

Vt. 30. § (1) bek. d)- f) A védjegyoltalom megszűnésének időpontja az egyes megszűnés megállapítására irányuló eljárásokban eltérő:

- Használat hiánya miatti megszűnés megállapítására irányuló eljárás esetén a támadott védjegy oltalma főszabályként a kérelem benyújtásának napjára visszaható hatállyal szűnik meg. Abban az esetben azonban, ha a kérelmezőnek a kérelem benyújtásánál korábbi elsőbbségű függő védjegybejelentése van, a támadott védjegy megszűnését a kérelmező függő bejelentésének elsőbbségi napjára visszaható hatállyal kell megállapítani. (Ez utóbbira a kérelmezőnek – a korábbi függő védjegybejelentés ügyszámának megjelölésével – külön hivatkozni kell.) A felek bármelyikének kérelmére a megszűnés olyan még korábbi időpontra visszaható hatállyal is megállapítható,

amelyen a megszűnés megállapítására irányuló kérelem benyújtására okot adó körülmény bekövetkezett, feltéve, hogy a megszűnés megállapításának feltételei mind a megjelölt korábbi időpontban, mind a megszűnés megállapítására irányuló kérelem benyújtásának időpontjában fennálltak.

- A megkülönböztető képesség elvesztése és a megtévesztővé válás esetén a védjegy oltalma a megszűnés megállapítására irányuló kérelem benyújtásának napjára visszaható hatállyal szűnik meg.
- A védjegyjogosult jogi személy vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság megszűnése esetén a védjegyoltalom a jogosult megszűnésének napjára visszaható hatállyal szűnik meg.

A törlési eljáráshoz hasonlóan az ügyet érdemben lezáró határozatban kell rendelkezni az eljárási költségekről.

A megszűnés megállapítási eljárások költségeinek viselésére a vesztes felet kell kötelezni, kivéve a védjegyoltalomnak a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatti megszűnésének megállapítására irányuló eljárást, amelynek költségeit mindig a kérelmező viseli. A költségek megállapításának tekintetében a tanács a felek által előterjesztett igényből indul ki.

76. § (4) bek.

Az eljárás nyertese, illetve vesztese tekintetében a Hivatal elsősorban azt veszi figyelembe, hogy a megszüntetni kért védjegy oltalma az eljárás eredményeképpen mennyiben változott.

Ha a védjegyjogosult az oltalom megszűnésének megállapítására irányuló eljárásra okot nem adott, és a védjegyoltalomról – legalább az árujegyzék érintett része vonatkozásában – a 76. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételre kitűzött határidő lejárt előtt lemond, az eljárási költségeket a kérelmező viseli.

A Vt. előbbieken idézett rendelkezésének hatálya nem terjed ki a védjegyjogosult oldalán felmerült költségekre, így a Vt. 74. §-ának (3) bekezdése alapján a Hivatal a jogosult részére nem állapít meg költségigényt. A 2011. január 1-jétől hatályos szabály célja, hogy az abban említett esetben a kérelmező maga viselje az eljárás során felmerült költségeit, azokat ne háríthassa át a jogosultra

A költségeket illető további kérdésekben a Ket. szabályait az Első Rész I. fejezetének 13. pontjában leírtaknak megfelelően kell alkalmazni.

#### *10.4. A SZÓBELI TÁRGYALÁS ALAPJÁN HOZOTT HATÁROZAT TARTALMA*

A szóbeli tárgyalás alapján hozott határozat tartalma vonatkozásában a Harmadik Rész I. fejezetének 9.4. pontjában leírtakat kell megfelelően alkalmazni.

### **11. BEJEGYZÉS A VÉDJEGYLAJSTROMBA, MEGHIRDETÉS**

A határozat tartalmának megfelelően a határozat jogerőre emelkedését követően a

védjegyoltalomnak a használat hiánya, a megkülönböztető képesség elvesztése, a megtévesztővé válás miatti teljes körű vagy részleges megszűnését, illetve a védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatti teljes körű megszűnését be kell jegyezni a védjegylajstromba és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Szabadalmi Közlöny és Védjegyértesítőben.

A Hivatal döntése a kézbesítéssel emelkedik jogerőre, ha nem kéri annak megváltoztatását

A Hivatal döntését – ha annak helye van - hirdetményi úton kell közölni.

A lajstrombejegyzés és a meghirdetés vonatkozásában megfelelően alkalmazni kell a Harmadik Rész I. fejezetének 10. pontjában leírtakat.



## NEGYEDIK RÉSZ

### A NEMZETKÖZI VÉDJEGYEKKEL KAPCSOLATOS ELJÁRÁSOK

#### I. FEJEZET A MADRIDI RENDSZER SAJÁTOSSÁGAI

##### 1. A MADRIDI RENDSZER KIALAKULÁSA

A 19. század végén felmerült, hogy az 1883-ban megkötött Párizsi Uniós Egyezmény (PUE) mellék-egyezményeként jöjjön létre olyan nemzetközi szerződés, amely megkönnyíti a részes államok entitásai számára a belföldön megszerzett védjegyoltalmuk nemzetközi kiterjesztését, azaz egyes külföldi államokban a védjegyoltalom lajstromozással való megszerzését.

Így jött létre 1891-ben a védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló Madridi Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás).

Magyarország 1909 óta részese az egyezménynek, amelynek legutóbbi, stockholmi szövegét az 1973. évi 29. törvényerejű rendelet hirdette ki hazánkban.

A PUE mellékegyezményei közül több olyan nemzetközi egyezmény is van, amelyek a Szellemi Tulajdon Világszervezete (angolul: WIPO, franciául: OMPI, a továbbiakban: WIPO) keretében jöttek létre, illetve amelyek fejlesztésének és végrehajtásának a WIPO a letéteményese. Ezek az egyezmények a madridi rendszer működését is segítik, akár azzal, hogy a Nemzetközi Iroda tevékenységének bizonyos vonatkozásait szabályozzák, akár azzal, hogy az egyes tagállamok nemzeti védjegyjogainak harmonizálását segítik elő.

Ilyen egyezmények:

- a Nizzai Megállapodás
- a Bécsi Megállapodás
- a Védjegyjogi Szerződés. (A Szingapúri Védjegyjogi Szerződés 2006-ban jött létre és 2009. március 13-án lépett hatályba.)

A Megállapodás fenntartása mellett azt továbbfejleszti és kiegészíti az 1989-ben aláírt, 1996. december 1-jén hatályba lépett Madridi Jegyzőkönyv (a továbbiakban: Jegyzőkönyv). A Jegyzőkönyv rendelkezései a Magyarország vonatkozásában 1997. október 3-a óta érvényesek. A Jegyzőkönyv kihirdetéséről az 1999. évi LXXXIII. törvény gondoskodott.

A Jegyzőkönyv lehetőséget teremtett arra, hogy részeseiként csatlakozzanak a tagállamokon túl regionális intézmények is.

Az Európai Közösség regionális intézményként csatlakozott 2004. október 1-jétől a Madridi Jegyzőkönyvhöz. Azóta az Unió teljes területére kiterjedő védjegyoltalmat

biztosító közösségi védjegy nemcsak a BPHH közvetlenül benyújtott közösségi védjegybejelentéssel, hanem az Uniót megjelölő nemzetközi védjegybejelentés útján is lehetséges.

A Megállapodás és a Jegyzőkönyv kettőse alkotja a madridi rendszert, a nemzetközi védjegylajstromozás rendszerét, amely egyetemes jellegű, a védjegyoltalom területén jelenleg az egyetlen nemzetközi lajstromozási rendszer. A nemzetközi védjegy lajstromozásából eredő jogok és kötelezettségek tekintetében a nemzetközi védjegyre ugyanazokat a szabályokat kell alkalmazni, mint a magyar védjegytvény alapján lajstromozott nemzeti védjegyekre.

#### *I.1. MUNKAMEGOSZTÁS ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS A NEMZETKÖZI IRODA ÉS A NEMZETI ILLETVE REGIONÁLIS HIVATALOK KÖZÖTT*

A madridi rendszer egyedülálló sajátossága az, hogy a védjegyek nemzetközi lajstromozása folyamatos együttműködést feltételez és igényel a Szellemi Tulajdon Világszervezetének genfi Nemzetközi Irodája (a továbbiakban: Nemzetközi Iroda) és a tagállamok nemzeti hatóságai, illetve a regionális intézmények (jelenleg a BPHH) között.

Az együttműködés lényege:

- a nemzetközi védjegybejelentés benyújtása előtt a megjelölés előzetes nemzeti lajstromozása (Madridi Megállapodás) vagy bejelentése (Madridi Jegyzőkönyv)
- a nemzetközi bejelentésnek a Nemzetközi Irodához való továbbítására kizárólag a nemzeti hivatal (illetve adott esetben a BPHH) jogosult;
- a Nemzetközi Iroda elvégzi a nemzetközi védjegybejelentés alaki vizsgálatát, amelynek alapján a bejelentést lajstromozza vagy elutasítja;
- a nemzetközi lajstromozás után történhet a megjelölés érdemi vizsgálata mindazon államoknál, illetve regionális szervezetnél, amelyekre a lajstromozás területi hatálya kiterjed;
- a nemzetközi lajstromozás adataiban illetve státuszában utólag bekövetkezett változásokat a Nemzetközi Iroda feljegyzi a nemzetközi védjegylajstromba.

A hatásköröket tekintve:

- a nemzetközi lajstromot kizárólag a Nemzetközi Iroda vezeti az abban nem rögzíthető tényekről és körülményekről a nemzeti Hivatal kiegészítő lajstromot vezet,
- a Nemzetközi Iroda megküldi a Hivatalnak azokat a – módosításokra vonatkozó – értesítéseket, amelyeket a bejelentő, a származási Hivatal, vagy valamelyik érdekelt Hivatal kezdeményezésére jegyez fel és tesz közzé, és e változásokat közzéteszi a hivatalos lapjában.
- a nemzetközi szerződésben foglalt jogosítványai keretében a Nemzetközi

- Iroda végzi el az alaki vizsgálatot;
- ez azonban nem zárja ki, hogy egyes alaki feltételeket – saját joga lapján – a nemzeti hivatal, illetve a BPHH – vizsgáljon (pl. árujegyzék, bizonyos nyilatkozatok, együttes védjegynél az előírt szabályzat);
  - a Nemzetközi Iroda sohasem végez érdemi vizsgálatot (sem feltétlen, sem viszonylagos lajstromozást gátló okok tekintetében);
  - a Nemzetközi Iroda nem „felettes” vagy „ellenőrző” szerve a nemzeti hivataloknak, viszont ellenőrzi azt, hogy e hivatalok által a Nemzetközi Irodával közölt tények, illetve a közlés alakiságai megfelelnek-e a nemzetközi előírásoknak, különösen a Madridi Megállapodás és a Madridi Jegyzőkönyv közös végrehajtási szabályzatának;
  - a Nemzetközi Iroda védjegyügyekben sohasem vesz részt jogviták rendezésében illetve nem ad véleményt ezek rendezéséhez;
  - a nemzeti hivatalok, illetve a BPHH a nemzetközi védjegybejelentések továbbítása, továbbá az elutasítások alakiságai stb. tekintetében a nemzetközi előírások keretei között járnak el.

A hatályos nemzetközi szabályok szerint a nemzetközi védjegybejelentést a Nemzetközi Irodához csak a nemzeti (regionális) hivatal továbbíthatja. A Madridi Jegyzőkönyv, a közös végrehajtási utasítás, valamint az adminisztratív utasítások viszont feljogosítják az ügyfeleket, hogy többféle változás tudomásulvételét közvetlenül, - saját nemzeti hivataluk közbejötté nélkül - kérhessék a Nemzetközi Irodától.

## *1.2. MAGYARORSZÁG ÉS A MADRIDI RENDSZER*

Magyarország 1909-ben csatlakozott a védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló, 1891-ben Madridban kötött Madridi Megállapodáshoz.

A Magyarország 1997. szeptember 3-tól a Madridi Jegyzőkönyvnek is részese.

A magyar védjegy törvény és a madridi rendszer közötti illeszkedési szabályok csak az 1997. évi XI. törvényt módosító és kiegészítő 2003. évi CII. törvénnyel kerültek be a védjegy törvénybe, a Vt. X/C. fejezeteként. Mivel e rendelkezések nagy része a tételes joggal addig nem támogatott hazai gyakorlaton alapul, számos rendelkezést a Vt. novellájának hatályba lépése, 2004. május 1. előtti nemzetközi védjegybejelentésekre is alkalmazni kell. Az illeszkedési szabályok ugyanis nem szakítottak a hatályba lépésük előtti gyakorlattal, hanem kodifikálták, illetve továbbfejlesztették az addigi gyakorlatot. A Vt. egyéb fejezeteinek rendelkezéseit a madridi rendszer szabályai, valamint a Vt. X/C. fejezetének rendelkezései figyelembe vételével kell alkalmazni, azaz e fejezetben foglaltak szerint kell értelmezni (az illeszkedési szabályok között számos fogalom-meghatározás szerepel), vagy adott esetben figyelmen kívül hagyni. (Pl. a Vt. 50. § (5) bekezdésének az idegen nyelven benyújtott árujegyzékre vonatkozó rendelkezéseit nem lehet alkalmazni a madridi rendszer jogszabályainak azon eltérő rendelkezései miatt, amelyek lehetővé teszik a védjegybejelentések francia vagy angol nyelven

való benyújtását. A nemzetközi védjegyek magyarországi oltalmával kapcsolatos bármely védjegyügy nyelve a Hivatal előtt a magyar, míg az árujegyzékek a döntések rendelkező részében az eredeti nyelven szerepelnek.)

A madridi rendszer lehetővé teszi a védjegyek nemzetközi lajstromozását egyszerű és gyors eljárásban. Nemzetközi lajstromozás iránti kérelmet a madridi rendszer tagországainak valamelyikében a nemzetközi egyezményben foglalt feltételek szerinti bejelentők nyújthatnak be a származási országban lajstromozott vagy bejelentés alatt álló megjelölésükre vonatkozóan a származási hivatalnál. E hivatal – a Magyarországon a Hivatal - a kérelmet a Vt.-ben, különösen a X/C–D. fejezetekben meghatározott eljárás után a Nemzetközi Irodához továbbítja. A kérelem alapján a Nemzetközi Iroda elvégzi a nemzetközi védjegybejelentés alaki vizsgálatát, a bejelentést nemzetközi védjegyként lajstromozza, vagy a bejelentést elutasítja. A Nemzetközi Iroda ezt követően a lajstromozott nemzetközi védjegyet hivatalos lapjában közzéteszi.

A nemzetközi lajstromozás kifejezést a nemzetközi egyezmények a magyar védjegytvénnytől eltérő értelemben használják. A nemzetközi lajstromozás hatálya a közzététel után a gyakorlatban nem több mint a nemzetközi védjegybejelentés bejelentési napjának elismerése, valamint a nemzetközi egyezményben előírt alaki vizsgálat lefolytatásának igazolása. A nemzetközi lajstromozás csak és annyiban eredményezi az adott nemzetközi védjegy magyarországi oltalmát, amennyiben és amilyen mértékben az oltalmat a Hivatal a Vt.-ben, különösen annak X/C-D. fejezeteiben foglalt előírások szerinti eljárás eredményeképpen elismeri. Ebből következik, hogy az oltalom elismerésének hiányában a nemzetközi lajstromozás hatályát veszti a Magyarország tekintetében.

Ugyancsak az ügyfelek érdekét szolgálja a közös végrehajtási szabályzat 2011-től kötelező azon változása, amely szerint a nemzeti hivataloknak az oltalomelismerő nyilatkozatot (Statement of Grant of Protection) minden ügyben meg kell küldeniük az ügyfélnek, a Nemzetközi Iroda útján. (Az oltalom elismerése korábban hallgatólagosan is történhetett; a ). Lehetőség van ún. utólagos területi kiterjesztésre is, amellyel külön kérelemre utólag is bővíthető azoknak az országoknak a köre, amelyekre kiterjedően a bejelentő a nemzetközi lajstromozással oltalmat kíván szerezni. Utólagos területi kiterjesztés lehetséges olyan tagállamra is, ahol a nemzetközi védjegy eltérő árujegyzékkel már bejelentésre került, az árujegyzék további részével kapcsolatban, feltéve, hogy a származási országban lajstromozott védjegy vagy védjegybejelentés árujegyzékében a területi kiterjesztésben megjelölt áruk szerepelnek.

### *1.3. A MEGÁLLAPODÁS ÉS A JEGYZŐKÖNYV VISZONYA*

A Jegyzőkönyv továbbfejleszti a Megállapodást részben olyan államok csatlakozása érdekében, amelyek nem tagjai a Megállapodásnak, részben pedig a közösségi védjegy és a Megállapodás közötti kapcsolat megteremtése céljából.

A Jegyzőkönyv lényeges új elemei a következők:

- nemzetközi lajstromozás nemcsak a származási országban már oltalom alatt álló védjegyekre kérhető, hanem olyanokra is, amelyekre nézve a nemzeti hivatalnál bejelentést nyújtottak be;
- a tagállamok hatóságainak - amennyiben ezt a lehetőséget választják - egy év helyett 18 hónapjuk van arra, hogy kifogást emeljenek a nemzetközi lajstromozással szemben;
- nemzetközi lajstromozás nemzeti lajstromozássá alakítható meghatározott esetekben.

## Jegyzőkönyv 9<sup>sexies</sup>

A Jegyzőkönyv létrehozásával az alábbi főbb célokat akarták elérni:

- megőrizni a Megállapodást azon államok számára, amelyek elégedettek vele,
- a tagországok számának bővítése érdekében kiküszöbölni a megfogalmazott hiányosságokat,
- lehetőséget kívántak adni arra, hogy nemzetközi szervezetek is csatlakozzanak a madridi rendszerhez, ezért a „Szerződő Állam” kifejezést a „Szerződő Fél” fogalommal helyettesítették.

A Magyarország nem él a 18 hónapos határidő lehetőségével, mind a Megállapodás, mind a Jegyzőkönyv alapján beérkező bejelentéseknél az egy éves határidőt alkalmazza.

A Megállapodás és a Jegyzőkönyv közötti viszonyt a Jegyzőkönyv 9<sup>sexies</sup> cikke szabályozza.

A védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló Madridi Megállapodáshoz kapcsolódó 1989. évi Jegyzőkönyvet Magyarországon az 1999. évi LXXXIII. törvény hirdette ki.

A Madridi Unió közgyűlése 2007-ben módosította a Jegyzőkönyv 9<sup>sexies</sup> cikkének címét és szövegét, és a változás hatályba lépésének napját 2008. szeptember 1-jében határozta meg. A változás lényege, hogy a Madridi Megállapodás fenntartása helyett, a Jegyzőkönyv rendelkezései határozzák meg a kapcsolatokat azon tagállamok között, amelyek tagjai mind a Jegyzőkönyvnek, mind a Madridi Megállapodásnak.

A 2008. szeptember 1-jén fennálló nemzetközi lajstromozások tekintetében a Megállapodás alapján tett és a nemzetközi lajstromban feljegyzett területi kiterjesztések automatikusan a Jegyzőkönyv hatálya alá tartozó területi kiterjesztésekké alakulnak át. Az alkalmazandó egyezmény változása ugyanakkor nem érinti az oltalom elutasítására nyitva álló határidőt, valamint a megújítás esetén fizetendő díjakat.

A 2008. szeptember 1-jén függőben lévő – azaz még nem lajstromozott – területi kiterjesztések (nemzetközi bejelentések, illetve utólagos megjelölések) tekintetében a bejelentés napján irányadó rezsim szerint kell eljárni. Ennek megfelelően a

szóban forgó területi kiterjesztéseket a nemzetközi lajstromba a Megállapodás hatálya alá tartozó területi kiterjesztésekként jegyzik be.

Mindazonáltal – a 9<sup>sexies</sup> cikk módosításának következtében – az említett területi kiterjesztések 2008. szeptember 1-jétől, amint lajstromozzák ezeket, automatikusan a Jegyzőkönyv hatálya alá tartozó területi kiterjesztésekké alakulnak át. Az alkalmazandó egyezmény változása ugyanakkor ez esetben sem érinti az oltalom elutasítására nyitva álló határidőt, valamint a megújítás esetén fizetendő díjakat.

A 2008. szeptember 1-jét követően tett nemzetközi bejelentések, illetve utólagos megjelölések esetében a mind a Megállapodásban, mind a Jegyzőkönyvben részes országok egymás közötti viszonyai tekintetében a Jegyzőkönyv válik alkalmazandóvá. A nemzetközi bejelentés tehát a származási hivatalhoz benyújtott nemzeti védjegybejelentésre is alapítható, kivéve, ha olyan ország területére kéri az oltalom kiterjesztését, amely csak a Megállapodásnak tagja. (Algéria, Bosznia és Hercegovina, Egyiptom, Kazahsztán, Libéria, Szudán és Tadzsikisztán például kizárólag a Megállapodásban részes.) Hasonló módon az oltalom utólagos – a nemzetközi lajstromozást követő – területi kiterjesztésére is sor kerülhet az alapul szolgáló nemzeti bejelentés alapján, és az utólagos megjelölés közvetlenül a Nemzetközi Irodához is benyújtható, kivéve, ha arra csak a Megállapodásban részes ország tekintetében, illetve ilyen ország származási hivatalánál tett bejelentés alapján kerülne sor.

Az új 9<sup>sexies</sup> cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint mindazon megjelölések (azaz a 2008. szeptember 1-je után benyújtott nemzetközi bejelentések vagy utólagos területi kiterjesztések) tekintetében, amelyek az új 9<sup>sexies</sup> cikk alapján a Jegyzőkönyv hatálya alá tartoznak, változatlanul az oltalom elutasítására nyitva álló egy éves határidő és a standard díjak irányadók, függetlenül a megjelölt ország által tett nyilatkozatok tartalmától.

#### *1.4. VÉDJEGYFÜGGŐSÉG, KÖZPONTI MEGTÁMADÁS*

A madridi rendszer csak olyan nemzetközi lajstromozást tesz lehetővé, amely a megjelölésnek a származási országban való bejelentésén vagy védjegyként való lajstromozásán alapul. A lajstromozott nemzetközi védjegy oltalma a nemzetközi lajstromozástól számított 5 éven belül függ a nemzeti védjegy/bejelentés sorsától, így az oltalom korlátozása vagy megszűnése közvetlenül kihat a lajstromozott nemzetközi védjegy, mint egész oltalmára (védjegyfüggőség).

Az ezen időszak alatt indult, a nemzetközi lajstromozás alapját képező a származási országbeli védjegybejelentés, vagy lajstromozott védjegy oltalmának megszüntetésére indított eljárást központi megtámadásnak nevezzük.

A nemzeti védjegybejelentés részben vagy egészében történő jogerős elutasítása esetén, e tényről a Nemzeti Védjegy Osztálynak kell tájékoztatni a Nemzetközi Védjegy Osztályt. Ezt követően a Nemzetközi Védjegy Osztály értesíti a Nemzetközi Irodát, amennyiben a nemzetközi védjegy bejelentésének napjától még nem telt el öt év.

Amennyiben a nemzetközi védjegy alapjául szolgáló nemzeti védjegy oltalma a nemzetközi védjegybejelentés napjától számított öt éven belül részben vagy egészben megszűnik, a nemzetközi védjegy oltalma is megszűnik részben vagy egészben. A nemzeti védjegy oltalmának megszűnéséről a Nemzetközi Irodát a Nemzetközi Védjegy Osztály értesíti az Iparjogvédelmi Lajstromvezetési Osztály jelzése alapján.

#### *1.5. A NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁS ÁTALAKÍTÁSA NEMZETI VÉDJEGYBEJELENTÉSSÉ*

A Jegyzőkönyv 9quinquies cikke alapján központi megtámadás esetén lehetőség van a nemzetközi lajstromozás nemzeti védjegybejelentésekké történő átalakítására.

Jegyzőkönyv  
9quinquies  
Vt. 76/Z. §  
(1) bek.

A Jegyzőkönyv 9quinquies cikke szerinti átalakítási kérelmet a nemzetközi lajstromozás törlésének napjától számított három hónapon belül kell benyújtani a Hivatalhoz.

Az eljárásra a Nemzeti Védjegy Osztály illetékes, mivel a nemzeti védjegy-lajstromozási eljárás szabályait kell alkalmazni, a Vt. 76/Z. § rendelkezései szerinti eltéréssel.

A Hivatal a kérelmet elutasítja, ha a kérelem elkésett.

Vt. 76/Z. § (2) bek.

Az átalakításra irányuló kérelem benyújtását követő négy hónapon belül be kell nyújtani az árujegyzék magyar nyelvű fordítását, valamint két hónapon belül meg kell fizetni a bejelentési díjnak a külön jogszabályban meghatározott mértékét kitevő átalakítási díjat. Ezek elmaradása esetén az átalakításra irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

Az aktuális díjtáblázat megtalálható a Hivatal honlapján:  
[http://sztnh.gov.hu/vedjegy/vedjegy\\_dij.pdf](http://sztnh.gov.hu/vedjegy/vedjegy_dij.pdf).

Vt. 76/Z. §  
(3) bek.

Egyebekben az átalakításra irányuló kérelem tekintetében a VII-IX. fejezetek rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

Az átalakítási díj megfizetésének hiánya esetén figyelmeztetni kell a bejelentőt az átalakítási díj határidőben való szabályszerű megfizetésére.

Ha a benyújtott árujegyzék idegen nyelven készült, a bejelentőt figyelmeztetni kell a magyar nyelvű árujegyzék pótlására.

Ezek elmaradása esetén az átalakításra irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

Amennyiben a nemzetközi lajstromozást a Hivatal számára a nemzetközi védjegybejelentéssel szemben az ideiglenes elutasításra nyitva álló határidő elteltét követő napot követően törlik, a Hivatal a megjelölést érdemi vizsgálat lefolytatása nélkül védjegyként lajstromozza. Ebben az esetben a lajstromozás napjának az

ideiglenes elutasításra nyitva álló határidő elteltét követő napot kell tekinteni.

Ilyen kérelemben egy olyan megszűnt nemzetközi védjegy oltalmának átalakítását kérik, amellyel kapcsolatban a Hivatal korábban már lefolytatta az érdemi vizsgálatot és nem adott ki ideiglenes elutasítást.

Ugyancsak érdemi vizsgálat nélkül kell lajstromozni azt a megjelölést, amelynek vizsgálatánál a Hivatal kiadott ideiglenes elutasítást, de ezt utóbb visszavonta, illetve, ahol a végleges elutasításban a nemzetközi védjegy oltalmát csak részben utasította el.

Ebben az esetben a lajstromozás napjának az ideiglenes elutasítást visszavonó határozat keltezésének, illetve a bejelentést részlegesen elutasító határozat keltezésének napját kell tekinteni.

## **2. A NEMZETKÖZI VÉDJEGYBEJELENTÉSEKRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK**

Vt. 76/I. § (1) bek. (a) pontja. A nemzetközi védjegybejelentés a Vt. alkalmazásában – a Vt. meghatározása szerint – az 1891. évi április hó 14-én kelt, a védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló Madridi Megállapodás, valamint a Megállapodáshoz kapcsolódó, 1989. évi június hó 27-én kelt Jegyzőkönyv alapján tett védjegybejelentés.

A madridi rendszerben való tagság alapján komoly szerep hárul a Hivatalra a nemzetközi védjegyügyek intézésében. Ezen ügyek megfelelő kezelését segítik elő a Vt. negyedik részének X/B-X/D. fejezeteiben elhelyezett illeszkedési szabályok.

Vt. 76/I. § (2) bek. Ahol a Vt. a Megállapodás, illetve a Jegyzőkönyv alkalmazására utal, azon a Megállapodáshoz kapcsolódó Közös Végrehajtási Szabályzat (a továbbiakban: KVSZ) alkalmazását is érteni kell.

Vt. 76/I. § (3) bek. A nemzetközi védjegybejelentések tekintetében a Megállapodás, illetve a Jegyzőkönyv eltérő rendelkezése hiányában a Vt. rendelkezéseit kell - az illeszkedési szabályokat tartalmazó X/B-X/D. fejezetekben foglalt eltérésekkel - megfelelően alkalmazni.

Az irányadó jogszabályok körét a Vt. 38. § (1) bekezdése szerint – a Vt.-ben meghatározott eltérésekkel – a Ket. egészíti ki.

A nemzetközi védjegybejelentések intézésénél a vonatkozó nemzetközi szabályokat és a Vt. rendelkezéseit együttesen kell alkalmazni, a Vt. - az illeszkedési szabályokat tartalmazó X/B-X/D. fejezeteiben foglalt eltérésekkel.

Ez egyben azt is jelenti, hogy a Vt. azon rendelkezései, amelyekben rendezett jogviszonyokat a nemzetközi szabályok szabályozzák, értelemszerűen nem



kerülnek alkalmazásra.

Az illeszkedési szabályok nem ismétlik meg a nemzetközi szabályok rendelkezéseit, hanem azokat a rendelkezéseket tartalmazzák, amelyek a nemzetközi szabályoknak a Vt. rendelkezéseivel való összhangba hozását biztosítják (pl. a felszólalási határidő kezdőnapjának meghatározását), továbbá olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek a Vt.-nek a nemzeti védjegy lajstromozása iránti eljárásra vonatkozó rendelkezéseitől való eltéréseket rendezik. (pl. a Vt. 76/O. §-a meghatározza a Magyarországot megjelölő bejelentés meghirdetésére vonatkozó szabályokat).

A Módszertani Útmutatónak a nemzeti védjegyügyekre vonatkozó részei megfelelően irányadók a nemzetközi védjegyügyekre is, az e fejezetben foglalt eltérésekkel.

### 3. A HIVATAL ÚTJÁN BENYÚJTOTT BEJELENTÉSEK

A Hivatal útján benyújtott bejelentések 2008. szeptember 1-jétől lehetnek:

- MM1 jelű  
nyomtatvány  
MM2 jelű  
nyomtatvány  
MM3 jelű  
nyomtatvány
1. Olyan nemzetközi bejelentések, amelyek csak olyan országokat jelölnek meg, amelyek kizárólag a Megállapodás részesei (MM1 jelű űrlap)
  2. Olyan nemzetközi bejelentések, amelyek csak olyan feleket jelölnek meg, amelyek részesei a Jegyzőkönyvnek (MM2 jelű űrlap)
  3. Olyan nemzetközi bejelentések, amelyek mind az 1., mind a 2. pontban megjelölt országokat illetve feleket jelölnek meg. (MM3 jelű űrlap).

KVSZ (viii)

Kizárólag a Megállapodás hatálya alá tartozó nemzetközi bejelentés: az a nemzetközi bejelentés, amely esetében a megjelölt országok csak a Megállapodásnak részesei.

KVSZ (ix)

Kizárólag a Jegyzőkönyv hatálya alá tartozó nemzetközi bejelentés: az a nemzetközi bejelentés, amely esetében a származási hivatal olyan állam hivatala, amely a Jegyzőkönyv részese vagy

- valamely Szerződő Szervezet hivatala,
- és a nemzetközi bejelentésben nem jelöltek meg olyan államot, amely a Megállapodás részese;

KVSZ (x)

Mind a Megállapodás, mind a Jegyzőkönyv hatálya alá tartozó nemzetközi bejelentés: az a nemzetközi bejelentés, amely esetében a származási hivatal olyan állam hivatala, amely mind a Megállapodás, mind a Jegyzőkönyv részese, amely lajstromozáson alapul, és amelyben megjelöltek legalább egy-egy olyan államot, amely kizárólag a Megállapodás, illetve amely a Jegyzőkönyv részese.

A bejelentés csak olyan országokat illetve szerződő feleket jelölhet meg, amelyek a nemzetközi védjegybejelentés időpontjában a madridi rendszer részesei. A szerződő

felek naprakész listája megtekinthető a Nemzetközi Iroda honlapján (<http://www.wipo.int/madrid/en/members/>) illetve a Nemzetközi Iroda által rendszeresített bejelentési formanyomtatványokon (<http://www.wipo.int/madrid/en/forms/>).

### 3.1. A TOVÁBBÍTÁSI KÉRELEM

Vt. 76/J. § (3) bek. A nemzetközi védjegybejelentést – a Nemzetközi Iroda által előírt idegen nyelvű űrlapon – a Hivatalnál kell benyújtani, azzal a magyar nyelvű kérelemmel egyidejűleg, hogy azt a Hivatal továbbítsa a Nemzetközi Irodához. A továbbítás iránti kérelem jogszabályban előírt mértékű díját egyidejűleg le kell róni.

A Vt. a továbbítási kérelmet a nemzetközi bejelentés részének tekinti.

Vt. 76/K. § (1) bek. (b) pontja  
MM1 jelű  
nyomtatvány

A továbbítás iránti kérelem nincs alakszerűséghez kötve. Általában a francia vagy angol nyelven kitöltött, két példányban benyújtott bejelentési nyomtatvány kísérőlevele. A Nemzetközi Iroda által rendszeresített bejelentési formanyomtatvány kitöltött példányának benyújtását a Hivatal továbbítási kérelemnek tekinti.

A kérelemnek alkalmasnak kell lennie a megfelelő formanyomtatványon mellékelt nemzetközi védjegybejelentés illetve a Magyarországon bejelentett/lajstromozott nemzeti védjegy adatainak azonosítására.

Nemzetközi védjegy-bejelentésenként külön – külön továbbítási kérelmet kell benyújtani, mert egy formanyomtatványon csak egy nemzetközi védjegybejelentést lehet benyújtani a Nemzetközi Irodánál. A továbbítási díj is kérelmenként fizetendő.

Egy nemzetközi védjegybejelentésben azonos bejelentő(k) azonos megjelölésére vonatkozó több, eltérő árujegyzékű és elsőbbségű, Magyarországon benyújtott bejelentésre illetve védjegyre vonatkozólag nyújthat(nak) be nemzetközi bejelentési kérelmet. (Pl. Egyazon bejelentő javára azonos megjelölésre vonatkozó, 2001-ben az 1. áruosztályban, 2002-ben a 2. áruosztályban és 2003-ban a 3. áruosztályban lajstromozott akár 3 nemzeti védjegy alapján akár egyetlen olyan nemzetközi védjegybejelentés benyújtása lehetséges, amelynek árujegyzéke az 1., 2. és 3. áruosztály áruira egészben vagy részben kiterjed.)

Amennyiben a megjelölt országok között csak a Megállapodáshoz csatlakozott ország található, a nemzetközi védjegybejelentésnek lajstromozott védjegyen kell alapulnia.

A származási hivatal – hatósági jogköréből adódóan – a továbbításra kerülő adatokat ellenőrzi és a Nemzetközi Iroda részére igazolja, hogy azok a nemzeti védjegy aktuális adataival megegyeznek, illetve azokkal összeegyeztethetők. A Hivatal a kérelem továbbítása során a következő adatok valóságát igazolja

aláírásával:

- a nemzetközi bejelentés bejelentője és a nemzeti bejelentés jogosultja azonos személy, azonos címadatokkal;
- a nemzetközi bejelentésben feltüntetett megjelölés azonos a hivatkozott nemzeti megjelöléssel;
- a nemzetközi bejelentésben feltüntetett árujegyzék azonos a jelenlegi nemzeti bejelentésben/védjegyben szereplő árujegyzékkel vagy legalábbis nem bővebb annál. A nemzetközi védjegybejelentés továbbítása előtt a Nemzetközi Védjegy Osztály az ENYV adatai alapján ellenőrzi, hogy a benyújtott nemzetközi védjegybejelentés a fentieknek megfelel-e.

Az iktatott nemzetközi védjegybejelentés továbbítása iránti kérelmet a Nemzeti Védjegy Osztály elbírálója küldi meg a Nemzetközi Védjegy Osztály illetékes előadójának.

A Megállapodás és a Jegyzőkönyv hivatalos nyelve az angol, a francia és a spanyol. Bár elvileg mindhárom nyelv használata megengedett, a Hivatal spanyol nyelven nem fogad bejelentéseket. A spanyol nyelv a Hivatal útján benyújtott bejelentéseknél sem használható, vagyis a Hivatal útján benyújtott bejelentéseket francia vagy angol nyelven lehet megtenni.

A kizárólag a Megállapodás hatálya alá tartozó nemzetközi bejelentést az MM1 jelű formanyomtatvány kitöltésével kell szabályszerűen benyújtani. A formanyomtatvány megtalálható a Nemzetközi Iroda honlapján ([http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form\\_mm1-editable1.pdf](http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form_mm1-editable1.pdf))

Vt. 76/J. § (1) bek.

MM2 jelű  
nyomtatvány

A Hivatalhoz benyújtott védjegybejelentés, valamint a Hivatal által lajstromozott védjegy jogosultja a Hivatal, mint származási hivatal útján – a Jegyzőkönyv alapján – nemzetközi védjegybejelentést tehet az MM2 jelű formanyomtatvány kitöltésével. A formanyomtatvány megtalálható a Nemzetközi Iroda honlapján ([http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form\\_mm2-editable1.pdf](http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form_mm2-editable1.pdf))

A Jegyzőkönyv alapján tehát nem csupán a Hivatal által lajstromozott nemzeti védjegy alapján, hanem szabályszerűen benyújtott, elismert bejelentési nappal rendelkező, folyamatban levő nemzeti védjegybejelentésre alapozva is lehet nemzetközi védjegybejelentést tenni.

A kizárólag a Jegyzőkönyv alapján tett nemzetközi védjegybejelentésnél a folyamatban levő nemzeti védjegybejelentésnek elismert bejelentési nappal kell rendelkeznie. Amennyiben a többi adat is megfelelő és megfizették a továbbítási kérelem díját, a kérelem továbbítható a Nemzetközi Irodához.

A kizárólag a Megállapodás hatálya alá tartozó nemzetközi bejelentés illetve mind

a Megállapodás, mind a Jegyzőkönyv hatálya alá tartozó nemzetközi bejelentés esetén a nemzetközi védjegybejelentés továbbítására csak a származási országban szabályszerűen lajstromozott nemzeti védjegy alapján van lehetőség.

Vt. 76/J. § (4) bek. Ha a kizárólag a Megállapodás alá tartozó országokat megjelölő nemzetközi védjegybejelentést a fentiekben említett nemzeti védjegy lajstromozása előtt nyújtják be, a benyújtás napjának a nemzeti védjegy lajstromozásának napját kell tekinteni. A Hivatal csak ezt követően teljesíti a továbbítási kérelmet.

### 3.2. A KÉRELEM VIZSGÁLATA

Vt. 76/J. § (2) bek. A Hivatal továbbítja azt a nemzetközi védjegybejelentést, amelynek esetében a bejelentő

- a) valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephelye belföldön van; ennek hiányában
- b) lakóhelye belföldön van; ennek hiányában
- c) magyar állampolgár.

Vt. 76/J. § (5) bek. A Hivatal felhívására a bejelentő köteles igazolni, hogy a (2) bekezdés szerint nemzetközi védjegybejelentés benyújtására jogosult. Ennek elmaradása esetén a Hivatal a nemzetközi bejelentés továbbítására irányuló kérelmet elutasítja.

A kérelem vizsgálata esetén el kell dönteni, hogy az adott bejelentő tekintetében a Hivatal származási hivatalnak minősül-e.

Vt. 76/U. § (5) bek. A Jegyzőkönyv alapján tett nemzetközi védjegybejelentésre megfelelően alkalmazni kell a 76/J. § (5) bekezdésében és a 76/K-76/M. §-okban foglalt rendelkezéseket, azzal az eltéréssel, hogy a Megállapodásra történő utaláson a Jegyzőkönyvre történő utalást kell érteni.

Amennyiben a nemzetközi bejelentésben megjelölt országok között csak a Megállapodásban részes országok szerepelnek, a Hivatal csak akkor lehet származási hivatal, ha a bejelentő

- a) Magyarországon valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephellyel rendelkezik, ennek hiányában
- b) a Megállapodásban részes egyik országban sem rendelkezik telephellyel, de Magyarországon lakóhelye van, ennek hiányában
- c) a Megállapodásban részes egyik országban sem rendelkezik lakóhellyel, de magyar állampolgár.

A Megállapodásnak a Vt. 76/J. §-a (2) bekezdésében foglalt kaszkádnak nevezett előírása szigorúan érvényesül, míg a Jegyzőkönyv ebben a kérdésben enyhébb követelményeket támaszt.

Vt. 76/U. § (3) bek. A Hivatal azt a Jegyzőkönyv alapján tett nemzetközi bejelentést továbbítja, amelynek esetében a bejelentő

- magyar állampolgár, vagy
- lakóhelye Magyarországon van, vagy
- Magyarországon valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telephellyel rendelkezik.

Vt. 76/J. § (5) bek. Nemzetközi védjegybejelentés megtételére csak olyan nemzeti védjegy vagy szabályszerű nemzeti védjegybejelentés alapján biztosít lehetőséget a Jegyzőkönyv, amelynél a jogosult a fenti felsorolásban foglalt feltételek valamelyikének megfelel. Ha egyiknek sem felel meg, a továbbítási kérelmet el kell utasítani. A Hivatal a bejelentő által közölt adatok valódiságát nem vizsgálja, csupán összeveti a származási országbeli védjegybejelentés vagy védjegy adataival.

Amennyiben a nemzetközi bejelentésben a bejelentő nem magyarországi címet ad meg, a nyomtatványon meg kell még jelölnie a működő magyarországi ipari vagy kereskedelmi telephelyét vagy a magyar lakóhelyét.

Több bejelentő esetén valamennyi bejelentőre érvényesülnie kell annak a követelménynek, hogy Magyarország elfogadható legyen származási országhént.

Vt. 76/K. § (1) bek. A nemzetközi védjegybejelentést a Hivatalnál, mint származási hivatalnál a Megállapodásban vagy a Jegyzőkönyvben előírt alaki követelményeknek megfelelően, az előírt módon és – a bejelentő választása szerint – angol vagy francia nyelven kell benyújtani.

Vt. 76/K. § (2) bek. Ha a bejelentés nem felel meg az (1) bekezdés a)-c) és f) pontjaiban foglalt követelményeknek, a Hivatal felhívja a bejelentőt a hiányok pótlására. Ennek során a bejelentőt figyelmeztetni kell arra, hogy ha a kérelem benyújtását követő két hónapon belül a bejelentés nem érkezik be a Nemzetközi Irodához, a nemzetközi lajstromozás napja nem a kérelem benyújtásának a napja, hanem a Nemzetközi Irodához történő beérkezés napja lesz.

Ez a szabály a következő esetekben érvényesül:

- a bejelentés nem tartalmazza a nemzeti védjegy lajstromszámát;
- a bejelentés nem tartalmazza a továbbításra irányuló kérelmet, a bejelentő azonosítására alkalmas adatokat, a megjelölést, valamint az árujegyzéket;
- a bejelentés adatai nem egyeznek meg a nemzeti védjegy védjegylajstromban szereplő adataival;
- a bejelentés nem tartalmazza a bejelentő, valamint a képviselője aláírását.

Vt. 76/K. § (3) bek. Ha a bejelentő a felhívás ellenére a hiányokat nem pótolja, a Hivatal a nemzetközi védjegybejelentés továbbítására irányuló kérelmet elutasítja.

Vt. 76/K. § (4) bek. Ha a bejelentés nem tartalmazza azon országok megjelölését, amelyek területére az oltalom kiterjesztését igénylik, illetve a bejelentést nem a Megállapodásban előírt nyelven nyújtották be, a Hivatala felhívja a bejelentőt a hiányok pótlására. Ennek elmaradása esetén a nemzetközi bejelentést a bejelentő által benyújtott formában

kell továbbítani a Nemzetközi Irodához.

MM17 jelű  
nyomtatvány

Ha a nemzetközi bejelentés illetve az utólagos kiterjesztés az EU-ra is vonatkozik, csatolni lehet az MM17 jelű formanyomtatványt, amelyben az esetlegesen Magyarországon illetve más országokban fennálló szenioritási adatokat lehet közölni a Nemzetközi Iroda útján a BPHH-val.

A formanyomtatvány megtalálható a Nemzetközi Iroda honlapján ([http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form\\_mm17-editable1.pdf](http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form_mm17-editable1.pdf))

### *3.3. A TOVÁBBÍTÁSI KÉRELEM DÍJA ÉS A NEMZETKÖZI DÍJAK MEGFIZETÉSÉNEK SZABÁLYAI*

Vt. 76/L. § (1) bek. A nemzetközi védjegybejelentés továbbításáért a Hivatalhoz a díjrendeletben meghatározott továbbítási díjat ([http://sztnh.gov.hu/vedjegy/vedjegy\\_dij.pdf](http://sztnh.gov.hu/vedjegy/vedjegy_dij.pdf)) kell fizetni, valamint meg kell fizetni a nemzetközi bejelentéssel kapcsolatban a Nemzetközi Irodához a nemzetközi szabályokban meghatározott mértékű nemzetközi díjat.

Vt. 76/L. § (2) bek. A továbbítási díj a nemzetközi védjegybejelentés benyújtásának napján esedékes. Ha a díjat az esedékességet követő egy hónapon belül nem fizetik meg, a nemzetközi védjegybejelentés továbbítására irányuló kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

A továbbítási díjat a Nemzetközi Irodához továbbítandó nyomtatványok száma szerint külön- külön kell megfizetni.

A nemzetközi bejelentés továbbítását követően a Hivatal tájékoztatja a bejelentőt a továbbítás tényéről. A Nemzetközi Iroda is értesíti a nemzetközi bejelentőt/ képviselőjét a nemzetközi bejelentés beérkeztéről.

Vt. 76/L. § (3) bek. A nemzetközi díjat közvetlenül a Nemzetközi Irodához, a KVSZ VIII. fejezetében előírt határidőn belül és a megszabott módon kell megfizetni.

KVSZ VIII. fejezet E díj mértékét a Nemzetközi Iroda honlapján található kalkulátorral (<http://www.wipo.int/madrid/en/fees/calculator.jsp>) lehet kiszámítani.

A Hivatal a továbbítás tényéről adott tájékoztatással egyidejűleg felhívja a bejelentő figyelmét a nemzetközi díj megfizetésével kapcsolatos tudnivalókra.

### *3.4. A NEMZETI VÉDJEGYLAJSTROM VEZETÉSÉVEL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK*

Vt. 76/L. § (4) bek. A Hivatal útján benyújtott nemzetközi védjegybejelentés esetén a nemzeti védjegyrajstromban fel kell tüntetni a nemzetközi lajstromozás napját és számát.

A bejegyzést az Iparjogvédelmi Lajstromvezetési Osztály intézi a Nemzetközi

Védjegy Osztálytól megkapott, a Nemzetközi Iroda által megküldött értesítés alapján.

#### **4. A NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁSBÓL EREDŐ OLTALOM UTÓLAGOS KITERJESZTÉSE A HIVATAL ÚTJÁN**

##### *4.1. A KÉRELEM BENYÚJTÁSA*

Vt. 76/M. § (1) bek. Ha a Hivatal a Megállapodás szerint a jogosult szerződő államának hivatala, a Hivatal útján a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalom utólagos kiterjesztését lehet kérni.

MM4 jelű  
nyomtatvány

A Megállapodás szerinti nemzetközi védjegy jogosultja a nemzetközi lajstromozást követően a nemzetközi védjegy oltalmát bármikor kiterjesztheti bármely olyan, a Megállapodásban résztvevő országra, amelyre vonatkozóan eredetileg - a nemzetközi bejelentés megtételekor - nem kérte az oltalmat. Az utólagos kiterjesztésre az MM4 jelű formanyomtatványt kell használni. A formanyomtatvány megtalálható a Nemzetközi Iroda honlapján ([http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form\\_mm4-editable1.pdf](http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form_mm4-editable1.pdf))

Az elbíráló ellenőrzi, vajon az utólag megjelölt ország megjelölhető-e a nemzetközi védjegybejelentés továbbításakor. A tagállamok naprakész jegyzéke (a csatlakozás napjának feltüntetésével) a Nemzetközi Iroda honlapján található.

Vt. 76/M. § (2) Az oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelmet a Megállapodásban előírt alakú követelményeknek megfelelően, a Megállapodásban előírt módon és nyelven kell benyújtani.

A Hivatal a kérelem továbbítását megelőzően megvizsgálja, hogy a nemzetközi bejelentés lajstromozott védjegyen alapult-e. Amennyiben a nemzetközi bejelentés alapja nemzeti bejelentés volt, úgy a lajstromozás tényét az utólagos megjelölés továbbításakor igazolja a Nemzetközi Iroda részére, ha a lajstromozás tényéről korábban nem küldött értesítést.

A Hivatal aláírásával igazolja az utólagos megjelölési kérelem beérkezésének a napját, ami – hiánytalan kérelem esetén – az utólag megjelölt szerződő felek vonatkozásában megegyezik a bejelentés napjával.

Megállapodás 3.  
cikk (4)  
Jegyzőkönyv 3. cikk  
(4)

Az utólagos megjelölés bejelentési napja (nemzetközi lajstromozásának kelte) az a nap, amikor a Hivatal, mint származási hivatal kézhez kapta az utólagos kiterjesztést, feltéve, hogy a Nemzetközi Iroda az azt követő két hónapon belül az utólagos területi kiterjesztést megkapja. Ha az utólagos kiterjesztés ezen határidőn túl érkezik meg, az utólagos kiterjesztés napja az a nap, amikor azt a Nemzetközi Iroda ténylegesen kézhez kapja.

- Vt. 76/M. § (3) A Hivatal az oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelem továbbítását megelőzően megvizsgálja, hogy
- a) a kérelem tartalmazza-e a jogosult, illetve képviselője aláírását;
  - b) a kérelmet az előírt módon nyújtották-e be.
- Vt. 76/L. § (3) Az utólagos megjelölésre vonatkozó továbbítási kérelem díja és nemzetközi díja KVSZ. VIII. fejezet tekintetében megfelelően irányadó (lásd 3.3. pont) azzal az eltéréssel, hogy az alapidíj összege eltérő.
- Vt. 76/M. § (4) Ha az oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelem nem tartalmazza a továbbításra irányuló kérelmet és a jogosult, illetve képviselője aláírását, a Hivatal felhívja a kérelmezőt a hiányok pótlására. Ennek elmaradása esetén a Hivatal a továbbításra irányuló kérelmet elutasítja.
- Vt. 76/M. § (5) Ha az oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelmet nem a Megállapodásban előírt módon nyújtották be, a Hivatal felhívja a kérelmezőt a hiányok pótlására. Ennek elmaradása esetén az oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelmet a kérelmező által benyújtott formában kell továbbítani a Nemzetközi Irodához.
- Vt. 76/M. § (6) Az oltalom utólagos kiterjesztésére irányuló kérelem tekintetében megfelelően alkalmazni kell a Hivatal mint származási Hivatal útján benyújtott bejelentésekre vonatkozó, a 76/L. §-ban foglalt rendelkezéseket.

*4.2. A NEMZETKÖZI VÉDJEGYBEJELENTÉssel VAGY A NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁSBÓL EREDŐ OLTALOMMAL KAPCSOLATOS VÁLTOZÁSOKNÁL ALKALMAZANDÓ SZABÁLYOK*

- Vt. 76/M. § (7) A fentiekben tárgyalt rendelkezéseket megfelelően kell alkalmazni, ha a nemzetközi védjegybejelentéssel vagy a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalommal kapcsolatos változásnak a nemzetközi lajstromba való bejegyzése iránt a Megállapodás alapján kötelezően, egyéb esetben saját döntés alapján a Hivatal útján terjesztik elő a kérelmet.

## **5. A NEMZETKÖZI VÉDJEGY LAJSTROMOZÁSÁT KÖVETŐ ELJÁRÁSOK**

### *5.1. MÓDOSÍTÁSOK*

A módosítás feljegyzését kérheti a bejelentő/jogosult, illetve jogutódlás esetén az új jogosult az alábbiakban megfogalmazottak szerint.

A Nemzetközi Iroda által vezetett nemzetközi lajstromban történő módosítások egy része kizárólag a származási Hivatal, illetve egy érdekelt Hivatal útján történő továbbítással lehetséges. Ilyen esetben a Hivatal – hatósági funkciójából adódóan – igazolja a kérelem beérkezésének az időpontját, illetve – szükség esetén – az egyéb adatok valódiságáról is meggyőződik.



A Nemzetközi Iroda a nemzetközi lajstromba az alábbi változásokat jegyzi be:

- a nemzetközi lajstromozás jogosultja nevének vagy címének változását,
  - képviselő megbízását a nemzetközi lajstromozás jogosultja által, és minden egyéb, a képviselőre vonatkozó adatot,
  - a nemzetközi lajstromozásban felsorolt áruk vagy szolgáltatások bármiféle korlátozását, az összes vagy néhány Szerződő Félre vonatkozóan,
  - a nemzetközi lajstromozást érintő bármely lemondást, törlést, megsemmisítést, az összes vagy néhány Szerződő Félre vonatkozóan,
  - a használati engedélyt,
- a nemzetközi lajstromozás tárgyát képező védjegyhez fűződő jogokat érintő, a Végrehajtási Szabályzatban meghatározott bármely egyéb tényt is.

#### *5.1.1. A bejelentő nevében és/vagy címében történt változás feljegyzése*

MM9 jelű  
nyomtatvány

A bejelentő/jogosult nevében és vagy címében történő változás feljegyzését minden esetben a Nemzetközi Iroda által rendszeresített formanyomtatványon kell kérni. A változás bejegyzése iránti kérelem közvetlenül a Nemzetközi Irodánál benyújtható, a továbbítás történhet a származási Hivatal vagy az érdekelt Hivatal útján.

A formanyomtatvány megtalálható a Nemzetközi Iroda honlapján ([http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form\\_mm9-editable1.pdf](http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form_mm9-editable1.pdf))

A Hivatal, mint származási Hivatal, vagy mint illetékes Hivatal vállalja a kérelem továbbítását a Nemzetközi Iroda részére és közreműködik a hiány pótlásában, ha a bejelentő vagy a jogosult igényli a Hivatal közreműködését.

Amennyiben a bejelentő/jogosult nevében és/vagy címében történt változás feljegyzésére vonatkozó kérelem továbbítására a Hivatalon keresztül kerül sor, a Hivatal minden esetben megvizsgálja, hogy:

- származási Hivatalként vagy érdekelt Hivatalként illetékes-e eljárni;
- a továbbítási kérelemből egyértelműen megállapítható-e a kérelem tárgya és összhangban van-e a kitöltött úrlappal;
- a kérelmező aláírta-e a kérelmet
- megfizették-e a Hivatal részére a továbbítási díjat.

A Nemzetközi Iroda a módosítást feljegyzi, erről értesíti a megjelölt Feleket, a bejelentőt/jogosultat és a Hivatalt, amennyiben a kérelem benyújtására nem közvetlenül került sor. A korlátozást azzal a nappal jegyzi fel és hirdeti meg a hivatalos lapjában, amelyen azt hiánytalanul megkapta, kivéve, ha a kérelmező olyan értelmű nyilatkozatot tesz, hogy a feljegyzésre egy másik módosítást megelőzően vagy azt követően kerüljön sor.

#### *5.1.2. A képviselő nevében és/vagy címében történt változás feljegyzése*

MM10 jelű

A képviselő nevében és/vagy címében történt változás feljegyzését a Nemzetközi

nyomtatvány

Iroda erre rendszeresített formanyomtatványán lehet igényelni.

A formanyomtatvány megtalálható a Nemzetközi Iroda honlapján ([http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form\\_mm10-editable1.pdf](http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form_mm10-editable1.pdf))

A változás bejegyzése iránti kérelem közvetlenül a Nemzetközi Irodánál benyújtható, a továbbítás történhet a származási Hivatalon, vagy az érdekelt Hivatalon keresztül.

Amennyiben a képviselő nevében és/vagy címében történt változás feljegyzésére vonatkozó kérelem továbbítására a Hivatalon keresztül kerül sor, a Hivatal minden esetben megvizsgálja, hogy:

- származási Hivatalként vagy érdekelt Hivatalként illetékes-e eljárni;
- a továbbítási kérelemből egyértelműen megállapítható-e a kérelem tárgya és összhangban van-e a kitöltött űrlappal;
- aláírta-e a kérelmező a kérelmet,
- felsorolta-e az általa képviselt valamennyi védjegyet,
- megfizette-e a Hivatalnak a továbbítási díjat.

### *5.1.3. Az oltalmi kör szűkítésére irányuló kérelem*

#### 5.1.3.1. Korlátozás

A bejelentő/jogosult kérheti megjelölése oltalmának szűkítését valamennyi megjelölt ország vonatkozásában, vagy csak a megjelölt országok egy része vonatkozásában, az árujegyzék korlátozásával.

A korlátozás következtében a védjegy oltalma a továbbiakban korlátozottan áll fenn. A megjelölt országok azon körénél, amelyekre a korlátozás nem terjedt ki, továbbra is az addigi árujegyzék érvényes.

MM6 jelű  
nyomtatvány

Az MM6 jelű nyomtatványon benyújtott korlátozás nem akadályozza, hogy a jogosult utólagosan megjelölje a korlátozással érintett árukat. Az ilyen utólagos kiterjesztés viszont ki van zárva, ha a korlátozást az MM8 jelű nyomtatványon nyújtják be.

A formanyomtatvány megtalálható a Nemzetközi Iroda honlapján ([http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form\\_mm6-editable1.pdf](http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form_mm6-editable1.pdf)).

A kérelem közvetlenül eljuttatható a Nemzetközi Irodához, de a továbbítás történhet a Hivatalon keresztül is.

A Hivatal, mint származási Hivatal, vagy mint illetékes Hivatal abban az esetben is vállalja a kérelem továbbítását a Nemzetközi Iroda részére és közreműködik a hiány pótlásában, ha a kérelem közvetlenül eljuttatható ugyan a Nemzetközi Irodához, de a bejelentő vagy a jogosult igényli a Hivatal közreműködését.

Ha a korlátozás feljegyzésére vonatkozó kérelem továbbítására a Hivatalon keresztül kerül sor, a Hivatal minden esetben megvizsgálja, hogy:

- származási Hivatalként vagy érdekelt Hivatalként illetékes-e eljárni;
- a továbbítási kérelemből egyértelműen megállapítható-e a kérelem tárgya és összhangban van-e a kitöltött úrlappal;
- aláírta-e a kérelmező a kérelmet,
- megfizették-e a Hivatalnak a továbbítási díjat.

### 5.1.3.2. Lemondás

A kérelmező lemondhat az árujegyzékben foglalt valamennyi áru oltalmáról néhány – de nem valamennyi – megjelölt ország vonatkozásában.

MM7 jelű  
nyomtatvány

A lemondás következtében – az adott megjelölt országok tekintetében – a védjegy oltalma megszűnik. A megjelölt országok azon körénél azonban, amelyekre a lemondás nem terjedt ki, továbbra is érvényes az eredeti árujegyzék.

Az MM7 jelű formanyomtatvány megtalálható a Nemzetközi Iroda honlapján ([http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form\\_mm7-editable1.pdf](http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form_mm7-editable1.pdf))

Ha a lemondás Megállapodás szerinti felet (is) érint, a kérelmet csak a származási Hivatalon vagy egy érintett Hivatalon keresztül lehet benyújtani a Nemzetközi Irodához. Amennyiben a lemondás kizárólag Jegyzőkönyv szerinti megjelölt felet vagy feleket érint, a kérelem közvetlenül eljuttatható a Nemzetközi Irodához, de a továbbítás történhet a Hivatalon keresztül is.

A Hivatal, mint származási Hivatal, vagy mint illetékes Hivatal abban az esetben is vállalja a kérelem továbbítását a Nemzetközi Iroda részére és közreműködik a hiány pótlásában, ha a kérelem közvetlenül eljuttatható ugyan a Nemzetközi Irodához, de a bejelentő vagy a jogosult igényli a Hivatal közreműködését.

Ha a lemondás feljegyzésére vonatkozó kérelem továbbítására a Hivatalon keresztül kerül sor, a Hivatal minden esetben megvizsgálja, hogy:

- származási Hivatalként vagy érdekelt Hivatalként illetékes-e eljárni;
- a továbbítási kérelemből egyértelműen megállapítható-e a kérelem tárgya és összhangban van-e a kitöltött úrlappal;
- aláírta-e a kérelmező a kérelmet.

A lemondás hatálya a nemzetközi védjegy oltalmának egy vagy több jelenleg megjelölt országra illetve az árujegyzék egészére vagy annak részére vonatkozik.

Szemben az MM8 jelű nyomtatvánnyal bejelentett érvénytelenítéssel, a lemondás nem akadályozza, hogy később a lemondással érintett vagy eddig meg nem jelölt országok illetve a lemondással érintett áruk tekintetében a jogosult utólagos területi kiterjesztési kérelmet nyújthasson be.

### 5.1.3.3. Érvénytelenítés

MM8 jelű  
nyomtatvány

Érvénytelenítés következtében a védjegy oltalma egészében vagy részben megszűnik. Részleges megszűnés esetén a későbbiekben a nemzetközi védjegy oltalma az utólag megjelölt felekre is csak a fennmaradó árujegyzék tekintetében terjeszthető ki. A formanyomtatvány megtalálható a Nemzetközi Iroda honlapján ([http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form\\_mm8-editable1.pdf](http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form_mm8-editable1.pdf))

A Hivatal, mint érdekelt Hivatal vállalja a kérelem továbbítását a Nemzetközi Iroda részére és közreműködik a hiány pótlásában, ha a kérelem közvetlenül eljuttatható ugyan a Nemzetközi Irodához, de a jogosult igényli a Hivatal közreműködését.

Amennyiben az érvénytelenítés feljegyzésére vonatkozó kérelem továbbítására a Hivatalon keresztül kerül sor, a Hivatal minden esetben megvizsgálja, hogy:

- jogosult-e eljárni érdekelt Hivatalként;
- a továbbítási kérelemből egyértelműen megállapítható-e a kérelem tárgya és összhangban van-e a kitöltött úrlappal;
- aláírta-e a kérelmező a kérelmet.

Ha az érvénytelenítés érint olyan feleket, amelyek tekintetében a Megállapodás irányadó, a kérelem csak az érdekelt Hivatal útján juttatható el a Nemzetközi Irodához.

### 5.1.4. Jogutódlás

MM5 jelű  
nyomtatvány

Ha a jogutódlás valamennyi megjelölt felet érinti, a jogutódlás által érintett árujegyzék megszüntetésre kerül az eredeti védjegyen. A jogutódlás által érintett rész külön nemzetközi védjegyként kerül feljegyzésre, az eredeti lajstromszám egy betűvel egészül ki. Az ilyen módon keletkezett védjegy további teljes, illetve részleges átruházások tárgya lehet. Az MM5 jelű formanyomtatvány megtalálható a Nemzetközi Iroda honlapján ([http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form\\_mm5-editable1.pdf](http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form_mm5-editable1.pdf)).

A jogutódlás csak olyan új jogosult javára jegyezhető fel, aki jogosult nemzetközi bejelentést tenni, tehát legalább egy szerződő fél vonatkozásában rendelkezik valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi teleppel vagy lakóhellyel vagy azon állam polgára.

Több új jogosult feljegyzésére csak abban az esetben kerülhet sor, ha valamennyien jogosultak nemzetközi bejelentést tenni.

Az átruházó vagy közvetlenül vagy saját nemzeti hivatala útján, az átvevő minden esetben nemzeti hivatal útján kérheti a jogutódlás feljegyzését.

Ha a jogutódlás feljegyzésére vonatkozó kérelem továbbítására a Hivatalon keresztül kerül sor, a Hivatal minden esetben megvizsgálja, hogy:

- az átruházó vagy az átvevő nemzeti hivatalaként jogosult-e eljárni;
- a továbbítási kérelemből egyértelműen megállapítható-e a kérelem tárgya és összhangban van-e a kitöltött űrlappal;
- megtörtént-e a továbbítási díj befizetése;
- csatoltak-e jogutódlást igazoló megfelelő iratot;
- aláírta-e a kérelmező a kérelmet.

Amennyiben a nemzetközi védjegy oltalmának részleges átruházását kérik, úgy a Nemzetközi Iroda, átruházásonként A-tól induló betűjellel egészíti ki a nemzetközi lajstromszámot. (pl. 218017 első részleges átruházása esetén 2108017A.) Részleges átruházás lehetséges az országok megosztásával, és lehetséges azonos országokon belüli árujegyzék-megosztással is.

Amennyiben azonos személy lesz ismét a jogosultja több részleges átruházás következtében keletkezett védjegynek, úgy a Nemzetközi Iroda az azonos jogosult tulajdonában levő több védjegyet egyesíti.

A kérelem közvetlenül és a Hivatalon keresztül egyaránt benyújtható a Nemzetközi Irodához.

Ha az egyesítés feljegyzésére vonatkozó kérelem továbbítására a Hivatalon keresztül kerül sor, a Hivatal minden esetben megvizsgálja, hogy:

- a Hivatal illetékes-e eljárni érdekelt Hivatalként;
- a továbbítási kérelemből egyértelműen megállapítható-e a kérelem tárgya;
- aláírta-e a kérelmező a kérelmet.

#### *5.1.5. Javítások a nemzetközi lajstromban*

A jogosult, a származási Hivatal és az érdekelt Hivatal egyaránt kezdeményezheti, hogy a nemzetközi védjegylajstromban keletkezett hibát a Nemzetközi Iroda kijavítsa. Ilyen korrekciót a Nemzetközi Iroda önállóan is kezdeményezhet.

Ha a hiba abból ered, hogy a Hivatalnál benyújtott űrlap és a Nemzetközi Irodához eljuttatott űrlap adatai eltérnek egymástól, a javítást csak a Hivatal kezdeményezheti. Amennyiben a hiba a megjelölt feleket vagy az árujegyzéket érinti, a Hivatalnál található másodpéldánnyal kell igazolni az eltérést.

A Hivatal kérheti a hiba javítását abban az esetben is, ha a Nemzetközi Iroda által feljegyzett adat – amit egy szerződő fél hivatala vagy a jogosult kér feljegyezni – a Magyarország vonatkozásában eltér a vezetett lajstromállapottól. Ebben az esetben a releváns tények ismertetése szükséges.

Ha a Nemzetközi Iroda meggyőződik arról, hogy a hiba valóban fennáll, kijavítja a helytelen adatot, erről értesíti valamennyi érdekelt Hivatalt és a jogosultat.

A hiba kijavítása iránt a Nemzetközi Védjegy Osztály idegen nyelven, levélben intézkedik.

#### 5.1.6. Képviselési megbízás feljegyzése – képviselétváltozás

MM12 jelű  
nyomtatvány

A nemzetközi eljárás során a bejelentő/jogosult képviselőt bízhat meg, aki a Hivatal és a Nemzetközi Iroda előtt őt az adott nemzetközi eljárás során képviseli. Ilyen esetben a továbbítási kérelem mellékleteként képviselési meghatalmazást is csatolni kell. (A meghatalmazás a Hivatalnál marad.) A Vt. 76/K. § (1) bekezdés f) pontjával összhangban az űrlapot és a Hivatalnál maradó példányát a képviselőnek alá kell írnia. A formanyomtatvány megtalálható a Nemzetközi Iroda honlapján ([http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form\\_mm12-editable1.pdf](http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form_mm12-editable1.pdf))

Vt. 76/K. (1) bek.  
(f) pontja

Ha az utólagos megjelölés vagy változás feljegyzésére vonatkozó kérelem továbbítására a Hivatal útján kerül sor, a képviselő megbízása megvalósulhat azáltal, hogy az adott űrlapon a képviselésre vonatkozó adatokat közlik. A Nemzetközi Iroda mindig azt a személyt tekinti képviselőnek, akit az utolsónak feljegyezni kért kérelemben megjelöltek, így a képviselétváltozás feljegyzése is megvalósul azáltal, hogy a benyújtott űrlapon az új képviselő adatai szerepelnek.

Ha több képviselőt is megneveznek, a Nemzetközi Iroda sorrendben az elsőt tekinti képviselőnek. Átruházás esetén – amennyiben az új jogosult a kérelemben nem jelöl meg képviselőt – a Nemzetközi Iroda úgy tekinti, hogy az eljárás képviselő bevonása nélkül folyik mindaddig, amíg képviselő megbízására nem kerül sor.

Amennyiben egy utólagos megjelölésre vagy változásra vonatkozó kérelmet közvetlenül juttatnak el a Nemzetközi Irodához, a képviselési megbízás feljegyzését csak külön kísérlévélben lehet kérni. A kísérlévélnek egyértelműen tartalmaznia kell a képviselő adatait, a megbízó adatait és azt, hogy a képviselési megbízás mely védjegyekkel kapcsolatban áll fenn. A kérelmet a képviselő, a jogosult és a bejelentő egyaránt benyújthatja, a bejelentő vagy jogosult aláírása szükséges.

A továbbítást a Nemzetközi Védjegy Osztály végzi.

#### 5.2. A NEMZETKÖZI VÉDJEGY MEGÚJÍTÁSA

A nemzetközi védjegy megújítása a nemzetközi bejelentési naptól számított tíz évenként esedékes. A megújítási kérelmet a védjegyjogosult közvetlenül vagy a Hivatal útján kérheti a Nemzetközi Irodától. A nemzetközi bejelentésekkel ellentétben, a Hivatal igénybevétele nem kötelező. A megújítási kérelem továbbításáért a díjrendeletben előírt mértékű díj ([http://sztnh.gov.hu/vedjegy/vedjegy\\_dij.pdf](http://sztnh.gov.hu/vedjegy/vedjegy_dij.pdf)) megfizetéséig a Hivatal a továbbítási kérelemnek nem tesz eleget.

MM11  
nyomtatvány

jelű

Az oltalom megújítására a lejárát előtt 6 hónaptól a lejárátot követő 6 hónapon belül van lehetőség. A kérelemnek a lejárát utáni benyújtása esetén pótdíjat kell fizetni. Újabb az „e-renewal”-ra, elektronikus úton való megújításra is lehetőség van a [https://webaccess.wipo.int/trademarks\\_ren/renewal\\_en.jsp](https://webaccess.wipo.int/trademarks_ren/renewal_en.jsp) jelű oldalon, ahol azonnali befizetés is lehetséges.

A megújítási eljárás - a bejelentéshez hasonló módon - egységes, azaz egyetlen kérelemre az oltalmat valamennyi országra nézve meg lehet újítani, amelyre a nemzetközi védjegy oltalma kiterjed.

A megújítási kérelmet nem kötelező, de ajánlatos az MM11 jelű nyomtatvány kitöltésével megtenni. A formanyomtatvány megtalálható a Nemzetközi Iroda honlapján

([http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form\\_mm11-editable1.pdf](http://www.wipo.int/export/sites/www/madrid/en/forms/docs/form_mm11-editable1.pdf))

A megújítási kérelemben a védjegy lajstromállapotán (az árujegyzék, megjelölt országok) csak szűkítő értelemben lehet változtatni. Amennyiben a Magyarországot megjelölő nemzetközi védjegybejelentés oltalmát a Magyarországon nem ismerték el, akkor a megújítás hatálya Magyarországra nem terjed ki. Amennyiben az oltalmat Magyarországon elismerték vagy a megújítás esedékességekor a bejelentési eljárás folyamatban van, úgy a megújítás hatálya Magyarországra kiterjed.

## **6. MAGYARORSZÁGOT MEGJELŐLŐ BEJELENTÉSEK**

### *6.1. A NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁS HATÁLYÁNAK ELISMERÉSE*

A Magyarország, mint a Megállapodásban részes szerződő fél vonatkozásában nemzetközi védjegyoltalmat szerezhet bármely olyan, a szerződésben részes másik fél joghatósága alá tartozó természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, amely a Megállapodás alapján nemzetközi védjegybejelentés megtételére jogosult.

Ezt a feltételt a bejelentő származási hivatala ellenőrzi, ennek vizsgálatát a Hivatal nem folytatja le az oltalom elismerése iránti eljárásban.

Vt. 76/N. § (1) bek. A Magyarországot megjelölő bejelentésnek a nemzetközi lajstromozásnak a Megállapodás 3. cikkének (4) bekezdése, illetve a nemzetközi lajstromból eredő oltalom utólagos kiterjesztésének a Megállapodás 3<sup>ter</sup> cikkének (2) bekezdése alapján meghatározott napjától ugyanaz a hatálya, mint a Hivatalhoz szabályszerűen benyújtott védjegybejelentésnek.

Vt. 76/N. § (2) bek. A Magyarországot megjelölő bejelentés alapján történő nemzetközi lajstromozással - a fentiekben megjelölt naptól kezdődően - ugyanolyan hatályú oltalom keletkezik, mint a Vt. 64. §-a szerinti lajstromozással, amennyiben a Hivatal a Megállapodás 5.

- Megállapodás 5. cikk (1),(2) bek. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján a megjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmát nem utasítja el, vagy az elutasítást visszavonja.
- Megállapodás 5. cikk (5) bek. A Megállapodás 5. cikkének (5) bekezdése szerint az a hatóság, amelyik a nemzetközi lajstromozásról szóló értesítéstől számított legfeljebb egyéves határidő alatt a védjegy lajstromozása, illetve az oltalom kiterjesztése tárgyában a Nemzetközi Irodával sem ideiglenes, sem végleges elutasító határozatot nem közölt, a szóban forgó védjegy tekintetében az elutasítás lehetőségétől esik.
- Jegyzőkönyv 5. cikk (2) bek. (b) pontja Mivel Magyarország nem élt a Jegyzőkönyv 5. cikk (2) bekezdésében foglalt 18 hónapos elutasítási határidő lehetőségével, az egyéves határidő minden egyes, Magyarországot megjelölő nemzetközi védjegybejelentésre vonatkozik. Ha a Hivatal a nemzetközi védjegy magyarországi oltalmát elismeri, azaz azt nem utasítja el avagy az ideiglenes elutasítást visszavonja, a nemzetközi védjegy oltalma a Hivatal által lajstromozott nemzeti védjegyekével azonos hatályú lesz.
- Vt. 76/N. § (3) bek. A Magyarországot megjelölő bejelentésekre vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell, ha a nemzetközi lajstromozásból eredő oltalomnak a Magyarországra való utólagos kiterjesztését kérik.

#### *6.2. A MAGYARORSZÁGOT MEGJELŐLŐ NEMZETKÖZI BEJELENTÉS MEGHIRDETÉSE*

- Vt. 76/N. § (4) bek. A Magyarországot megjelölő bejelentés nemzetközi lajstromozását követően a Hivatal is megtekinthetővé teszi annak közzétett tartalmát, és hozzáférést biztosít a nemzetközi lajstromnak a bejelentésre vonatkozó bejegyzéseihez.

A megtekintést az Ügyfélszolgálati Osztály elektronikus úton teszi lehetővé, az Ügyvitelfejlesztési Osztálytól kapott adatok alapján.

A Magyarországot megjelölő nemzetközi védjegybejelentések adatainak az egységes nyilvántartási rendszerbe való betöltése az Ügyvitelfejlesztési Osztály feladata.

- Vt. 76/O. § (1) bek. A Magyarországot megjelölő bejelentés meghirdetésére a Szabadalmi Közlöny és Védjegyértesítőben a nemzetközi védjegybejelentés következő adatainak közzétételével kerül sor:

- a megjelölés;
- a bejelentés nemzetközi lajstromszáma;
- a Nemzetközi Iroda hivatalos lapjában történő közzététel napja; valamint
- a közzétételt tartalmazó lap száma.

A Hivatal - a Vt.-ben előírt kötelező adatokon túl - meghirdeti a nemzetközi védjegybejelentés árujegyzékében foglalt osztályok jelzeteit (sorszámát).



Vt. 76/O. § (2) bek. A Hivatal a Magyarországot megjelölő bejelentést az (1) bekezdés szerint a nemzetközi lajstromozásról szóló értesítést követően hirdeti meg.

A Hivatal – szokás szerint - a Magyarországot megjelölő bejelentést a nemzetközi lajstromozásról szóló értesítést követő hetedik hónap folyamán hirdeti meg.

A meghirdetés - az Ügyvitelfejlesztési Osztálytól kapott adatok alapján - az Ügyviteli és Hatósági Publikációs Osztály feladata. A meghirdetést nem érinti, ha időközben a Hivatal az adott nemzetközi védjeggyel szemben ideiglenes elutasítást adott ki feltétlen lajstromozást gátló ok alapján. A Hivatal csupán azoknak a Magyarországot megjelölő, a Nemzetközi Iroda által lajstromozott és meghirdetett nemzetközi védjegybejelentéseknek a meghirdetését mellőzi, amelyekről időközben a jogosult lemondott vagy a lajstromozás egyéb okból érvénytelenné vált.

### *6.3. ÉRDEMI VIZSGÁLAT HIVATALBÓL ÉS KUTATÁS*

Vt. 76/P. § (1) bek. A Hivatal a Magyarországot megjelölő bejelentés tekintetében elkészíti a Vt. 60. § szerinti kutatási jelentést, és elvégzi a 61. § szerinti érdemi vizsgálatot.

A feltétlen kizáró okokra történő érdemi vizsgálatot, a korábbi jogokra való kutatást és a kutatási jelentés elkészítését a Nemzetközi Iroda által a Hivatal felé a nemzetközi lajstromozásról történő értesítés megküldésének időpontjától számított hat hónapon belül el kell végezni.

Vt. 76/P. § (2) bek. A Hivatal a kutatási jelentést a Nemzetközi Iroda útján küldi meg a bejelentőnek. A Hivatal egyben értesíti a bejelentőt a meghirdetés időpontjáról. Szokás szerint a Hivatal a feltétlen lajstromozást gátló okra alapított ideiglenes elutasítást ezzel egyidejűleg küldi meg a bejelentőnek.

Vt. 76/P. § (3) bek. A Magyarországot megjelölő bejelentés tekintetében a 61/B. § (1) bekezdésének alkalmazásában a felszólalás határidejét a 76/O. § (1) bekezdése alapján történő meghirdetés napjától kell számítani.

Vt. 76/P. § (4) bek. Ha a nemzetközi védjegybejelentés nem felel meg a hivatalból történő érdemi vizsgálat alapján vizsgált követelményeknek, vagy azzal kapcsolatban felszólalást nyújtottak be, erről a Megállapodásban meghatározott módon és határidőn belül értesíteni kell a Nemzetközi Irodát (ideiglenes elutasítás). Az értesítésben a nyilatkozattételre legalább három hónapos határidőt kell kitűzni, amely a lejárát előtt előterjesztett kérelemre meghosszabbítható.

Megállapodás 5. cikk (5) bek. Az elutasítás nem váltja ki az oltalom hatályának beálltát megakadályozó joghatást, ha a Hivatal egy éven túl értesíti a Nemzetközi Irodát az ideiglenes elutasításról. Ennek ellenére a Nemzetközi Iroda a bejelentőt értesíti arról, hogy a megjelöléssel szemben a Hivatal elkésett ideiglenes elutasítást adott ki.

Amennyiben az ideiglenes elutasítás nem felel meg az előírt követelményeknek, a

Nemzetközi Iroda hiánypótlásra szólítja fel a Hivatalt két hónapos határidő kitűzésével. Ha a hiány pótlására határidőben nem kerül sor, a Nemzetközi Iroda az ideiglenes elutasítást úgy tekinti, mintha azt ki sem adta volna a Hivatal. Mindazonáltal értesíti a bejelentőt arról, hogy megjelöléssel szemben a Hivatal „hiányos” ideiglenes elutasítást adott ki.

Abban az esetben, ha az elutasítás a bejelentésnek csak egy részére terjed ki, az elutasításra nyitva álló egy éves határidő letelte után az elutasítással nem érintett árukra, illetve szolgáltatásokra vonatkozóan már nem lehet az oltalmat megtagadni. Az árujegyzék azon része tekintetében, amelyre az elutasítás nem vonatkozott, a lajstromozás napja az a nap lesz, amikor az eljárás - a bejelentés egészére vonatkozóan - lezárul.

Vt. 76/P. § (5) bek. Ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a Hivatal értesíti a Nemzetközi Irodát arról, hogy a megjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmát - részben vagy egészben - elutasítja (végleges elutasítás). Ha azonban a bejelentő olyan felhívásra nem válaszol a kitűzött határidőben, amelyet a Hivatal kizárólag észrevétel, illetve felszólalás alapján adott ki, a rendelkezésre álló adatok alapján határoz a védjegy lajstromozásának kérdésében, és ennek megfelelő értesítést küld a Nemzetközi Irodának. Ha a bejelentő a felhívásra válaszol, a Hivatal folytatja az érdemi vizsgálatot, annak alapján határoz a védjegy lajstromozásának kérdésében, és ennek megfelelő értesítést küld a Nemzetközi Irodának. A vizsgálatot lezáró döntés alapján magyar nyelvű határozatot kell kiadni és ennek jogerőre emelkedése után kerülhet sor a Nemzetközi Iroda értesítésére.

A képviselet tekintetében a Módszertani Útmutató Első Része I. fejezetének 8 pontjában foglaltak megfelelően irányadók.

Az eljárás nyelve a magyar.

Vt. 76/P. § (5a) pontja Ha a bejelentő olyan felhívásra nem válaszol a kitűzött határidőben, amelyet a Hivatal kizárólag felszólalás alapján adott ki, a Hivatal a rendelkezésre álló adatok alapján határoz a védjegy lajstromozásának kérdésében, és ennek megfelelő - végleges elutasításról szóló vagy az (5e) bekezdés szerinti - értesítést küld a Nemzetközi Irodának.

Vt. 76/P. § (5b) pontja Ha a bejelentő a felhívásra válaszol, a Nemzeti Hivatal folytatja az érdemi vizsgálatot, és annak alapján határoz a védjegy lajstromozásának kérdésében. Ha ennek alapján a védjegybejelentés elutasításának [61. § (4) bek., 61/H. § (2) bek.] volna helye, a Hivatal az erről szóló döntés jogerőre emelkedését követően értesíti a Nemzetközi Irodát arról, hogy a megjelölés Magyarországra kiterjedő oltalmát elutasítja (végleges elutasítás).

Vt. 76/P. § (5c) pontja Ha a Hivatal nem ad ki ideiglenes elutasítást és az (5d) bekezdés alapján sem küld értesítést a Nemzetközi Irodának, a lajstromozás napjának az ideiglenes elutasításra nyitva álló határidő elteltét követő napot kell tekinteni.

Vt. 76/P. § (5d) pontja Ha a Hivatal az ideiglenes elutasításra nyitva álló határidő lejárta előtt úgy találja, hogy nincs helye ideiglenes elutasítás kiadásának, haladéktalanul értesíti a Nemzetközi Irodát az oltalom elismeréséről. A lajstromozás napjának az oltalom elismeréséről szóló értesítés keltezésének napját kell tekinteni.

Vt. 76/P. § (5e) pontja Ha a Hivatal az ideiglenes elutasítást az érdemi vizsgálatot követően egészben vagy részben visszavonja, a visszavonásról szóló döntés jogerőre emelkedését követően értesíti a Nemzetközi Irodát az oltalom egészben vagy részben történő elismeréséről. A lajstromozás napjának a visszavonásról szóló döntés keltezésének napját kell tekinteni.

Az ideiglenes elutasítás részleges vagy teljes visszavonása tartalmilag a magyarországi oltalom elismerését jelenti.

Vt. 76/P. § (8) A Hivatal - a 48. § megfelelő alkalmazásával - bejegyzí a védjegylajstromba, hogy a Megállapodás 4bis cikke alapján a nemzetközi lajstromozás a Hivatal által lajstromozott védjegy helyébe lépett.

#### *6.4. ÉSZREVÉTEL*

Vt. 58. § (1) - (4) bek. A nemzeti védjegyek lajstromozására irányuló eljáráshoz hasonlóan a nemzetközi védjegyek lajstromozására irányuló eljárásban is bárki észrevételt nyújthat be arra vonatkozóan, hogy a megjelölés a Vt. 2-3. §-aiban meghatározott feltétlen kizáró ok alapján nem részesülhet védjegyoltalomban.

Az észrevételt a nemzeti védjegy lajstromozására irányuló eljárásban leírtakhoz hasonló módon a kifogásolt feltételre kiterjedő vizsgálat során figyelembe kell venni.

Amennyiben az észrevételben foglaltakkal a Hivatal egyetért, az észrevétel lényegét ideiglenes elutasítás formájában a Nemzetközi Irodán keresztül közli a bejelentővel.

Az észrevételt tevő személy a nemzetközi védjegyeljárásban sem válik ügyféllé, azonban az észrevétel eredményéről értesíteni kell.

Az ideiglenes elutasítás az észrevétel alapján is csak az ideiglenes elutasítás kiadására nyitva álló határidőn belül adható ki.

#### *6.5. FELSZÓLALÁS*

A Magyarországot megjelölő bejelentés tekintetében a Vt. 4-6. §-aiban meghatározott viszonylagos kizáró okokra alapozott felszólalás három hónapos határidejét a nemzetközi bejelentésnek a Szabadalmi Közlöny és Védjegyértesítőben történő meghirdetési napjától kell számítani.

Vt. 76/P. § (4) bek. A felszólalás(ok)ról értesíteni kell a bejelentőt a Nemzetközi Iroda útján (ideiglenes elutasítás), és a nyilatkozattételre legalább három hónapos határidőt kell kitűzni,

amely a lejárát előtt előterjesztett kérelemre meghosszabbítható.

Az ideiglenes elutasításban fel kell hívni a bejelentőt a külföldiek magyarországi képviselőjének szabályaira.

Megállapodás 5.

Cikk; Jegyzőkönyv

5. Cikk

Vt. 76/P. § (3)

Amennyiben a felszólalás „idő előtti”, az ideiglenes elutasítást nem kell kiadni. A Hivatal ilyen esetben tájékoztatót küld a beadvány előterjesztőjének, amelyben – tájékoztatva őt a felszólalás benyújtására vonatkozó rendelkezésekről – arra hívja fel a figyelmét, hogy a beadványa nem tekinthető felszólalásnak, mivel azt a védjegybejelentés meghirdetését megelőzően nyújtotta be.

Ezek után ha a felszólalást a felszólalásra nyitva álló határidőn belül nyújtják be, a felszólaló kérheti, hogy az idő előtt benyújtott beadványát a Hivatal a felszólalás iratai között vegye figyelembe.

A Hivatal abban az esetben is kiadja az ideiglenes elutasítást, ha a felszólalás elkésett. Ebben az esetben a felszólalót fel kell hívni annak igazolására, hogy a felszólalását a törvényben előírt határidőn belül nyújtotta be.

Ha a felszólaló a felszólalást a felszólalásra nyitva álló határidő előtt visszavonja, a Hivatal nem ad ki ideiglenes elutasítást. A felszólalás benyújtására nyitva álló határidő lejártá után, amennyiben felszólalást nyújtottak be, a Hivatal az ideiglenes elutasítást minden esetben kiadja.

Ha a felszólalást a felszólalási határidő leteltét követően, de az ideiglenes elutasítás kiadása előtt vonják vissza (és egyéb felszólalás nincs), a Hivatal nem értesíti a Nemzetközi Irodát.

Ha a felszólaló felszólalását az ideiglenes elutasításban kitűzött határidő lejártá előtt visszavonja (és egyéb felszólalás nincs), akkor haladéktalanul értesíti a Hivatal a bejelentőt az ideiglenes elutasítás visszavonásáról.

A Hivatal a felszólalás visszavonása esetén is érdemben dönt a védjegybejelentés oltalmának elismeréséről, ezért ilyen esetben is határozatot hoz.

A felszólalót az eljárást befejező döntésről – a védjegy lajstromozása tárgyában hozott döntés hivatali példánya másolatának megküldésével – tájékoztatni kell.

A felszólalásra egyebekben a Módszertani Útmutató Második Részének V. fejezetében leírtakat kell alkalmazni.

#### *6.6. A FELSZÓLALÁS KAPCSÁN FELMERÜLŐ KÖLTSÉGIGÉNY*

Abban az esetben, ha a bejelentő a nemzetközi védjegybejelentés meghirdetése előtt vonja vissza a bejelentését, de erről csak a meghirdetés után értesül a Hivatal, akkor a felszólalás díját a Hivatal kérelemre teljes összegben visszatéríti

(esedékessé nem vált díj). A bejelentő ebben az esetben nem tekinthető vesztes félnek. A felszólalással kapcsolatos költségigényre egyebekben a Módszertani Útmutató Első Része I. fejezetének 13. pontjában leírtakat kell alkalmazni.

#### *6.7. A NEMZETKÖZI VÉDJEGY MAGYARORSZÁGI LAJSTROMOZÁSA*

A lajstromozás napjának az ideiglenes elutasításra nyitva álló határidő elteltét követő napot kell tekinteni, ha a Hivatal nem ad ki ideiglenes elutasítást.

Amennyiben a Hivatal az ideiglenes elutasítást visszavonja, vagy a végleges elutasításban az oltalmat csak részben utasítja el, a lajstromozás napjának az erről szóló határozat keltezésének napját kell tekinteni.

A Vt.-nek a 2004. évi CII. törvénnyel való módosítása, illetve kiegészítése előtt a joggyakorlatnak kellett megválaszolnia azt a kérdést, hogy mely nap tekinthető a Vt. szerinti lajstromozás napjának nemzetközi védjegybejelentések esetében. A nehézséget az okozta, hogy eltérő vagy nem minden esetben azonos a nemzetközi egyezményekben lajstromozásnak nevezett aktus, illetve a Vt. szerinti lajstromozás hatálya.

Ez az eltérés a nemzeti védjegy lajstromozására irányuló, illetve a nemzetközi védjegy oltalmának elismerésére irányuló eljárás eltéréseire vezethető vissza.

Vt. 76/P. § (7) bek. A Nemzetközi Iroda ugyanis a nemzetközi bejelentési eljárás során elvégzi a bejelentés alaki vizsgálatát (ideértve az árujegyzék vizsgálatát) és amennyiben a bejelentés megfelel a nemzetközi szabályokban írt feltételeknek, e vizsgálat lefolytatása után a nemzetközi védjegybejelentést nemzetközi védjegyként lajstromozza, valamint meghirdeti a hivatalos lapjában (franciául: Gazette OMPI des marques internationales, angolul: WIPO Gazette of International Marks). A nemzetközi védjegy oltalmának magyarországi elismerésére irányuló eljárásban is a Nemzetközi Iroda által adott nemzetközi lajstromszámot kell használni, illetve a hivatali ügyszám nagy „A” betűjelből és a lajstromszámból áll.

A nemzetközi lajstromozás és annak a meghirdetése a Nemzetközi Iroda által, a Vt. rendelkezései szerint a nemzeti védjegy-lajstromozási eljárásban lényegében olyan védjegybejelentést jelent, amelynek az alaki vizsgálata megtörtént. Az érdemi vizsgálat, a felszólalás, az észrevétel stb. tekintetében nemzetközi védjegybejelentésről van szó. (Ellenkező esetben, feltételezve, de nem megengedve, nem lenne szükség a nemzeti hivatalnak az oltalom engedélyezésével kapcsolatos, Vt. szerinti eljárására, illetve a nemzetközi lajstromozás ellen csak törlési eljárás lenne indítható.)

A Vt. szerint az oltalom elismeréséről a Hivatal jelenleg csak olyan védjegybejelentések esetében ad ki határozatot, amelyek oltalmával szemben korábban ideiglenes elutasítást adott ki.

Jelenleg az esetek túlnyomó részében a magyarországi oltalom elismerése hallgatólagosan, az idő múlásával történik meg. A KVSZ módosítása előírja, hogy legkésőbb 2011. január 1-jétől minden egyes nemzetközi védjegybejelentés esetében a nemzeti hivatalnak meg kell állapítania az oltalom elismerésének napját és ezt a Nemzetközi Iroda útján közölnie kell a bejelentővel.

A lajstromozás napja határozza meg:

- a nemzetközi védjegy-lajstromozási eljárás befejezésének időpontját a magyarországi oltalom tekintetében,
- a fenti oltalommal kapcsolatban indítható törlési eljárás legkorábbi időpontját,
- a használat hiánya miatti megszűnési eljárás tekintetében a Vt. 18. §-ában meghatározott öt éves határidő kezdő időpontját.

## **7. ÁTRUHÁZÁS ÉS HASZNÁLATI ENGEDÉLY HATÁLYÁNAK ELUTASÍTÁSA**

Vt. 76/R. § (1) Ha a nemzetközi lajstromozásból eredő, a Magyarország területére kiterjedő oltalom tekintetében a nemzetközi lajstromba bejegyzett átruházás, illetve használati engedély tárgyában a Hivatal úgy találja, hogy az átruházás, illetve a használati engedély - részben vagy egészben - a Vt. rendelkezéseibe ütközik, erről a Megállapodásban meghatározott módon és határidőn belül - a Nemzetközi Iroda útján - értesíti a bejelentőt.

Vt. 76/R. § (2) A változás hatályának elutasításáról szóló értesítésben meg kell jelölni az elutasítás okait, illetve terjedelmét.

A Magyarországot érintő, a nemzetközi lajstromba bejegyzett átruházás, illetve használati engedély tárgyában az eljárásra a Lajstromozási Osztály illetékes.

## **8. A NEMZETKÖZI VÉDJEGY ÉRVÉNYTELENÍTÉSE**

Vt. 76/S. § A nemzetközi védjegynek a Megállapodás 5. cikkének (6) bekezdésében szabályozott érvénytelenítésén a Vt. alkalmazásában a védjegy törlését és a védjegyoltalom megszűnésének megállapítását kell érteni.

Ez a rendelkezés összhangba hozza a nemzetközi egyezmény és a Vt. eltérő szóhasználatát. A Vt. 30. §-a a megszűnés kifejezést kettős értelemben, egyrészt valamennyi megszűnési módra vonatkoztatva, másrészt a megszűnés megállapítása iránti eljárásokban vizsgált módokra korlátozva használja. Az érvénytelenítés kifejezés tehát több, a Vt.-ben meghatározott megszűnési mód gyűjtőfogalma.

A törlési illetve megszűnési eljárások szabályai tekintetében a Módszertani útmutató Harmadik Részében foglaltak megfelelően irányadók.

Amennyiben az ilyen eljárásokban hozott jogerős döntés a nemzetközi védjegy

magyarországi oltalmában való változást eredményez, e változásról a Hivatal értesíti a Nemzetközi Irodát.

## 9. KIEGÉSZÍTŐ LAJSTROM

Vt. 76/T. §

A Hivatal a Magyarországot megjelölő bejelentések tekintetében kiegészítő lajstromot vezet, amelybe a nemzetközi lajstromba a nemzetközi szabályok szerint be nem jegyezhető tényeket és körülményeket kell bejegyezni. Ilyen tények különösen a következők:

- a nemzetközi védjegy oltalma magyarországi elismerésének napja;
- a nemzetközi védjegy magyarországi oltalma megszűnésének napja, amennyiben a megszűnés a Hivatal előtti eljárás eredményeképpen történt;
- alhasználati engedély (allicencia).

A kiegészítő lajstrom intézményét a 2003. évi CII. törvény vezette be. Kiegészítő lajstromra azért van szükség, mert többféle olyan jogi tény vagy körülmény van, amelyek a Vt. alapján a védjegylajstromba bejegyezhetőek, ám a nemzetközi egyezmények alapján nem jegyezhetőek fel a nemzetközi lajstromban. A Vt. alkalmazásában lényeges ezen tények, illetve körülmények egy része az adott tény visszamenő hatályára vonatkozik (pl. lemondás vagy megszűnés megállapítása), másik része pedig a Vt. szerint feljegyezhető, a nemzetközi szabályok szerint viszont nem (pl. allicencia).

A kiegészítő lajstrom célja, hogy valamennyi adat, amely a Vt. szerint a magyar védjegylajstromba bejegyezhető, nemzetközi védjegyoltalom esetén is, a nemzetközi védjegylajstrom kiegészítéseként, bejegyezhető legyen.

A tényről, illetve körülménytől függően, a kiegészítő lajstromba való bejegyzés alapjául szolgáló döntést vagy a Nemzetközi Védjegy Osztály vagy a Lajstromozási Osztály hozza meg.

A kiegészítő lajstrom vezetése a Lajstromozási Osztály hatáskörébe tartozó feladat.